

การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสาร
ที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมปมิสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com

นางสาวทัศนีย์ ดำเกิงศักดิ์

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE ANALYSIS OF SEX EDUCATION CONTENT IN “SEPSOMBORMISOM” COLUMN
AND THE WEBSITE MEETDOCTORO.COM AND AUDIENCE’S GRATIFICATIONS

Miss Tassnee Domkerngsak

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis submitted in partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Development Communication

Department of Public relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับ
สารที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมบมิมสม"และเว็บไซต์
meetdoctoro.com

โดย

นางสาวทัศนีย์ ดำเกิงศักดิ์

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์พัชณี เขยจรรยา

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์อวยพร พานิช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์พัชณี เขยจรรยา)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์)

ทัศนีย์ คำเก็งศักดิ์ : การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมบมิสม" และเว็บไซต์ MEETDOCTORO.COM (THE ANALYSIS OF SEX EDUCATION CONTENT IN "SEPSOMBORMISOM" COLUMN AND THE WEBSITE MEETDOCTORO.COM AND AUDIENCE'S GRATIFICATIONS.) อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.พัชนี เขยจรรยา, 186 หน้า

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา และความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมบมิสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com" เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์ (2) เพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์ มีลักษณะแตกต่างกัน (3)การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์meetdoctoro.com (4)ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศกับการใช้ประโยชน์ ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์meetdoctoro.com (5) ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศกับความพึงพอใจ ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์meetdoctoro.com (6)ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์เรื่องเพศกับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com (7)ความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่าน

เรื่องเพศอยู่คู่กับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มาตลอดยุคแรกนำเสนอเรื่องเพศในชื่อคอลัมน์ "อกอีแป้นแตก" ในหนังสือพิมพ์แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ ต่อมาในปีพ.ศ. 2521 ยุคของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีการนำเสนอเรื่องเพศผ่านคอลัมน์"เสพสมบมิสม"โดยนายแพทย์นพพรอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปี 2552 และได้ย้ายไปเผยแพร่ความรู้เพศศึกษาในสื่ออื่นๆ เช่น สยามรัฐ ซิตีต้องสู้ เส้นทางท่ามาหากิน และวิทยุคลื่น95.0MHz นอกจากนี้ยังมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจากทีมชูรักชูรส ดร.โอ และในปัจจุบัน ดร.เสรี วงษ์มณฑา ผู้เชี่ยวชาญตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศที่สาม เข้ามาร่วมตอบปัญหาเฉพาะด้านเป็นการ ขยายกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สื่อหนังสือพิมพ์พบการสื่อสารผ่านตัวอักษรเท่านั้น โดยนำเรื่องเพศในเชิงวิชาการแพทย์มาเรียบเรียงเน้นการอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายมีความสั้นกระชับไม่สอไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ และพบว่าเป็นเวทีสาธารณะสำหรับการสื่อสารปัญหาทางเพศเท่านั้น สื่ออินเทอร์เน็ต พบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาผ่านตัวอักษรเป็นหลัก โดยนำเรื่องเพศในทางการแพทย์มาเรียบเรียงเป็นความรู้โดยปรับเนื้อหาให้สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ส่วนภาพที่นำมาประกอบมีระดับความเปิดเผยมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ จุดร่วมของสื่อทั้ง 2 ประเภทคือการให้ความรู้ที่มีลักษณะทางชีววิทยา หัวข้ออวัยวะสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายมากที่สุดเหมือนกัน

กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศของสื่อทั้ง 2 ประเภท ประกอบด้วย กลวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือ การใช้ภาษา และการใช้สัญลักษณ์

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ากลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบมิสม"และเว็บไซต์meetdoctoro.com มีการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน/เพลิดเพลิน/อยากรู้ อยากเห็นมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างมีการแสวงหาข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด ส่วนระดับความพึงพอใจนั้นกลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจที่ช่วยในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด

ภาควิชา.....การประชาสัมพันธ์.....ลายมือชื่อนิสิต..... คำเก็งศักดิ์ ทัศนีย์

สาขาวิชา.....นิเทศศาสตร์พัฒนาการ.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา.....2553.....

5284673828 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEYWORDS : CONTENT ANALYSIS/ SEX EDUCATION / AUDIENCE'S
TASSNEE DOMKERNGSAK : THE ANALYSIS OF SEX EDUCATION
CONTENT IN"SEPSOMBORMISOM"COLUMN AND THE WEBSITE
MEETDOCTORO.COM AND AUDIENCE'S GRATIFICATIONS.THESIS
ADVISOR:ASSOC.PROF.PATCHANEE CHEYJUNYA, 186 pp.

An analysis of sex education content in sepsombormisom column and the website meetdoctoro.com and audience's gratifications were qualitative and quantitative study. The purposes of qualitative study were to communicate and differentiate of sex education content between a newspaper and the website. The quantitative study were to find the correlation of information seeking and gratification the of audience

The qualitative study revealed that the sex education content was only communicated as public communication which were edited , concise presented with no intention on sexual stimulation. The website media revealed that the sex education content were more explicit than the newspaper. Both of the media were focused on sex education in the areas of biological reproductive organs and male reproductive anatomy. Moreover, the presentation tactic for the newspaper and the website were composed of credibility, formal an informal communication and sign.

The sexual contents were continuously established in the "Aoke e-pann tak" column publishing in the early times of daily new newspaper. For the next generation of daily new newspaper in 1978, the sexual contents were continuously represented through the "Sepsombormisom" column by Dr.Nopporn until 2009 and turned out to spread in sex education to other medias such as Siamrat,Cheevittongsu,Senthang-thammahakin and radio 95.0 MHZ.There were also the specialist doctor team from" Chu ruk chu rus"and doctor O providing information about sexual education. Moreover, nowadays doctor Saree Wongmonta is coming to help answering the questions about transgender.

The quantitative study revealed that the mostly significant purposes of the audiences who read " Sepsombormisom" column and the website meetdoctoro.com were to quest for entertaining and curiosity.The audiences were pursuing the sexual education. For the gratification level of the audiences were in moderate level while the mostly considerable gratification were to enrich their knowledge and understanding about sexual education.

Department : ...Public Relation..... Student's Signature Tassnee
Field of Study :.. Development Communication..... Advisor's Signature Patchanee
Academic Year : 2010.....

กิตติกรรมประกาศ

มีบุคคลหลายคนที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แต่ถ้าจะให้ผู้วิจัยเขียนรายชื่อและบรรยายความดีของบุคคลต่างๆ เหล่านั้น เห็นทีหน้ากิตติกรรมประกาศคงจะมากกว่าเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นแน่ด้วยเหตุนี้ หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีส่วนในการช่วยเหลือวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แต่ไม่ปรากฏรายชื่อ ผู้วิจัยขอเรียนให้ทราบว่าผู้วิจัยได้เก็บและระลึกถึงคุณความดีเหล่านั้นไว้ในใจเสมอมา

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์พัชนี เขยจรรยา ด้วยความเคารพรัก ที่ได้กรุณาสละเวลามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อวยพร พานิช และรองศาสตราจารย์อุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์ กรรมการกรุณาช่วยสละเวลาแก้ไข ตรวจทานตลอดจนให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ คุณตาโพ้ง คุณพ่อ คุณแม่ คุณพิทักษ์ พี่อู๋ พี่นิต พี่จิต หน้อย เมธา หวาน แยม พาด้า เต้า และเพื่อนๆ Dev' comm. ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงลงไม่ได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายๆฝ่าย ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์.....	9
2.2 ทฤษฎีการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์.....	19
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา.....	25
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา.....	30
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับสัตยัญญาวิทยา.....	35
2.6 ทฤษฎีความน่าเชื่อถือ.....	42
2.7 ทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร.....	51
2.8 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	52
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58

3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	64
	3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	64
	3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	65
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
	3.6 การนำเสนอข้อมูล.....	66
	3.8 การวิจัยเชิงสำรวจ.....	66
	3.9 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	66
	3.10 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	67
	3.11 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	69
	3.12 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
	3.13 เกณฑ์การให้คะแนน.....	70
	3.14 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	73
	3.15 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล.....	73
	3.16 การประมวลผลข้อมูล.....	74
4	ที่มาหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และการนำเสนอความรู้เพศศึกษา.....	75
	4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศ.....	87
5	ผล การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา.....	89
	5.1 สื่อนหนังสือพิมพ์.....	89
	5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต.....	116
6	ความพึงพอใจของผู้รับสาร.....	143
	6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา.....	144
	6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน.....	151
7	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	156
	7.1 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหา.....	157
	7.2 สรุปผลการวิจัยเชิงสำรวจ.....	160
	7.3 อภิปรายผลการวิจัย.....	163

7.4 ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	174
7.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต.....	175
รายการอ้างอิง.....	176
ภาคผนวก.....	179
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	186

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญัตินำ

ตารางที่		หน้า
1	แสดงรูปแบบ(Pattern) ของจดหมายที่ส่งเข้ามาในคอลัมน์เสพสมบมิสม.....	91
2	แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจาก เนื้อหาในคอลัมน์”เสพสมบมิสม”.....	92
3	เปรียบเทียบจำนวนคำถามในแต่ละประเด็นปัญหาโดยแบ่งตามเพศผู้ถามใน คอลัมน์”เสพสมบมิสม”.....	99
4	แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการ ตอบปัญหาในคอลัมน์”เสพสมบมิสม”.....	102
5	แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของคอลัมน์”เสพสมบมิสม”.....	111
6	สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์.....	115
7	แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจาก เนื้อหาเว็บไซต์meetdoctoro.com.....	120
8	เปรียบเทียบจำนวนคำถามในแต่ละประเด็นปัญหาโดยแบ่งตามเพศผู้ถามใน เว็บไซต์meetdoctoro.com.....	125
9	แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการ ตอบปัญหาในคอลัมน์”เสพสมบมิสม”.....	128
10	แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของเว็บไซต์meetdoctoro.com....	132
11	ผลจากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต.....	136
12	เปรียบเทียบจำนวนการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ meetdoctoro.com.....	137
13	แสดงประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันใน สื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	139
14	การเปรียบเทียบภาษาที่ใช้ในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต.....	140
15	การเปรียบเทียบภาพรวมการนำเสนอความรู้ของสื่อหนังสือพิมพ์และ สื่ออินเทอร์เน็ต.....	141

ตารางที่	หน้า
1	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ..... 144
2	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ..... 144
3	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ..... 145
4	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา..... 145
5	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส..... 146
6	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้..... 146
7	แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับข่าวสาร 147
8	แสดงวัตถุประสงค์ในการอ่านคอลัมน์เสพสมปมิสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com..... 148
9	แสดงการใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ..... 149
10	แสดงความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ..... 150
11	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับการใช้ประโยชน์ จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศ..... 151
12	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับความพึงพอใจ จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศ..... 152
13	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับความพึงพอใจจาก ข่าวสารความรู้เรื่องเพศ..... 152
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการ แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน..... 153
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการ ใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน..... 154
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา..... 155

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	หน้าปกเดลินิวส์ในยุคแรก.....	77
2	คอลัมน์”อกอี่แป้นแตก”.....	80
3	คอลัมน์ “แม่บ้านสัมมนา”.....	81
4	คอลัมน์ “เสพสมบัติสม”เผยแพร่ในวันแรก.....	82
5	คอลัมน์”เสพสมบัติสม” ปีพ.ศ. 2522.....	83
6	คอลัมน์ “เสพสมบัติสม”พ.ศ. 2549.....	84
7	โลโก้คอลัมน์ “เสพสมบัติสม”พ.ศ. 2553.....	84
8	คอลัมน์”เสพสมบัติสม”.....	90
9	หน้าแรกของ www.meetdoctoro.com	116
10	ลักษณะของภาพประกอบบทความ.....	119

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยประสบกับข้อท้าทายหลากหลายประการท่ามกลางกระแสของการพัฒนาในมิติต่างๆ ทั้งสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ข้อท้าทายประการหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องมีการตระหนักถึง คือ การสื่อสารเรื่องเพศเนื่องจากสังคมไทยมีการกำหนดฐานความคิดและความเชื่อที่ว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งต้องห้าม เป็นสิ่งไม่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่สมควรพูดกันในที่สาธารณะ จากฐานคิดดังกล่าวทำให้เกิดวัฒนธรรมของการปกปิด ปิดกัน กักเก็บการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศไว้ให้เพียงเรื่องส่วนตัว ผลของการกระทำดังกล่าวทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับเพศมากที่สุดสังคมหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็น การทารุณกรรมทางเพศ ความรุนแรงทางเพศ อคติทางเพศต่างๆ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และความอยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศของคนในสังคมไทย เป็นต้น (วิลาสินี พิพิธกุล และ กิตติ กั้นภัย, 2547)

เรื่องเพศถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของมนุษย์ ที่มีทั้งแง่มุมของ ความสุข สัมพันธภาพ สิทธิมนุษยชน และจิตวิญญาณ จึงมีหลายแง่มุมที่ควรศึกษาให้ถึงแก่น เพื่อนำองค์ความรู้มาปฏิรูประบบคิดเรื่องเพศรวมทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคมให้เอื้อต่อการมีวิถีชีวิตทางเพศที่เป็นสุข ปลอดภัย ปราศจากความกระวนกระวายใจในเรื่องเพศ

การที่สังคมพร่ำบอกรว่าเรื่องเพศเป็นของต่ำ และสะท้อนความไม่มีอารยธรรมนั้น ไม่สามารถหยุดยั้งความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศที่อยู่คู่กับมนุษย์มาตั้งแต่เกิดได้ แต่กลับสร้างความกระวนกระวายใจ รวมทั้งความเชื่อผิดๆ เรื่องเพศให้แก่คนในสังคมไทยเป็นอย่างมาก

ในขณะที่ผู้คนมีความวิตกกังวลใจ การนำเสนอข้อมูลเรื่องเพศผ่านสื่อต่างๆ ก็สะท้อนถึงความขาดแคลนแหล่งเรียนรู้เรื่องเพศที่น่าเสนอมุมมองได้อย่างสมดุล ครบทุกแง่มุมดังที่ได้กล่าวไปแล้ว คือ ความสุข สัมพันธภาพ สุขภาพ สิทธิมนุษยชน และจิตวิญญาณ ซึ่งการเรียนรู้เรื่องเพศที่เจ็บปวดด้วยมายาคติจะหวนกลับมาทำร้ายสังคมไทย พอๆ กับการปิดกั้นไม่ให้เกิดการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมา (บทความคอลัมน์เสียงสตรี หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์ ,2551)

เราจึงพบว่าเรื่องเพศ เป็นโจทย์ใหญ่ของสังคมไทย เนื่องจาก บรรทัดฐานของสังคมไทย กำหนดให้ "เรื่องเพศ" เป็นเรื่องที่ปกปิด (Taboo) การพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศอย่างเปิดเผยหรือโจ่งแจ้ง เป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำ แต่ดูเหมือนว่าสิ่งใดก็ตามที่ยังปกปิด มนุษย์ก็ยิ่งต้องการที่จะอยากรู้ อยากเห็นมากยิ่งขึ้น เพราะเรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณ (Sexual Instinct) อย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ (สุชาติ และสุวรรณี โสภประยูร ,2535) เราจึงพบว่าเรื่องเพศไม่เคยถูกปิดสนิทอย่างแท้จริง ตรงกันข้ามกับเปิดเผยมากขึ้น ทั้งในแง่ประโยชน์ทางวิชาการ หรือในแง่การตอบสนองของความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์

แม้ว่าเรื่องเพศจะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของมนุษย์ แต่การสื่อสารในสังคมของไทย โดยทั่วไปในแง่วิชาการ หรือแม้กระทั่งเพื่อการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นนั้นยังเป็นปัญหาอยู่ ทางเลือกหนึ่งที่จะตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ก็คือ สื่อมวลชน

สื่อมวลชนแขนงต่างๆในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ นิตยสาร และ website ต่างๆใน Internet ได้มีการนำเสนอข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา โดยมีการนำเสนอทั้งในรูปแบบของวิชาการ และรูปแบบของการตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์โดยไม่ถูกมองด้วยสายตาตำหนิ เช่น สื่อโทรทัศน์ นำเสนอข่าวสารความรู้เรื่องเพศ ผ่านทางรายการ ซูรักซุรส หรือคอลัมน์เสพสมบิรมิสมในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์หยอดไลน์สายรักในหนังสือพิมพ์คมชัดลึก คอลัมน์สมรสไม่สมรัก ในนิตยสารชีวิตจริง หรือเว็บไซต์พันทิปดอทคอม เป็นต้น

การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อต่างๆหลากหลายสื่อดังกล่าวข้างต้นนั้น คอลัมน์เสพสมบิรมิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศ ที่มีความยืดหยุ่นและต่อเนื่องมากที่สุด ในลักษณะของการแก้ไขปัญหา หรือการขอรับคำปรึกษา โดยมีผู้ที่ให้คำปรึกษาหรือแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางเพศ ซึ่งก็คือ คอลัมน์นิสต์ (Columnist) ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพศศึกษา ได้แก่ แพทย์ ,จิตแพทย์, และผู้เชี่ยวชาญด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ คอลัมน์เสพสมบิรมิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จึงมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติที่ดี รวมไปถึงค่านิยมที่ถูกต้องต่อเรื่องเพศ โดยเฉพาะในปัจจุบันการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศที่หลากหลายและมีปริมาณมากขึ้นตามสื่อต่างๆ อันสืบเนื่องมาจากการหลั่งไหลของอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก ที่เปิดกว้างให้กับเรื่องเพศศึกษา

การที่สังคมดำรงอยู่ได้ด้วยการสื่อสาร คอลัมน์เสพสมบมิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ได้ทำหน้าที่อันสำคัญในฐานะสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ในการพัฒนาปรับเปลี่ยนความรู้ทัศนคติ รวมทั้งสร้างความเข้าใจอันดีเรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเผยแพร่เนื้อหาสาระที่เป็นความรู้และเกี่ยวข้องกับการขยายโลกทัศน์ และพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาจึงถูกให้ความสำคัญมากขึ้น จะเห็นได้จากคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศ “เสพสมบมิสม” ของหมอนพพร ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ที่ยังคงได้รับความนิยมต้องการจากผู้คนและสามารถรักษาความนิยมไว้ได้ไม่เสื่อมคลายจนกระทั่งทุกวันนี้เนื่องจากผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาหรือผู้ที่ให้ความรู้ในเรื่องเพศเป็นบุคคลที่มาจากแวดวงทางการแพทย์จากสาขาสูตินรีแพทย์ เช่นนายแพทย์ออมสิน บุลภักดี โดยใช้นามปากกาว่า ดร.โอในคอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ซึ่งนายแพทย์ออมสิน ได้กล่าวถึงการเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะสื่อหนังสือพิมพ์ไว้ว่า

“คอลัมน์เสพสมบมิสมนี้อยู่คู่เดลินิวส์มา 32 ปีแล้ว ยังคงเป็นประโยชน์ต่อคนหลายคนที่มีปัญหาด้านเพศ “ปัญหาที่ตอบอยู่ส่วนมากก็จะเป็นปัญหาพื้นฐานๆ ถามตรงมาตรงไป คนติดกันเยอะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับกลาง ถึงระดับล่าง และแน่นอนพวกวัยเจริญพันธุ์ ทั้งหลายหรือวัย 30,40 ก็อ่านกันแทบทุกคนเป็นของที่คู่กันจริงๆถ้าเทียบกับฉบับอื่นแล้ว ยังไม่ศักดิ์สิทธิ์เท่าของเดลินิวส์ทางด้านบทบาทของการมีเพศสัมพันธ์หรือ การปฏิบัติตัวอย่างไร ท่าน (หมอนพพร: ผู้วิจัย) ตอบปัญหาหมดแล้วแต่ปัญหามันจะซ้ำซากอยู่เรื่อย ที่ผมเข้ามาช่วยเขียนคอลัมน์นี้ก็ประมาณ 13 ปีที่แล้ว เพราะผมไปได้ความรู้ทางการฟื้นฟูสภาพการอ่อนตัว ฟันให้แข็งตัวขึ้นมาเป็นวิชาที่ใหม่มาก ใหม่สำหรับเมืองไทยเรา ผมก็เข้ามาเขียนเพิ่มในแง่ของวิชาการทางด้านนี้ให้มากขึ้น ใหม่ๆก็เขียนคอลัมน์ในชื่อนามปากกาคุณหมอนพพร ช่วงหลังท่านก็บอกว่าใส่ชื่อ ดร.โอของคุณไปแล้วกัน มันจะได้โตขึ้นมากอีกคน” (กอบพงษ์ กุณทียะ ,2546)

จะเห็นว่าผู้ที่ทำการสื่อสารให้ความรู้ปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสพสม บมิสม” ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นแพทย์มาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นคอลัมน์และในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนมือจากปลายปากกาของหมอนพพร (นายแพทย์นวิรัตน์ ไกรฤกษ์:ผู้วิจัย) มาสู่ ดร.โอ และทีมชูรักชูรส ซึ่งเป็นการสืบทอดคอลัมน์นี้ให้คงอยู่ต่อไป โดยยังคงรักษาฐานะของผู้ให้ความกระจ่างเรื่องเพศไว้โดยผู้เป็นแพทย์ และยังเป็นการสร้างบุคลากรในการให้ความรู้เรื่องเพศขึ้นมาอีกโดยไม่ต้องอาศัย

นามปากกาของหมอนพพร อีกทั้งยังขยายจากเดิมที่มีเพียง คอลัมน์ถามตอบปัญหาทางเพศ มาเพิ่มคอลัมน์ที่เป็นบทความให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยตรง

ความต้องการที่จะมีแหล่งในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นได้ทวีมากขึ้นและขยายพื้นที่ จากสื่อสิ่งพิมพ์สู่สื่อออนไลน์ ภายใต้เว็บไซต์meetdoctoro.com เมื่อเทคโนโลยีได้พัฒนาไปแบบก้าวกระโดดโลกทั้งโลกสามารถเชื่อมโยงเข้าหากันได้เพียงแค่ปลายนิ้วสัมผัสด้วยการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ เรื่องเพศศึกษาก็ได้ถูกหยิบยกมานำเสนอในสื่อประเภทนี้ โดยการใช้การสนทนาผ่านกระทู้คำถามปัญหาเรื่องเพศ โดยแต่ละส่วนได้มีการจัดแบ่งหมวดหมู่ของบทความ และกระดานสนทนา (Webboard) ไว้อย่างชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้งานสำหรับผู้ใช้อินเตอร์เน็ต

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับ “การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบิสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com” เพื่อประโยชน์ในการเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา และยังเป็นแนวทางการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อมวลชนให้เหมาะสมต่อไป

ปัญหานำวิจัย

1. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์มีลักษณะอย่างไร
2. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์มีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารเป็นอย่างไร
4. การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์หรือไม่อย่างไร
5. การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจหรือไม่อย่างไร
6. การใช้ประโยชน์ในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจหรือไม่อย่างไร
7. กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสมจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com มีการแสวงหาข่าวสารเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์
2. เพื่อศึกษาลักษณะความแตกต่างของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์
3. เพื่อศึกษาการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสมและผู้ใช้เว็บไซต์meetdoctoro.com
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศกับการใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศ กับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์เรื่องเพศกับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสมและ เว็บไซต์meetdoctoro.com
7. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษาการใช้ประโยชน์และความ พึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสม และผู้ใช้เว็บไซต์ meetdoctoro.com

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง” การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบิรมิสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com””ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย โดยเลือกศึกษาเนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การตอบปัญหาเรื่องเพศและชีวิตคู่ และศึกษาเฉพาะคอลัมน์เสพสมบิรมิสม ทางหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์ meetdoctoro.com เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

การสื่อสารเรื่องเพศ หมายถึง การสื่อสารเพื่อนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์ทางคอลัมน์เสปซมบมิสมและสื่อออนไลน์ทางเว็บไซต์meetdoctoro.com เพื่อวิเคราะห์และแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ของการสื่อสารเรื่องเพศ

การนำเสนอ หมายถึง วิธีการเผยแพร่ข่าวสาร โดยพิจารณาจากรูปแบบการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งประกอบด้วย การใช้ตัวอักษร การใช้ภาพประกอบ การสนทนาในรูปแบบของวิชาการ, รูปแบบของการตอบคำถาม ปัญหาทางเพศและชีวิตคู่

เนื้อหาเรื่องเพศ หมายถึง เรื่องที่วาดด้วยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยแบ่งเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ได้ 4 ประเด็นด้วยกัน คือ

1. **เนื้อหาเกี่ยวกับชีววิทยา** เป็นความรู้เกี่ยวกับ กายวิภาค และสรีระวิทยาของร่างกายมนุษย์ ได้แก่ โครงสร้าง และหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ระบบการสืบพันธุ์ของเพศชาย และหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมเกี่ยวกับเพศ การเจริญเติบโตของร่างกายในวัยต่างๆ การมีเพศสัมพันธ์ การสืบพันธุ์ หรือการร่วมประเวณี การตั้งครรรภ์ การคลอดบุตร
2. **เนื้อหาเกี่ยวกับสุขวิทยา** เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ การระวังรักษา ร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือความผิดปกติทางเพศ ได้แก่ ข้อควรระวัง และสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ, โรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์
3. **เนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยา** เป็นความรู้ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตใจและอารมณ์ แรงผลักดัน ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ การปฏิบัติตนระหว่างเพศ ความรัก ความต้องการ และความรู้สึกทางเพศ ความผิดปกติด้านอารมณ์และจิตใจ
4. **เนื้อหาเกี่ยวกับสังคมวิทยา** เป็นความรู้เกี่ยวกับสังคม การปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมาตรฐานความประพฤติหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม พัฒนาการทางด้านสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเกี่ยวพาราณี การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ชีวิตสมรส หรือชีวิต

ครอบครัว การปฏิบัติตนในการดำรงตนเป็นโสด การวางแผนครอบครัว ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ

สื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึงหนังสือพิมพ์เดลินิวส์คอลัมน์เสพสมบมิมสมที่มีการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเพศศึกษาในรูปแบบการตอบปัญหา

สื่ออินเทอร์เน็ต หมายถึง เว็บไซต์meetdoctero.comที่มีการตอบปัญหาบนกระดานสนทนา ภายใต้ชื่อ “คุณถามมา ดร.โศตอบไป”

การแสวงหาข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งในการค้นหาข่าวสารเรื่องเพศและวัตถุประสงค้ในการค้นหาข่าวสารเรื่องเพศในคอลัมน์เสพสมบมิมสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และกระดานสนทนา คุณถามมา ดร.โศตอบไปจากเว็บไซต์meetdoctero.com

การใช้ประโยชน์ หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการอ่านคอลัมน์เสพสมบมิมสม และเว็บไซต์ meetdoctero.com ไปใช้ประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่ง ตามความต้องการของแต่ละบุคคล ในด้านต่างๆได้แก่

- เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา
- ตอบสนองประเด็นปัญหาที่อยากรู้
- นำข้อมูลไปเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ
- นำข้อมูลข่าวสาร ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มีความรู้เท่าทันบุคคลรอบข้างมากขึ้น
- นำสาระ หรือความรู้ที่ได้ ไปเผยแพร่ให้บุคคลอื่นได้

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ได้รับการสนองตอบความต้องการของผู้อ่าน ในการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้เรื่องเพศศึกษาในด้านต่างๆได้แก่

- การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความรู้ที่เป็นประโยชน์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน
- มีการนำเสนอเรื่องราวแปลกใหม่ มีสาระ จุดประกายให้เกิดการพัฒนาตนเอง
- รูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจ มีการใช้ภาษาในการสื่อสารที่เข้าใจง่าย สนุกสนาน และน่าสนใจ
- สามารถนำหัวข้อ หรือความรู้ที่ได้รับไปสนทนากับผู้อื่นได้

กลวิธีการนำเสนอ หมายถึง วิธีการนำเสนอเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์ เพื่อดึงดูดหรือโน้มน้าวความสนใจและอธิบายสื่อความหมายให้กับผู้รับสาร

รูปแบบการสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารเพื่อนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์ ซึ่งมีรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ลักษณะภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

เนื้อหาเรื่องเพศที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะเนื้อหาเรื่องเพศมีลักษณะ ดังนี้ 1) เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในหลากหลายแง่มุม 2) เนื้อหาที่เป็นคำตอบคำถามปัญหาทางเพศ แนะนำในเรื่องการใช้ชีวิตคู่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศในงานวิจัยเรื่อง“การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของคอดัมน์เสพสมบัตินิยมและเว็บไซต์meetdoctoro.com จะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการสื่อสารและเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวกับเพศศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องเพศ ในสื่อมวลชนแขนงอื่นๆต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง“เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบมิสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.comได้นำแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบและแนวทางในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
2. แนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์
3. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา
4. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา
5. แนวคิดเกี่ยวกับสัญญวิทยา(Semiology)
6. ทฤษฎีความน่าเชื่อถือ
7. ทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร
8. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลและมีส่วนรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสังคมและประเทศชาติ เพราะหนังสือพิมพ์เป็นแหล่งกลางที่กระจายข่าวสาร ความรู้ ความคิด ความเห็น ตลอดจนประสบการณ์ความเป็นมาตั้งแต่เก่าถึงใหม่ล่าสุด หนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อกลางของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน โดยการติดตามเหตุการณ์และให้ข้อมูลรายละเอียดแก่ประชาชนเพื่อการตัดสินใจและเพื่อความเข้าใจในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลนอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทในการพัฒนาสังคมรัฐใช้หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งถ่ายทอดข่าวสารที่เป็นไปเพื่อการพัฒนา ได้แก่ ข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับประกอบอาชีพ การสาธารณสุข การแพทย์ การเกษตร การประมง การวางแผนครอบครัว เป็นต้น(ดร.ณิ หิรัญรักษ์, 2530)

คำว่า “ หนังสือพิมพ์ ” หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่รวบรวมและบรรจุไว้ด้วยข่าว บทความ ภาพข่าว ภาพถ่าย สารคดีอันรวมทั้งสารคดีที่เป็นวิชาการและเชิงข่าว หรือตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 4 วรรค 3 “หนังสือพิมพ์ หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีจำหน่ายเช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม ” (ดร.ถนีย์ หิรัญรักษ์, 2530)

ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ (2528) ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา กีฬา บันเทิง และข่าวสังคม เป็นต้น หนังสือพิมพ์มีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่จำนวนหลายแผ่นพับได้ ส่วนมากจะออกเป็นรายวันเพื่อเสนอข่าวสดทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ทันต่อข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ

Adam (1969) ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์รายวัน (Daily Newspaper) ไว้ว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกจำหน่ายสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน มักจะพิมพ์ในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ ๆ ลงข่าวทุกชนิด เช่น ข่าวภายในประเทศ ข่าวธุรกิจ การค้า ข่าวกีฬา ข่าวสังคม และข่าวบันเทิง เป็นต้น ข่าวที่นำมาลงเป็นข่าวสดซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น หรืออย่างช้าไม่เกิน 2 – 3 วัน

หนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็นประเภทหรือรูปแบบได้หลายรูปแบบ โดยอาศัยเกณฑ์ในการแบ่ง 4 ลักษณะดังนี้ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533)

1. ความถี่ของการตีพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ถูกแบ่งประเภทโดยกำหนดระยะเวลาที่ออกจำหน่ายในครั้งหนึ่ง ๆ โดยมากมีระยะเวลาในการจำหน่าย 2 แบบ คือ

หนังสือพิมพ์รายวัน (Dailies) เป็นหนังสือพิมพ์ที่ต้องจำหน่ายให้หมดตลาดภายในแต่ละวัน อายุของหนังสือพิมพ์จึงสั้นลักษณะเด่นอยู่ที่ความสดและความรวดเร็วในการเสนอข่าว โดยเฉพาะต้องมีราคาถูกเนื่องจากต้องการให้ลูกค้าซื้อทุกวัน ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงจำเป็นต้องมีโฆษณาและยอดจำหน่ายสูงเพื่อทดแทนกำไรต่อฉบับที่น้อย เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ และแนวหน้า เป็นต้น

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ (Weeklies) คือหนังสือพิมพ์ที่กำหนดออกทุก 7 วัน จึงไม่ได้เน้นความสดของข่าว แต่ยังคงเน้นการเสนอข้อเท็จจริง สนเทศข้อมูล สารคดี และบทวิเคราะห์ที่ทันสมัย เช่น ผู้จัดการและฐานเศรษฐกิจ

2. ปริมาณการไหลเวียนหรือจำนวนพิมพ์ (Circulation Size) โดยจำแนกได้เป็น 2 ระดับ คือ

2.1 ขนาดใหญ่ ส่วนมากเป็นหนังสือพิมพ์ที่ดำเนินกิจการอยู่ในกรุงเทพมหานคร มียอดการจัดจำหน่ายสูงและมักจะเปิดตลาดไปทั่วประเทศ ทำให้กลายเป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาติ บางฉบับอาจต้องจัดพิมพ์เป็นหลายกรอบใน 1 วัน อาทิ เช่น กรอบแรก และกรอบหลังเพื่อประโยชน์ในการวางตลาดให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ดังนั้น หนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีอิทธิพลต่อสังคมการเมืองค่อนข้างสูง เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ และสยามรัฐ เป็นต้น

2.2 ขนาดเล็ก มักเป็นหนังสือพิมพ์ที่ดำเนินกิจการตามภูมิภาค หรือที่เรียกกันว่าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มียอดพิมพ์ในปริมาณน้อยเฉพาะผู้อ่านในท้องถิ่นที่เท่านั้นขอบเขตของเนื้อหาจึงแคบเฉพาะข่าวท้องถิ่น ดังนั้น ความสำคัญและอิทธิพลต่อสังคม การเมืองในระดับประเทศจึงน้อย และประสบปัญหาในการดำเนินกิจการ และการลงทุน เช่น ไทยแหลมทอง ไทยทักษิณ เป็นต้น

3. หนังสือพิมพ์เฉพาะทาง (Special – Service Newspaper) คือหนังสือพิมพ์ที่ดำเนินกิจการเฉพาะกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มหรือเฉพาะกลุ่ม (Segmentation) ทำให้การเสนอสารสนเทศมีลักษณะเฉพาะไปด้วย จึงเป็นเสมือนหนังสือพิมพ์สำรอง (Alternative Newspaper) เหมาะกับความสนใจเป็นพิเศษที่เพิ่มเติมจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปจึงมียอดจำหน่ายต่ำและมีโฆษณาน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์ประเภททั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ธุรกิจ หนังสือพิมพ์จีน เป็นต้น

4. เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ โดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) หนังสือประเภทนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารที่เร้าอารมณ์ ตื่นเต้น และข่าวเบา (Soft news) ข่าวดังกล่าวนี้ได้แก่ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุไฟไหม้ ข่าวในแวดวงสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเหมาะสมสำหรับผู้่านทุกระดับ ผลที่ตามมาจากการอ่านและตลอดจนการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมี ลักษณะทันทีทันใด การจัดหน้าของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นใน

ด้านการดึงดูดใจและเร้าอารมณ์ผู้อ่านให้มากที่สุด จำนวนจำหน่ายหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ค่อนข้างสูง

4.2 หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ(Quality Newspaper)หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารที่เน้นหนักทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข่าวหลัก (Hard News) เหมาะสำหรับผู้อ่านที่สนใจและอยู่ในวงการที่เกี่ยวข้องกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนการแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์คุณภาพมีจำนวนค่อนข้างจำกัดและน้อยกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ดังนั้น จำนวนจำหน่ายจึงต่ำกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทแรก(ดรุณี หิรัญรักษ์, 2530)

คุณสมบัติของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีคุณสมบัติแตกต่างไปจากสื่อมวลชนประเภทอื่นสรุปได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์	วิทยุ, วิทยุโทรทัศน์
1. เก็บเป็นหลักฐานได้ยั่งยืน	1. ฟังแล้วหมดไป
2. ใช้สอบข้อเท็จจริงได้	2. ทดสอบยาก(นอกจากบันทึกไว้)
3. อ่านเมื่อใดก็ได้ตามความสะดวก	3. รับได้เฉพาะเวลากำหนด
4. สามารถให้ข่าวละเอียดกว่า และติดตามข่าวได้เสมอถ้ามีเนื้อหาทำฉบับพิเศษได้	4. ทำไม่ได้เพราะติดขัดด้วยเวลา
5. เอกชนเป็นเจ้าของ ฉะนั้นจึงมีความคิดเห็นแตกต่างได้มาก	5. เป็นของราชการส่วนมาก สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่
6. เปิดโอกาสรับความคิดเห็นและคำร้องทุกข์ของราษฎรได้มากกว่า	6. ทำไม่ได้มากเท่า

จากคุณสมบัติดังกล่าวทำให้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลมาก เพราะสามารถโน้มน้าวจิตใจให้ผู้อ่านมีความเห็นคล้อยตามไปโดยง่ายได้สรุปคุณสมบัติของหนังสือพิมพ์ไว้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีราคาถูกที่สุดในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลายที่มีอยู่ในปัจจุบัน
2. หนังสือพิมพ์มีแพร่หลายทั่วไป หาซื้อได้ง่าย มีต้นทุนในการผลิตต่ำ

3. ข่าวและภาพ รวมทั้งเรื่องราวต่าง ๆ ที่เสนอในหนังสือพิมพ์ สามารถเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานได้ คงสภาพนาน สามารถใช้อ้างอิงได้
4. หนังสือพิมพ์ให้ข่าวสารและรายละเอียดได้มากกว่าวิทยุ โทรทัศน์
5. หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างจากสื่อมวลชนอื่น ๆ ตรงที่เป็นเรื่องใหม่ น่าชักจูงใจให้อยากอ่าน อ่านแล้วเกิดความเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ มีข้อมูลช่วยประกอบการตัดสินใจ ทำให้มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยทัศนะอันกว้างไกล สามารถพัฒนาความรู้สึกนึกคิดได้เป็นอย่างดี

บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์มีบทบาทและหน้าที่หลักดังต่อไปนี้ (มาลี บุญศิริสัมพันธ์, 2531)

1. หน้าที่ในการให้ข่าวสาร โดยแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ที่ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน เทียงตรง และเป็นธรรม รายงานให้ประชาชนทราบในลักษณะของข่าว บทความ สารคดี และคอลัมน์ต่าง ๆ เพื่อผู้อ่านจะได้รับทราบเหตุการณ์ทั้งหมดอย่างถูกต้องและวิเคราะห์เหตุการณ์ด้วยตนเองต่อไปได้
2. หน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะ โดยการแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ หรือข่าวที่เกิดขึ้นผ่านคอลัมน์ต่าง ๆ ไม่ใช่ลักษณะการเสนอแนะในรายงานข่าว ซึ่งการแสดงความคิดเห็นต้องเป็นกลาง (Objective) และยุติธรรม (Fair) อยู่บนรากฐานของเหตุผลที่เหมาะสมถูกต้อง
3. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง ผู้อ่านจะผ่อนคลายความตึงเครียดได้จากการอ่านข่าวสารต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะข่าวสารเกี่ยวกับความบันเทิง
4. หน้าที่ในการเป็นสื่อโฆษณา หนังสือพิมพ์สามารถให้ข่าวสารที่เป็นสื่อกลางนำเสนอสินค้าให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเลือกตัดสินใจซื้อสินค้าได้ กระตุ้นให้เกิดอำนาจการซื้อและการพัฒนาธุรกิจให้เจริญก้าวหน้า

หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้ 6 ประการดังนี้ (มนต์ชัย นินนาทนนท์, 2527)

1. เสนอข่าวสารหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสนใจ โดยถือว่าหน้าที่ในการเสนอข่าวนี้เป็นหน้าที่สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์ โดยข่าวที่เสนอจะต้องมีความสมบูรณ์ ครบถ้วน และเที่ยงธรรม

2. การวิพากษ์วิจารณ์ข่าว จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจข่าวและสภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน เป็นการช่วยส่งเสริมการพัฒนาความคิดให้กับผู้อ่าน

3. ให้ความบันเทิง เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านบางกลุ่ม โดยมุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน และการพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้อ่าน ได้แก่ เรื่องประเภทตลกขบขัน การ์ตูน ปัญหาอักษรไขว้ เกมต่าง ๆ เป็นต้น

4. ทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง เชื่อมโยงระหว่างบุคคล องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถาบันต่าง ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดประชาติหรือรู้ถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนส่วนใหญ่

5. ช่วยผู้อ่าน เช่น คอลัมน์แนะนำสุขภาพ อาชีพ งานอดิเรก แนะนำและวิจารณ์หนังสือ ภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังมีประโยชน์ในการนำมาใช้อุปกรณ์การศึกษา หรือประกอบการเรียนการสอน การอภิปราย การสัมมนา ได้อีกด้วย

6. โฆษณานับว่ามีความสำคัญต่อหนังสือพิมพ์อย่างมากเพราะหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยการโฆษณาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพิมพ์และอื่น ๆ การโฆษณายังมีประโยชน์สำหรับประชาชนทำให้ผู้อ่านได้ทราบว่า จะซื้อสินค้าที่ตนต้องการได้จากที่ใดบ้าง เกิดการเปรียบเทียบสินค้าว่าควรซื้อชนิดไหนจึงจะดีกว่ากัน หรือรู้แหล่งรับสมัครงานสำหรับผู้ที่ไม่มีงานทำ เป็นต้น

ดร.ณี หิรัญรักษ์ (2530) ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของหนังสือพิมพ์ต่อการให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ การให้ข้อเท็จจริงและให้ความสำคัญต่อข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยที่หนังสือจะต้องให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือ

เหตุการณ์ นอกจากจะให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญแก่ผู้อ่านแล้ว หนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศให้ประชาชนได้ทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ในสังคม อาทิเช่น ข่าวการประชุม สัมมนา ข่าวเกี่ยวกับการเกิด การตายของบุคคล ตลอดจนข่าวที่เกี่ยวข้องกับความสนุกสนานเพลิดเพลินบันเทิงใจ เช่น ข่าวเกี่ยวกับการแต่งงาน การรื่นเริงตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์จะให้ความรู้ให้การศึกษาในด้านที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา การเมือง การปกครอง การแพทย์ การเกษตร คหกรรมศาสตร์ เป็นต้น ความรู้เหล่านี้ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านคอลัมน์และบทความต่าง ๆ ที่มีในหน้าหนังสือพิมพ์ คอลัมน์นี้ที่มักจะมีและได้อ่านเป็นประจำก็ได้แก่ คอลัมน์แพทย์ ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ตอบปัญหาผู้อ่านเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ โรคภัยไข้เจ็บ และวิธีการป้องกัน เป็นต้น นอกจากนี้จะมีคอลัมน์เกี่ยวกับพยากรณ์อากาศ อาหารการกิน และคอลัมน์เกี่ยวกับความสวยงามที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ให้ความสนใจ คอลัมน์เหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเสนอแนะ และวิธีป้องกันตลอดจนให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ

3. หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เขาสนใจผ่านทางหนังสือพิมพ์ โดยออกมาในรูปแบบของบทความ หรือคอลัมน์ประเภทต่าง ๆ สำหรับหนังสือพิมพ์เองจะมีบรรณาธิการทำหน้าที่อธิบายความหรือขยายความของเหตุการณ์ให้ประชาชนผู้อ่านได้ทราบถึงจุดยืนหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ของตน หนังสือพิมพ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นเสมือนเวทีแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างหนังสือพิมพ์เองกับประชาชนทั่วไป ผู้อ่านมีโอกาสได้รับความเห็นจากทั้ง 2 ฝ่าย หนังสือพิมพ์จึงทำหน้าที่บริการชุมชนในระบบประชาธิปไตยได้อย่างดี ซึ่งหนังสือพิมพ์จะต้องมีความเข้าใจ ความกล้า ความยุติธรรม และความยืดหยุ่นในการทำหน้าที่ดังกล่าว

4. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและการเติบโตของชุมชน ไม่ว่าในด้านการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ชุมชนให้โลกภายนอกได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่ชี้ข้อบกพร่องข้อเสียหรือจุดอ่อนของชุมชนแต่ละชุมชนให้ประชาชนได้ทราบเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่พร้อมกันหลายอย่าง คือ ทำหน้าที่ในการจัดการแจ้งข่าวสาร สนับสนุน ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือ

ทางการเงิน ซึ่งจะเห็นว่าบางครั้ง หนังสือพิมพ์จะแบ่งเนื้อที่ในหน้าหนังสือพิมพ์สำหรับการอุทิศเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อเป็นการเพิ่มเงินหรือผลประโยชน์ในการช่วยเหลือเป็นกรณีไป

5. หนังสือพิมพ์เป็นสถาบันย่อยในการให้บริการประชาชนถึงแม้ว่าหนังสือพิมพ์จะไม่ใช่สถาบันที่ให้บริการประชาชนภายใต้การควบคุมของรัฐบาลเช่นกับสถาบันอื่นก็ตาม แต่บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในด้านการให้บริการทางสังคมแก่ประชาชน ไม่ว่าจะในด้านของการรับแจ้งข่าวสาร คำร้องทุกข์ ร้องเรียน เป็นต้น หนังสือพิมพ์สามารถให้บริการดังกล่าวแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะลักษณะธรรมชาติของหนังสือพิมพ์นั่นเอง

6. หนังสือพิมพ์ผลิตข่าวสารและการโฆษณาเมื่อมีการไปมาติดต่อสื่อสารขยายขอบเขตกว้างขวางออกไป ข่าวสารเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสังคมและมนุษย์อย่างมาก การโฆษณาสินค้ามีบทบาทสำคัญมากขึ้น เมื่อสังคมมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการค้าขาย การแข่งขันจึงตามมาในรูปของการชักจูง โน้มน้าว เพื่อสนับสนุนสินค้าของตนให้กว้างขวางและเป็นที่รู้จัก หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทสำคัญในการให้บริการในด้านข่าวสารและการโฆษณาอย่างมาก

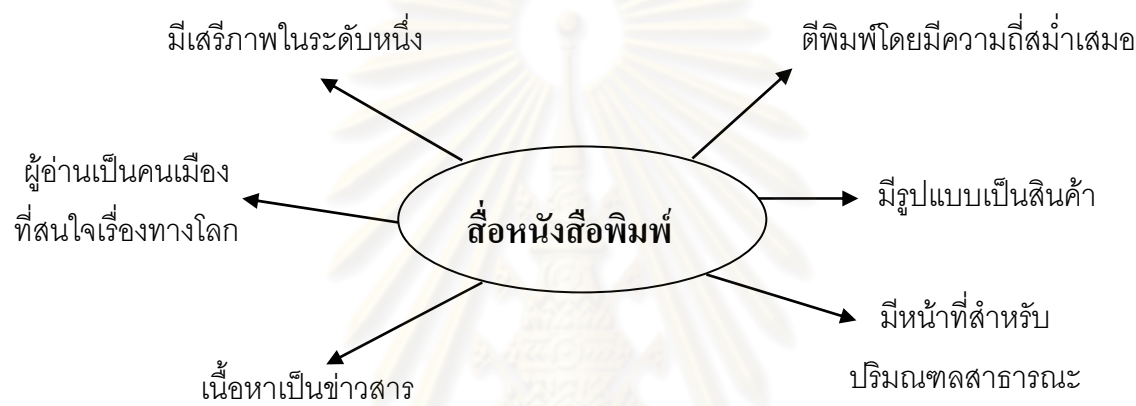
7. หนังสือพิมพ์สร้างธุรกิจชุมชนหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานวงการธุรกิจกับประชาชนในชุมชนโดยการเป็นสื่อกลางในการโฆษณาสินค้าเพื่อให้ลูกค้าได้ผลประโยชน์ การทราบว่ามีสินค้าอะไรบ้างที่ผลิตออกมาสู่ตลาด ประชาชนสามารถเลือกซื้อสินค้าได้จากการอ่านโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ และสถาบันธุรกิจบริการดังกล่าวนี้ยังสามารถทำเงินปีละมากมายให้กับหนังสือพิมพ์ ถือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของการจัดทำหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

8. หนังสือพิมพ์พิทักษ์และคุ้มกันประชาชนหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประสานงานกับผู้พิทักษ์รักษากฎหมายในบางอย่างได้เป็นอย่างดี โดยที่หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ความคืบหน้าและการเคลื่อนไหวของการทำงานของเจ้าหน้าที่ในวงราชการที่มีหน้าที่โดยตรงกับกิจการบางอย่าง เช่น ทางด้านอาชญากรรม เป็นต้น การตีพิมพ์ข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ประชาชนได้ทราบและหาวิธีการป้องกันจากคำเตือนที่ได้รับจากหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังช่วยในการเผยแพร่หรือกระจายข่าวสารการทำงานที่คืบหน้าของเจ้าหน้าที่ในการติดตามคนร้าย และนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วในบางครั้งหนังสือพิมพ์ยังช่วยปกป้องคุ้มกันคนบริสุทธิ์จากการกล่าวหาที่ไม่ยุติธรรมอีกด้วย

9. หนังสือพิมพ์ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ปกป้องประชาชนในระบอบสังคมที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะสิทธิมนุษยชนในด้านการแสดงออกซึ่งความเห็น

คุณลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์

สำหรับ “สื่อหนังสือพิมพ์” มีเอกลักษณ์ที่แยกออกจากใบปลิว แผ่นประกาศ หรือจดหมายข่าว ที่เคยมีในโลกตะวันตก เมื่อศตวรรษที่ 16 และ 17 คุณลักษณะที่สำคัญของหนังสือพิมพ์มีดังนี้

- **เอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์** คำว่า “Journal” มีรากศัพท์มาจากคำว่า “กิจวัตรประจำวัน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การตีพิมพ์ของหนังสือพิมพ์จะต้องมีช่วงเวลาสม่ำเสมอ เป็นสินค้าที่ต้องซื้อขาย มีเป้าหมายหลายอย่างในตัว (เสนอข่าว ชุดคุ้ย ชี้นำ ให้การศึกษา ฯลฯ) และที่สำคัญต้องมีลักษณะเปิดเผย (มิใช่จดหมายปิดผนึก หรือบัตรสนเท่ห์)

- **คุณสมบัติด้านเทคนิค** หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่สื่อสารโดยตัวอักษรและภาพนิ่ง ในการส่งข่าวสารไปยังผู้รับโดยหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องอาศัยพาหนะอื่น มิได้ทำการส่งสารโดยตรงไปยังผู้รับ แต่หนังสือพิมพ์ก็สามารถจะให้เนื้อหาได้อย่างละเอียด โดยผ่านการใช้ภาษาซึ่งจะมีลักษณะเปลี่ยนแปลงและปรับตัวอยู่เสมอเพื่อให้สื่อสารได้ง่ายและรวดเร็วที่สุด นอกจากนี้ภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ก็สามารถสื่อสารได้ด้วยตัวของมันเอง ไม่จำเป็นต้องเน้นถึงองค์ประกอบและความงามของภาพมากเกินไป

- **มิติด้านวัฒนธรรมของหนังสือพิมพ์** หนังสือพิมพ์เป็นรูปแบบที่แปลกใหม่ จากวัฒนธรรมการสื่อสารที่เคยมีมา เนื่องจากลักษณะใหม่ๆ เช่น สร้างความเป็นปัจเจกอย่างมาก

มีเนื้อหาที่เป็นเรื่องจริง (Reality Orientation) เน้นการนำไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางโลก (มิใช่ทางธรรม) ลักษณะเหล่านี้สอดคล้องกับความต้องการของคนกลุ่มใหม่ที่ก่อตัวขึ้นมา คือคนที่อยู่ในเมือง เป็นพ่อค้า ชนชั้นกลาง ผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมนี้ก็คือหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดกลุ่มสาธารณะ (Reading Public) ที่มีการรวมกลุ่มกันด้วยการอ่านหนังสือพิมพ์และมีความสนใจในข่าวสารการบ้านการเมือง

- **มิติด้านเศรษฐกิจ-การเมืองของหนังสือพิมพ์** ในยุคแรกหนังสือพิมพ์ที่เกิดขึ้นมักมีลักษณะ “อิงกับการเมือง” (Party-political Paper) เช่น มีสายสัมพันธ์โยงใยกับพรรคการเมืองหรือนักการเมือง แต่ปัจจุบันมีลักษณะเช่นนี้เริ่มจางหายไปเกือบหมดแล้ว ส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์จะก้าวเข้าสู่การเป็นธุรกิจที่ต้องคิดถึงเรื่องการค้าและการสร้างกำไร ที่ไม่ได้มาจากจำนวนผู้อ่านหากแต่มาจากการลงโฆษณา ซึ่งจะได้มากน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนคนอ่าน นี่จึงเป็นความจำเป็นที่ต้องขยายกลุ่มผู้อ่าน และพลอยมีผลต่อการคัดเลือกและนำเสนอเนื้อหา กล่าวคือ มีเนื้อหาแบบเบาๆ มีบันเทิงมาก เน้นข่าวแบบที่ผู้คนสนใจ (Human Interest) แม้ว่าจะไม่ค่อยมีสาระและประโยชน์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่านระดับล่างที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ (ตามความเข้าใจของสื่อมวลชน)

ด้วยเหตุที่หนังสือพิมพ์ได้ทำหน้าที่อันสำคัญในฐานะสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ในการพัฒนาปรับเปลี่ยน ความรู้ ทัศนคติ รวมทั้งสร้างความเข้าใจอันดีต่อการพัฒนาความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเผยแพร่เนื้อหาสาระที่เป็นความรู้และเกี่ยวข้องกับการขยายโลกทัศน์ และพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง แนวคิดนี้จึงมีพื้นฐานสำคัญในการศึกษาความสนใจในด้านการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ในความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านคอดัมน์เสพสมบิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เขตกรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทฤษฎีการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer – Mediated Communication)

เกอร์ และฮิลซ์ (Elaine B. Kerr and Star Roxanne Hiltz, 1982) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับระบบการสื่อสารโดยผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ไว้ว่า

1. ปัจจัยสำคัญในกระบวนการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ซอฟต์แวร์ที่นำมาใช้ในการควบคุมระบบการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ซึ่งซอฟต์แวร์ที่นำมาใช้ต้องสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ได้เช่นความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลการประมวลผลและความสามารถในการโต้ตอบนอกจากนั้นผู้วางระบบได้กำหนดให้คุณสมบัติในการสร้างปฏิสัมพันธ์ด้านการแสดงความคิดเห็นย้อนกลับ (Feed Back) ในรูปของข้อความ (Text Base Communication) เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน

2. ผลกระทบที่เกิดจากใช้คอมพิวเตอร์ในระบบการสื่อสาร ต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับคุณภาพของชีวิตการทำงานและการตัดสินใจ การเพิ่มโอกาสใหม่ๆ ในการดำเนินชีวิต เช่น การมีเวลามากขึ้น หรือมีทางเลือกและเวลาในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น เพลิดเพลินกับการทำงานมากขึ้น ประหยัดเวลาในการเดินทาง เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันก็อาจก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านของกิจกรรมยามว่าง หรืองานอดิเรก เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดข้อมูลจากเดิมที่เป็นเอกสารจำนวนมาก ส่วนผลกระทบต่อพฤติกรรมของกลุ่ม ได้แก่ การเพิ่มความต่อเนื่องในการเปลี่ยนแปลงด้านกระบวนการธรรมชาติของโครงสร้างทางสังคม เช่น การเพิ่มการสื่อสารในกลุ่มในลักษณะที่ไม่เป็นทางการให้มากขึ้น การกระจายการสื่อสารออกไปได้ การสามารถขยายขนาดของกลุ่มให้ใหญ่ขึ้น เป็นต้น

กระบวนการในการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ (Computer-Mediated Communication : CMC) ซึ่งเป็นการใช้ E-mail และ Computer Conferencing พร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน หรือใช้อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งผู้ส่งสารจะทำการเข้ารหัสสาร (Encoding) ในรูปของข้อความ (Text) ส่งผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารไปยังคอมพิวเตอร์ของผู้รับสาร โดยผ่านเครื่องรับสัญญาณ (Communication Research Vol.19 No.1 February 1992) ซึ่งในยุคเริ่มแรกของการสื่อสารทางคอมพิวเตอร์จะเป็นการสื่อสารกันด้วยข้อความ (Text) โดยปราศจากภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหวอย่างในปัจจุบัน จากจุดนี้เมื่อ World Wide Web ได้ถูกคิดค้นขึ้นทำให้สามารถใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายในการสื่อสารได้ทั้งข้อความ ภาพ เสียง แม้แต่ภาพเคลื่อนไหวและพัฒนาไปสู่ความเป็นสื่อที่มีปฏิสัมพันธ์โดยการใช้กระบวนการสื่อสารในลักษณะโต้ตอบระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์

คุณลักษณะของการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

โรนัลด์ ไรท์ (Ronald Rice, 1989) ได้วิเคราะห์ถึงศักยภาพของการสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์ โดยการเปรียบเทียบจากคุณสมบัติในการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์และข้อจำกัด (Freedom of constraints) เช่น การกำหนดสถานะของผู้ส่งสาร การผูกขาดความเป็นเจ้าของสื่อ การไม่สามารถเลือกกลุ่มผู้รับสาร เฉพาะเป้าหมายได้ การกำหนดช่วงเวลาในการรับข่าวสาร หรือการไม่สามารถเรียกคืนข้อมูลได้ เป็นต้น

2. ขอบเขตการสื่อสาร (Mode or technical band width) หมายถึง ระยะเวลา ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารหรือเนื้อหาที่สามารถนำเสนอได้หลายลักษณะทั้งที่เป็นคำพูด สัญลักษณ์หรือเสียง

3. การสนองตอบและปฏิสัมพันธ์ (Feedback and interactivity) ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเกิดขึ้น ได้โดยสะดวกและในระยะเวลาอันรวดเร็ว

4. การติดต่ออย่างเป็นเครือข่าย (Network Flows) ซึ่งมีผลต่อการกระจายตัวรวมทั้งการเข้าถึงสื่อและข้อมูลที่มีการเชื่อมโยงกัน

การสื่อสารด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในขณะนี้ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (Internet) จอห์น ดีเซมเบอร์ (John December, 1996) ได้แบ่งลักษณะและรูปแบบการสื่อสารด้วยอินเทอร์เน็ตเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

- การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่จุดหนึ่ง (Point to point) เป็นการสื่อสารข้อมูลส่วนบุคคลจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail) เป็นต้น

- การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่หลายๆ จุด (Point to multipoint) คือการสื่อสารของบุคคลหนึ่งไปสู่กลุ่มผู้รับที่เฉพาะเจาะจง

- การสื่อสารจากจุดหนึ่งไปสู่ศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการแบบทั่วไป (Point to server broadcast) คือการสื่อสารข้อมูลของบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งที่ส่งไปยังศูนย์คอมพิวเตอร์

ให้บริการแบบทั่วไปโดยผู้รับสามารถเป็นใครก็ได้ เช่น การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (Internet relay chat) หรือเครือข่ายผู้ใช้ข่าวสาร (Usenet news) หรือระบบกระดานข่าวคอมพิวเตอร์ (Computer bulletin board system – CBBS) เป็นต้น

- การสื่อสารจากศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการเฉพาะกลุ่ม (Point to server narrowcast) คือการสื่อสารจากบุคคลหนึ่งไปยังศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการโดยที่ผู้รับจะต้องเป็นกลุ่มเฉพาะที่อาจเป็นสมาชิก หรือลงทะเบียนได้ และการเข้าถึงข้อมูลนี้จะต้องใช้การใส่ชื่อและรหัสผ่านด้วย

- การสื่อสารจากศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการแบบทั่วไป (Server broadcast) คือการเรียกใช้ หรือค้นหาข้อมูลที่เก็บไว้โดยศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการซึ่งผู้ที่สร้างหรือจัดการข้อมูลเหล่านี้อาจเป็นกลุ่มองค์กร หรือบุคคลผู้มีศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการ เช่น แหล่งข่าวสารบนเครือข่าย (Web site)

- การสื่อสารจากศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการแบบเฉพาะกลุ่ม (server narrowcast) คือการสื่อสารข้อมูลโดยผ่านศูนย์คอมพิวเตอร์ให้บริการที่ผู้รับที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้จะต้องเป็นกลุ่มที่ถูกคัดเลือกโดยเฉพาะ เช่น เป็นลูกค้าในระบบรับข่าวสารผ่านสาร (Online news) เป็นต้น

คุณลักษณะพิเศษที่เห็นได้ชัดเจนของการสื่อสารอินเทอร์เน็ต คือ ความสามารถในการลดข้อจำกัดเรื่องเวลาและระยะทางในการสื่อสาร (time and space) ออกไปได้อย่างสิ้นเชิง เพราะไม่ว่าผู้ส่งสารจะอยู่บริเวณซีกโลกใดๆ ของโลกต่างก็สามารถสื่อสารถึงกันได้เมื่อเข้าไปอยู่ในการสื่อสารอินเทอร์เน็ต

McQuail (McQuail, 1972) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “สื่อใหม่” ว่ามีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ที่มีช่องทางการสื่อสารคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันตามประเภทของการใช้งานเนื้อหาและบริบท ได้แก่

1. สื่อเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication Media) ได้แก่ โทรศัพท์ (ซึ่งมีลักษณะของความสามารถในการเคลื่อนย้ายมากขึ้น) อีเมลล์ (ในระยะแรกเป็นการใช้เพื่อการทำงานแต่ปัจจุบัน เป็นการใช้ในเรื่องส่วนตัวมากขึ้น) เป็นการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยให้ติดต่อระหว่างกันสะดวกมากขึ้น

2. สื่อเพื่อปฏิสัมพันธ์เพื่อความเพลิดเพลิน (Interactive Play Media) ได้แก่ คอมพิวเตอร์และวิดีโอเกมส์ รวมทั้งอุปกรณ์ Virtual Reality หากเปรียบเทียบกับ “สื่อเก่า” แม้ว่าจะมีการสื่อสารที่ใช้เทคโนโลยีคล้ายกันและอาจถือว่าเป็น “ทางเลือกในการใช้งาน” ของการใช้สื่อ บางอย่าง ข้อแตกต่างที่สำคัญ ก็คือความสามารถในการโต้ตอบ (Interactivity) และ “กระบวนการ” ในการใช้ประโยชน์

3. สื่อเพื่อการค้นหาข้อมูล (Information Search Media) เป็นประเภทที่มีสื่อหลายชนิด แต่ อินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บเป็นตัวอย่างที่ได้เด่นชัดที่สุด โดยจัดเป็นแหล่งข้อมูลที่ไม่ มีข้อจำกัดเรื่องขนาด ความเป็นปัจจุบัน และการเข้าถึง อย่างไรก็ตาม ความหลากหลายของ เนื้อหา และแรงจูงใจในการใช้งานแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นประโยชน์ที่นอกเหนือจากผลของ การพัฒนาเทคโนโลยี

4. สื่อเพื่อการมีส่วนร่วม (Collective Participatory Media) สื่อในกลุ่มนี้ใช้ อินเทอร์เน็ตในการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิด ประสบการณ์ และการสร้างความสัมพันธ์จากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นบนเว็บไซต์ , การพูดคุยในห้องสนทนา (Chat Room) , การเล่น Icq หรือ Msn เป็นต้น

การสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์จึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในยุค ปัจจุบัน ให้ผู้ใช้งานมีความมั่นใจต่อเหตุการณ์ บุคคลสามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวก รวดเร็วและ ง่ายดายมากขึ้นการใช้ชีวิตที่ต้องแข่งขันกับเวลาในสังคมปัจจุบัน ทำให้การสื่อสารใหม่เป็นที่ยอมรับ หลาย อย่างไรก็ตาม นอกจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อผลของการติดต่อสื่อสารและการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพแล้ว การใช้เพื่อตอบสนองความเพลิดเพลิน ความบันเทิง ด้วยขีด ความสามารถอันไร้ข้อจำกัดของการเข้าถึงข้อมูลในระยะไกล เป็นส่วนหนึ่งให้บุคคลสืบค้นข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเช่นกัน (ปรเมศวร์ รัมยากูร, 2546)

สภาพแวดล้อมของการสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์

การสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์ได้เปิดโอกาสให้ผู้สื่อสารสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันอย่างอิสระ โดยเน้นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิก ซึ่งเมื่อสมาชิกมีการปฏิสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันจนถึงระดับหนึ่งแล้ว ก็จะทำให้เกิดชุมชนย่อยๆ ขึ้นในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกว่า “ชุมชนจำลอง” (Virtual Community)

การสื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์จนทำให้เกิดชุมชนในลักษณะของชุมชนจำลองขึ้นนั้น ยังก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมในการสื่อสารรูปแบบใหม่ดังนี้ (ศุภิสรา ทดลา, 2542)

1. สภาพไร้การขัดขวาง และควบคุม (Disinhibition) จากการที่ผู้รับสาร และส่งสารติดต่อสื่อสารกันผ่านทางคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว ทำให้ทั้งสองฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารกันได้อย่างเต็มที่ โดยที่ต่างฝ่ายไม่ต้องรู้จักกันมาก่อน นอกจากนี้ทั้งสองฝ่ายไม่ต้องเห็น อวัจนภาษา เช่นสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงใดๆ ของคู่สื่อสารเลย

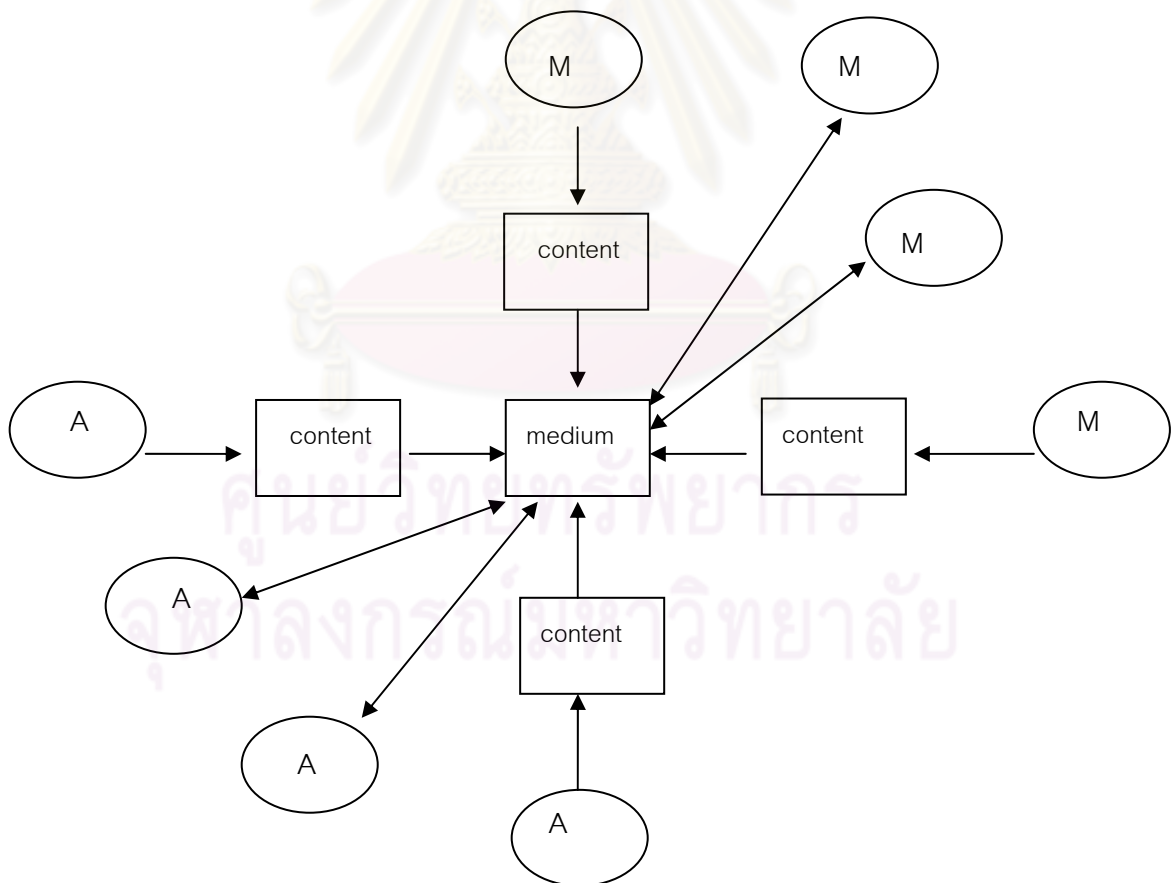
2. การเปลี่ยนเพศ (Gender Swapping) เป็นสิ่งที่เกิดต่อเนื่องมากจากสภาพไร้การขัดขวางและควบคุม กล่าวคือเมื่อคู่สื่อสารไม่จำเป็นต้องรู้จักกัน และไม่ได้เห็นหน้ากันระหว่างสื่อสาร ผู้สื่อสารแต่ละฝ่ายก็สามารถเปลี่ยนเพศตัวเอง เพื่อใช้ในการสื่อสารได้อย่างอิสระ

3. การเป็นตัวตนหลากหลายรูปแบบ (Multiple Identities) เมื่อผู้สื่อสารผ่านตัวกลางคอมพิวเตอร์มีอิสระในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องทราบสถานภาพ เพศ รูปร่างหน้าตา หรือรายละเอียดอื่น ๆ ผู้สื่อสารจึงมีโอกาสที่จะเปลี่ยนบทบาท และสถานภาพของตนให้สอดคล้องกับการสื่อสาร หรือความต้องการของตนเองที่ไม่สามารถเป็นได้ในชีวิตจริง

การนำระบบ world wide web มาใช้ในช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ (Computer- Mediated -Communication) หรือ CMC Joseph B. Walther, 1992) ได้ให้ความหมาย CMC เอาไว้กว้างๆ ว่าเป็น การประชุมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์ (computer conferencing) และการใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail) เกิดขึ้นและดำเนินไปในเวลาเดียวกัน(synchronous) หรือต่างเวลากัน(asynchronous) โดยที่ผู้ส่งสารใส่รหัส(encode)ลงไปในเนื้อหา (text message) ซึ่งจะถูกล่ามุด (delayed)จากคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารไปสู่คอมพิวเตอร์ของผู้รับสาร (กิตติ กันภัย,2543)

จากค่านิยมของ Walther ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับการสื่อสารแบบ CMC และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเชื่อมโยงระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารและผู้รับสารจะทำหน้าที่เป็นสะพานลำเลียงสารที่ถูกใส่รหัส

ในขณะที่ Hoffman และ Novak ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์และให้ค่านิยมอย่างไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับ Hyper media CMC ว่าเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับการแจกจ่ายข่าวสาร เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีข้อมูลหลากหลาย การสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่ใหม่ในสังคมที่ต้องการอาศัยการเรียนรู้ (Socially oriented) ความไม่เจาะจงในการสื่อสารเป็น CMC ทำให้เกิดให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า การสื่อสารที่ไม่เจาะจงผู้รับสารหรือปราศจากอารมณ์ในการสื่อสาร (Socially emotional) ไม่เหมือนกับการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face – to – Face communication) นอกจากนั้นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เป็นการสื่อสารไม่เป็นกันเอง ไม่เร้าอารมณ์ และไม่เจาะจงผู้รับสาร ผู้ร่วมสื่อสารแบบ CMC ต้องปรับสภาพตัวเองให้เข้ากับการสื่อสารมากกว่าการสร้างปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

(Hoffman, Novak and Chaterjee ,1995 อ้างใน ศุจิภา ดวงมณี ,2541)

แบบจำลองรูปแบบการสื่อสารบน world wide web

จากแบบจำลองรูปแบบการสื่อสารบน world wide web (ศุจิภา ดวงมณี ,2541) อธิบายว่า ข้อมูลข่าวสารถูกสร้างขึ้นโดยสื่อมวลชน (M) เช่น web pages ของสื่อมวลชนประเภทต่างๆ หรือเนื้อหาจะถูกสร้างขึ้นโดยผู้รับสาร (A) ก็ได้ สื่อมวลชนและผู้รับสารจะส่งผ่านข้อมูลที่ตนเองสร้างขึ้นไปยังตัวสื่อ (medium) ก็คือระบบการสื่อสารใน world wide web

สำหรับการจำลองรูปแบบการสื่อสารบน world wide web สามารถกล่าวได้ว่า ผู้ใช้งานจะเข้าไปในเว็บไซต์ที่ตนสนใจ และส่งข้อมูลข่าวสารเนื้อหา (content) คำถามปัญหาทางเพศของตนเองเอาไว้ในเว็บบอร์ด (medium) เมื่อมีผู้สนใจในคำถามนั้นก็สามารถที่จะเข้าไปอ่านร่วมแสดงความคิดเห็น หรือร่วมตอบคำถามนั้นเพิ่มเติมได้ ดังนั้นการสื่อสารนี้ผู้ใช้งานจึงเป็นได้ทั้ง M และ A ตามแบบจำลองรูปแบบการสื่อสารบน world wide web ได้ในขณะเดียวกัน

ด้วยความสามารถและศักยภาพของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์หรือ CMC ซึ่งโดดเด่นไปจากรูปแบบของสื่อหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์มาเป็นการศึกษาถึงความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา เพื่อให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับการศึกษาสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อออนไลน์ ในการศึกษาเปรียบเทียบทั้ง 2 สื่อ

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคการวิจัยทางสื่อมวลชนที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน (พีระ จิระโสภณ, 2535) เนื่องจากการวิเคราะห์เนื้อหาถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ หรือสัญญาณที่สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดว่า สื่อมวลชนทำงานได้อย่างไร โดยสามารถพิจารณาได้จาก “เนื้อหา” และ “ความหมาย” ที่ถูกถ่ายทอดและถูกเปิดรับผ่านสื่อประเภทต่างๆ นั่นเอง (กาญจนา แก้วเทพ, 2541)

सनัน ปัทมะทิน (2520) อธิบายว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการที่จะต้องสร้างเกณฑ์ขึ้นมา โดยจะออกมาในรูปของตารางวิเคราะห์ที่ประกอบด้วยถ้อยคำภาษา หน่วยที่ใช้มีผลตั้งแต่หน่วยที่ใหญ่ที่สุด ถึงเล็กที่สุด เป็นข้อความ ประโยค หรือหัวข้อที่มีความหมายตรงกับเนื้อหา หรือข้อความที่ต้องการวิเคราะห์ ทั้งนี้สิ่งสำคัญในการสร้างเกณฑ์เนื้อหา คือการจำแนกประเภทของ

เนื้อหาซึ่งต้องทำให้เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาว่าต้องการข้อมูลชนิดใด เรื่องใด เพื่อทราบแนวโน้มด้านใดด้านหนึ่ง

อรนุช เลิศจรรยาภักษ์ (2524) นิยามการวิเคราะห์เนื้อหาว่า คือการวิเคราะห์ให้เห็น ประจักษ์ สำนวนเนื้อหาที่แฝงอยู่กับเครื่องมือสื่อสาร โดยการจัดประเภท จัดทำตาราง และหาค่า จากสัญลักษณ์และใจความ เพื่อให้ทราบความหมายและผลกระทบ

อุทุมพร จามรมาน (2531) ได้สรุปความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหาว่า เป็นวิธีการ เฉพาะ ที่มีกระบวนการที่เป็นระบบ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะโดยพิจารณา จากการวิเคราะห์เนื้อหา หนังสือพิมพ์โฆษณาพรรคคดียุคใหม่ เป็นต้น ตัวอย่างการวิเคราะห์ เนื้อหา โดยการวิเคราะห์บทสนทนา ของบุคคลสำคัญ การวิเคราะห์ตำราเรียน การวิเคราะห์บทบรรณาธิการ การวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่า ต้องการอะไร เพื่ออะไร ผลการวิเคราะห์เนื้อหาต้องได้รับการตรวจสอบทั้งในแง่ความเที่ยงและ ความตรง

เคลาส์ คริปเพินดอร์ฟ (Klaus krippendorff, 1980) ให้ความหมายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ เนื้อหาว่า เป็นเทคนิคการวิจัยอย่างหนึ่งจากข้อมูลไปสู่สภาวะแวดล้อมของข้อมูล นอกจากนี้ krippendorff ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการในการวิเคราะห์เนื้อหาว่าประกอบด้วย

1. กระบวนการรับข้อมูล คือข้อมูลเป็นหน่วยหนึ่งของข่าวสาร ซึ่งบันทึกอยู่ในสื่อ ที่มีความคงทนถาวร ข้อมูลไม่ใช่ข้อเท็จจริง แต่เป็นการทำให้อยู่ในรูปแบบหนึ่งเพื่อให้ตรงกับ วัตถุประสงค์การวิจัย ในการวิเคราะห์เนื้อหาจะนำเอาข่าวสารที่ไม่มีโครงสร้างทางภาษาชัดเจนมา ทำให้อยู่ในรูปของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจะต้องเป็นตัวแทนที่ดีของปรากฏการณ์โดยเรื่องที่ สนใจศึกษาต้องแยกเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ (Unitizing) จำนวนหน่วยที่บันทึกต้องผ่านการสุ่ม ตัวอย่าง อย่างมีระบบหน่วยทุกหน่วยต้องมีการลงทะเบียนให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถวิเคราะห์ได้

2. การเปลี่ยนแปลงข้อมูล (Data Reduction) คือการจัดทำข้อมูลให้อยู่ใน ลักษณะที่สามารถนำมาใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้

3. การอนุมานข้อมูล (Inference) คือการพิจารณาข้อมูลอย่างมีเหตุผลซึ่งต้อง เกี่ยวข้องกับกาใช้สถิติและต้องทำอย่างมีความเที่ยงตรง

4. การวิเคราะห์ (Analysis) คือกระบวนการในการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่สังเกตเห็นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือมีการพรรณนาผลของการวิเคราะห์ชัดเจน

หน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์ เนื้อหา ช่วยในการวิเคราะห์เนื้อหาสามารถอธิบายได้ในเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น

1. หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) โดยเคอริงเจอร์(kerlinger, 1972) ได้อธิบายถึงหน่วยที่สำคัญ 5 หน่วยได้ ดังนี้

1.1 การใช้คำ (word) เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่ใช้ในการวิเคราะห์ “คำ” อาจหมายถึงกลุ่มคำ(Word-Compound)บางครั้งเรียก“หน่วยสัญลักษณ์”(Symbol) หรือคำว่า “ถ้อยคำ”(Term)

1.2 แนวคิดหลัก (Theme) เป็นหน่วยที่ใช้การวิเคราะห์เนื้อหามากกว่า คำ ซึ่งอาจจะปรากฏอยู่ในประโยคเดี่ยว (Simple Sentence)หรือสังกรประโยค(Sentence Compound)การใช้แนวคิดหลักนี้นับว่าเป็นหน่วยที่มีประโยชน์สูงสุดในการวิเคราะห์เนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาผลกระทบของการสื่อสารมวลชนต่อสาธารณชน

1.3 คุณลักษณะ (Character) เป็นการกำหนดหน่วยโดยพิจารณาคุณลักษณะที่ปรากฏอยู่ในสาร เช่น ในบทละคร เรื่องราว การตัดสินใจพิจารณาลงรหัสของหน่วยนี้จำเป็นต้องพิจารณาทั้งเรื่อง จึงจะสามารถแยกแยะคุณสมบัติออกมาได้ เช่น การแยกแยะคุณสมบัติด้านการศึกษา สถานภาพทางการเงิน ศาสนา เชื้อชาติ เป็นต้น

1.4 รายละเอียด (Item) เป็นหน่วยที่ใช้บ่อยที่สุดในการวิเคราะห์เนื้อหา รายละเอียดของสื่อที่ต่างกันจะไม่เหมือนกัน เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ บทความ สุนทรพจน์ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ จดหมาย เป็นต้น รายละเอียดคือการจัดเรื่องอย่างกว้างๆ โดยการวิเคราะห์เรื่องทั้งหมด และภายในเรื่องแต่ละเรื่องนั้นยังสามารถจัดแบ่งแยกย่อยออกไปได้อีก เช่น ชาวสามารถจัดกลุ่มเนื้อหาเรื่องได้อีก เช่น ชาวภายในประเทศ ชาวต่างประเทศ ชาวเศรษฐกิจ เป็นต้น

1.5 การวัดเนื้อที่และเวลา (Space and Time) เป็นการวิเคราะห์ที่ใช้วัดลักษณะทางกายภาพของงานสื่อสาร ความกว้างของคอลัมน์ จำนวนหน้า ความยาวของบรรทัดสำหรับรายการวิทยุ หรือโทรทัศน์อาจจะวัดเป็นนาที และวัดเป็นคอลัมน์นิ้วสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งการวิเคราะห์เนื้อหานั้นสามารถใช้หน่วยการวิเคราะห์หลายๆ ประเภทรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการศึกษานั้นๆ

2. หน่วยในการระบุจำนวน (Unit of Enumeration)

2.1 เนื้อที่ (Space) คือการวัดเนื้อหาด้วยจำนวนคือคอลัมน์นี้ คอลัมน์ เซนติเมตร หน้า บรรทัด ย่อหน้า

2.2 การปรากฏ (Appearance) เป็นการนับคุณสมบัติของเนื้อหาของสารที่ต้องการจะนับการปรากฏของเนื้อหาว่าปรากฏหรือไม่ปรากฏ

2.3 ความถี่ (Frequency) เป็นวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการวิเคราะห์เนื้อหา เช่น การนับความถี่ในการใช้คำหนึ่งๆ เป็นต้น

2.4 ความเข้ม (Intensity) เป็นหน่วยในการระบุจำนวนที่ใช้ในการวิจัย ที่เกี่ยวกับค่านิยม และทัศนคติที่ปรากฏในเนื้อหาของสาร แล้วจัดทำเป็นสเกล (Scale) เรียงลำดับข้อความที่แสดงความเข้ม ในเรื่องค่านิยมและทัศนคติ ในเรื่องที่มีแนวคิดหลักเดียวกัน แต่มีการใช้คำและประโยคต่างกัน ซึ่งจะให้เป็นตัวชี้ถึงความเข้มที่ต่างกัน

วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

สรวงศ์ ศษาชีวะ(2525) ได้สรุปขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหาหลังจากที่ทำความเข้าใจกับปัญหาที่จะศึกษา และกำหนดสมมติฐานได้ดังนี้ คือ

1. ศึกษางานที่ต้องการวิเคราะห์ในขั้นตอน กำหนดหรือสร้างกลุ่ม เพื่อการวิเคราะห์ และหาดัชนี (Indicators) ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกลุ่มการวิเคราะห์และเหมาะสมกับเนื้อหา

2. กำหนดกลุ่มที่จะใช้แนวทางในการวิเคราะห์ เช่นถ้าต้องการศึกษารูปแบบของการนำเสนอเนื้อหาจะวิเคราะห์ได้ตามกลุ่มต่อไปนี้เป็นรูปแบบและประเภทของงาน งานสื่อสาร รูปแบบของข้อความ และกลุ่มที่เกี่ยวกับอารมณ์

3. กำหนดดัชนีสำหรับแต่ละกลุ่ม จากกลุ่มกว้างๆที่จะวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะหาดัชนีเป็นเครื่องชี้ว่าจะวิเคราะห์อะไร โดยผู้วิจัยต้องให้คำจำกัดความดัชนีที่กำหนดขึ้น ในการกำหนดกลุ่ม และกำหนดดัชนีขั้นตอนอาจจะสลับกันได้บางครั้ง ผู้วิจัยอาจจะสร้างดัชนีก่อนและหลังจากนั้น ก็นำไปสร้างกลุ่มการวิเคราะห์

4. กำหนดหน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ หน่วยของการวิเคราะห์ ได้แก่ ประโยค ตัวละคร รายการ การวัดเนื้อที่ เวลา

5. วิเคราะห์เนื้อหาโดยการเปรียบเทียบหน่วยของการวิเคราะห์ให้ตรงกับดัชนีและกลุ่มเนื้อหาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะทำการแจกแจงความถี่ โดยการขีดรอยคะแนน และนำผลมาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยการหาค่าร้อยละ

ประโยชน์ของการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาสามารถใช้ประโยชน์ในการศึกษาแนวโน้มของเนื้อหาข่าวสารในสาขาวิชาต่างๆมากมาย เช่น วารสารศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา ประวัติศาสตร์ ตลอดจนด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น การวิเคราะห์เนื้อหาจะสะท้อนให้เห็นพัฒนาการของสาขาวิชาต่างๆ โดยอาศัยหลักเนื้อหาในแต่ละช่วงเวลา เป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังอาจใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสืบค้น ทศนคติ ความสนใจ ความเชื่อของบุคคล สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สภาพทางจิตวิทยา พฤติกรรม ตลอดจนความตั้งใจ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์เนื้อหานี้มีข้อแตกต่างจากการวิจัยอื่นๆ อยู่หลายประการ ได้แก่

1. การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นเทคนิคการวิจัยอย่างหนึ่งที่เกิด สภาวะที่ผู้วิจัยไม่รู้ตัว ทำให้เกิดความเป็นธรรมชาติของข้อมูลที่ได้รับ โดยเป็นผลมาจากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ศึกษาจากสาร

2. การวิเคราะห์เนื้อหาสามารถนำมาใช้ได้กับข้อมูลที่ไม่มีโครงสร้างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับเทคนิคการวิจัยแบบอื่นๆ เช่นการออกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ซึ่งจะมีลักษณะที่เป็นการกำหนดคำตอบให้ดับผู้ตอบ ในขณะที่การวิเคราะห์เนื้อหานี้ ผู้วิจัยต้องสนใจข้อมูลทุกอย่างที่ส่งมาจากผู้ส่งสาร ซึ่งอาจประกอบด้วยภาษา และเหตุผล ทั้งนี้จะไม่มีลักษณะของข้อมูลที่ถูกกำหนดโครงสร้างมาก่อน

3. การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความหมายของข้อมูลและเป็นกระบวนการทำให้ข้อมูลที่อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ ซึ่งการวิจัยด้วยเทคนิคอื่นๆ จะไม่

สนใจในเรื่องการใช้ภาษา การใช้ถ้อยคำในการตอบ และไม่นำคำตอบดังกล่าวมาทำให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์

4. การวิเคราะห์เนื้อหาสามารถใช้ได้กับข้อมูลที่มีความกว้างมาก ในขณะที่การวิจัยแบบอื่นจะทำการศึกษาในวงแคบ เช่นศึกษาเฉพาะกรณี แต่ทั้งนี้จะเป็นการศึกษาในเชิงลึก

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

คำว่า เพศศึกษา (Sex Education) นั้นเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมาก จึงมีผู้ให้คำจำกัดความ และความหมายในเรื่องเพศศึกษาในหลากหลายทัศนะดังต่อไปนี้

เคอร์เคนดอลล์ (Lester A'Kirkendall, 1960) ได้อธิบายว่าเรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างขวางมากเช่นเดียวกับคำว่า "ชีวิต" จึงไม่สามารถจะใช้คำอธิบายสั้นๆ ได้ แต่พอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ และสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจเอาไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่งที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่างๆ เป็นไปอย่างราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาททักิริยาท่าทางลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัดแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
4. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งถาวรซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้ได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถดลบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการสืบพันธุ์ซึ่งมีความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้

โดยสรุป เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการทางการศึกษา (Education Process) ที่จะช่วยให้ผู้ที่ต้องการศึกษาได้เข้าถึงความแตกต่างทางด้านกลไกการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความต้องการ และผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของทั้งสองเพศในทุกๆด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีระวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ และบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัว วางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศ และเพศเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว

สำหรับลักษณะ หรือธรรมชาติของความรู้เรื่องเพศ หากจะกล่าวโดยสรุปแล้ว อาจแบ่งออกมตามเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นองค์ความรู้ได้ 4 ลักษณะคือ (จิระอดุลย์ บุญย์ภักดิ์, 2543)

1. **ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Biological aspect)** ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับกายวิภาค และสรีระวิทยาของร่างกายมนุษย์เป็นสำคัญ เช่น โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆในระบบการสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมที่เกี่ยวกับเพศ ความเจริญเติบโตทางเพศด้านร่างกาย (Bio-sexual development หรือ physical sexual development) การมีหนวดเครา และขนรักแร้ เสี่ยงแตก การมีประจำเดือน การสืบพันธุ์ หรือการร่วมประเวณี การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร ฯลฯ

2. **ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (hygienic aspect)** ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือความผิดปกติทางเพศ เช่น ข้อควรระวังรักษา และสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ข้อควรปฏิบัติขณะมีประจำเดือน การตรวจโลหิตก่อนแต่งงาน กามโรค ความผิดปกติของอวัยวะเพศ ฯลฯ

3. **ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ(Psychological aspect)** ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับจิตใจอารมณ์ เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ (Psycho - sexual development) ความเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น แรงดันทางเพศ

การระบายอารมณ์ทางเพศ ทักษะคิดต่อเพศตรงข้าม ความรัก ความต้องการหรือความรู้สึกทางเพศ ความผิดปกติทางด้านจิตใจและอารมณ์ ฯลฯ

4. **ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Sociological aspect)**
ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและมาตรฐานความประพฤติ หรือกฎเกณฑ์ทางสังคมเช่นความเจริญเติบโตทางเพศในด้านสังคม (Socio-sexual development) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เพศสัมพันธ์ อิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม การเกี่ยวพาราสี การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว ประเพณี และวัฒนธรรมต่างๆ

จะเห็นได้ว่า ความรู้เรื่องเพศ (Sex Education) นั้น เป็นสาขาวิชาการที่เป็นแบบผสมผสาน หรือเป็นสหวิทยาการ (Interdiscipline) ซึ่งประยุกต์ความรู้มาจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหลายสาขาเช่น ชีววิทยา สุขวิทยา แพทย์ศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ จิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ สังคมวิทยา ประชากรศาสตร์ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ประเพณี วัฒนธรรม สันทนาการ ฯ (สุชาติ และวรรณิ โสมประยูร, 2531) หากหนังสือพิมพ์เผยแพร่ความรู้เรื่องเพศแต่เพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผู้รับสารได้รับความรู้เรื่องเพศไม่ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องเพศของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน ผู้รับสารอาจตีความได้หลายแง่มุม ดังนั้นการนำเสนอเรื่องเพศในนิตยสารจึงจำเป็นต้องเน้น หรือนำเสนอเนื้อหาให้ปรากฏออกมาทั้ง 4 ลักษณะจึงจะทำให้เกิดเป็นวิทยาการที่สมบูรณ์แบบ และมีคุณค่าในการให้การศึกษา มากยิ่งขึ้น

บทบาทของเพศศึกษา

เพศศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกเพศทุกวัย หรือเกี่ยวพันกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ด้วยเหตุนี้ในด้านของความสำคัญของเพศศึกษา สมาคมสุขภาพในโรงเรียนแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (The American School Health Association : ASHA) (อ้างถึงในสุชาติ และ วรรณิ โสมประยูร, 2541) ได้กล่าวยอมรับและยืนยันว่า เพศศึกษา เป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งทางโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้แก่เด็ก โดยสมาคมได้ตีพิมพ์บทความชิ้นสำคัญเรื่อง Growth Patterns and Sex Education ซึ่งเป็นคำแนะนำเกี่ยวกับโครงการสอนหรือแผนการเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นเกรด 12 เมื่อปี ค.ศ. 1967

ระวิวรรณ แสงฉาย (2538) ได้สรุปบทบาทที่สำคัญของเพศศึกษา ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ได้ดังนี้คือ

1. เพศศึกษาจะต้องช่วยให้แต่ละคนเข้าใจและยอมรับหน้าที่ตามเพศของตนซึ่งกำลังการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้นอีกใหม่ ๆ พยายามหาทางวางตนและปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ของตนอย่างได้ผลและราบรื่น และให้ความยุติธรรม และพึงพอใจแก่ตนเพียงพอในความสัมพันธ์ชายหญิงทุกวัย ทุกหน้าที่ที่อยู่ใกล้ชิดกัน การเข้าใจความแตกต่างของแต่ละเพศทั้งทางร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นข้อขัดแย้งลงไปและเป็นที่ยอมรับว่า เพศชายแข็งแรงกว่าเพศหญิง หรือ หญิงประณีตกว่าชาย ฯลฯ เมื่อมีความเข้าใจดังนี้แล้ว ย่อมจะปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. การเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันฉันท์เพื่อน เช่น ให้เกียรติกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำความอบอุ่นใจ รับผิดชอบต่อปฏิบัติต่อกันด้วยความเมตตาปราณี และแต่ละคนไม่ว่าชายหรือหญิงจะต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบด้านสังคม (Social responsibility) และแต่ละคนไม่ว่าชายหรือหญิงจะต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบด้านสังคม (Social responsibility) และมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือคนอื่นให้เขาได้สามารถและมีโอกาสรับตนดีขึ้น

3. เพศศึกษาจะช่วยให้แต่ละคนตระหนักถึงความแตกต่างในลักษณะการนึกคิดและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีอยู่เป็นปกติ (Aware of differential sex pattern) และยอมรับความแตกต่างและมีความเกี่ยวข้องกันได้อย่างราบรื่น (Accept and interact harmoniously) กับผู้ที่มีลักษณะความนึกคิดการกระทำของเขา แตกต่างกับเราโดยปกติ (Sexual norm)

4. เข้าใจการเลือกคู่ ขอบข่ายแห่งเพศศึกษาตามความหมายนี้ มุ่งที่จะให้มีการใช้ชีวิตสมรสราบรื่น ในข้อนี้อาจแทรกเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมไว้ด้วย

5. เข้าใจถึงที่จะต้องเตรียมตัวรับผิดชอบต่อครอบครัว มีการคิดถึงอาชีพและการสร้างหลักฐาน ต้องการเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องนับถือ ฯลฯ

6. เข้าใจการเลี้ยงดูบุตรธิดาให้เติบโตเป็นพลเมืองดี ซึ่งในการนี้จะต้องมีตัวเองเป็นอย่างไรในการให้ความรักความเข้าใจจากหน่วยย่อยในครอบครัวไปจนถึงสังคม เพราะการอบรมภายในครอบครัวนั้นสำคัญมาก ไม่เพียงแต่กับสมาชิกทุกคนในบ้านเท่านั้น แต่กับชุมชนเกี่ยวกับทางเพศทั้งทางดีและทางชั่วอีกด้วย การครองชีวิตของบุคคลและครอบครัวและความสัมพันธ์

ระหว่างสมาชิกในบ้านควรมีแบบฉบับอย่างไร ถ้าจะส่งเสริมให้แต่ละคนมีการแสดงออกได้อย่างเพียงพอและเหมาะสมกับวัย (Promote nature and adequate expression of sexuality) นอกจากนี้จะต้องเข้าใจวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมแก่ชีวิตและความเป็นอยู่โดยเฉพาะแผนเกี่ยวกับเศรษฐกิจและจำนวนสมาชิกในครอบครัว ปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้

เรื่องเพศในสื่อมวลชน

เรื่องเพศในสื่อมวลชนนั้น เราจะพบได้ว่ามีปรากฏอยู่ในสื่อหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่มักจะสอดแทรกเนื้อหาประเภทบทพิศวาสของชายกับหญิงเอาไว้ และมีอยู่ในภาพยนตร์แทบทุกเรื่อง หรือในละครโทรทัศน์ที่มักมีบทกอดจูบ หอมแก้ม จับมือถือแขนกันระหว่างพระเอกนางเอก ในวิทยุกระจายเสียงก็อาจจะปรากฏในลักษณะของลักษณะของละครวิทยุ หรือรายการตอบปัญหาทางเพศต่างๆ สำหรับในสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ เช่นการ์ตูนญี่ปุ่น ก็มีเนื้อหาหรือภาพของการแสดงอารมณ์ทางเพศไว้ด้วย ในสื่อหนังสือพิมพ์ เช่น ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ก็มีคอลัมน์เสพสมบมิสม ที่ให้ข้อมูลตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นต้น

สำหรับเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์นั้น ในปัจจุบันเราจะพบได้ว่ามีความรู้เรื่องเพศปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์เพียงไม่กี่ฉบับ โดยเฉพาะคอลัมน์เสพสมบมิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ที่มีผู้อ่านจำนวนมากติดตามอ่านเพราะต้องการหาความรู้เรื่องเพศในหนังสือพิมพ์ ซึ่งให้ประโยชน์ในเรื่องของความบันเทิง ให้ความรู้ในเรื่องเพศ เป็นประโยชน์ในการช่วยให้คู่สมรสปรับตัวได้ดีขึ้นในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ เป็นการตอบสนองเรื่องความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศนั่นเอง

คอลัมน์เสพสมบมิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ส่วนใหญ่จะมีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศเอาไว้ในรูปแบบของคอลัมน์แนะนำ(advice column) หรือ คอลัมน์ตอบปัญหา โดยสร้างความหลากหลายของเนื้อหา ซึ่งจะมีตั้งแต่เรื่องของการรักษาปัญหาความรัก จนถึงเรื่องเทคนิคทางเพศ ทั้งนี้ คอลัมน์แนะนำหรือคอลัมน์ตอบปัญหาในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำแนะนำบางประการแก่ผู้อ่านที่มีปัญหาในด้านปัญหาเรื่องส่วนตัวทั้งในปัญหาเรื่องความรักและปัญหาเรื่องเพศ ลักษณะที่แพร่หลายของคอลัมน์นี้คือการลงจดหมาย (อาจลงทั้งฉบับหรืออาจตัดเอาเฉพาะบางส่วนมาลง) ของผู้ขอคำแนะนำ แล้วตามด้วยคำตอบหรือข้อคิดเห็นข้อแนะนำของเจ้าของคอลัมน์(คอลัมน์นิสต์) โดยผู้ขอคำแนะนำไม่จำเป็นต้องเปิดเผยชื่อจริงนามสกุลจริงในการขอรับคำปรึกษา

จะเห็นได้ว่าความรู้เรื่องเพศ (sex education) นั้น ได้แพร่หลายในสื่อมวลชนแทบทุกประเภทและสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างง่ายดาย โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ที่มีเนื้อหาความรู้เรื่องเพศสอดแทรกไว้ภายในฉบับด้วย

โดยนำเสนอได้ทั้งในรูปแบบของการลงข่าว รูปภาพ แจ้งความ บทความ แม้กระทั่งโฆษณาหรือเกมส์ (Quiz) ก็นำเสนอความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้เช่นเดียวกัน ความสำคัญของการนำเสนอความรู้เรื่องเพศอยู่ที่ว่าความรู้ที่นำเสนออยู่ในสื่อมวลชนโดยเฉพาะในสื่อสิ่งพิมพ์ เช่นหนังสือพิมพ์ซึ่งถือเป็นสื่อที่มีความคงทน และนำมาอ่านเมื่อไหร่ก็ได้ นั้น ผู้อ่านได้มีการแสวงหาข่าวสาร และมีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และมีความพึงพอใจในข่าวสารที่ได้รับจากหนังสือพิมพ์นั้นหรือไม่ อย่างไร

สำหรับคอลัมน์เสปสมบ่มีสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้น มีบทบาทสำคัญในการให้ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ ทั้งในการให้ความรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ, การเน้นการกระตุ้นความสนใจในเรื่องเพศ และเน้นเหตุการณ์เกิดขึ้น โดยให้ความสำคัญว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรรู้และเข้าใจอย่างถูกต้อง แนวคิดเรื่องเพศศึกษานี้จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานสำคัญ

แนวคิดเรื่องการวิเคราะห์สื่อด้วยทฤษฎีสัญญาวิทยา(Semiology)

“สัญญาวิทยา” แปลมาจากคำว่า “Semiology” ในภาษาอังกฤษ และคำดังกล่าวมีต้นกำเนิดมาจากคำว่า “semeion” ในภาษากรีกแปลว่า sign หรือว่าสัญญาวิทยาหรือ Semiology จึงเป็นวิชาที่ว่าด้วยระบบสัญญาะ และบทบาทของสัญญาะในการสร้าง (construction) ของความหมาย ในทุกสังคมของสิ่งมีชีวิต สื่อกลางในการดำเนินการทุกกิจกรรมทางสังคม ก็คือภาษา อันเป็นระบบของสัญญาะการแสดงออก ที่ถูกเรียบเรียงด้วยรหัส(Codes)และถ่ายทอดผ่านถ้อยความหรือวาทกรรม (Discourses) อันหลากหลาย ระบบสัญญาะไม่มีความหมายที่คงที่ตายตัว การเข้าใจระบบสัญญาะจึงต้องอาศัยบริบททางสังคมของคู่สนทนา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันขณะสนทนา (Watson and Hill, 1997)

เมื่อศูนย์กลางความสนใจของสัญญาะวิทยาอยู่ที่สัญญาะ สัญญาะวิทยาจึงมีขอบข่ายการศึกษาที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1) สัญญาะ(Sign) ประกอบด้วยการศึกษาสัญญาะประเภทต่างๆ การศึกษาวิธีการถ่ายทอดความหมายและวิธีการที่สัญญาะเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ใช้ เพราะสัญญาะเป็น

โครงสร้างที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ ดังนั้นการทำความเข้าใจสัญญาณได้ จึงต้องเข้าใจมนุษย์ผู้สร้างสัญญาณ

2) รหัสหรือระบบ (Codes/Systems) ที่ควบคุมดูแลสัญญาณ เนื่องจากการใช้สัญญาณไม่ได้เป็นไปตามยถากรรม หากมีการจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ระบบที่นำเอาสัญญาณมาประกอบเข้าด้วยกันนั้นเรียกว่ารหัส(Codes) ซึ่งมีมากมายหลายประเภท การศึกษาจึงครอบคลุมวิธีการที่รหัสต่างๆได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้ตรงกับความต้องการของสังคมหรือวัฒนธรรม หรือเพื่อใช้ช่องทางการสื่อสารที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพื่อการเผยแพร่

3) วัฒนธรรม(Culture) ที่กำหนดการทำงานของรหัสและสัญญาณ เนื่องมาจากสัญญาณเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมของมนุษย์ สัญญาณและรหัสจึงถูกสร้าง ถูกใช้ และทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบหนึ่งๆเท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไป สัญญาณและรหัสนั้นก็จะเปี่ยมความหมายไป เช่น “ความแก่ชรา” อาจมีความหมายถึงความเคารพน่าเลื่อมใสในสังคมไทยโบราณ แต่มีความหมายถึงการหมดสมรรถภาพในสังคมตะวันตกสมัยใหม่ ในขณะที่สัญญาณและรหัสทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบหนึ่งๆ นั้นในทางกลับ วัฒนธรรมหนึ่งๆ จะดำรงอยู่ได้ก็ต้องอาศัยสัญญาณและรหัสนั้นเช่นกัน สัญญาณและรหัส กับวัฒนธรรมจึงมีความสัมพันธ์ต่อกัน ในการวิเคราะห์เชิงสัญญาณวิทยาจึงจำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมอันเป็นบ่อเกิดของสัญญาณและรหัสนั้นด้วย

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีสัญญาณวิทยา

แนวคิดสำคัญของทฤษฎีสัญญาณวิทยา ที่จะนำมากล่าวถึง ณ ที่นี้ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ สัญญาณ(Sign) ความสัมพันธ์ (Relation) และรหัสทางสังคม (Code) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

สัญญาณ(Sign) ในการศึกษาเบื้องต้นของสัญญาณวิทยาให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ (Text) หรือสาร(Message) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของแบบจำลองกระบวนการสื่อสาร อาทิ นักสัญญาณวิทยานิยมใช้คำว่า “ผู้อ่าน”(Reader) แทนคำว่า “ผู้รับสาร”(Receiver) เพื่อแสดงนัยถึงกิจกรรมที่มีระดับกว้างกว่า และกระบวนการอ่านที่เป็นไปตามเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรม ผู้อ่านจะช่วยสร้างความหมายและความสำคัญให้กับเนื้อหา โดยใส่ประสบการณ์ส่วนตัว ประเมินคุณค่า และตอบสนองทางอารมณ์

De Saussure(1974) ให้คำนิยามวิชาสัญญะวิทยาสั้นๆว่า”สัญญะวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงวิถีชีวิตของสัญญะภายในสังคมที่สัญญะนั้นถือกำเนิดขึ้นมารวมทั้งแสวงหากฎที่ควบคุมอยู่เบื้องหลัง (A science that studies the life of signs within society is conceivable)

“วิถีชีวิตของสัญญะ” ก็หมายถึง การกำเนิด การเจริญ การแปรเปลี่ยน และการสูญสลายของสัญญะตัวหนึ่งๆ รวมทั้งวิเคราะห์กฎที่อยู่เบื้องหลังวิถีชีวิตดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การถือกำเนิดของคำว่า “ยาผีบอก” ภายใต้บริบทสังคมที่มีต่อความเชื่อ “ผี” ในรูปแบบหนึ่งการขยายตัวของความหมายนี้ การแปรเปลี่ยนความหมายจากทางบวก (ยาที่ผีบอกเพื่อรักษาโรค) มาเป็นด้านลบ (ยาที่เกิดจากความเชื่อมงาย) จนกระทั่งสักวันหนึ่ง หากความเชื่อเรื่องผีไม่ดำรงอยู่ในสังคมไทย คำๆนี้ก็อาจจะสูญสลายไป (กาญจนา แก้วเทพ, 2543)

แต่ละแบบจำลองความหมายจะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันอย่างมาก กล่าวคือ แต่ละแบบจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษาความหมายในทางใดทางหนึ่ง นั่นคือ 1) ตัวสัญญะ 2) สิ่งที่มีนัยถึง และ 3) ผู้ใช้สัญญะ

Peirce(1931 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2542) ได้ให้คำนิยามของสัญญะว่า”สัญญะคือสิ่งที่มีความหมายมากกว่าตัวของมันเอง”(Sign is something which stands to somebody for something in respect)”

ดังนั้น สัญญะจึงประกอบด้วยคุณสมบัติที่สำคัญ 3 ประการคือ

- ต้องมีรูปธรรม ซึ่งอาจเป็น ภาพ เสียง อักษร วัตถุ หรือสิ่งอื่นๆ ที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าของมนุษย์
- มีความหมายมากกว่าตัวของมันเอง
- ผู้ใช้สัญญะต้องตระหนักว่า รูปธรรมดังกล่าวนั้นเป็นสัญญะ นั่นคือสัญญะต้องเป็นสิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งตกลงกันว่าจะใช้สิ่งนั้นเป็นเครื่องหมาย และทำให้เกิดความหมายโดยกระบวนการสร้างความหมาย (Signification)

ตัวอย่างเช่น การจับติงหูของผู้ประมูลราคาลิ้นค้าเพื่อเป็นสัญญะแก่ผู้ขายทอดตลาดในกรณีนี้สัญญะหมายถึงการให้ราคาซึ่งผู้ประมูลและผู้ขายจะต้องรับรู้ร่วมกัน ความหมายจึงจะถูกส่งจากผู้ประมูลไปยังผู้ขาย และเกิดการสื่อสารขึ้น

De Saussure ได้แบ่งสัญญะ(sign) ออกเป็น 2 ส่วนคือ ตัวหมาย (Signifier) อันได้แก่ ภาพและเสียง (sound-image)กับ ตัวหมายถึง (Signified) อันได้แก่ ความคิด (concept)ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองนี้เป็นไปอย่างไร้กฎเกณฑ์(arbitrary) ไม่เกี่ยวข้องกับ ความตั้งใจของผู้(un-natural)ตัวหมายหนึ่งกับตัวหมายหนึ่งไม่ได้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล เมื่อสัมพันธ์ภาพระหว่างทั้งสองไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนจึงต้องเรียนรู้ และจดจำความหมายต่างๆ ที่มีอยู่ในตัวหมาย แสดงให้เห็นว่ามี “รหัส”(Code) ที่เป็นสิ่งเชื่อมโยงความคิดที่มีโครงสร้างบางประการอยู่เราจึงสามารถตีความหมายของสัญญะต่างๆได้

ตัวอย่างเช่น คำว่า “รถ”(เป็นตัวอักษรบนกระดาษหรือเป็นเสียงในอากาศ) เมื่อพูดถึง “รถ”ทุกคนจะคิดถึงยานที่มีล้อซึ่งเป็นภาพรวมๆที่ทุกคนมีเหมือนกัน แต่รถของแต่ละคน จะมีความแตกต่างบางประการ อันเนื่องมาจากความคิดในใจหรือภาพในใจที่ติดมาพร้อมกับคำว่ารถ บางคนอาจจะคิดถึงรถบรรทุก บางคนคิดถึงรถกระบะ หรืออีกหลายคนอาจจะคิดถึงรถเก๋ง แม้แต่ในหมู่คนที่คิดถึงรถสิบล้อ หรือคิดถึงซีดีคาร์ และหากผู้กับเด็กผู้ชาย เด็กๆเด็กๆอาจคิดถึงรถบังคับวิทยุตราเพชรซึ่งกำลังเป็นที่นิยม คำว่ารถที่เป็นตัวอักษรหรือเป็นเสียงพูด ซึ่งเท่ากับเป็นภาพหรือเสียง(sound-image) จึงเป็นตัวหมาย(Signifier) ส่วนความคิดในใจหรือภาพในใจที่เกี่ยวกับรถนั้น เท่ากับเป็นความคิด(concept) ซึ่งก็คือตัวหมายถึง(Signified) นั้นเอง

จากองค์ประกอบทั้ง 2 ส่วนดังกล่าว Peirce ได้นำเอาระยะห่างระหว่างตัวหมาย (Signifier)และตัวหมายถึง(Signified)มาจัดประเภทของสัญญะ(Sign)ได้เป็น 3 ประเภทคือ Icon, Index,และSymbol ซึ่งสามารถแสดงประเภทของสัญญะตามทัศนะของ Peirce ได้ดังนี้ (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2542:83)

ตารางที่1 ตารางแสดงประเภทของสัญญะตามทัศนะของ Peirce

ประเภทสัญญะ เกณฑ์พิจารณา	Icon	Index	Symbol
ความสัมพันธ์	มีความคล้ายคลึง	มีความเชื่อมโยง แบบเหตุผล (causal connection)	ความเชื่อมโยงเกิด จากข้อตกลง (convention)
ตัวอย่าง	ภาพ,อนุสาวรีย์,รูปปั้น	ควันไฟ,อาการของโรค	คำ,ตัวเลข,ชวเลข
กระบวนการถอด ความหมาย	มองเห็นได้	ต้องคิดหาเหตุผล (figure out)	ต้องเรียนรู้

จากตารางแสดงให้เห็นว่า Icon คือสัญลักษณ์ที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายหรือเหมือนกับวัตถุที่มีจริงอย่างมากที่สุด ก็ถือเป็น Icon ของเพศชายและหญิง Icon ถือเป็นสัญลักษณ์ที่เหมือนจริงมากที่สุด ดังนั้นเพียงแค่นี้ก็เห็นก็สามารถถอดรหัสได้ทันที Index คือสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวพันโดยตรงกับวัตถุที่มีอยู่จริง เช่น สีแดงเป็น Index ของเลือด ไฟ ความรักและกามารมณ์การถอดรหัสต้องอาศัยความคิดหาเหตุระหว่าง Index กับวัตถุ Symbol เป็นสัญลักษณ์ที่ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวัตถุที่มีอยู่จริงเลย หากแต่ความสัมพันธ์เกิดจากข้อตกลงร่วมกันของผู้ใช้ เช่น ♂ แทนเพศชาย และ ♀ แทนเพศหญิง

อย่างไรก็ตามสัญลักษณ์ทั้งสามนี้ก็มิได้แยกจากกัน โดยเด็ดขาด สัญลักษณ์หนึ่งอาจเป็นได้ทั้ง Icon Index Symbol รวมกันอยู่ก็ได้ เช่นภาพพระสงฆ์เป็นได้ทั้ง Icon ของพระจริงๆ ขณะเดียวกันก็เป็น Index แทนพระพุทธศาสนาและเป็น Symbol ในแง่ที่ทุกคนต้องให้ความเคารพนับถือ(ชไมพร สุขสัมพันธ์, 2541)

ความสัมพันธ์(Relation)

แนวคิดเรื่อง “ความสัมพันธ์” ถูกนำมาใช้อธิบายเรื่อง “ความหมาย” ในแง่ที่ว่า ไม่มีใครมีความหมายในตัวเอง และไม่ใช่ว่าตัวเนื้อหาที่จะกำหนดความหมาย แต่ทว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อนำไปสัมพันธ์กับระบบอีกระบบหนึ่ง เช่น คำว่า “อะไรคือวัว” เราจะตอบคำถามนี้ได้ก็ต่อเมื่อได้รู้จักว่า “อะไรไม่ใช่วัว” หรือ “การเอาใจคืออะไร” เราจะเข้าใจความหมายนี้ได้ ก็ต่อเมื่อได้นำเอาการกระทำต่างๆ ไปวางเทียบกับคำว่า “ไม่เอาใจ” เช่นเดียวกับคำว่า “ขาว” จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อนำไปวางเทียบกับคำว่า “ดำ”

นอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์อีกรูปแบบหนึ่งที่นักสัญวิทยาสนใจวิเคราะห์คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง “ตัวบท”(Text) กับ “บริบท”(Context) คำว่า “con” หรือ “ปริ” หมายถึงสิ่งที่อยู่รอบๆ ดังนั้น Context หรือบริบทจึงหมายถึงสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวบทนั่นเอง ตัวบทหนึ่งๆ จะมีความหมายอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับบริบทด้วย ดังนั้น หากบริบทเปลี่ยนแปลงไป แม้ตัวบทยังเป็นตัวบทเดิม แต่ความหมายก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ ตัวอย่างเช่น “ทำการบ้าน” ถ้าอยู่ในประโยคที่ว่า “แดงทำการบ้านเองทุกครั้ง ไม่เคยลอกเพื่อน” จากบริบทดังกล่าวตัวบทซึ่งในที่นี้คือคำว่า “ทำการบ้าน” จะหมายถึงการ заданияที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอนซึ่งสั่งให้ทำนอกเวลาเรียน แต่เปรียบเทียบกับบริบทเป็น “สามีขยันทำการบ้านทุกคืน ทั้งก่อนนอนและตื่นนอนทุกวัน” “ทำการบ้าน”

เป็นความหมายที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง จะเห็นได้ว่าแม้เป็นตัวบทเดิมแต่เมื่อบริบทเปลี่ยน ความหมายก็เปลี่ยนไปบริบทจึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดความหมายของตัวบท

รหัส(Code/Rule/Conventions)

Bernstein (1973) ให้ความหมายว่า รหัสเป็นกรอบแห่งความแน่นอนในการจัดวาง โครงสร้างทางสังคมของความหมาย(Frame of certainty) ในการนำเอาสัญญาณย่อยๆ มารวมกัน จำเป็นต้องมีกฎควบคุมการรวมตัวของสัญญาณย่อยๆ กฎควบคุมดังกล่าวคือ “รหัส”นั่นเอง ตัวอย่าง ที่เห็นได้ง่ายๆเกี่ยวกับรหัสก็เช่น ไวยากรณ์ในภาษา สูตรเคมี ฯลฯ

ในกระบวนการเข้ารหัส(Encoding) และกระบวนการถอดรหัส (Decoding) นั้น นักสัญญาณวิทยามีสมมุติฐานว่า ผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่เคยมีและไม่จำเป็นต้องถือรหัสเล่ม เดียวกัน ดังนั้นการถอดรหัสเพี้ยนจึงเป็นกฎของการสื่อสารที่ไม่ใช่ข้อยกเว้น เนื่องจากต่างฝ่ายต่าง ก็มีกรอบอ้างอิง (Reference) ที่นำมาสร้างรหัสต่างๆมากมาย เพราะฉะนั้น จึงไม่มีการถอดรหัส ผิดพลาด มีเพียงการถอดรหัสที่แตกต่างจากฝ่ายผู้ส่งเท่านั้น

รหัสมีอยู่มากมายหลายประเภท สามารถแบ่งออกได้หลายๆแบบโดยใช้เกณฑ์ต่างๆกัน มาเป็นตัวแบ่ง แต่ในที่นี้จะนำเสนอรหัสทางสังคม หรือ Social Code

Social Code เริ่มต้นด้วยแนวคิดพื้นฐานที่ว่า คนเราทุกคนมีสถานะที่เป็นปัจเจกอยู่ใน กลุ่ม เช่น เป็นลูกในครอบครัว เป็นนักเรียนไปโรงเรียน ฯลฯ เพราะฉะนั้นสถานภาพต่างๆเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่ถูกใส่รหัสลงความหมายเอาไว้แล้วทั้งสิ้น เราจะมองเห็นความหมายของสถานภาพ เหล่านี้เมื่อปัจเจกบุคคลได้แสดงบทบาทของเขาในกลุ่มสังคมแบบต่างๆ ในรูปแบบการสื่อสารแบบ ต่างๆ Social Code จึงเป็นรหัสที่ตัดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน และคนกับสังคมของเขา โดย จะสนใจความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นสำคัญ (กาญจนา แก้วเทพ ,2543) เช่นคน ไทยไม่ถือว่าการที่ลูกจะตบหัวหรือตบไหล่พ่อเป็นการแสดงความรัก แต่รหัสของอเมริกันจะ อนุญาตการแสดงความหมายเช่นนั้น

ประเภทของความหมาย

ความหมายโดยอรรถและความหมายโดยนัย

Barthes (1967) ได้แบ่งประเภทของความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญลักษณ์ทุกอย่างว่ามี 2 ความหมายด้วยกันคือ

ความหมายโดยอรรถ (Denotation) คือตัวหมายถึง (Signified) ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างภาววิสัย (objective) ซึ่งก็คือ เป็นความหมายที่เข้าใจกันตรงตามอักษร เป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันโดยทั่วไป ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดก็คือเป็นความหมายที่ระบุอยู่ในพจนานุกรม เช่น “ความรักใคร่” คือความชอบพึงพอใจตามปกติแล้ว ความหมายโดยอรรถนี้จะ เป็นความหมายสามัญที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน

ความหมายโดยนัย (Connotation) หรือที่เรียกกันว่า “ความหมายแฝง” ความหมายโดยนัยนี้เป็นตัวหมายถึงที่ประกอบสร้างอย่างตรงข้ามกับตัวหมายถึงโดยอรรถ กล่าวคือ ถูกประกอบสร้างขึ้นมาอย่างเป็นอัตวิสัย (subjective) ไม่ว่าจะเป็นอัตวิสัยในระดับบุคคล เช่นประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละคนที่มีกับแม่ ก็จะทำให้คิดถึงแม่ในแง่มุมที่แตกต่างกัน แม่จึงอาจหมายถึงความอบอุ่น ความเข้มงวด ความอ่อนโยน หรือความเจ็บปวดก็ได้ หรือจะเป็นอัตวิสัยในระดับสังคมเช่นในสังคมไทย สังคมจีน สังคมอินเดีย สังคมอเมริกัน จะให้ความหมายโดยนัยที่มีต่อ “ความรักใคร่” อย่างแตกต่างกันในทุกสัญลักษณ์จะต้องประกอบด้วยความหมายทั้งสองควบคู่กันเสมอ แต่ทว่าในสัญลักษณ์แต่ละประเภทอาจมีสัดส่วนของความหมาย โดยอรรถและความหมายโดยนัยมากน้อยแตกต่างกัน เช่น สัญลักษณ์ด้านวิทยาศาสตร์ จะมีสัดส่วนของความหมายโดยอรรถสูง มีความหมายโดยนัยน้อย ในขณะที่สัญลักษณ์ด้านศิลปะจะมีสัดส่วนในทางตรงกันข้าม (กาญจนา แก้วเทพ, 2543)

Barthes (1983) ได้เสนอแนวคิดในการวิเคราะห์ความหมายที่แฝงอยู่ในการสื่อสารว่า การตีความหมายนั้นแสดงได้จากขั้นตอนการแสดงความหมายสองขั้นตอน (Two levels of signification) คือ

ขั้นแรก (First order) โดยการตีความหมายโดยอรรถ (Denotation) ที่เป็นการตีความหมายระหว่างตัวหมายถึงกับตัวหมายถึงในสัญลักษณ์ การตีความหมายโดยอรรถจะเป็นการตีความหมายโดยตรงตามตัวอักษร

ขั้นที่สอง (Second order) ได้แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ โดยการตีความหมายโดยนัย (Connotation) และ โดยการนำมาคาดคะเน (Myth)

- โดยการตีความหมายโดยนัย(Connotation) ความหมายในชั้นที่สองนี้จะเกิดจากการตีความหมายที่มีนัยแฝงอยู่ ในการที่จะเข้าใจความนัยที่ซ่อนอยู่นั้น คู่สนทนาจำเป็นต้องมีประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องดังกล่าว

- โดยการใช่มายาคติ(Myth) เป็นการนำคติความเชื่อทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นกรอบความคิดของคนมาตีความ เนื่องจากมายาคติเป็นสิ่งที่ประกอบสร้างทางวัฒนธรรม ดังนั้นในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันย่อมมีกรอบความคิดที่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุนี้การใช้สัญลักษณ์ในการสนทนาเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อสื่อความหมายเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับความสุภาพและค่านิยมเกี่ยวกับความสุข แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมหรือสังคมไทยให้ความสำคัญแก่ความสุภาพนอบน้อมต่อผู้อื่น หรือใช้เพื่อกลบเกลื่อนการสื่อความหมายเรื่องเพศ

ทฤษฎีความน่าเชื่อถือ

แนวความคิดเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร(Source Credibility)เป็นแนวคิดที่อธิบายศักยภาพของสื่อในการจูงใจหรือโน้มน้าวใจผู้รับสารดังที่อริสโตเติล(Aristotel)ได้กล่าวไว้ว่า

“การจูงใจที่บรรลุผลนั้นขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของผู้พูด เมื่อคำปาฐกถาของผู้พูดสามารถโน้มน้าวจิตใจของเราให้รู้สึกว่าเขามีความน่าเชื่อถือกว่าคนพรรคอื่น เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ไม่ว่าจะตั้งปณิธานใด และไม่ว่าแห่งหนใดที่แม้ไม่มีมติเห็นตรงกันอยู่ หากแต่ ณ ที่นั่นสถิติด้วยหลักทัศนคติก็ตาม “อริสโตเติล (Aristotle, อ้างถึงใน กฤตสินี ประชาบาล ,2539)

โฮฟแลนด์,เจนิสและเคลลี(Hovland,and Kelly, 1953 อ้างถึงใน Garziano และ McGrath, 1986) ประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจากทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อแหล่งสาร ซึ่งได้แก่ ความไว้วางใจ(Trust) ความเชื่อมั่น (Confidence) และความเชื่อถือ (Belief)ของผู้รับสารที่มีต่อความเฉลียวฉลาด (Intelligence) และความจริงใจ(Sincerity) ของแหล่งสาร ทัศนคติดังกล่าวเป็นเครื่องชี้องค์ประกอบของแหล่งที่ผู้รับสารให้ความไว้วางใจ

กริฟฟิน (Griffin, 1967อ้างถึงใน กชพร ลิขิตมาศกุล, 2544) กล่าวว่า ความไว้วางใจของผู้รับสารขึ้นอยู่กับความชำนาญ(Expertise) ความน่าไว้วางใจ(Reliability) เจตนา (Intention) ความดึงดูดใจ(Attractiveness) และความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (Association Opinion)

โฮฟแลนด์ และไวน์ (Hovland and weiss, 1951) ระบุว่าปัจเจกบุคคล หรือสถาบันที่มีลักษณะความน่าเชื่อถือ จะสามารถมีอิทธิพลให้เกิดการยอมรับนวัตกรรมของผู้รับข่าวสาร และมีความสามารถในการชักชวนให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อในตัวข่าวสารมากกว่าปัจเจกบุคคลที่มีลักษณะความน่าเชื่อถือต่ำ สำหรับแหล่งของความน่าเชื่อถือ โฮฟแลนด์และคณะ (Hovland and Associated) กล่าวว่าเกิดจากการรับรู้ในความสามารถ หรือสมรรถวิสัยและความเป็นผู้นำไว้วางใจของผู้ส่งข่าวสาร ความน่าเชื่อถือนี้มีใช้ลักษณะใดลักษณะหนึ่งของปัจเจกบุคคล เช่น อายุ หรือเพศ หากแต่ว่าความน่าเชื่อถือเป็นชุดของลักษณะ เช่น ตำแหน่ง หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความน่าเชื่อถือนี้เป็นชุดของการรับรู้เกี่ยวกับแหล่งข่าว โดยผู้รับสาร ดังนั้นในการพิจารณาว่าบุคคลใดมีลักษณะความเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ จำเป็นจะต้องสอบถามจากผู้รับข่าวสาร มิใช่พิจารณาจากแหล่งข่าวสาร

แชเพลิน (Chaplin, 1986 อ้างถึงใน กขพร ลิขิตมาศกุล, 2544) ให้ความหมายของความน่าเชื่อถือว่าเป็นการรับรู้ของผู้รับข่าวสารที่มีต่อลักษณะของผู้ส่งข่าวในด้านความเป็นผู้นำไว้วางใจ หรือเป็นผู้ที่มีความชำนาญที่สามารถทำให้ข่าวสารนั้นมีความน่าเชื่อถือ

โฮฟแลนด์ ,เจนิส และเคลลี (Hovland, Jenis and Kelly, 1953) ได้เสนอองค์ประกอบหลักของความน่าเชื่อถือ ของแหล่งสาร 2 ประการคือ ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) และความเชี่ยวชาญ (Expertness)

โรเจอร์ และชูเมกเกอร์ (Roger and Shoemaker, 1971) ให้ความหมายของความน่าเชื่อถือว่าเป็นระดับของการรับรู้ของผู้รับสารที่มีต่อแหล่งข่าวหรือช่องทางข่าวสาร (Communication Source or Channel) ในด้านความน่าไว้วางใจ และสมรรถวิสัย

วิลเลียม เจ. แม็กไกว์ (William J, Mcguire, 1973) กล่าวไว้ว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับสารยอมรับในเนื้อหาที่ถูกต้องและสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจึงอยู่ที่การยอมรับของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารว่าได้รับรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง หรือกล่าวอย่างสั้นๆ ก็คือ ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารขึ้นอยู่กับ การยอมรับในความชำนาญ (Expertise) และสิ่งที่ประจักษ์ (objectivity)

เจมส์ ซี. แม็คครอสกี และโทมัส เอ. เจนเซน (James C., McCrosky and Thomas A" Jenson, 1975) เห็นว่าความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร หมายถึง การรับรู้ผู้รับสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image)

สจิวท แอล. ทูบส์ และซิลเวีย มอสส์(Stewart L. Tubbs and Sylvia Moss, 1974) ได้กล่าวเสริมว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร คือความเชื่อถือได้ หรือความเต็มใจของผู้รับสารที่จะเชื่อในสิ่งที่ผู้อื่นพูดหรือทำ

ฮาร์ทและคณะ (Hart and Associated, 1975 อ้างถึงใน กชพร ลิขิตมาศกุล, 2544) ได้กล่าวว่าแหล่งความน่าเชื่อถือเกิดจากการรับรู้ของผู้ฟังที่มีต่อผู้พูดซึ่งนำไปสู่การยอมรับหรือไม่ยอมรับในจุดมุ่งหมายของผู้พูดหรือผู้ส่งข่าวสาร ความน่าเชื่อถือนี้อยู่ในจิตใจ และความนึกคิดของผู้ฟัง และอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้ แอนนิต้า เทย์เลอร์ และคณะ (Anita Taylor and associated, 1980) ยังได้กล่าวถึงความน่าเชื่อถือว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร หรือผู้ส่งสาร จะประเมินได้จากมุมมองของผู้รับสาร เมื่อผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือสูง เพราะผู้ส่งสารที่มีความน่าเชื่อถือสูง ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้รับสารยอมรับในตัวเขาเท่านั้น หากแต่ยังยอมรับในสิ่งที่เขาพูด รวมทั้งสามารถจดจำผู้ส่งสารได้ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะเชื่อผู้ส่งสารที่มีความน่าเชื่อถือสูงมากกว่าผู้ส่งสารที่มีความน่าเชื่อถือน้อย

ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของเอยวินพี.เบ็ตทิงเฮาส์(Erwin P. Bettinghaus, 1978) ที่ว่าความน่าเชื่อถือนั้นขึ้นอยู่กับ การยอมรับสารที่สำคัญ ขณะเดียวกันความน่าเชื่อถือในบุคลิกของผู้ส่งสาร ก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเพียงอย่างเดียว เช่น เพศ หรืออายุ แต่เกี่ยวข้องกับบุคลิกอื่นๆ อาทิ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย

ซิงเกิลทรี (Singletsry, 1976) ได้กล่าวว่าความน่าเชื่อถือของแหล่งสารประกอบด้วย ความน่าไว้วางใจ(Trustworthiness) ความรอบรู้(Knowledge ability)ความชัดเจน(Articulation) ความดึงดูดใจ(Attraction) ความเป็นปรปักษ์(Hostility) และความมั่นคง(Stability)

สำหรับการจำแนกองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสารนี้ ครอนไคท์ และลิสคา (Cronkite and Liska, 1978 อ้างถึงในกชพร ลิขิตมาศกุล, 2544) ได้อธิบายไว้แตกต่างจากงานวิจัยก่อนหน้านี้ ที่พยายามจัดองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจะแปรผันตามสถานการณ์ของการสื่อสาร และหัวข้อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมีเทอร์ (Meter, 1974 อ้างถึงใน กชพร ลิขิตมาศกุล, 2544) ที่กล่าวไว้ว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารเป็นแนวคิดหลากหลายแง่มุม ดังนั้นจึงต้องให้เกณฑ์ในการวัดที่หลากหลายแง่มุมเช่นกัน

งานวิจัยในช่วงต่อมาเป็นเครื่องสนับสนุน แนวคิดดังกล่าวเป็นอย่างดีนักวิจัยหลายท่านได้กำหนดองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวแปรที่ต้องการจะวัด

ลี(Lee, 1978 อ้างถึงใน กชพร ลิขิตมาศกุล, 2544) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความน่าเชื่อถือระหว่างข่าวโทรทัศน์ และข่าวหนังสือพิมพ์ และศึกษาองค์ประกอบความน่าเชื่อถือของสื่อทั้ง 2 ประเภท โดย Lee สร้าง Semantic Differential Scales 28 คู่ จากองค์ประกอบดังต่อไปนี้ ความน่าไว้วางใจ ความเชี่ยวชาญ ความมีชีวิตชีวา ความเป็นกลาง ความเห็นพ้องต้องกัน ความไว้วางใจได้ และความใกล้ชิด เป็นเกณฑ์ในการประเมิน

กาซิอาโน และแม็คกราท (Gariziano and McGrath, 1986) ได้วิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งผู้รับสารออกเป็น 3 กลุ่มตามปริมาณความเชื่อถือ คือกลุ่มที่มีความเชื่อถือสูง กลาง ต่ำ ตามลำดับ โดยแบ่งข่าวออกเป็นข่าวระดับท้องถิ่น และข่าวระดับประเทศใช้ Semantic Differential Scales เป็นเกณฑ์ในการประเมิน และกำหนดองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือเอาไว้ 7 ประการ คือความยุติธรรม(Fairness) ความน่าไว้วางใจ ความเชี่ยวชาญ ศีลธรรม (Morality) ความถูกต้อง(Accuracy)ความเป็นข้อเท็จจริง(Factuality) และการคำนึงถึงสังคม(Social Concern)

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือในยุคต่อมา นักวิจัยได้หันมาศึกษาแหล่งสารที่เป็นบุคคล เช่น ผู้เขียนคอลัมน์นิสต์ เป็นต้น และสารที่ไม่ใช่ข่าว เช่น บทความ คอลัมน์ สารคดี เป็นต้น มากขึ้น

มิติและสิ่งที่บ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือ (Dimension and Indices of Credibility)

นักวิชาการสื่อสารหลายท่านได้ระบุถึงมิติต่างๆของแหล่งความน่าเชื่อถือเวบบ์ริก และวิลมอร์ท(Wenbureg and Wilmort, 1973) ได้อ้างข้อเขียนของอริสโตเติล(Aristotle)ที่เสนอแนะว่าแหล่งความน่าเชื่อถือนี้ประกอบด้วย 3 มิติ ที่แยกออกจากกัน ซึ่งได้แก่

- ความประพฤติ หรือนิสัย(Character)
- ความเป็นผู้คงแก่เรียน(Sagacity)
- ความเป็นผู้มีไมตรีจิต(Goodwill)

ในการอธิบายถึงปัจจัยบุคคลที่ได้รับการรับรู้ว่ามีที่น่าเชื่อถือสูง เวนเบิร์ก และ วิลมอร์ท (Wenburg and Wilmort, 1973) ได้เสนอมิติต่างๆที่มีความเป็นรูปธรรมขึ้นมาแทนที่มิติทั้งสามของ อริสโตเติล ซึ่งได้แก่

- ความเป็นผู้รู้ (Knowledgeable)
- ความซื่อสัตย์ (Sincere)
- ความเป็นผู้มีความเข้าใจ (Understanding)
- เป็นผู้ห่วงใย (Concerned)
- ความเป็นผู้ประทับใจ (Impressive)
- ความเป็นผู้จริงใจ (Articulate)
- ความเป็นผู้ชำนาญ (Expert)
- ความเป็นผู้มีไมตรีจิต (Friendly)

ในส่วนของโฮฟแลนด์และคณะ (Hovland and Associates, 1953) มีแนวคิดที่ว่า ความน่าเชื่อนั้นประกอบด้วยความเป็นผู้ชำนาญการ หรือเป็นผู้ที่มีสมรรถวิสัย มีความน่าไว้วางใจ และความตั้งใจต่อผู้รับสารตามการรับรู้ของผู้รับสาร แนวคิดของโฮฟแลนด์ และคณะนี้นับได้ว่าเป็นกระจกเงาของแนวคิดของอริสโตเติลกล่าวคือความเป็นผู้ชำนาญการ เป็นคำทดแทนความเป็นผู้คงแก่เรียนหรือมีคุณวุฒิ ความเป็นผู้นำไว้วางใจ ทดแทนความประพฤติหรือนิสัยและความตั้งใจ ทดแทนความเป็นผู้มีไมตรีจิตดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมิติต่างๆของความน่าเชื่อถือตามแนวคิดของ อริสโตเติล(Aristotle)และโฮฟแลนด์และคณะ(Hovland and Associates)

นักวิชาการ	มิติต่างๆของความน่าเชื่อถือ		
อริสโตเติล (Aristotle)	ความเฉลียวฉลาด (Intelligence)	ความประพฤติ/ อุปนิสัย(Character)	ความเป็นผู้มีไมตรีจิต (Goodwill)
โฮฟแลนด์และคณะ (Hovland and Associates)	ความเป็นผู้ชำนาญการ (Expertise/Competence)	ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness)	ความมุ่งมั่น (Intention)

นอกจากนั้น เวนเบิร์ก และวิลมอร์ท(Wenburg and Wilmort, 1973) ได้อ้างผลงานของ แอนเดอร์เซิน (Andersen) ที่ระบุถึงความน่าเชื่อถือ ซึ่งสามารถวัดได้ใน 2 มิติ คือการประเมิน

คุณค่า(Evaluation) และความเป็นผู้กระตือรือร้น/คล่องตัว (Dynamism) โดยแอนเดอร์เซนได้ค้นพบตัวบ่งชี้ที่สามารถวัดได้ด้วยมาตรวัด โดยใช้คำคุณศัพท์สองทาง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมิติต่างความน่าเชื่อถือ กับมาตรวัดของแอนเดอร์เซน(Andersen)

มิติของความน่าเชื่อถือ	สิ่งบ่งชี้/มาตรวัด/คุณลักษณะที่วัด
1.การประเมินคุณค่า (Evaluation)	ซื่อสัตย์-ไม่ซื่อสัตย์ มีคุณธรรม-ไม่มีคุณธรรม เห็นอกเห็นใจผู้อื่น-ไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ดี-เลว เป็นผู้มีเหตุผล- เป็นผู้ไม่มีเหตุผล
2.ความเป็นผู้กระตือรือร้น/คล่องตัว (Dynamism)	เป็นผู้สนใจ-ไม่เป็นผู้สนใจ แข็งแรง-อ่อนแอ รวดเร็ว-ชักช้า เด็ดขาด-ไม่เด็ดขาด ว่องไว/ตื่นตัว-ไม่ตื่นตัว

จากสิ่งบ่งชี้(Indices) ที่แอนเดอร์เซนได้ระบุนั้นในมิติของการประเมินคุณค่า (Evaluation) นั้นมีความคล้ายคลึงกับมิติความเป็นผู้คงแก่เรียน(Sagacity/Intelligence)และมิติความประพฤติหรือนิสัย(Character) ของอริสโตเติล สำหรับมิติคล่องตัว/กระฉับกระเฉง (Dynamism) นั้นเป็นมิติหนึ่งที่แอนเดอร์เซนได้เพิ่มเติมขึ้น

สำหรับ เบอร์โลมเลอร์มาร์ท และเมิร์ซ(Berlo,Lemart and Mertz, 1969-1970)ซึ่งได้ศึกษาถึงมิติต่างๆของความน่าเชื่อถือเพื่อประเมินการยอมรับข่าวสารที่มีต่อแหล่งข่าวสารนั้น เบอร์โลและคณะ(Berlo and Associates) ได้แยกมิติของความน่าเชื่อถือออกมาเป็น 3 มิติเช่นกัน โดยใช้คำว่า ความรู้สึกไม่เป็นภัย(Safety) ความเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ(Qualification)และความคล่องตัว/ความกระฉับกระเฉง(Dynamism) เมื่อพิจารณารายละเอียดของมิติความรู้สึกปลอดภัยแล้ว พบว่ามีความคล้ายคลึงกับมิติความประพฤติหรือนิสัยของอริสโตเติล(Aristotle) และความน่าไว้วางใจของโฮฟแลนด์และคณะ(Hovland and associates) รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของมิติการประเมินคุณค่าของแอนเดอร์เซน(Andersen) และในทำนองเดียวกัน มิติความเป็นผู้มีคุณวุฒิมี

ความคล้ายคลึงกับความเป็นผู้คงแก่เรียนของอริสโตเติลและความเป็นผู้ชำนาญการ หรือมีสมรรถกวิสัยของโฮฟแลนด์ และคณะ อีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณค่าของแอนเดอร์เซน สำหรับมิติความเป็นผู้มีความคล่องตัว ได้จำลองแบบมาจากมิติความคล่องตัวของแอนเดอร์เซน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบแนวคิดของเบอร์โลและคณะ (Berlo and Associates) กับแนวคิดของอริสโตเติล (Aristotle), โฮฟแลนด์และคณะ (Hovland and Associate) และแอนเดอร์เซน (Andersen) เกี่ยวกับมิติต่างๆของความน่าเชื่อถือ

นักวิชาการ	มิติต่างๆของความน่าเชื่อถือ			
อริสโตเติล (Aristotle)	ความเฉลียวฉลาด (Intelligence)	ความประพฤติ/ อุปนิสัย (Character)	ความเป็นผู้ มีไมตรีจิต (Goodwill)	-
โฮฟแลนด์ และคณะ (Hovland and Associates)	ความเป็นผู้ชำนาญการ (Expertise/Competence)	ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness)	ความมุ่งมั่น (Intention)	-
แอนเดอร์เซน (Andersen)	การประเมินคุณค่า (Evaluation)	-	-	ความเป็นผู้ กระตือรือร้น (Dynamism)
เบอร์โลและ คณะ (Berlo and Associates)	ความเป็นผู้มีคุณวุฒิ (Qualification)	ความรู้สึที่ไม่เป็น ภัย(Safety)	-	ความเป็นผู้ กระตือรือร้น (Dynamism)

สำหรับสิ่งบ่งชี้ และมาตรวัดคุณลักษณะความน่าเชื่อถือนั้น เบอร์โลและคณะ(Berlo and Associates) ได้นำเสนอไว้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงมิติความน่าเชื่อถือกับมาตรวัดของเบอร์โลและคณะ(Berlo and Associates)

มิติความน่าเชื่อถือ	สิ่งบ่งชี้/มาตรวัด/คุณลักษณะ
1. ความเป็นผู้มีคุณวุฒิ(Qualification)	ชำนาญการ-ไม่ชำนาญการ มีคุณวุฒิ-ไม่มีคุณวุฒิ มีความรอบรู้-ไม่มีความรอบรู้ มีประสบการณ์-ไม่มีประสบการณ์
2. ความรู้สึกไม่เป็นภัย(Safety)	ปลอดภัย-ไม่ปลอดภัย ยุติธรรม-ไม่ยุติธรรม ใจดี-ดุร้าย ซื่อสัตย์-ไม่ซื่อสัตย์
3. ความคล่องตัว - กระฉับกระเฉง	แข็งรงเด็ดขาด-อ่อนโยน หนักแน่น-ลึกลับ กระฉับกระเฉง-อ่อนล้า ตื่นตัว-ไม่ตื่นตัว มีความกล้า-ขี้อาย

นอกจากนั้นเบอร์โลและคณะ (Berlo and Associates) ยังได้ให้ข้อเสนอว่า มิติความเป็นผู้มีคุณวุฒิ (Qualification) นั้นสะท้อนถึงความสามารถ หรือความเป็นผู้ชำนาญในเนื้อหาวิชาที่ผู้ส่งสารกำลังกล่าวถึง ถ้าผู้รับสารเกิดการรับรู้ที่ผู้ส่งสารจะเชื่อในเนื้อหาที่ผู้ส่งสารกล่าวถึงในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้รับสารรับรู้ที่ผู้ส่งสารไม่มีความชำนาญและไม่มีประสบการณ์ ผู้รับสารจะเชื่อในเนื้อหาที่ผู้ส่งสารกล่าวถึง ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้รับสารรับรู้ที่ผู้ส่งสารไม่มีความชำนาญและไม่มีประสบการณ์ผู้รับสารจะไม่เชื่อถือในตัวผู้รับสาร

สำหรับมิติความรู้สึกไม่เป็นภัยนี้ จะเป็นเครื่องรับประกันว่าผู้นำเสนอข่าวสาร จะสามารถเข้าถึงผู้รับสารได้ ถ้าผู้รับสารรับรู้ที่ผู้ส่งสารไม่เป็นภัย (รู้สึกปลอดภัยในตัวผู้ส่งสาร) เป็น

มิตร และชื่อเสียง ผู้รับสารจะเกิดความไว้วางใจในตัวผู้ส่งสาร และเชื่อในสิ่งที่ผู้ส่งสารกล่าวถึง ในขณะเดียวกัน ถ้าผู้รับสารรับรู้ว่าคุณผู้ส่งสารไม่มีความยุติธรรม หยาบคาย และไม่ชื่อเสียง ผู้รับสารจะบังเกิดความไม่ไว้วางใจในตัวผู้ส่งสารและเนื้อข่าว และจะต่อต้านในเนื้อข่าวนั้นๆ

ในมิติของความคล่องตัว (Dynamism) ตามแนวคิดของเบอร์โกลและคณะ (Berlo and Associates) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าถ้าผู้รับสารรับรู้ว่าคุณผู้ส่งสารมีความเด็ดขาด แข็งขัน ตื่นตัว และกระฉับกระเฉงอยู่เสมอ ผู้ส่งสารจะได้รับความเชื่อถือในระดับสูง แต่ถ้าผู้ส่งสารมีลักษณะอ่อนตัว อ่อนไหว ลังเลและซื่อๆ ผู้ส่งสารจะได้รับความเชื่อถือในระดับต่ำ

ดังเป็นที่ประจักษ์ว่า นักวิชาการด้านการสื่อสารหลายท่านได้ใช้หลากหลายมิติในการตัดสินความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร ซึ่งในทำนองเดียวกันครอนไคท์ (Cronkhite, 1969) ได้ระบุถึงลักษณะของผู้ส่งสารที่ผู้ฟัง หรือผู้รับสารนำมาพิจารณาในการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้ส่งข่าว ซึ่งได้แก่ ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) ความคล่องตัว หรือกระฉับกระเฉง (Dynamism) ความมีสมรรถวิสัย (Competence) ความรู้จักมักคุ้น (Sociability) การประเมินคุณค่า (Evaluation) ความเห็นพ้องต้องการ (Agreeableness) มีความเปิดเผย (Extroversion) แสดงให้คนเกิดอารมณ์ได้ง่าย (Emotion) ความมั่นคง (Stability) ความเป็นธรรม (Conscientiousness) พฤติกรรมมีความตรงไปตรงมา (Objectivity) และมีความคล้ายคลึง (Identification) กับผู้ฟัง แต่อย่างไรก็ตาม นักวิชาการเหล่านั้นอาจมีแนวคิดในการประเมินลักษณะของความน่าเชื่อถือเหล่านี้ไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาที่วิจัย เนื้อหาสาระและเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความน่าเชื่อถือนี้เป็นปรากฏการณ์ในลักษณะหลากหลายมิติ (Multidimensional phenomenon)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแนวคิดเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือมาเป็นแนวทางในการศึกษา เนื่องจากการตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเข้ามาช่วยสนับสนุนในการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ล้วนเริ่มต้นมาจากความเชื่อถือของผู้รับสารที่มีต่อเนื้อหาสาระและต่อผู้ส่งสารเป็นสำคัญ และการทำให้ผู้รับสารมีความมั่นใจในสารและตัวผู้ส่งสารนั้นจะนำไปสู่การยอมรับในข่าวสารที่เสนอ ในที่สุดก็จะนำความรู้ในเรื่องเพศศึกษาไปแก้ปัญหาเรื่องเพศต่อไปได้

ทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking Theory)

ในทฤษฎีการแสวงหาข่าวสารนั้น จะมีทฤษฎีการเลือกรับข่าวสารปะปนอยู่ด้วย เพราะการเลือกรับข่าวสารของผู้รับข่าวสารนั้นก็ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้กระบวนการสื่อสารประสบความสำเร็จ กล่าวคือ ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับ เลือกรับรู้ และเลือกจดจำในข่าวสารที่ตนเองสนใจให้ความเชื่อถือ และตรงตามความเชื่อถือ ทัศนคติและความต้องการของตนเองเท่านั้น

ส่วนการแสวงหาข่าวสารนั้นคือ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำในสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่จะสนองตอบความต้องการของตน อันเนื่องมาจากการที่บุคคลนั้นต้องการรู้ ศึกษา และวิเคราะห์ในประเด็นหนึ่ง แล้วพบว่าความรู้ที่ตนมีอยู่นั้นไม่เพียงพอ จึงทำการศึกษาเพิ่มเติม ความรู้ดังกล่าวด้วยการแสวงหา (Krikelas, 1983)

โดยที่บุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับการคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทน(Reward Value) การลงทุนลงแรง(Expenditures) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมา ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับ เช่นการได้รับข่าวสาร หรือบันเทิงตามที่ต้องการ สูงกว่าการลงทุนลงแรง เช่นการต้องลงทุนซื้อหาเพื่อให้ได้มา หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้ หรือทำความเข้าใจ ก็อาจถือได้ว่า บุคคลยอมแสวงหาข่าวสารนั้นๆ (Information Seeking) แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการรับข่าวสารนั้น บุคคลก็อาจจะต้องยอมรับข่าวสารนั้นๆที่ไม่เต็มใจ (Information Yielding) เช่นการที่เรายอมดูโฆษณาที่ซ้ำๆซากในโทรทัศน์ก็เนื่องจากขี้เกียจเปลี่ยนช่อง หรือเพราะว่าหมุนไปช่องไหนๆก็เจอแต่โฆษณา ก็เลยจำใจต้องนั่งดูๆที่ไม่ชอบ(Charles Atkin, 1978)

นอกจากนี้ ชาลส์ แอทกิน (Charles Atkin, 1978) ชี้ให้เห็นว่า การแสวงหาข่าวสาร หรือความต้องการสื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้นคือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information)และความบันเทิง(Entertainment)

โดยความต้องการข่าวสารนั้นเกิดจากความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจ (Uncertainly) ของปัจเจกบุคคลที่มาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก(Extrinsic Uncertainly) ยิ่งเป็นเรื่องสำคัญก็ยิ่งมีความอยากรู้ความแน่ใจสูง

2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลนั้นกับความรู้อื่นๆตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

สำหรับความต้องการที่ได้รับความบันเทิงของปัจเจกบุคคลนั้นมาจากการกระตุ้นอารมณ์แห่งความรื่นเริงบันเทิงใจ ที่เกิดจากการมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับระดับความสนุกสนานที่คาดหวังไว้ (Intrinsic Desire)

ข่าวสารที่จะลดความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในส่วนบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty) และที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัว (Immediate Consummately Gratifications) ส่วนข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) นั้นแอทกิน (Atkin) ให้เชื่อว่า ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจรับรู้ ความคิด และแก้ปัญหาต่างๆ (Instrumental Utilities) ในชีวิตประจำวัน ข่าวสารบางอย่างอาจจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ และในขณะเดียวกันก็ให้ความบันเทิงด้วยก็ได้

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการแสวงหาข่าวสารนั้น นอกจากผู้รับสารต้องการเพื่อสนับสนุน ทศนคติ ความคิด และความเข้าใจเดิมที่มีอยู่แล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ เช่น เพื่อความรู้ และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ ตลอดจนเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อความบันเทิง ทั้งนี้ การตัดสินใจแสวงหาข่าวสาร การเฉยเมยต่อข่าวสาร ขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบผลตอบแทนที่จะได้รับการรับรู้ข่าวสารนั้นของผู้รับสารด้วยเช่นกัน

สำหรับทฤษฎีการแสวงหาข่าวสารนี้เป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการศึกษาวิจัยว่ากลุ่มประชาชน ในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีการแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศประเภทใดบ้าง เพื่อประโยชน์ใดบ้าง และแตกต่างกันอย่างไร

ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ (Uses and Gratification Theory)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ หรือ การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจนั้นเป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญที่ผู้รับสาร โดยเน้นว่าผู้รับสารจะเป็นตัวจักรใน

การตัดสินใจเลือกใช้ประเภทของสื่อและเนื้อหาที่ตอบสนองความต้องการของตนเองอย่างไร ถือได้ว่าเป็นการเน้นความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร โดยผู้รับสารไม่ได้เพียงผู้รับเอาอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2542)

บุคคลเป็นผู้ถูกกระทำ(Passive Person) ที่ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามผล(Effects)ที่ได้รับจากสื่อ แต่เมื่อพิจารณาในทางตรงกันข้าม บุคคลเป็นผู้กระทำ(Action Person)ที่มีความปรารถนาจะเลือกใช้สื่อ เพื่อตอบสนองความพอใจส่วนตัว(พีชนี เชนจรรยา เมตตา วิวัฒนากุล และ ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538)

ลักษณะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของทฤษฎีนี้คือ การศึกษามนุษย์มากกว่าข้อความข่าวสาร การสื่อสาร โดยเน้นการศึกษาว่าเพราะเหตุใดมนุษย์จึงมีพฤติกรรมการสื่อสารอย่างนั้นอย่างนี้มากกว่าที่จะศึกษาข้อความในการสื่อสารว่าอย่างไรและก่อให้เกิดอะไรในมนุษย์เราโดยชี้ให้เห็นถึงความต้องการต่างๆของผู้รับสารที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านการสื่อสาร เพื่ออธิบายให้เห็นว่า ความต้องการบุคลิกภาพและองค์ประกอบด้านสังคมอื่นๆต่างก็มีส่วนช่วยอธิบายว่าการที่มนุษย์แสวงหาหรือหลีกเลี่ยงการใช้ข่าวสารที่มีอยู่ในการสื่อสารมวลชน เป็นการศึกษาที่มองว่ามนุษย์ผู้ที่จะนำเอาข่าวสารที่ได้จากสื่อไปใช้ให้เกิดประโยชน์

แคทซ์ และคณะ(Katz and Other, 1974 อ้างในยุบล เบญจรงค์กิจ, 2534) ได้ศึกษาข้อมูลซึ่งเก็บจากผู้ใช้สื่อในประเทศอิสราเอล ซึ่งเป็นลักษณะของงานวิจัยสำรวจพื้นฐาน และได้พยายามที่จะคิดค้นประดิษฐ์เครื่องมือในการวัดการใช้สื่อและความพึงพอใจมากกว่าจะเป็นการศึกษาเพื่อทดสอบสมมุติฐานดังนั้น Katz และคณะ จึงได้สร้างมาตรวัดความต้องการด้านจิตใจและสังคมมนุษย์ขึ้น โดยนำเอาองค์ประกอบมารวมกันเข้าเป็นต้องการในแง่ต่างๆซึ่งได้แก่องค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง ดังนี้

2. Mode คือ ลักษณะของความต้องการ เช่น

- ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
- ต้องการให้ลดน้อยลง
- ต้องการให้ได้มา

3. Connection คือ จุดประสงค์ของการติดต่อของบุคคลต่อสิ่งภายนอก คือ

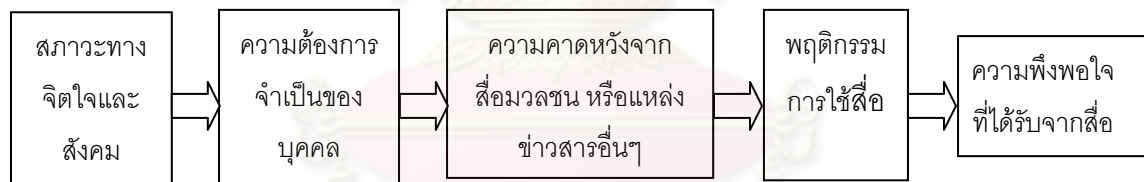
- การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
- การติดต่อเพื่อความพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
- การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ

- การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์

4. Referent คือ บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มีมนุษย์โยงการติดต่อไปสู่ ได้แก่

- ตนเอง
- ครอบครัว
- เพื่อนฝูง
- สังคม รัฐบาล
- ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม
- โลก
- สิ่งภายนอกอื่น ๆ ที่มีความหมายน้อยลง

จากองค์ประกอบทั้งสามที่กล่าวมานี้ Katz และคณะ(Katz and Other, 1974) ได้สร้างข้อความแสดงความต้องการของบุคคลขึ้น เพื่อชี้ให้เห็นถึงความต้องการของบุคคลซึ่งสามารถใช้อสื่อต่างๆตอบสนองความพึงพอใจ (Gratifications) ได้โดยสามารถสร้างเป็นแบบจำลองเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจได้ดังนี้

แบบจำลองที่Katz และคณะ(Katz and Other, 1974) สร้างขึ้นสามารถอธิบายได้ว่าสภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน เป็นสาเหตุให้มนุษย์มีความต้องการไม่เหมือนกันเหล่านี้จะแตกต่างกันออกไป ขั้นสุดท้ายคือ ความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันไปด้วย

คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลองนี้ ยกเป็นตัวอย่างเป็นให้เห็นได้ในกรณีปัจเจกบุคคลผู้หนึ่งซึ่งมีความต้องการจำเป็นตามสถานะทางจิตใจและสังคม เช่นต้องการเป็นครอบครัวทันสมัย เพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่า การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการได้ จึงมีการเลือกเปิดรับ รายการต่างๆ ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ เป็นต้น เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการได้ คือ เป็นคนที่มีความรอบรู้

ทันสมัย เช่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือเปลี่ยนลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นเดียวกัน (พีระ จิระโสภณ, 2539)

นอกจากนี้ แมคคอมบส์ และเบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979) ได้กล่าวไว้ในเรื่องการใช้สื่อตามความพอใจและความต้องการว่า บุคคลใช้สื่อมวลชนเพื่อสนองความต้องการดังต่อไปนี้ คือ

1. ต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยสังเกตการณ์ และติดตามความเคลื่อนไหวจากสื่อมวลชน เพื่อให้รู้ทันเหตุการณ์ เพื่อความทันสมัย รู้ว่าจะอะไรมีความสำคัญและควรจะเรียนรู้
2. ต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การรับสื่อมวลชน ทำให้บุคคลสามารถกำหนดความคิดเห็นของตนเองต่อสภาวะหรือเหตุการณ์รอบๆตัว
3. ความต้องการข้อมูลเพื่อพูดคุย (Discussions) โดยการรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลที่สามารนำไปพูดคุยกับผู้อื่นได้
4. ความต้องการมีส่วนร่วม (Participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัว
5. ความต้องการเสริมความคิดเห็น หรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (Reinforcement)
6. ความต้องการความบันเทิง (Relax and Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์

โดยคิมแพ็ค และเมอเรีย (Kippax and Murry, 1980) ได้นำความคิดของแคทซ์(Katz) ไปศึกษา โดยนอกจากจะเน้นเรื่องการใช้สื่อด้วย จุดประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้คือ ต้องการหาความสัมพันธ์ของความต้องการใช้สื่อ กับความพึงพอใจ และการใช้สื่อกับการรับรู้คุณประโยชน์ของสื่อ ผลจากการศึกษา เป็นดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวบุคคล เช่น เพศ อายุการศึกษา อาชีพ เป็นตัวกำหนดการใช้สื่อและการรับรู้คุณประโยชน์ของสื่อ โดยเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ

มากคือ อายุตั้งแต่ 9-11 ปี และกลุ่มที่มีอายุน้อยจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง ในขณะที่กลุ่มที่มีอายุมากกว่าใช้สื่อ เพราะมีความสนใจที่จะรับรู้เรื่องเกี่ยวกับสังคมและความต้องการของตนเอง

2. คนที่มีระดับการศึกษาสูงจะเลือกใช้สื่อมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ

3. จากประเภทของสื่อที่ทำการศึกษา โทรทัศน์ จะถูกเลือกใช้สูงเป็นอันดับหนึ่ง เพราะกลุ่มเป้าหมายจะเห็นว่าสื่อที่มีประโยชน์โดยให้ข้อมูลต่างๆที่เราสนใจ เช่นเกี่ยวกับโลก และเหตุการณ์ภายในประเทศรวมทั้งให้ความบันเทิงด้วย โดยหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และภาพยนตร์จะถูกเลือกใช้เป็นอันดับรองตามเหตุผลของการเลือกใช้

4. กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีการเลือกใช้สื่ออย่างมีจุดมุ่งหมาย และเข้าใจถึงคุณประโยชน์ของสื่อที่มีต่อผู้ใช้

การศึกษาของคิมแพ็ค และเมอร์เรย์ (Kippax and Murray, 1980) นี้ สามารถสรุปได้ว่าความต้องการในการใช้สื่อที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในคุณประโยชน์ของสื่อ และปัจจัยด้านตัวบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อด้วย

ส่วนแมคควอล และคณะ (McQuail and other , อ้างใน ศิริชัย ศิริกายะและกาญจนา แก้วเทพ, 2531) ได้ศึกษาตัวแปร ความต้องการของผู้รับสารจากสื่อมวลชนไว้ดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

- เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสังคม
- เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ ความคิดเห็นและการตัดสินใจ
- สนองความอยากรู้อยากเห็น และสนองความสนใจ
- เป็นการเรียนรู้ และศึกษาด้วยตนเอง
- สร้างความรู้สึกที่มั่นคง

2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล

- ให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล
- ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม
- แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่นๆ

- มองทะลุภายในตนเอง

3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

- มองทะลุเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น
- แสดงออกร่วมกับผู้อื่น และเกิดความรู้สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ
- นำไปใช้สนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
- ใช้แทนเพื่อน
- ช่วยในการดำเนินตามบทบาททางสังคม
- สร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน และสังคม

5. ความต้องการความบันเทิง

- การหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่างๆ
- การผ่อนคลาย
- มีวัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ความสนุกสนานทางสุนทรียะ
- ได้มีอะไรทำเพื่อใช้เวลาให้หมดไป
- ปลดปล่อยอารมณ์
- เป็นการกระตุ้นทางเพศ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของเวนเนอร์ (Lawrence A” Wenner, 1985) เกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร (News Gratifications) โดยเวนเนอร์ได้แบ่งความพึงพอใจออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. Orientation Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล เพื่อการอ้างอิง เพื่อเป็นแรงเสริมในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม รูปแบบของความต้องการที่แสดงออกมา ได้แก่ การติดตามข่าวสาร (Surveillance) หรือการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decisional Utility)

2. Social Gratifications เป็นการใช้อ่านสารเพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคมซึ่งรับรู้จากข่าวสารกับเครือข่ายส่วนบุคคลของปัจเจกชน เช่น การนำข้อมูลไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น หรือใช้เพื่อการชักจูงใจ

3. Para - Social Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงอ่านตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสื่อ หรือปรากฏในเนื้อหาของสื่อ

4. Para - Orientation Gratifications หมายถึง กระบวนการใช้อ่านสารเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเอง เช่น เป็นการใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น เป็นต้น

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ใช้ทฤษฎีการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ โดยกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิรมิสมและ เว็บไซต์meetdoctoro.com ที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันตามไปด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเพศศึกษา

ธีระ เสนีชัย (2538) ได้ศึกษาการสำรวจความต้องการเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่1: ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างของเพศทำให้ความต้องการเนื้อหาของหลักสูตรเรื่องความรู้เกี่ยวกับการทำงานของระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ ปัญหาการทำแท้งทั้งทางกาย อารมณ์และจิตใจ กฎหมายเกี่ยวกับการประพฤติดังกล่าว และการป้องกันตนเองจากการถูกเอาเปรียบทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และวิธีจัดสอนเพศศึกษาโดยจัดวิทยาการ อาทิ แพทย์ พยาบาล มาให้ความรู้แก่นักเรียนตามความเหมาะสม จัดสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับ วิชาหนึ่ง จัดแบ่งกลุ่มนักเรียนชายนักเรียนหญิงเมื่อเรียนเรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

ความแตกต่างของอายุทำให้ความต้องการเรียนเนื้อหาของหลักสูตรเรื่องการป้องกันตนเองจากการถูกเอาเปรียบทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และทำให้ความต้องการวิธีการสอนเรื่องจัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษาใน

โรงเรียน การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ปัญหาสุขภาพอนามัยวัยรุ่นไว้ในการเรียนปกติ เมื่อมีโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ความแตกต่างของการอยู่อาศัยทำให้ความต้องการในด้านเนื้อหาของหลักสูตรเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05

ตรีสุข วีระเวสส์(2539) ศึกษาเรื่อง”การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ปรากฏการณ์เรื่องการนำเสนอ”เพศศึกษา”ทางสื่อวิทยุกระจายเสียงของไทยในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังรายการวิทยุต่อรายการวิทยุ Nine-Four Radio Clinic ช่วงเพศศึกษา โดยนำทฤษฎีปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology Theory) มาเป็นกรอบการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจในสาระเพศศึกษามากกว่าช่องทางการสื่อสาร และกลุ่มเป้าหมายหลักของการนำเสนอเรื่องเพศทางสื่อวิทยุกระจายเสียง คือกลุ่มวัยรุ่นสาระที่มวชนส่วนใหญ่รับรู้ รับทราบเป็นเรื่องเพศศึกษาในเชิงวิชาการ ผลจากการรับรู้เรื่องเพศศึกษาในเชิงวิชาการทำให้ทราบว่า เพศศึกษาไม่ได้ปรากฏเนื้อหาในรูปธรรมเพียงอย่างเดียว หากแต่ปรากฏผลออกมาในรูปของนามธรรมเป็นส่วนใหญ่ เช่น ทศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ พฤติกรรมและความประพฤติต่างๆของบุคคลด้วยเสมอนอกจากนี้สาระเพศศึกษาที่นำเสนอในรายการยังมีทั้งประโยชน์และโทษ

จิระอดุลย์ บุญยภัคดี (2543) ศึกษาเรื่อง”บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ” โดยศึกษาเนื้อหาจากนิตยสารจำนวน 16 ฉบับ จำแนกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้ 1)กลุ่มแม่บ้าน 2) กลุ่มชาวบ้าน 3)กลุ่มคนรุ่นใหม่ มี 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ 3.1) กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวลิสสิทธิ์จากต่างประเทศหรือหัวนอก และ 3.2) กลุ่มคนรุ่นใหม่หัวลิสสิทธิ์จากในประเทศหรือหัวไทย โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยหลักความน่าจะเป็น เก็บข้อมูลตลอดทั้งปี พ.ศ.2543

กอบพงษ์ กุณฐิติยะ(2545) ได้ศึกษาการตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ พบว่าสื่อโทรทัศน์มีรูปแบบการสื่อสารประกอบการสนทนาเรื่องเพศศึกษาเชิงวิชาการแพทย์ในลักษณะผสมผสานกับความบันเทิงในการให้ความรู้ ตัวอักษรใช้สำหรับสื่อสารเรื่องเพศในประเด็นเนื้อหาที่ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียด ส่วนภาพประกอบที่นำเสนอมีทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว โดยมีระดับความโจ่งแจ้งน้อยและเป็นภาพที่ใช้สำหรับการศึกษาในทางการแพทย์ นอกจากนี้ได้เปิดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้รับสารได้มีโอกาสเข้ามา

สื่อสารแสดงความคิดเห็นและสื่อสารปัญหาทางเพศ โดยพบเพศที่เข้ามาสื่อสารเป็นชาย - หญิงรักต่างเพศและไม่พบเพศอื่น ๆ สื่อหนังสือพิมพ์พบการสื่อสารผ่านตัวอักษรเท่านั้น โดยนำเรื่องเพศในเชิงวิชาการแพทย์มาเรียบเรียงเน้นการอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายมีความสั้นกระชับไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศและพบว่าเป็นเว็บไซต์สาธารณะสำหรับการสื่อสารปัญหาทางเพศเท่านั้น โดยมีเพศเข้ามาสื่อสารอย่างหลากหลายมากกว่าสื่อโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ตพบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาผ่านตัวอักษรเป็นหลัก โดยนำเรื่องเพศในทางการแพทย์มาเรียบเรียงเป็นบท ความโดยปรับเนื้อให้สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่ายมีลักษณะกึ่งความบันเทิง และยังสามารถสร้างสรรค์ตัวอักษรในเชิงศิลปะได้อย่างหลากหลาย ส่วนภาพที่นำมาประกอบมีระดับความใจแจ่มมากกว่าสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ จุดร่วมกันของสื่อทั้ง 3 ประกอบด้วยการให้ความรู้ที่มีลักษณะทางชีววิทยาในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์มากที่สุดเหมือนกัน และนำปัญหาทางเพศที่ส่งมาจากผู้รับสารมาร่วมกำหนดประเด็นในการให้ความรู้เหมือนกันรวมถึงเพศที่เข้ามาสื่อสารปัญหาเป็นหญิงรักต่างเพศยังไม่มีครอบคลุมมากที่สุดเหมือนกัน ในขณะที่จุดต่างของสื่อทั้ง 3 คือ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในประเด็นเดียวกันสื่อทั้ง 3 มีระดับความสามารถในการให้รายละเอียดได้แตกต่างกัน

จิณณ์นภัส แสงมา (2545) ได้ศึกษาการวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศในการตอบปัญหาทางเพศของสื่อมวลชนไทย พบว่า 1) ความหมายเรื่องเสรีภาพทางเพศของสื่อมวลชนไทยในประเด็นทั้งสอง คือ การเป็นฝ่ายเริ่มต้นในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการล่าสอนทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือลักษณะอนุรักษ์ ลักษณะปฏิรูป และลักษณะก้าวหน้า ซึ่งการสร้างความหมายดังกล่าว จะส่งผลต่อการสร้างอัตลักษณ์และความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในสังคมไทย 2) กระบวนการสร้างวาทกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศ มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างปฏิบัติการทางวาทกรรม อันได้แก่ ผู้นำเสนอตัวบท การเลือกคำถาม รูปแบบการสื่อสาร และกลุ่มเป้าหมาย กับปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรม โดยการผลิตวาทกรรมบางส่วนในการตอบปัญหาทางเพศมีลักษณะสอดคล้องกับวาทกรรมกระแสหลัก ได้แก่ วาทกรรมในระบบสังคม-ระบบกฎหมาย และวาทกรรมในระบบศาสนา ซึ่งสนับสนุนอุดมการณ์ ผัวเดียว เมียเดียว ในขณะที่วาทกรรมบางส่วนมีลักษณะสอดคล้องกับวาทกรรมกระแส ได้แก่ วาทกรรมของกลุ่มสตรีนิยม 3) วาทกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศที่ปรากฏในแต่ละสื่อจะมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือ ยังคงมีเนื้อหาในลักษณะการอนุรักษ์มากกว่าลักษณะความก้าวหน้าในเรื่องเสรีภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของสังคมไทยที่ยึดเกณฑ์มาตรฐานข้อนี้ในการประเมินพฤติกรรมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย แต่จะมีรูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละสื่อ อันเนื่องมาจากคุณลักษณะของสื่อที่มีความแตกต่างกัน

สุภาวดี หวังชาลาบวร (2545) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การสื่อสารเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องเพศศึกษาในรายการ “ชูรัก ชูรส” พบว่าประเด็นปัญหาเรื่องเพศมี 6 ประเด็น ดังนี้ ด้านสังคม (ร้อยละ 36.52) ด้านจิตใจ (ร้อยละ 15.22) ด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 13.91) ด้านสุขอนามัย (ร้อยละ 12.61) ด้านกายวิภาคและสรีระ (ร้อยละ 10.00) และเป็นประเด็นปัญหาอื่นๆ (ร้อยละ 11.74) ในการสื่อความหมายเรื่องเพศผ่านตัวรายการ และการสื่อสารในรายการพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์สื่อความหมายเรื่องเพศโดยนัยผ่านวัจนภาษา ส่วนอวัจนภาษาที่ปรากฏการสื่อความหมายเรื่องเพศพบภาพการ์ตูนสาริตถ์การตรวจมะเร็งเต้านมด้วยตนเอง และฉาน้ำตักจำลองสำหรับปัจจัยที่มีผลให้การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในรายการเป็นที่ยอมรับได้ พบว่ามี 3 ปัจจัยสำคัญด้วยกัน ได้แก่ คุณลักษณะของผู้พูด กลวิธีในการพูด และบรรยากาศเนื้อบริบทในการสนทนา

จากงานวิจัยต่างๆข้างต้นจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาเรื่องการนำเสนอเรื่องเพศเป็นหลัก แต่ต่างบริบทไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออื่นๆรวมไปถึงการใช้ภาษา สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศเช่นกัน แต่เป็นการศึกษาที่ต่างออกไป กล่าวคือศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศ โดยเลือกเฉพาะเจาะจงคอลัมน์ “เสพสม บัมิสม” และเว็บไซต์ meetdoctoro.com ที่มีการนำเสนอการตอบปัญหาเรื่องเพศเป็นหลัก ทั้งนี้ต้องการศึกษาให้ได้ประเด็นที่นำเสนอให้แตกต่างออกไปจากงานวิจัยที่มีมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ

ศักดิ์ชัย ศรีสอน (2532) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านนิตยสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่นักศึกษาครูอ่านเรื่องเพศศึกษามากที่สุด คือนิตยสารดารามาพยนตร์ รองลงมาคือ โกลด์มอ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่นักศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษามากที่สุดคือเดลินิวส์ รองลงมาคือไทยรัฐ

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543) ศึกษาเรื่อง “การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ต” พบว่า วัยรุ่นชายและหญิงตอนต้นมักจะค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการ Chat ในห้องเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉพาะ ส่วนวัยรุ่นชายและหญิงตอนปลายมักจะ Search

engine หาข้อมูลภาพเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศมากกว่าภาพ นอกจากนี้บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการค้นหาข้อมูล คือ เพื่อน และวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบหาข้อมูลโดยลำพัง แต่วัยรุ่นหญิงตอนปลายส่วนใหญ่นิยมแสวงหาข้อมูลร่วมกับเพื่อนเพื่อความสนุกสนาน

รัตนพร ไม้ตราวัฒนา (2544) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการรับชมรายการ ชูรัก ชูรสทางสถานีโทรทัศน์ของ 3 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน” พบว่า ผู้ชมที่มีเพศและระดับการศึกษาต่างกันก็จึงมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่คาดว่าจะได้รับต่างกัน ด้านอายุ สถานภาพ สมรส และอาชีพ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่คาดว่าจะได้รับจากการรับชมรายการ ชูรัก ชูรส และจากการศึกษา ยังพบว่าลักษณะทางประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้และเนื้อหาสาระของรายการชูรัก ชูรสไปยังบุคคลอื่น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือผู้รับชมที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน จะมีการถ่ายทอดความรู้และเนื้อหาสาระของรายการชูรัก ชูรสไม่แตกต่างกัน

ในส่วนของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่คาดว่าจะได้รับการรับชมรายการชูรักชูรส กับพฤติกรรมการรับชมรายการ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน ในทางบวกหรือในทิศทางเดียวกัน นั่นคือถ้าผู้รับชมมีความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการมาก ก็จะมีการรับชมรายการมากด้วย และจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่คาดว่าจะได้รับจากการรับชมรายการชูรักชูรสในระดับสูง แต่ไม่มีพฤติกรรมการรับชมในระดับปานกลาง

สุวัลยา นูเร (2547) ได้ศึกษาการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านนิตยสาร ผลการวิจัยพบว่านิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างอ่านบ่อยที่สุด ได้แก่ นิตยสาร Elle รองลงมาคือ นิตยสาร Cleo ถัดมาคือ Cosmopolitan โดยนิตยสารที่พบบ่อยที่สุดคือ นิตยสาร Slimming โดยเป็นการแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศเพื่อวัตถุประสงค์ในการฆ่าเวลามากที่สุด และประเภทของเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ และเรื่องเพศที่ชอบอ่านมากที่สุดคือเทคนิคในการร่วมเพศ และกลุ่มตัวอย่างมีระดับการแสวงหาข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มผู้อ่านมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ส่วนระดับของความพึงพอใจนั้น กลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยพึงพอใจในการตอบสนองต่อความสนใจต่อประเด็นปัญหาในเรื่องเพศ ที่อยากรู้ได้มากที่สุด และความพึงพอใจที่น้อยที่สุดคือพึงพอใจในรูปแบบการนำเสนอของข่าวสารและความรู้เรื่องเพศ

สรุปได้ว่าจากงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจนั้น งานวิจัยส่วนใหญ่มักศึกษาสื่อที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทต่างๆ ซึ่งเมื่อสรุปแล้วนั้นส่วนใหญ่การใช้ประโยชน์จากสื่อต่างๆล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับการนำไปใช้ประโยชน์ ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการแสวงหาข่าวสารและการใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบ่มีสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com เพราะคอลัมน์ฯและเว็บไซต์ฯดังกล่าว เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการให้ความรู้เรื่องเพศ และเพื่อคลายข้อสงสัยว่าสิ่งที่เผยแพร่ความรู้เรื่องเพศนี้ สามารถตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ประสบปัญหาเรื่องเพศ และนำสิ่งที่ได้รับทราบไปใช้ประโยชน์ได้ เช่นการแสวงหาข่าวสารจากสื่ออื่นหรือไม่ อีกทั้งงานวิจัยเล่มนี้ยังถือเป็นการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจ และใช้ประโยชน์จากสื่อทั้ง 2 ประเภทอีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

-การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมุ่งศึกษาถึง ความถี่เนื้อหาเรื่องเพศรูปแบบการตอบคำถาม รูปแบบของการสื่อสาร

-การสัมภาษณ์เจาะลึก (Indept-interview) นายแพทย์นพพร ไกรฤกษ์ และคุณจตุรพล ศรีแดงอ่อน ผู้ช่วยนายแพทย์ออมสิน นูลภักดี (ดร.โอ)

ส่วนที่ 2 การแสวงหาข่าวสาร เรื่องเพศศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม และwww.meetdoctoro.com ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการวัดความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆแบบเป็นระบบวัดครั้งเดียว (One- Shot Descriptive Study) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาจาก คอลัมน์เสพสมบมิสม ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ คอลัมน์เสพสมบมิสม “จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์meetdoctoro.com

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา มีด้วยกันอยู่ 2 ประเภทได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์

- กลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์ คอลัมน์ที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศ “เสพสมบมิสม” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในช่วงวันที่ 1 มกราคม-31 ธันวาคม 2552 โดยได้ทำการวิเคราะห์แบบเป็นระบบ(Systematic sampling)เดือนเว้นเดือนและในแต่ละเดือนได้เลือก

วิเคราะห์แบบอภิปัตย์เว้นอภิปัตย์และแต่ละอภิปัตย์ทำการวิเคราะห์ทุกวันอังคารและพฤหัสบดีของทุกอภิปัตย์ เนื่องจากดร.โอ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในวันดังกล่าว

- กลุ่มตัวอย่างเว็บไซต์ meetdoctoro.com เนื่องจากข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลง(Update)ตลอดเวลา ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลในวันที่ 21 เมษายน – 19 พฤษภาคม 2553 โดยวิธีการจับฉลากเลือกวัน(Simple random sampling)ผู้วิจัยจับฉลากได้วันพุธซึ่งจึงได้ทำการวิเคราะห์ทุกวันพุธรวมทั้งหมด 5 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นตารางรหัส (Coding Sheet) หรือแบบบันทึกข้อมูล เพื่อบันทึกปริมาณความถี่เนื้อหา เนื้อหาเรื่องเพศ รูปแบบของการตอบคำถาม รูปแบบของการสื่อสาร ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูล(ดังตัวอย่างในภาคผนวก)ประกอบด้วย

1. ปัญหาทางเพศ
2. รูปแบบของการสื่อสาร
3. รูปแบบของการตอบคำถาม

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทั้งสองประเภทแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดก่อนจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา (Expert Validity) เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Descriptive Research) ดังนี้

1. ลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ ว่ามีลักษณะการนำเสนออย่างไร
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและคำถามปัญหาทางเพศที่ปรากฏ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์

การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยดังนี้

บทที่ 4 ผู้วิจัยนำเสนอถึงลักษณะในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ที่นำมาศึกษา

บทที่ 5 ผู้วิจัยนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 6 ผู้วิจัยนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม และเว็บไซต์meetdoctoro.com ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการศึกษาแบบ Multistage sampling โดยการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆแบบวัดครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

1. กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ คนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาหรือทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ตามผลการสำรวจจากสำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2552 มีจำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น 5,702,595 คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตปกครอง 50 เขต

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการกำหนดตัวอย่างโดยอาศัยตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ Taro Yamane (อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์, 2543) จากจำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร 5,702,595 คน กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยกำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Purposive Sampling) โดยศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมีสมและมีคุณสมบัติตรงตามลักษณะของประชากรในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบลำดับชั้น (Stratified Sampling) โดยแบ่งตามเขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต ซึ่งแบ่งเป็น 6 กลุ่มเพื่อให้ลักษณะประชากรกระจายตามสัดส่วนและมีความหลากหลายซึ่งประกอบด้วย

กลุ่ม รัตนโกสินทร์	กลุ่ม บูรพา	กลุ่ม ศรีนครินทร์	กลุ่ม เจ้าพระยา	กลุ่ม กรุงธนใต้	กลุ่ม กรุงธนเหนือ
1) บางซื่อ	1) ดอนเมือง	1) สะพานสูง	1) ดินแดง	1) บางขุนเทียน	1) บางพลัด
2) ดุสิต	2) หลักสี่	2) มีนบุรี	2) ห้วยขวาง	2) บางบอน	2) ตลิ่งชัน
3) พญาไท	3) สายไหม	3) คลองสามวา	3) วัฒนา	3) จอมทอง	3) บางกอกน้อย
4) ราชเทวี	4) บางเขน	4) หนองจอก	4) คลองเตย	4) ราษฎร์บูรณะ	4) บางกอกใหญ่
5) ปทุมวัน	5) จตุจักร	5) ลาดกระบัง	5) บางนา	5) ทุ่งครุ	5) ภาษีเจริญ
6) พระนคร	6) ลาดพร้าว	6) ประเวศ	6) พระโขนง	6) ธนบุรี	6) หนองแขม
7) ป้อมปราบ ศัตรูพ่าย	7) บึงกุ่ม	7) สวนหลวง	7) สาทร	7) คลองสาน	7) ทวีวัฒนา
8) สัมพันธวงศ์	8) บางกะปิ	8) คันนายาว	8) บางคอแหลม	8) บางแค	
9) บางรัก	9) วังทองหลาง		9) ยานนาวา		

ที่มา : <http://www.bma.go.th/info/>

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากเลือกจากเขตพื้นที่ทั้ง 6 กลุ่มของกรุงเทพมหานครออกมากลุ่มละ 2 เขต ดังนี้คือ

กลุ่ม รัตนโกสินทร์ (วังหลวงเดิม)	กลุ่ม บูรพา	กลุ่ม ศรีนครินทร์	กลุ่ม เจ้าพระยา	กลุ่ม กรุงธนใต้	กลุ่ม กรุงธนเหนือ
1) ราชเทวี	1) หลักสี่	1) ประเวศ	1) วัฒนา	1) ทุ่งครุ	1) หนองแขม
2) สัมพันธวงศ์	2) บางเขน	2) สะพานสูง	2) ดินแดง	2) บางบอน	2) ทวีวัฒนา

2. กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมทั้งผู้ช่วยวิจัย โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามแก่ผู้ช่วยวิจัยก่อนเก็บข้อมูลจริง โดยผู้วิจัยใช้คำถามคัดกรองกับกลุ่มตัวอย่าง” ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์”เสพสมบมิสม”เป็นประจำ” หรืออ่านอย่างน้อย 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนเมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตอบเสร็จสิ้นแล้ว

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com และมีคุณสมบัติตรงตามลักษณะของประชากรในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยทำการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18-55ปีขึ้นไปทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวนทั้งหมด200คนโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม-30 พฤษภาคม 2553

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ โดยวิธีการฝากแบบสอบถามที่ www.spashsheet.com และ www.meetdoctoro.com โดยผู้วิจัยใช้คำถามคัดกรองกับกลุ่มตัวอย่างว่า”ท่านได้อ่าน เว็บไซต์meetdoctoro.com เป็นประจำ (สัปดาห์ละ 3-4วัน)” โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถาม

กลับคืนมายัง website ดังกล่าวข้างต้น โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน มิถุนายน พ.ศ.2553 รวมระยะเวลา 1 เดือน

ตัวแปรในการวิจัย

จำแนกตามสมมติฐานได้ดังนี้

1. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการใช้ ประโยชน์ ในเรื่องความรู้เรื่องเพศคอลัมน์เสพสมบมิสม ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ตัวแปรอิสระ : การแสวงหาข่าวสาร

ตัวแปรตาม : การใช้ประโยชน์

2. การแสวงหาข่าวสาร เรื่องเพศศึกษา ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจในเรื่องเพศที่ปรากฏอยู่ในคอลัมน์เสพสมบมิสม และเว็บไซต์meetdoctoro.com

ตัวแปรอิสระ : การแสวงหาข่าวสาร

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจ

3. การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับ เรื่องเพศศึกษา ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในเรื่องความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบมิสมหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com

ตัวแปรอิสระ : การใช้ประโยชน์

ตัวแปรตาม : ความพึงพอใจ

4. กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสปสมบมิสม และเว็บไซต์meetdoctoro.com ที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ : กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสปสมบมิสม หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์meetdoctoro.com

ตัวแปรตาม : การแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามปลายปิด (Close – Ended Questionnaire) ซึ่งได้จัดลำดับเนื้อหา แบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ โดยแบ่งเป็น 4 ตอนซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อวัดตัวแปรลักษณะทางประชากร ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้
- ตอนที่ 2 คำถามการแสวงหาข่าวสาร ได้แก่ วัตถุประสงค์,รูปแบบความบ่อยครั้ง ในการแสวงหาข่าวสาร
- ตอนที่ 3 คำถามการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ
- ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจจากข่าวสารความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ

เกณฑ์การให้คะแนน

ในการให้คะแนนเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องเพศศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสปสมบมิสมจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com ในเขตกรุงเทพมหานคร นั้นผู้วิจัยมีใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1.การแสวงหาข่าวสาร ความบ่อยครั้งและวัตถุประสงค์ในการแสวงหาข่าวสาร โดยมีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนตามแบบของ Likert ดังนี้

บ่อยมาก	=	5	คะแนน
บ่อย	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
ไม่บ่อยนัก	=	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	=	1	คะแนน

หลังจากนั้น นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้คือ

คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.49	หมายถึง	มีการแสวงหาข่าวสารในระดับต่ำมาก
คะแนนระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีการแสวงหาข่าวสารในระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการแสวงหาข่าวสารในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการแสวงหาข่าวสารในระดับสูง
คะแนนระหว่าง 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการแสวงหาข่าวสารในระดับสูงมาก

2. การใช้ประโยชน์ มีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้การนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการอ่านคอลัมน์เสพสมบิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com ไปใช้ประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง ตามความต้องการของแต่ละบุคคล ในด้านต่างๆ เช่น เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ/ตอบสนองของความสนใจต่อประเด็นปัญหาที่อยากรู้/นำข้อมูลไปเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ/นำข้อมูลข่าวสาร ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน/มีความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ให้บุคคลอื่นได้ มีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนตามแบบของLikert ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

หลังจากนั้น นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้คือ

คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำมาก
คะแนนระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์ในระดับสูง
คะแนนระหว่าง 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการใช้ประโยชน์ในระดับสูงมาก

3. ความพึงพอใจ การวัดตัวแปรความพึงพอใจ จะวัดเป็นระดับความพึงพอใจในข่าวสาร โดยวัดระดับความรู้สึกที่ได้รับการสนองตอบความต้องการของผู้อ่านในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนตามแบบของ Likert ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

หลังจากนั้น นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย โดยจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้คือ

คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก
คะแนนระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับต่ำ
คะแนนระหว่าง 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับสูง
คะแนนระหว่าง 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับสูงมาก

4. เกณฑ์การจัดระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

มีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนตามแบบของ Bartz (1999) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.01-0.20	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.21-0.40	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.41-0.60	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.61-0.80	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.81-1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ทำได้ โดยการที่ผู้วิจัยนำเอาเครื่องมือดังกล่าว ไปตรวจสอบความเที่ยง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือมี 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมในการนำไปเก็บข้อมูล

2. การตรวจความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบความเชื่อถือโดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติทางประชากรเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละขั้นตอน ของแบบสอบถามมีความเหมาะสมหรือไม่ สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่คุณวิจัยต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นจึงนำมาตรวจสอบหาความเชื่อถือได้และนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม ซึ่งการตรวจสอบความเชื่อถือได้นั้น ผู้วิจัยใช้การคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ หรือ Alpha Coefficient ตามวิธีของ Conbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อถือได้ดังนี้ การแสวงหาข่าวสาร เท่ากับ 0.9308, ค่าความเชื่อถือในการใช้ประโยชน์เท่ากับ 0.8959 และค่าความเชื่อถือในความพึงพอใจเท่ากับ 0.9202 ซึ่งมากกว่าค่าความเชื่อถือที่กำหนดไว้คือ 0.75 ดังนั้นแบบสอบถามที่ได้จึงมีความเชื่อถือได้ดี

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ประเด็น คือ

1. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผู้วิจัยใช้การแจกแจงความถี่ แสดงตารางแบบร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Analysis)

- ใช้สถิติการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-3
- ใช้สถิติการคำนวณหาค่าความแตกต่างของความแปรปรวนโดย One-way ANOVA (F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มาของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมปมมีสม” และเว็บไซต์meetdoctoro.com”นี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอที่มาของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาตามลำดับดังนี้

1. ประวัติหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
2. พัฒนาการการนำเสนอเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
3. การนำเสนอเรื่องเพศในยุคปัจจุบัน
4. ปัญหาและอุปสรรคในการเผยแพร่

ประวัติหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เดลินิวส์ (อังกฤษ: Daily News) เป็นหนังสือพิมพ์รายวัน เสนอข่าวทั่วไป ก่อตั้งโดย นายแสง เตตระกุล ออกฉบับปฐมฤกษ์ เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2507 ใช้ชื่อหัวหนังสือพิมพ์ขณะนั้นว่า *แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์* จำนวน 16 หน้า ราคาฉบับละ 1.00 บาท โดยมีนายประพันธ์ เตตระกุล เป็นบรรณาธิการบริหาร ปัจจุบันใช้ชื่อ *เดลินิวส์* (ตั้งแต่ 22 มกราคม พ.ศ. 2522) มีจำนวนหน้าระหว่าง 28-48 หน้า ราคาฉบับละ 10.00 บาท และนางประภา เตตระกุล (ศรีนวน นัด) เป็นบรรณาธิการบริหาร

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ถือกำเนิดจากความตั้งใจของนายห้างแสง ที่ดำเนินกิจการโรงพิมพ์ประชาช่าง มาเป็นเวลา 5 ปี นับว่ามีประสบการณ์ในแวดวงน้ำหมึกอยู่พอสมควร จึงตัดสินใจซื้อกิจการหนังสือพิมพ์ *กรุงเทพ เดลิเมล์* (อังกฤษ: Bangkok Daily Mail) ของนายหลุย ตรีวัฒน์ ซึ่งได้หยุดดำเนินการไปตั้งแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476

เริ่มจากการออกหนังสือพิมพ์รายปักษ์ *เดลิเมล์วันจันทร์* เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2493 โดยนายห้างแสง เป็นเจ้าของ และผู้อำนวยการ และจ้าง บริษัท ประชาช่าง จำกัด ของนายห้างแสงเอง เป็นผู้พิมพ์ ซึ่งมีพาดหัวข่าวในฉบับปฐมฤกษ์ว่า “นักศึกษา มธก.จากเลือดค่าน ก.พ.”

จนกระทั่งเมื่อราวปี พ.ศ. 2500 หนังสือพิมพ์ *บางกอกเดลิเมล์* รายวัน ฉบับบ่าย จำนวน 6 หน้า ราคาฉบับละ 50 สตางค์ มียอดจำหน่าย 3,500 ฉบับต่อวัน และนับเป็นหนังสือพิมพ์ฉบับแรก

ที่ขยายขนาดหน้ากว้างเพิ่มขึ้น จากเดิม 7 เป็น 8 คอลัมน์นิ้ว จนกลายเป็นบรรทัดฐานของหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์รายวันในยุคต่อมา

แต่เมื่อรัฐบาล จอมพลแปลก พิบูลสงคราม ฎีกัรัฐประหารโค่นล้มลงโดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จากนั้น จอมพลสฤษดิ์จึงเข้าตรวจสอบหนังสือพิมพ์หลายฉบับอย่างเข้มงวด รวมทั้งเดลิเมลล์ และบางกอกเดลิเมลล์ด้วย โดยจอมพลสฤษดิ์ ออกคำสั่งให้จับกุมกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์หลายคน จากหลายฉบับ และบางรายถึงกับเสียชีวิตในที่คุมขัง ภายหลังจากนั้น

ขณะเดียวกัน เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 นายห้างแสงได้ทราบว่า จะมีคำสั่งงดใบอนุญาตประกอบการหนังสือพิมพ์ เข้ามาถึงโรงพิมพ์ จึงสั่งให้กองบรรณาธิการที่ยังไม่ถูกจับกุมเร่งทำงานอย่างเต็มที่กำลัง เพื่อให้เดลิเมลล์สามารถออกจำหน่ายได้ในวันรุ่งขึ้นอีก 1 วัน แต่ขณะที่แท่นพิมพ์กำลังเริ่มกระบวนการพิมพ์นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาลกลุ่มหนึ่ง เดินทางมาถึงสำนักงานเดลิเมลล์ พร้อมแจ้งว่า กรมตำรวจ โดยคำสั่งคณะปฏิวัติ มีคำสั่งให้ปิดเดลิเมลล์รายวันอย่างไม่มีกำหนด โดยระบุให้ยึด และปิดแท่นพิมพ์ เพื่อห้ามทำการพิมพ์ จนกว่าจะมีคำสั่งอนุญาตเป็นอย่างอื่น จากนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจนำครั้งประทับบนแท่นพิมพ์ พร้อมใช้โซ่ล่ามแท่นอย่างแน่นหนา นับเป็นการยุติการดำเนินงานของเดลิเมลล์ นับแต่วันนั้นเอง

แนวหน้าแห่งยุค “เดลินิวส์”

หลังจากนั้น นายแสง เหนือเกล้า ก็ยังมีความประสงค์ จะดำเนินกิจการออกหนังสือพิมพ์อย่างต่อเนื่องตลอดมา จนกระทั่งซื้อหัวหนังสือพิมพ์แนวหน้าในขณะนั้นมาได้ กองบรรณาธิการจึงคิดปรับปรุงผสมผสานชื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ประชาชนเชื่อมโยงได้ว่า เป็นกองบรรณาธิการชุดเดียวกับเดลิเมลล์ จนกลายเป็นชื่อใหม่ **แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์** เริ่มพิมพ์ออกจำหน่ายเป็นฉบับปฐมฤกษ์ เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2507 มีนายประพันธ์ เหนือเกล้า บุตรชายนายห้างแสง เป็นบรรณาธิการบริหาร และบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณาโดยตำแหน่ง และ บริษัท สีพระยาการพิมพ์ จำกัด เป็นเจ้าของ เมื่อยุคเริ่มแรก มีจำนวน 16 หน้า ราคา 1 บาท ส่วนพาดหัวข่าวในฉบับวันนั้นคือ “เมียน้อยจอมพลสฤษดิ์ท้องในอเมริกา พบรักแท้กับนักเรียนไทยวัยรุ่น”

แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ มีจุดขายในช่วงแรก คือการนำเสนอข่าวอนุกรรยาของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ อดีตนายกรัฐมนตรี ที่มีทั้งนางงาม ดารา นักร้อง นักแสดง และสาวงามทั่วแผ่นดิน จำนวนถึง 103 คน จนกระทั่งได้รับฉายา **จอมพลผ้าขาวม้าแดง** ตลอดจนการเปิดโปงถึงมรดกจำนวนมหาศาลถึง 2,874 ล้านบาท ของจอมพลสฤษดิ์ รวมถึงข่าวอาชญากรรมสำคัญอีกหลายชิ้นด้วย

ในขณะที่อัตราค่าโฆษณา เมื่อปี พ.ศ. 2508 สีสู่อยู่ที่หน้าละ 5,000 บาทต่อวัน และหน้าขาว-ดำ 20 บาทต่อ 1 คอลัมน์นิ้วต่อวัน ต่อมาช่วงปี พ.ศ. 2516-พ.ศ. 2517 เกิดวิกฤตเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการขึ้นราคาน้ำมันในตลาดโลก ส่งผลกระทบถึงการดำเนินธุรกิจหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายวันเกือบทุกฉบับในเวลานั้น ก็พร้อมใจกันขึ้นราคาอีก 50 สตางค์ อย่างถ้วนหน้า จึงได้มีการปรับปรุงคุณภาพเนื้อหาไปพร้อมกันนี้

โดยในช่วงดังกล่าว ทีมข่าวการเมือง ได้ลงบทวิเคราะห์เจาะลึก หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้ นายสมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และปลัดกระทรวงมหาดไทย ในยุคคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน อาศัยอำนาจเจ้าพนักงานการพิมพ์ ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 และอำนาจตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ 42 (ปร.42) สั่งลงโทษ แนวนหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ ในข้อหาเสนอข่าว ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยให้ปิดกิจการอย่างไม่มีกำหนด แต่หลังจากนั้น 15 วัน จึงให้เปิดดำเนินการได้

โดยหลังจากกลับมาออกจำหน่ายอีกครั้ง แนวนหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ ก็เริ่มปรับปรุงโฉมใหม่ทั้งหัวหนังสือพิมพ์ จากพื้นสีบานเย็นตัวเจาะขาว มาเป็นสีบานเย็นสดใส โดยเฉพาะฉบับวันอาทิตย์ ได้เพิ่มคอลัมน์ “บิวตี้ฟูลซันเดย์” และออกเป็นฉบับพิเศษ เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 58 หน้า ราคาเท่าเดิม ในทุกวันจันทร์ จึงให้ชื่อฉบับพิเศษนี้ว่า “แก้วจันทร์” โดยเริ่มต้นในฉบับวันจันทร์ที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2519

ภาพประกอบที่ 1 หน้าปกเดลินิวส์ในยุคแรก

ต่อมา เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2521 นายชลอ อยู่เย็น ขึ้นเป็นบรรณาธิการบริหาร แทนนายประพันธ์ ที่ขึ้นเป็น กรรมการอำนวยการบริหาร ฝ่ายวางแผนการผลิตและการตลาด ต่อมาในปีเดียวกัน นายบรรเจิด ทวี ขึ้นเป็นบรรณาธิการบริหาร โดยทั้งสองรับงานบริหาร แนวนหน้า

แห่งยุคเดลินิวส์ อยู่เพียงระยะสั้นๆ เท่านั้น จนกระทั่ง นายประชา เทรระกุล น้องชายนายประพันธ์ เข้ารับตำแหน่ง บรรณาธิการบริหาร ตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2521

โดยนายประชาได้เข้ามาปรับปรุง แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ ในหลายประการ เช่นเพิ่ม เนื้อหาขึ้นจาก 16 หน้า เป็น 20 และ 24 หน้า ตามลำดับ โดยราคาจำหน่ายคงเดิม ที่สำคัญคือ เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2522 บริษัท สี่พระยาการพิมพ์ จำกัด ได้ยื่นเรื่องขออนุญาตเปลี่ยนชื่อ หนังสือพิมพ์จาก แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ มาเป็น เดลินิวส์ และได้รับอนุญาตจากทางราชการ ให้ใช้ชื่อดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม ปีเดียวกันนั้น เป็นต้นมา และในวันที่ 15 กรกฎาคม นาย ห้างแสงมีดำริให้ขยับขยายสำนักงานเดลินิวส์ จากเลขที่ 423 ถนนสี่พระยา ไปยังอาคาร 4 ชั้น ที่ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 4/3 ถนนวิภาวดีรังสิต จนถึงปัจจุบัน

ในช่วงนี้ได้มีการพัฒนาโฉมใหม่ ทั้งรูปเล่มและเนื้อหา ในปี พ.ศ. 2522 ขยับราคาเป็น 2 บาท และขึ้นเป็น 3 บาท ในปี พ.ศ. 2523 จากนั้น เมื่อปี พ.ศ. 2529 เดลินิวส์เริ่มการพิมพ์ภาพข่าว สีสี่เป็นครั้งแรก คือภาพกระสวยอวกาศชาเลนเจอร์โคกนาฏกรรมกระสวยอวกาศแชลเลนเจอร์ ระเบิดกลางอากาศ และต่อมาในปี พ.ศ. 2531 เดลินิวส์ตีพิมพ์ภาพข่าวสีสี่ อันเป็นที่ฮือฮาอีกครั้ง คือภาพข่าว นางสาวภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก สวมมงกุฎรับตำแหน่งนางงามจักรวาลที่ได้หวั่น โดยมีภาพสี่สีถึงสองส่วน

จากนั้น เดลินิวส์ก็เปิดแนวคิดแบ่งเนื้อหาออกเป็นสองส่วน อย่างชัดเจนเป็นฉบับแรก โดยแบ่งข่าวหน้า 1 ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวอาชญากรรม ข่าวต่างประเทศ ข่าวเกษตร คอลัมน์ และสื่อบูวาไรตี้สี่สี เป็นส่วนแรก และส่วนที่สอง เริ่มด้วยข่าวกีฬา ข่าวสังคมสตรี ข่าว กทม. ข่าวภูมิภาค และปิดท้ายด้วยข่าวบันเทิง ต่อมา เดลินิวส์วางแผนขยับขยายสถานที่เพิ่มเติม อีกครั้ง โดยก่อสร้างอาคารสำนักงานหลังใหม่ จำนวน 9 ชั้น บนที่ดินผืนเดียวกับอาคารหลังเดิม

ปัจจุบัน (พ.ศ. 2552) หนังสือพิมพ์เดลินิวส์รายวัน มีนางประภา เทรระกุล (ศรีนวลนัด) เป็นบรรณาธิการบริหาร ราคาจำหน่ายฉบับละ 10 บาท จำนวนหน้าระหว่าง 28-48 หน้า และยอดจำหน่ายเป็นอันดับสองของประเทศ รองจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เทคโนโลยีข่าวสาร

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2540 เดลินิวส์เปิดให้บริการส่งข่าวทางวิทยุติดตามตัว เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสาร อย่างรวดเร็ว พร้อมกันทั่วประเทศ และเริ่มส่งข่าว ผ่านทางบริการบิซ

นิวส์ และวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541 เดลินิวส์ได้ขยายสู่โลกอินเทอร์เน็ต โดยเปิดตัวเว็บไซต์ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ออนไลน์ขึ้นทาง www.dailynews.co.th

ระบบการพิมพ์

ในยุคหนังสือพิมพ์เดลิเมล์ และแนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ระยะแรก ใช้แทนพิมพ์ระบบโรตาที่ออฟเซตในการพิมพ์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 ได้พัฒนาระบบการพิมพ์ ไปใช้รูปแบบที่เรียกว่า เว็บเพรส (Web Press) คือการป้อนกระดาษผ่านเข้าสู่แทนพิมพ์ ทำให้สามารถเพิ่มความเร็ว และจำนวนการพิมพ์เป็น 20,000 ฉบับต่อชั่วโมง

ราวปี พ.ศ. 2519 เดลินิวส์ได้เริ่มเดินเครื่องพิมพ์ใหม่ ในระบบเว็บออฟเซต ด้วยการพิมพ์ฉบับ กว๊านจันทร์ เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 29 มีนาคม ต่อมา มีการติดตั้งแทนพิมพ์ใหม่ ในระบบเซตเติลไลต์ ยูนิท สามารถควบคุมการพิมพ์สีได้ อย่างเต็มประสิทธิภาพ พร้อมความเร็ว 120,000 ฉบับต่อชั่วโมง จากนั้น ในปี พ.ศ. 2539 ได้เพิ่มแทนพิมพ์ ระบบโพรีไฮ อีก 2 แทน ที่พิมพ์ได้ครั้งละ 92 หน้า ด้วยความเร็ว 50,000 ฉบับต่อชั่วโมง (ที่มา : <http://th.wikipedia.org>)

พัฒนาการนำเสนอเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ผู้วิจัยพบว่ามีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในหนังสือพิมพ์แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์เป็นครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ. 2520 ภายใต้ชื่อคอลัมน์ "อกอ๊อแป้นแตก" ผู้เขียนใช้นามปากกาว่า กระดิ่งงา กลีบทองและพนมเทียน โดยมีการนำเสนอในลักษณะบทความ ซึ่งคอลัมน์ "อกอ๊อแป้นแตก" มีบทบาทในการนำเสนอเรื่องเพศเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง (มีนาคม-กันยายน พ.ศ. 2521) และได้ยุติการนำเสนอเรื่องเพศผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ แต่การนำเสนอเรื่องเพศยังคงสอดแทรกไว้ในคอลัมน์ "แม่บ้านส้มมนา" ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ปรึกษาปัญหาชีวิต โดยการนำเสนอเรื่องเพศในคอลัมน์นี้นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศในลักษณะการเกี่ยวพาราตี หรือ ปัญหาชีวิตรัก ซึ่งเป็นกานำเสนอที่มีลักษณะไม่เจาะลึกถึงปัญหาทางเพศมากนัก

อย่าคิดว่าเมื่อก่อนรักกันแล้วจะคบ คิด
ว่าหนักอกกับคุณดีกว่า ทั้งผมและเธอ... ต่างก็
อยากทราบว่าหญิงและผู้ชายนั้น ใครเป็นผู้มี
ความพึงพอใจทางเพศมากกว่ากัน เพราะถ้าผม
คิดต่อแล้วได้หันมา ผู้หญิงก็ใช้อยู่ที่ไหน จน
บางครั้งออกจะรู้สึก ว่าเธอมีความต้องการมากกว่า
ผมด้วยซ้ำไป จึงเอามาคุยกันใหม่เหมือนผู้... คิด
ว่าจะได้คำตอบ ที่ไหนได้ก็ไม่พ้นคุณตามเชย ช่วย
คือให้ผมฟังด้วยนะครับ พวกผมกำลังคุยอยู่... อย่า
ให้พวกเราคือเสียใจไปเลย เพราะไหน ๆ ก็หอม
คิ้วพวกเธอใจงามเป็นแฟนคุณแล้ว...

ตั้งแต่อ่านตำราเรียนก็ไม่เคยเจอศาสตราจารย์
คนไหนวินิจฉัยให้เด็ดขาดไปได้ ว่าชายหรือหญิงมี
ความต้องการทางเพศมากกว่ากันแน่... อย่าเอากาเรียว
ของครูมาตีหน้าผู้หญิงน่ะเธอ... ก็รู้ๆ อยู่แล้วว่าผู้หญิง
ที่อยากจูบใครๆ ไปไหนมาไหนกับผู้ชายได้อย่างหน้าชื่น
ตาบาน ทั้ง ๆ ที่อยู่แล้วว่าจะไปลงเอยกันที่ไหนนั่นเป็น
ผู้หญิงที่ทั้งเก่งและกร้าน แล้วคุณจะทำผู้หญิงเหล่านี้
มาเป็นบรรทัดฐานได้จริงไหมล่ะ...

ทั้งหญิงและ ชายต่าง ก็มีระดับ ของความ คอง
การเหมือน ๆ กัน ก็อโนวิทหนุ่มสาวก็มีความต้อง
การมากกว่าน้อยและบ่อย ๆ คนน้อยไปเมื่อมีอายุมาก
ขึ้น ผู้ชายจะมีความต้องการทางเพศสูงสุดในระหว่าง

อกอีเป็น แตก!

กรรณกร
กรรณกร
กรรณกร

17-24 ปี. และบางทีเมื่อแต่งงานแล้วความ
แรงแรงในทางเพศกลับอ่อนแอลงกว่าเมื่อสมัยยังเป็นโสด
คนที่เคยชอบกันในเรื่องเพศก็อาจจะกลับกลายเป็นศัตรู
เมื่อเกษียณไปก็ได้

ส่วนอารมณ์เพศของผู้หญิงนั้นจะสูงสุดก็ ต่อ เมื่อรู้
ว่ากำลังจะแต่งงานหรือมีสามี และมักจะมีการพัฒนาแรง
ในระลอกของการมีสามี และต้องการในอารมณ์ทาง
เพศของผู้หญิงก็จะค่อยๆ ลดน้อยลงไป จนที่เห็นกันชัด
หรือจะมีความรู้สึกในทางเพศก็ก่อนถึงหมดประจำตัว หรือ
ที่เรียกกันว่าวัยทองแล้วจะไปตาม กำลังจะแต่งงานในแต่ละ
หรืออย่างที่เราว่ากันว่าเด็กที่คบกับสาวที่อายุน้อยกว่า
นั้นแหละจะ

ส่วนในกันความรู้สึกระหว่าง หญิงกับชาย
ก็ต่างกัน ผู้ชายมีความรู้สึกเร็วและที่ไปได้เร็ว ส่วน
ผู้หญิงมีความรู้สึกช้าและอย่างช้าๆ แม้ยังมีความรู้สึก
ไว้ได้นาน อารมณ์เพศของชายจะเกิดขึ้นที่อวัยวะสืบพันธุ์
หนึ่งเดียวหรือรูปไข่ หรืออวัยวะที่อยู่ใกล้กับอวัยวะ
ของเพศหญิงเหมือนกัน...

ส่วนผู้หญิงซึ่ง หนึ่งใน
วัยทองแล้วก็จะ เกิด
อารมณ์เพศที่น้อยรูปไข่
ก็คล้าย ๆ กันนั้น รูปไข่
หญิง เป็นอวัยวะที่อยู่

**แบกกับสาวโปรดมีความต้องการ
ทางเพศมากกว่ากัน... ● อรรณ-
สวัสดิสร้างให้แบกกับสาวโปรดการสน
สน สร้างให้แบกกับสาวโปรดความแ
ก...**

มันน้อยเหมือนกันนะชายไม่มันกันนัก
แต่ก็ยังไม่มันผู้หญิงมันมันใจกันแคบ หรือถ้า
จะมีผู้หญิงสนใจบ้างก็เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น
จะให้ช้ชากันลงไปว่า หญิงหรือชายมี
ความต้องการเพศมากกว่ากันนั้นมันยากคุณ ชวรม-
ชาติสร้างให้ผู้หญิงเป็นเพศที่มีความรู้สึกง่ายและไว
ต่อการสัมผัส เกือบจะทุกครั้งที่นั่งในร่างของ
หญิงเบาะๆ กอด ให้เกิดความรู้สึกได้ไว้กับการสัมผัส
(เมื่อคุณไปบอกละขอให้ความรู้สึกแล้ว จะไป
ว่าขอไว้ให้ได้อ่างไรเล่า) ซึ่งผิดกับผู้ชาย อารมณ์
ทางเพศของผู้ชาย สามารถเกิดขึ้นได้เพียงแต่ได้
เห็นหรืออวัยวะในภาพพจน์เท่านั้น

เมื่อธรรมชาติสร้างให้ผู้ชายเป็นฝ่ายง่าย และ
ได้เกิดเบาะๆ ทั้งทางร่างกายและการกระทำ คือ
นอกจากผู้ชายจะเกิดอารมณ์เพศได้ง่ายเพียงแค่มอง
หรือแค่นึกแล้ว ผู้ชายก็จะละคอนไปจีนจากห้วง
กับใครที่ไหนก็ไม่มี ใครว่า ส่วนผู้หญิงจะแค่มองแล้ว
ก็หันหน้าหันหลังหันหน้าแล้วอ้อเอาเปรียบผู้หญิง
ให้มากมาย ไปกับแคบคุณ ก็มันที่มันแล้วมันฮานา
ใจในทีนี้แจจจก็ มันออกจะเสียของสภาพหญิงอยู่
นา ที่ถ้อยคำ... ที่เหลือบ้าทำ.....

"กระดองงา กลีบของ"

ภาพประกอบที่2 คอลัมน์"อกอีเป็นแตก"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● **หนักกว่าตัวเองฉลาดเจอบัญหาเข้าให้แล้ว**
 ● **หลงรักสาว 18 แต่หนุ่มกลับแต่งงานตามว่าทำอย่างไร?**

ครบ... แทนที่จะเป็นสาวเจ๊จน แต่กลับเป็นเจ๊หม่มจนเพราะแนวรักไปเอง เป็นเรื่องราวของคนหนุ่มคนหนึ่งอายุ 28 ปี ใช้ชื่อว่า "คนใจและเชื่อ" ออกรุ่นเทพาเนียง เขียนมาสารภาพว่า

"ผมอ่านคอลัมน์ของคุณอยู่ประจำ ระวังนะ ก็ไม่ค่อยสนใจเท่าใดนักเพราะคิดว่า ไม่น่าสนใจอะไร แต่มีระยะหนึ่งนะ ผมถึงได้คิดว่า บางครั้งไม่สำคัญสำหรับเราแต่อาจมีความสำคัญสำหรับคนอื่นก็ได้ ผมเคยคิดตลอดคนที่เขียนจดหมายมาถามปัญหาเสมอว่า ไม่มีความมั่นใจ

สำหรับเรื่องของคุณที่จบอาชีวะ เคียวอายุ 26 ปี ไปหลงรักสาวของเพื่อนร่วมงาน เธอมีอายุ 18 โดยที่ตั้งแต่เธออายุ 16 วกมาสองปีแล้วพ่อแม่ของเด็กสาว ก็ไว้ใจ เพราะเคยให้ไปเที่ยวคนเดียว โดยมันเองอายุ 10 ขวบไปเป็นเพื่อนด้วย เด็กสาวคนนั้น คงจะสวย จึงมีคนมาขอ แต่สาวเจ้าก็ไม่เล่นด้วย

พอหนุ่มที่ชื่อ "คนใจและเชื่อ" ราชัน ก็รักกระแวงใหญ่

"เราติดอกกันเรื่อยมา โดยผมไม่ได้ตามเรื่องมีผู้ชายมาขอร้องเธอ แต่เธอไม่ตกลง ระวังนะ ผมรู้สึกว่าคุณไม่มีความจริงใจต่อผม หรืออาจจะแค่คงจะหวังจากชายอื่นอีกก็ได้ ผมสังเกตจากการไปไหนกับเธอ เธอจะไม่ยอมให้ผมไปรับหรือส่งที่บ้านเธอแต่เธอจะให้ผมรออยู่ข้างนอก ผมพยายามตาม แต่เธอปฏิเสธเรื่อยมา

ในตอนหนึ่ง เริ่มเรื่องระหองระแหงกันเสมอ โดยผมเป็นฝ่ายทิ้งเธอก่อน แล้วผมก็ไม่พูดกับเธอ โดยผมไปที่บ้านเธอ แต่คุยกับพ่อแม่พี่น้องของเธอ แล้วเธอก็พูดกับผมก่อนทุกครั้ง

ครั้งหลังสุด เธอจะไปหนึ่งกับผม แล้วเธอก็ไม่ไปตามนัด ผมก็มาหาเธอบ้าน เธออ้างโน่นนี่ ผมก็ไม่ว่าอะไร แล้วผมก็ชวนเธอไปวันนั้นเอง เธอก็ไม่ไป ผมพยายามพูดกับเธอ เธอก็ไม่ไป ผมสังเกตว่า เธอจะเกรงใจญาติผู้ชายของเธอ ซึ่งอายุประมาณ 26 ปี วันนั้น ผมไม่ได้พูดกับเธอเอง ฝรั่งเธอก็พยายามพูดกับผม เธอพูดอยู่กับคนอื่นแต่ผมไม่พูดด้วย ทั้ง ๆ ที่ใจผมคงจะพูดกับเธอใจแทบขาด

นี่ก็เกือบเดือนแล้ว ผมไม่ได้ไปหาเธอเลย คุณอาครบ ช่วยบอกผมด้วยว่าผมควรจะทำอย่างไร และเธอเป็นคนอย่างไร เธอมีคนมาขอร้องมาก มาสขอกี่หลายคน ผมขอความกรุณาคุณอาพลศรีกรุณาตอบด้วยนะครับ"

ความจริง เรื่องของคุณคนนั้น เป็นเรื่องที่ใครที่มีอายุมากหน่อย ได้อ่านเขาก็จะหัวเราะหึ ๆ ไปตาม ๆ กัน เพราะเป็นเรื่องของเด็กสาวที่พอ "เลืองให้เป็นที่สาวเกิน ตัว

□ อ่านต่อหน้า 12

แม่บ้านสัมมนา
"พลศรี กษาชีวิต" พิธีกร

ในตัวเอง แต่เดี๋ยวนี้ กลับเป็นเสียเอง"

ครบ ก็เข้าทำนองหงส์เจ้าศาลดวง เธอตัวเองไม่ออกตามเคส คุณเอ๋ยคุณคิดหรือว่า การที่ผมต้องนั่งตอบปัญหาให้ชาวบ้านอยู่นี้ ผมเองมีความฉลาด หรือมีความสุข ผมเอง ก็ไม่ค้างอะไรกับชาวบ้านทั้งหลายหรอก บางครั้ง ก็เห็นนะ บางครั้งก็เบื่อ บางครั้งก็มีปัญหาแต่ผมก็ทำหน้าที่ของผม รับฟังความทุกข์ของชาวบ้านไป ทำอย่างไรดีครับ เราเกิดมาร่วมโลกเดียวกันมีทางจะรับฟังความทุกข์กันได้บ้าง ก็ว่ากันไป

เมื่อแว่วๆ นี้ มันก็ตอบปัญหาชีวิตต้องแหละ แต่เป็นผู้หญิงในต่างประเทศแถมกับปัญหาให้ใครต่อใครชื่อเสียงโด่งดัง แต่แล้วจู่ๆ ก็มาว่า เธอหย่ากับผัวเสียแล้วแฟนก็เขียนจดหมายไปถามว่า "โหน คุณแก้ปัญหาให้คนอื่นได้เออเนอะ ทำไมคุณแก้ปัญหาให้ตัวเองไม่ได้"

เธอตอบไปว่า "มันเป็นเรื่องของหนทางชีวิต ก็ต้องปล่อยให้มันเป็นไปกรุณาถามเรื่องอื่นดีกันเถอะค่ะ เรื่องนี้ คิดถึงขอเก็บไว้เป็นความทุกข์ของคุณคนเดียว"

ฟังแล้ว สะท้อนในหัวอีกครับ

คนเรา มีโอกาสโง่และเชื่อด้วยกันทุกคนแหละครับ

ภาพประกอบที่3 คอลัมน์ "แม่บ้านสัมมนา"

เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2521 เป็นฉบับปฐมฤกษ์ที่มีการเปิดตัวคอลัมน์ "เสพสมปมัสสม" อย่างเป็นทางการภายใต้ชื่อหมอนพพร ผู้เชี่ยวชาญในการให้ความรู้ในยุคสมัยนั้นซึ่งได้รับการสนับสนุนจากบิดา หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นรายแรกของเมืองไทยก็ว่าได้ โดยเป็นการนำเสนอเรื่องเพศบนเวทีสาธารณะอย่างเป็นทางการดังจะเห็นได้จากคอลัมน์ที่ลงคู่กับคอลัมน์ "เสพสมปมัสสม" เป็นลักษณะบทความที่เผยแพร่ประสบการณ์เรื่องเพศของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศอย่างแท้จริงในขณะนั้น

เสปสมบิสม
โดย: น.พ.แพทย์นพพร

● ด้วยความปลอดภัยจาก

● นายแพทย์นพพร

สวัสดิ์ครับ, คุณ ๆ ผู้่านซึ่งเป็นแฟนประจำของ "เสปสมบิสม" ผมได้ขอตอบปัญหาเพคะเกือบ 2 ปีแล้ว ตั้งแต่คุณ "พนมเทียน" และเพื่อนร่วมงานอย่างใกล้ชิดบางคนในหนังสือรวมข่าว "จักรวาล" วารสารสาคท์ได้วางมือจากการทำหนังสือฉบับนี้ ผมจึงได้เขียนคอลัมน์วิชาดาราศาสตร์ การแพทย์ประจำมาตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับที่คน "พนมเทียน" หยุดเบรเวลา 7 ปีเต็มๆ ก็ต้องหยุดเขียน หยุดตอบปัญหาไปด้วย เพราะคำว่า "สวิตช์" ตัวเดียว คนเราถ้าจะทำงานร่วมกัน ควรจะต้องมี "สวิตช์" มีความจริงใจต่อกัน มิใช่หรือครับ? ผมรักและนับถือหัวใจของคุณ "พนมเทียน" เขาเป็นผู้คิดผมเข้าไปร่วมงานกับเขา เมื่อเขาหยุด ผมก็นหยุดด้วย ผมไม่มีเหตุผลอย่างอื่น นอกจาก "น้ำใจ" อย่างเดียวเท่านั้น

คุณ ๆ ผู้เคยอ่านเรื่องวิชาการทางเพศ ซึ่งผมแปลจากตำราต่างประเทศมาแล้วมากมาย ในระยะนั้นรวมทั้งการตอบปัญหาความลับคอกในทางเพศของคุณคงจะยังจำชื่อ น.พ. "นพพร" อันแนบนามปากกาของผมได้ บัดนี้ ผมได้รับเกียรติจาก "เสปสมบิสม" เชิญให้ผมมาช่วยเขียน และตอบเรื่องทางวิชาการด้านอื่นอีกเป็นประจำ (โดยผ่านการติดต่อจากคุณ "พนมเทียน" อีกนะแหละ) ผมจึงยินดีสนองตอบ แม้งานประจำในด้านแพทย์ และธุรกิจส่วนตัวของผม จะมีอยู่มากมายสักเพียงใดก็ตาม แต่ผมก็ถือว่า สิ่งนี้เป็นภาระกระทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นวิชาความรู้ด้านหนึ่งที่จะให้กับประชาชน เท่าที่ผมมีปัญญา และประสบการณ์ของชีวิตจะให้ได้

และผมได้ตั้งปณิธานไว้แล้วว่า ความรู้เรื่องเพศ และ ความรัก เป็นสิ่งจำเป็นของชีวิต เป็นความสุขส่วนหนึ่งของมนุษย์ เพราะผุ้ต้องเวียนว่ายอยู่ในโลกวิสัย ผมได้เริ่มให้การศึกษาเรื่องนี้ มาเป็นระยะเวลาเกือบสิบปีแล้ว เมื่อมีโอกาสเช่นนี้อีก ผมจึงอยากจะทำงานเกี่ยวเรื่องนี้อย่าง

เซกส์เป็นสิ่งที่มนุษย์รู้จักมา ตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ มันเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่ง สุขภาพดีของการสืบพันธุ์ ถ้าไม่มีเซกส์ มนุษย์ย่อมสูญพันธุ์ไปหมดแล้ว ความรู้เรื่องเซกส์ได้วิวัฒนาการมาเรื่อย ๆ ควบจับับปัจจุบันนี้ ทวีโลกได้มีการค้นคว้ากันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

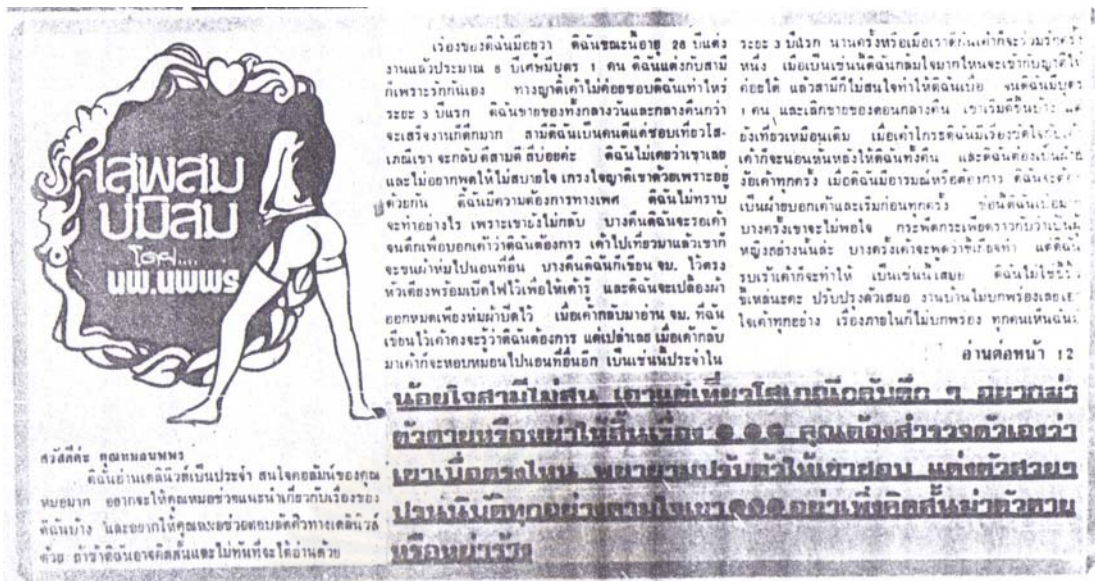
อ่านต่อหน้า 13

**คุณหมอครับ กลุ่มใจ
ทึ่งเล็กและสั้นทำอย่างไรดี...
ฝ่าตัดเอากล้ามเนื้อมาต่อจะหล่อเหลา
ขึ้นบ้างไหม...!**

ภาพประกอบที่4 คอลัมน์ “เสปสมบิสม”เผยแพร่ในวันแรก

รูปแบบการนำเสนอเรื่องเพศในยุคแรก เป็นลักษณะคำถาม คำตอบ ที่มีลักษณะการตอบปัญหาทางเพศยังไม่ใช้ภาษากระชับมากเท่าในปัจจุบัน รวมทั้งการใช้เพื่อในการนำเสนอมากเท่าปัจจุบัน คือ ไม่จบในคอลัมน์หน้าเดียว แต่มีรายละเอียดต่อเนื่องไปยังหน้าอื่นๆ เช่นเดียวกับการรายงานข่าว

การเข้ามาทำหน้าที่สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเพศในคอลัมน์ “เสปสมบิสม” ของคุณหมอมอนพพรเนื่องจากคุณบิดา(นายแพทย์นพวัฒน์ ไกรฤกษ์)เริ่มเข้ามาเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศโดยได้รับคำเชิญจากเจ้าของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์(นายห้างแสง) ในขณะนั้น โดยคุณพ่อเป็นเพื่อนกับนายห้างแสง และต่อมาหมอมอนพพรได้เข้ามารับช่วงต่อโดยได้รับการฝากฝังจากบิดาของคุณหมอมอนพพรมาฝากให้ทำแทนและเขียนต่อเนื่องมาจนถึงปี พ.ศ.2552

ภาพประกอบที่5 คอลัมน์“เสพสมบมิสม” ปีพ.ศ. 2522

ในปีพ.ศ.2521 ที่คุณหมอเริ่มเข้ามาเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศ โดยตอบปัญหาทางหนังสือพิมพ์แนวหน้าแห่งยุคเดลินิวส์ ในขณะเดียวกันได้มีการนำเสนอเรื่องเพศในสื่ออื่นๆอีกหลายเล่มเช่นนิตยสารจักรวาลป็นซึ่งมีมาก่อนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ โดยคุณพนมเทียนเป็นเจ้าของและเขียนต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาหนึ่งจนหนังสือจักรวาลป็นยุติบทบาทการเผยแพร่ออกสู่สาธารณะชนลง ซึ่งเขียนควบคู่มากับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ปีพ.ศ. 2538 คุณหมอนพพรร่วมตอบปัญหาทางเพศกับแพทย์สาขาอื่นด้วย เพื่อให้มีความหลากหลายในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาคือเลือกเฉพาะแพทย์ที่มีชื่อเสียงกลายกลายสาขาที่เกี่ยวข้องกับด้านเพศศึกษาและได้ผลตอบรับในช่วงปีพ.ศ.2538-2548 มาก โดยประเมินได้ว่ามีเพศชายเข้ามาถามปัญหาทางเพศมากที่สุด และในปัจจุบันมีผู้อ่านจำนวนประมาณ135,3628คนติดตามอ่านในรอบปีที่ผ่านมา เพราะต้องการหาความรู้เรื่องเพศ ซึ่งให้ประโยชน์ในเรื่องของความบันเทิง และ เป็นประโยชน์ในการช่วยให้คู่สมรสปรับตัวได้ดีขึ้นในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังเป็นการตอบสนองเรื่องความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศนั่นเอง(www.doctornopporn.com วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553)

เสพสม บิมิสม

โดย นพ.นพพร

เรียน คุณอาหมอนพพรที่เคารพ

ผมติดตามคอลัมน์เสพสมบิมิสมเป็นประจำ ได้ความรู้ดีมากครับ ผมอายุ 25 ปี มีคำถามอยากจะรบกวนถามอาหมอนพพรดังนี้

1. การทำลวดเข็มทิ่มอย่างไรครับ พอจะอธิบายคร่าว ๆ ให้ผมทราบได้ไหมครับ คือ ผมจะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาเวลาที่ผมมีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้วเกิดการหลังเจ็บ
2. ผมอยากได้หนังสือที่แนะนำเรื่องเพศศึกษาของอาหมอนพพรมาอ่านศึกษาครับ ผมต้องทำอย่างไรบ้าง ช่วยอธิบายด้วยครับ
3. อลูมิเนียมจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามวัยหรือไม่ครับ และมีวิธีใดที่จะช่วยให้อลูมิเนียมแข็งแรงได้บ้าง

ผมกราบขอบพระคุณอาหมอนพพรที่ช่วยตอบจดหมายให้ผมในครั้งนี้อย่างใจ และรอคำตอบของอาหมอนพพรหน้า นสพ. เดลินิวส์ นะครับ สุดท้ายขอให้

อาหมอนพพรมีสุขภาพดีอยู่คู่คอลัมน์ไปนาน ๆ ด้วยความเคารพอย่างสูง

DNA

ตอบ คุณ DNA

คุณอายุ 25 ปี มีคำถามมาเกี่ยวกับการฝึกทำลวดเข็มทิ่มและเรื่องของอลูมิเนียมและการทำให้อลูมิเนียมแข็งแรงตามมา

ผมขอตอบให้ดังนี้

1. การทำลวดเข็มทิ่ม (Squeeze technique) เทคนิคการบีบเค้นเป็นเทคนิคที่ใช้สำหรับช่วยชะลอการหลั่ง วิธีนี้คุณสามารถทำได้ด้วยตัวเองหรือจะให้แฟนของคุณช่วยในขณะที่มีกิจกรรมทางเพศด้วยกันก็ได้ครับ วิธีทำก็คือ ให้ใช้มือบีบส่วนคออวัยวะเพศเมื่อรู้สึกใกล้จะหลั่ง โดยบีบให้แน่นชั่วขณะหนึ่ง พยายามฝึกบ่อย ๆ ก็จะช่วยให้การหลั่งดีขึ้นได้ เทคนิคดังกล่าวนี้มีอยู่ในหนังสือความสุภาพเพศในชีวิตสมรสสามารถไปหาอ่านได้ครับ แต่ถ้าใช้วิธีนี้ฝึกบ่อย ๆ แล้วยังไม่สามารถช่วยเรื่องการหลังเจ็บให้ดีขึ้นได้ ควรไปพบแพทย์เพื่อรับการตรวจและรักษาต่อไปครับ
2. หนังสือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 0-2971-6784-5, 08-1408-9809 และที่ตู้ ปณ. 31 ปณจ.จวนอินทรา กรุงเทพฯ 10220 หรือเข้าไปดูได้ทาง www.clinicdnopporn.com
3. อลูมิเนียมจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อย ๆ ตามสภาพร่างกายของชาตินั้น ถ้าคุณรักษาสุขภาพให้แข็งแรง หนักออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ทานอาหารที่มีประโยชน์หลากหลาย ไม่ให้มาก ๆ พักผ่อนอย่างเพียงพอ ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่และหมั่นเช็กสุขภาพว่าไม่มีโรคต่าง ๆ หรือไม่ เช่น โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูงหรือไขมันในเส้นเลือดสูง ฯลฯ ถ้าทำได้ดีดังนี้ สภาวะสภาพทางเพศของคุณก็จะดีจะทำให้ลูมิเนียมของคุณดีไปด้วย อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องระวังก็คือคุณต้องระมัดระวังไม่แช่น้ำอุ่นจัดหรือร้อนจัดบ่อย ๆ เพราะความร้อนจะทำให้ลูมิเนียมละลายได้ รวมไปถึงการถูกรังสีหรือสารเคมีบางอย่างก็ทำให้ลูมิเนียมของคุณสภาพไม่ดีเช่นกันครับ

ท่านมีปัญหาก็จะต้องถามหรือขอคำแนะนำปรึกษาให้ส่งจดหมายมาที่ นสพ. เดลินิวส์ เลขที่ 1/4 ถนนวิภาวดีรังสิต หลักสี่ กทม. 10210 วงเล็บมุมของตัวว่าส่งต่อ นพ.นพพร.

นพ.นพพร แห่งเดลินิวส์

แก้ไขปรุงแต่งภาพ นพพรโลก เป็นชาสนุ่ยโพธิ์เงิน
สรรพคุณ : ไล่แมลงกำจัดกลิ่น
กลิ่นหอมนุ่มนวล
กลิ่นหอมนุ่มนวล

นพพรโลก

โทร 02-5221132, 02-9216763, 08-1100-8888
ผู้ผลิต : นพ.นพพร โปธิ์เงิน
มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป

ภาพประกอบที่6 คอลัมน์ “เสพสมบิมิสม”พ.ศ. 2549

ภาพประกอบที่7 โลโก้คอลัมน์ “เสพสมบิมิสม” พ.ศ 2553

“สำหรับความหมายของชื่อคอลัมน์ และสัญลักษณ์นั้นหมอนพพรอธิบายว่า“เสพสมบิมิสม” คำว่า“เสพสม” มีความหมายโดยรวมถึงการที่สื่อไปในทางมีเพศสัมพันธ์ “บิมิสม” หมายถึงไม่สมหวังตั้งใจ ก็คือปัญหา ความหมายโดยรวมคือมีปัญหาอะไรนะถึงไม่ได้สมดังใจ ปัจจุบันก็เลยกลายเป็นเสพสมเส่นหา ซึ่งโลโก้ของคอลัมน์ “เสพสมบิมิสม”ที่เป็นภาพกราฟฟิค ที่แสดงการยืนกอดกันของผู้ชายกับผู้หญิง สื่อถึงการให้คู่สมรสมีความสุข มีความพึงพอใจ การที่ผู้หญิงผู้ชายไม่ได้ใส่เสื้อผ้าคนมองก็จะรู้เลยว่าหมายถึงอะไรก็คือการได้รับการสัมผัสกอดรัดกั้นทางกายระหว่างกัน เป็นการแสดงการมีเพศสัมพันธ์ภายนอก”(หมอนพพร,สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2553)

การนำเสนอเรื่องเพศในยุคปัจจุบัน

การนำเสนอเรื่องเพศในปัจจุบันได้ขยายพื้นที่การเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศไปยังสื่ออื่นๆ เช่นชีวิตต้องสู้เผยแพร่เป็นรายบ็อกซ์ เส้นทางทำมาหากินเผยแพร่เป็นรายเดือน และเสพสมเส่นหาเผยแพร่ทุกวันอาทิตย์ โดยใช้นามปากกาว่าหมอนพพร โดยใช้ชื่อคอลัมน์ว่า“เสพสมเส่นหา”ในทุกสัปดาห์ โดยกลุ่มเป้าหมายมีทุกกลุ่มอายุแต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายอายุประมาณ 40 ปีขึ้นไป โดยมีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศเป็นส่วนใหญ่ และจะตอบทุกปัญหาทางเพศที่ถามเข้ามาทุกคำถาม โดยส่วนมากผู้ชายจะมีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศ ,หลังไฉ ส่วนผู้หญิงจะถามปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีความสุขขณะมีเพศสัมพันธ์กับสามี และเรื่องคุมกำเนิด รวมทั้งข้อข้องใจเกี่ยวกับทำหมัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและปัญหาทางเพศเพื่อลดปัญหาให้กับสังคม เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันเนื่องจากคนไม่เข้าใจเรื่องของเพศศึกษาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสมรส การตั้งครรภไม่พึงประสงค์ หรือแม้แต่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ถ้าคนเข้าใจวิธีการคุมกำเนิดถ้าได้เรียนเรื่องเพศศึกษาหรือเข้าใจเรื่องเพศศึกษา การตั้งครรภนอกสมรสก็จะลดน้อยลง และคนรู้จักวิธีป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ก็จะลดลง ภาวการณ์แพร่กระจายของโรคเอดส์ หรือโรคทางเพศสัมพันธ์อื่น เช่น โรคหนองใน โรคเริม เป็นต้น

“ส่วนมากผู้ชายจะมีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศ ,หลังไฉ ส่วนผู้หญิงจะถามปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีความสุขขณะมีเพศสัมพันธ์กับสามี และเรื่องคุมกำเนิด รวมทั้งข้อข้องใจเกี่ยวกับทำหมัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและปัญหาทางเพศเพื่อลดปัญหาให้กับสังคม เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันเนื่องจากคนไม่เข้าใจเรื่องของเพศศึกษาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสมรส การตั้งครรภไม่พึงประสงค์ หรือแม้แต่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ถ้าคนเข้าใจวิธีการคุมกำเนิดถ้าได้เรียนเรื่องเพศศึกษาหรือเข้าใจเรื่องเพศศึกษา การตั้งครรภนอกสมรสก็จะลดน้อยลง และคนรู้จักวิธีป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ก็จะลดลง ” (หมอนพพร ,สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2553)

ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอในสื่ออื่นๆเป็นลักษณะการถาม-ตอบในลักษณะเดียวกับคอลัมน์ “เสพสมบิสม”แต่มีลักษณะเป็นคำถาม คำตอบตอบเป็นข้อๆ ในขณะที่เดียวกันมีลักษณะการนำเสนอเป็นบทความบ้างในบางวัน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ปัญหาผู้ชาย เช่น หย่อนสมรรถภาพทางเพศ นำเสนอว่ามีอาการอย่างไร มีวิธีการรักษาที่วิธีและดูแลตัวเองอย่างไร

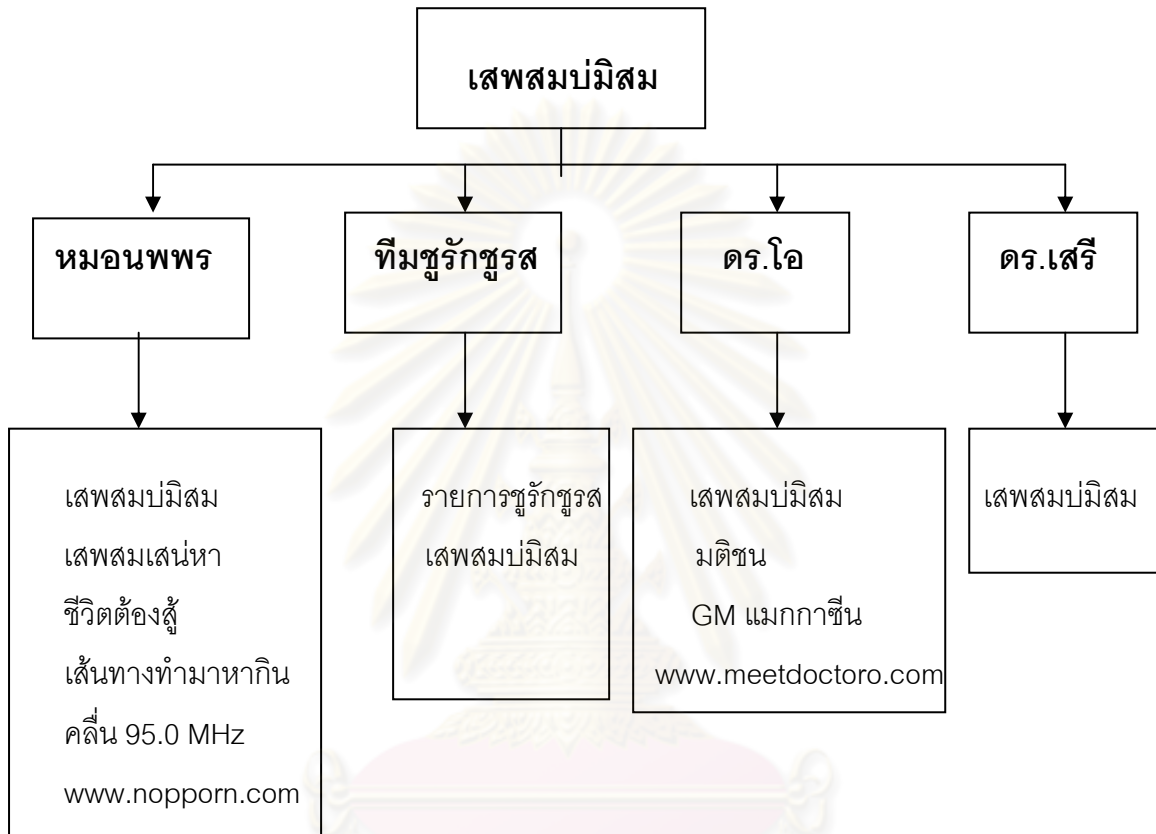
สำหรับรายการ"เสพสมเส่นหา"ทางสื่อวิทยุคลื่นลูกทุ่งมหานคร มีคนสนใจถามเข้ามาเป็นจำนวนมากกว่าสื่ออื่น โดยมีลักษณะการนำเสนอในลักษณะผู้ประสบปัญหาทางเพศถามคำถามและหมอนพพรตอบคำถามให้แบบออกอากาศสดผ่านทางหน้าไมค์ นอกจากนี้ผู้ประสบปัญหาทางเพศยังใช้วิธี SMS เข้ามาถามใช้เวลาในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเพศประมาณ 2.30 ชั่วโมง โดยรูปแบบรายการเป็นการเปิดเพลงลูกทุ่งสลับกับการตอบปัญหาทางเพศ โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ให้ความสนใจร่วมสอบถามปัญหาทางเพศเป็นจำนวนมาก เพราะเป็นคลื่นวิทยุอันดับ 1 และได้รับความนิยมสูงสุดของประเทศ ซึ่งไม่มีการนำเสนอเรื่องเพศในคลื่นวิทยุอื่น จึงทำให้ได้รับความนิยมสูงสุด ซึ่งมีกลุ่มคนขับแท็กซี่เป็นผู้ฟังจำนวนมากที่สุด และมีเพศชายอายุประมาณ 30- 40 ปีขึ้นไป สอบถามปัญหาทางเพศมากกว่าเพศหญิง โดยมีลักษณะคำถามเหมือนกับสื่ออื่นๆที่เคยมีมา กล่าวคือมีผู้ประสบปัญหาทางเพศถามเข้ามายังรายการ "เสพสมเส่นหา"เกี่ยวกับปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศมากที่สุด ส่วนเพศหญิงเป็นคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เช่น "ไม่มีความสุขขณะมีเพศสัมพันธ์กับสามี หรือ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์"

ลักษณะการจัดรายการของคุณหมอมือคือเป็นผู้ตอบปัญหาทางเพศเองโดยคุณหมอมือไม่ได้เดินทางไปยังห้องกระจายเสียงออกอากาศ แต่ใช้วิธีการจัดรายการอยู่บ้าน โดยมีพิธีกรร่วมคือคุณจิราภา สีตาบุตร ส่งคำถามในลักษณะการอ่านให้ฟัง ไปยังคุณหมอมือเมื่อมีผู้ประสบปัญหาทางเพศส่ง SMS เข้ามา ผ่านช่องทางของโทรศัพท์ จากนั้นคุณหมอมือก็จะตอบคำถามโดยใช้ช่องทางโทรศัพท์เป็นแบบระบบ 3สาย ไปยังห้องส่งวิทยุคลื่น 95.0 MHz ซึ่งเป็นการออกอากาศสด นอกจากนี้หากผู้ประสบปัญหาทางเพศต้องการฟังรายการย้อนหลังสามารถเข้าไปฟังได้ที่ www.doodeetv.com นอกจากนี้ยังมี www.nopporn.com เป็นบริษัทนพพรอินเตอร์กรุ๊ป เป็นการนำเสนอเรื่องเพศบนเว็บไซต์ของคุณหมอมือเอง แต่อาจจะไม่มากเท่าตามสื่อที่กล่าวมาเนื่องจากข้อจำกัดของเรื่องเวลา

"รายการ"เสพสมเส่นหา"ทางสื่อวิทยุคลื่นลูกทุ่งมหานคร มีคนสนใจถามเข้ามาเป็นจำนวนมากกว่าสื่ออื่นโดยกลุ่มคนขับแท็กซี่เป็นผู้ฟังจำนวนมากที่สุด และมีเพศชายอายุประมาณ 30- 40 ปีขึ้นไป สอบถามปัญหาทางเพศมากกว่าเพศหญิง โดยมีลักษณะคำถามเหมือนกับสื่ออื่นๆที่เคยมีมา กล่าวคือมีผู้ประสบปัญหาทางเพศถามเข้ามายังรายการ "เสพสมเส่นหา"เกี่ยวกับปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศมากที่สุด ส่วนเพศหญิงเป็นคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เช่น "ไม่มีความสุขขณะมีเพศสัมพันธ์กับสามี หรือ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์" (หมอนพพร,สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2553)

ปัจจุบันเนื้อหาเรื่องเพศได้เผยแพร่สู่เวทีสาธารณะในสื่ออื่นๆที่กว้างออกไป ซึ่งอาจสรุปได้ตามแผนภาพดังนี้

แผนภาพแสดงภาพรวมการนำเสนอเรื่องเพศ

ปัญหาและอุปสรรคในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศในคอลัมน์เสพสมบมิสม

“ในอดีตมีบุคคลบางคนไม่เห็นด้วยที่คุณหมอนออกมาตีแผ่เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศ เนื่องจากสังคมและวัฒนธรรมไทยยังปกปิดเรื่องทางเพศ ถ้าเอามาเปิดเผยจะถือว่าสกปรก น่ารังเกียจ หรือแม้แต่บางสมาคมหรือบางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวัฒนธรรม การที่จะพูดเรื่องเพศที่โจ่งแจ้งเป็นเรื่องที่ไม่ควร”

การตอบปัญหาในยุคแรกจนถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปโดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมามีคนเข้ามาสอบถามน้อยลง เนื่องจากผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศเลือกไปใช้ช่องทางสื่ออินเทอร์เน็ตมากขึ้นเนื่องจากได้รับความสะดวกสบาย แต่คุณหมอนจะมีปฏิสัมพันธ์ในการตอบ

ปัญหาซ้ำกว่าสี่ข้ออื่นๆ เนื่องจากข้อจำกัดของเรื่องเวลาอีกเช่นกัน ส่วนลักษณะคำถามหรือปัญหาที่ผู้ประสบปัญหาทางเพศส่งเข้ามาจะเหมือนเดิมไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง

ปัจจุบันคอลัมน์เสพสมบิสมยังคงมีต่อไปเนื่องจากเป็นคอลัมน์ที่มีชื่อเสียง แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องมียามอนพพร คงปรับเปลี่ยนให้แพทย์ท่านอื่นเข้ามาบ้าง อาจเนื่องมาจากทางหนังสือพิมพ์เดลินิวส์คงมีการประเมินกลุ่มผู้อ่านและมีการเปลี่ยนผังรายการในการนำเสนอใหม่ จึงได้นำแพทย์สาขาอื่นเข้ามาเพื่อทดลองว่าจะได้รับความนิยมเหมือนดั้งเดิมหรือไม่

ที่มาเว็บไซต์MEETDOCTOR.COM

สำหรับเว็บไซต์ดร.โอ เกิดขึ้นเมื่อ 18 ปีที่แล้ว เพื่อให้เรื่องเพศศึกษากว้างขึ้น โดยมีจุดประสงค์ ในการทำเว็บไซต์เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัดได้ใช้ช่องทางของอินเทอร์เน็ตในการหาความรู้เรื่องเพศศึกษา สำหรับผู้ใช้เว็บไซต์ ค่อนข้างมาก เนื่องจากลูกค้ามากับเดลินิวส์ ประมาณ 30 กว่าปี โดยในแต่ละวันจะมีคนไทยทั่วประเทศที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด และในส่วนของต่างประเทศที่จะมีทั้งคนไทยและคนต่างประเทศประมาณ 5% เข้ามาถามปัญหาทางเพศ โดยในส่วนของเว็บไซต์ดร.โอจะตอบปัญหาทางเพศอย่างเดียวที่เกี่ยวกับการหลังไวยและอ่อนตัว แต่ก็จะมีการตอบปัญหาทางเพศเกี่ยวกับวัยรุ่นที่ใช้วิธีการโทรเข้ามาปรึกษา โรคเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เช่นกามโรค และการตั้งครรรภ์บ้างแต่ไม่มากเท่าไร สำหรับเว็บไซต์ดร.โอโดยไม่มีบริการประเมินผลการตอบรับ โดยประเมินได้ว่าค่อนข้างน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศจะเข้ามาปรึกษาที่คลินิกมากกว่า สำหรับอุปสรรคในการทำเว็บไซต์คงไม่มีเนื่องจากเป็นการตอบปัญหาเพศศึกษาในด้านที่ ดร.โอเชี่ยวชาญอยู่แล้วนั่นก็คือ โรคหย่อนสมรรถภาพทางเพศ และปัญหาการหลังเร็ว ส่วนการคัดเลือกปัญหาที่ถามลงในคอลัมน์"เสพสมบิสม" ก็จะเป็นจดหมายมาเป็นหลายร้อยฉบับ โดยจะคัดเลือกเฉพาะปัญหาเสื่อมสมรรถภาพทางเพศเท่านั้น แต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีเบอร์โทร และจะใช้วิธีการเขียนจดหมายเข้ามา ก็จะตอบปัญหาให้ทางนี้ แต่สำหรับบางท่านที่ต้องการคำปรึกษาที่ลึกซึ้งก็จะโทรเข้ามาแล้วนัดวันเข้ามาเพื่อทำการรักษาที่คลินิก

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบมิสม” และเว็บไซต์meetdoctoro.com”นี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์

1. สื่อหนังสือพิมพ์

- 1.1 รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของคอลัมน์ “เสพสมบมิสม”
- 1.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในคอลัมน์ “เสพสมบมิสม”
- 1.3 กลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์”เสพสมบมิสม”

การศึกษาเรื่องเพศศึกษาของคอลัมน์”เสพสมบมิสม”

ลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของคอลัมน์”เสพสมบมิสม” เป็นคอลัมน์ถาม-ตอบปัญหาโดยมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆเป็นผู้ตอบปัญหาดังนี้

1. นายแพทย์.ออมสิน บุลภักดี(ดร.โอ) ผู้เชี่ยวชาญด้านฟื้นฟูสมรรถภาพทางเพศ ร่วมตอบปัญหาทางเพศทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดีส่วนในวันจันทร์, พุธ, พฤหัสบดี ศุกร และอาทิตย์ จะเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขาลับลับเปลี่ยนหมุนเวียน มาร่วมตอบปัญหาเพศศึกษา ดังนี้
2. นายแพทย์สุกมล วิภาวิพลกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตแพทย์ตอบปัญหาด้านจิตวิทยา
3. แพทย์หญิงสุนี ไมตรีสถิต ผู้เชี่ยวชาญด้านสูตินรีแพทย์เวชศาสตร์การเจริญพันธุ์
4. ศาสตราจารย์นายแพทย์สมบุญ เหลืองวัฒนาภิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะเพศชายตอบปัญหาด้านสุขวิทยา
5. นายแพทย์กัมปนาท ดันสิถบุตรกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตแพทย์ตอบปัญหาด้านสังคมวิทยาและจิตวิทยา
6. นายแพทย์ภูงศ์ เหล่าจุลิสวัสดิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตแพทย์

1.1 รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของคอลัมน์ “เสพสมบมิสม”

จากการศึกษารูปแบบการสื่อสารของสื่อสิ่งพิมพ์พบว่าแม้สื่อหนังสือพิมพ์จะสามารถนำเสนอรูปแบบการสื่อสารได้ทั้งตัวอักษรและภาพนิ่งก็ตามแต่การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์นั้น นำเสนอแต่เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นตัวอักษร (symbol) เท่านั้น ไม่พบว่ามี การนำเสนอภาพนิ่งอื่นๆ ประกอบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา

เสพสมบมิสม
โดย ชูรักชูรส

ไม่หลังตอน....

ผมมีปัญหาเรื่องการช่วยตัวเองครับ ซึ่งอาจจะแปลกกว่าคนอื่นครับ เวลาช่วยตัวเองผมจะนอนคว่ำลงกับพื้น แล้วดันอวัยวะเพศขึ้นลงพร้อมดูหนังไปประกอบด้วย ผมไม่เคยช่วยตัวเองในแบบที่คนอื่นเค้าทำกันเลย ผมเองก็พอใจกับการช่วยตัวเองแบบนี้ แต่ว่าตอนที่ไปมีเซ็กซ์ครั้งแรก ผมผิดหวังมาก และไม่หลังด้วย ผมอยากทราบว่าถ้าผมช่วยตัวเองไม่เหมือนชาวบ้านเกี่ยวข้องกับผมหลังไม่ได้หรือเปล่าครับ

จาก **หนุ่มน้อย**

คำตอบ

จากที่เล่ามาหลายคนกำลังจินตนาการภาพตามอยู่ใช่ไหมครับ ซึ่งการช่วยตัวเองของคุณหนุ่มน้อยนี้ค่อนข้างแปลก ไม่เหมือนชาวบ้านเค้า แต่ไม่ถือว่าผิดปกติ ไม่ถือว่าเป็นพวกวิถิดาร เพราะการช่วยตัวเองเป็นเรื่องของรสนิยมทางเพศของแต่ละคน สำหรับการใช้ไม่หลัง ถือว่าเป็นภาวะ

บทพร่องทางเพศที่เจอบ่อยที่สุดเป็นอันดับสาม ซึ่งอันดับหนึ่งก็คือปัญหาการ “หลังเร็ว” โดยเฉพาะหนุ่ม ๆ ที่มีเพศสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรก จะเป็นพวกมาเร็วเคลมเร็ว อันดับสองเป็นปัญหาที่พบในผู้ชายสูงวัย ก็อนกเขาไม่ขึ้น “หย่อนสมรรถภาพทางเพศ” และอันดับสามคือ “หลังช้า”

คนที่หลังช้าส่วนใหญ่จะใช้เวลา 45 นาทีขึ้นไป หรือบางคนอาจจะเกินชั่วโมง ถ้าหากฝ่ายหญิงซึ่งเป็นคู่ของคุณสามารถถึงจุดสุดยอดได้บ่อย ๆ หลายครั้งในการมีเพศสัมพันธ์ 1 ชั่วโมง ตรงนี้ถือว่ามีความสุขด้วยกันทั้งคู่ ไม่มีปัญหาไม่ต้องรักษา แต่ถ้าฝ่ายชายสามารถร่วมเพศได้มาเป็น 2-3 ชั่วโมง แต่ฝ่ายหญิงถึงจุดสุดยอดหมดอารมณ์ ไม่มีน้ำหล่อลื่นแล้ว ฝ่ายหญิงก็จะเกิดอาการแสบบวมตามมาได้ ตรงนี้ก็เป็นความไม่สมดุลกันแล้ว ซึ่งต้องมีการปรึกษาหรือรักษาเรื่องของการหลังช้า ลองเช็คระดับความสุขในชีวิตทางเพศของคุณกับคู่ของคุณ

ถึงแม้ปัจจุบันจะไม่มียารักษาการหลังช้า เพราะไม่รู้ว่าสาเหตุที่แน่ชัดเหมือนกับปัญหาหลังเร็วหรือหย่อนสมรรถภาพทางเพศ ก็อย่าเพิ่งหมดหวังนะครับ เพราะในกรณีของคุณ ขอแนะนำอย่างนี้ครับ เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายหญิง หากฝ่ายหญิงถึงจุดสุดยอดแล้ว ให้องค์ผู้ชายถอนกำลังออกจากสมรรถุมรีบ เปลี่ยนมาเป็นการช่วยตัวเองแทน (ร่วมเพศกับเมีย มาเป็นร่วมเพศกับมือแทน) สักพักหนึ่ง จะทำให้ใช้เวลาในการมีเพศสัมพันธ์

ไม่นานนัก พอช่วยตัวเองใกล้ ๆ จะถึงจุดสุดยอดก็ยกกลับไปอิงลูกที่จุดโทษคือ หลังภายในก็สามารถทำได้ ซึ่งขณะที่ฝ่ายชายช่วยตัวเอง ฝ่ายหญิงก็สามารถช่วยกระตุ้นแล้วไปได้ด้วยได้

ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ๆ หลายคนอาจจะคิดว่า ทำไมไม่เหมือนกับที่ดูหนัง หรือช่วยตัวเองที่มีความสุขกว่าเยอะ เพราะการมีเพศสัมพันธ์จะมีเรื่องของความกลัว ความวิตกกังวล ไม่เหมือนกับการช่วยตัวเองที่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้หมด รู้ว่าแบบไหนชอบหรือไม่ชอบ

“อยู่ด้วยกันต้องมันทั้งคู่ และต้องคิดว่า อยู่คนเดียวเสียวส่วนตัว” อย่างไรก็ตามลองปรับเทคนิคในการมีเพศสัมพันธ์ดูนะครับ...ชูรักชูรส ออกอากาศทางช่อง 3 ทุกคืนวันพฤหัสบดี เวลา 24.00-00.30 น.

นพ.สุกมล วิชาวิพลกุล
จิตแพทย์
churakdaily@gmail.com
www.watchdog.co.th

ดร.โอ ปรีดิยาภิเษก
เภสัชกร-หลังผ่าตัดต่อมลูกหมาก
โทร. 08-1814-5441, 08-6522-3762, 08-5109-0678
สุขุมวิท ซอย 51 (จ-ส) (10.00-15.00 น.)
ตึกสถานทองดิวานนท์ 2 กม. จากปากเกร็ด
จ.ศ. 19.30.10.00 น. ส.อ. 11.00.14.00 น.

ภาพประกอบที่8 คอลัมน์“เสพสมบมิสม”

เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในรูปแบบของคำถามปัญหาทางเพศ พบว่าคำถามปัญหาทางเพศที่ส่งเข้ามาในหนังสือพิมพ์จะมาจากจดหมายเพียงอย่างเดียว มีลักษณะเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศของตนเอง โดยเนื้อหาจะบรรยายถึงเรื่องราวของปัญหาที่เกิดขึ้น สถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์เรื่องเพศ และจากข้อมูลคอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ที่นำมาศึกษาพบว่าจดหมายที่ถูกส่งเข้ามาในรายการจะมีรูปแบบ (Pattern) ของจดหมายที่คล้ายๆกัน ซึ่งสามารถที่จะสรุปรูปแบบ (Pattern) ของจดหมายได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบ (pattern) ของจดหมายที่ส่งเข้ามาในคอลัมน์ “เสพสมบัติสม”

- คำกล่าวทักทายแพทย์ผู้ตอบคำถาม
- บรรยายความสนใจของตนเองที่มีต่อคอลัมน์ “เสพสมบัติสม”
- บรรยายเปิดเผยเรื่องราวทางเพศของตนเอง อายุ อาชีพ ลักษณะของสุขภาพ ประสบการณ์ทางเพศ หรือเรื่องราวที่มาของปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้น
- คำถามจะเป็นเนื้อหาเดียวกันโดยเป็นการบรรยายไม่แยกออกมาเรียงลำดับ
- บางรายอาจจะไม่อยู่ในรูปแบบเรียงลำดับคำถามแต่จะเริ่มจากคำถามปัญหาที่ 1 จนหมดคำถาม
- บรรยายถึงความคาดหวังในการได้รับคำตอบ กล่าวขอบคุณ กล่าวขอพร
- คำลงท้าย หรือ นามแฝง

รูปแบบ (pattern) ของจดหมายที่ส่งเข้ามาในสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยในครั้งแรก จะเริ่มจากการบรรยายถึงความสนใจของตนเองที่มีต่อคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” ซึ่งอาจจะกล่าวถึงพฤติกรรมในการเปิดรับการอ่านด้วย ต่อมาจะเป็นการให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง เช่น อายุ อาชีพ สถานะทางครอบครัว ลักษณะทางสุขภาพ ประสบการณ์ทางเพศ ซึ่งการถามคำถามปัญหาทางเพศนั้นโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้วิจัยพบว่าเป็นการตั้งคำถามเป็นข้อๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางรายที่เป็นคำถามในลักษณะของการบรรยายโดยไม่แยกออกมาตั้งเป็นลำดับขึ้น

จากรูปแบบ (Pattern) ของการเขียนจดหมายดังกล่าว ผู้เขียนจดหมายน่าจะได้รับอิทธิพลจากการติดตามอ่านคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” ซึ่งนำเสนอรูปแบบของจดหมายในลักษณะนี้อย่างสม่ำเสมอ จึงเสมือนว่าจดหมายที่ได้รับการตอบจากคอลัมน์ดังกล่าว ต้องมีลักษณะการเขียนในรูปแบบนี้ ดังนั้น การที่ผู้เขียนจดหมายยึดรูปแบบการเขียน เช่นนี้เนื่องจากผู้เขียนเองน่าจะมีความเชื่อที่ว่า หากต้องการได้รับคำแนะนำปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษาจากคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” จะต้องเป็นรูปแบบของจดหมาย (ผู้วิจัย)

1.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในคอลัมน์ “เสพสมบมิมสม”

แนวทางในการศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบมิมสม ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ลักษณะความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะประกอบด้วย 1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ 2. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 3. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศเพื่อจำแนกลักษณะเนื้อหาคำถาม คำตอบทางเพศ

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์ตามเนื้อหาที่มีการนำเสนอ ดังนี้

ลักษณะเนื้อหาคำถามปัญหาทางเพศของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ “เสพสมบมิมสม” ผลจากการศึกษาเนื้อหาในคอลัมน์ “เสพสมบมิมสม” สามารถสรุปจำนวนประเด็นแต่ละหัวเรื่องได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากเนื้อหาในคอลัมน์ “เสพสม บมิมสม”

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ	ประเด็น	จำนวนที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	30	65
	คำถามระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	7	
	คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	21	
	คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	3	
	คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง	4	
ข. ลักษณะทางสุขวิทยา	คำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง	7	36
	คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	14	
	คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	15	

ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรมความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง	5	28
	คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	7	
	คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ	8	
	คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	4	
	คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	4	
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	22
	คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัว	20	
	คำถามอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม	1	

ผลจากการจำแนกลักษณะของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของในภาพรวมของแต่ละบทความที่คอลัมน์ “เสพสมบัตินิยม” นำเสนอ โดยใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้ามาพิจารณาพบว่า เนื้อหาในแต่ละบทความของภาพรวมนั้น ลักษณะทางจิตวิทยาถูกนำเสนอมากที่สุดคือ 65 บทความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในเรื่องนี้ 30 บทความด้วยกัน หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์พบ 21 บทความ

ลักษณะทางจิตวิทยา พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมาคือ 36 บทความ โดยหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ถูกนำเสนอ 15 บทความ หัวเรื่องเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อาการและการตรวจรักษา พบ 14 บทความ

ลักษณะทางจิตวิทยาพบ 28 บทความ โดยหัวเรื่องเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจพบ 8 บทความและหัวเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศและการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์พบ 7 บทความ

ลักษณะทางสังคมวิทยาพบ 22 บทความ โดยหัวเรื่องเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัวนำเสนอถึง 20 บทความ ส่วนหัวเรื่องเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม

ประเพณี ค่านิยม และอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมพบเพียงหัวเรื่องละ 1 บทความเท่านั้น

เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในรูปแบบคำถาม ผู้วิจัยใช้ 4 ลักษณะดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 65 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบลักษณะของคำถามจำนวน 30 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

หนังหุ้มหนังชายผิดปกติ “ผมเป็นคนอ้วนมีหนังหุ้มอวัยวะเพศปิดตัวและปากแคบ ทำให้รูตลงได้ไม่มาก ก็เลยไปขริบ หลังจากนั้นก็รู้สึกที่หนังหุ้มหนังชายของผมมีอาการแปลกๆ เหมือนมันหดตัวบีบเข้ายิ่งกว่าเดิม ทำให้รูตออกมาได้ 3-5 มิล แต่ไม่ต่างจากเดิมเท่าไร แถม...บริเวณปลายของอวัยวะเพศเกิดเป็นแผลคล้ายถลอกหรือผิวหนังแตกเป็นเส้นๆ ง่ามขามีอาการอักเสบทั้งที่รักษาความสะอาดมากกว่าเก่า หมอบอกว่าเป็นอย่างนี้เพราะอวัยวะเพศผมยืดหยุ่นได้ไม่ดี อาจได้ขริบรอบ 2 ผมเลยปวดหัวมากๆ ว่าจะทำไงดี”

(คอลัมน์ “เสพสมบิสม” ประจำวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ.2552)

คว้านต่อมลูกหมากแล้วอสุจิหาย? “ผมอายุ 65 ปี เมื่อ 2 ปีที่แล้วได้ไปตรวจต่อมลูกหมาก หมอบอกว่า ให้ผมขูดต่อมลูกหมากเพราะปัสสาวะไม่สะดวก หลังจากนั้นผมรู้สึกว่าน้ำอสุจิมันแห้งหายไปครับ เป็นเพราะอะไร เกี่ยวกับฮอร์โมนหรือเปล่า”

(คอลัมน์ “เสพสมบิสม” ประจำวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง พบลักษณะของคำถามจำนวน 36 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง

เนื้ออะไรที่น้องสาว “.....ที่ได้ช่องคลอดเกือบถึงรูทวารหนักมีเนื้อนุ่มๆ เป็นสันๆ ขึ้นมาประมาณ 1 เซนติเมตร เป็นมา 4-5 วันแล้ว รู้สึกเจ็บด้วยเป็นอะไรหรือเปล่าคะ แล้วเกิดจากอะไร เนื้อที่ว่าเป็นมะเร็งหรือเปล่า และอีกคำถามเวลาปัสสาวะจะรู้สึกแสบๆ บางครั้งมีอาการคันที่อวัยวะเพศด้วย และจะรู้สึกเจ็บมากหลังจากมีเพศสัมพันธ์.....”

(คอลัมน์ “เสพสมบิสม” ประจำวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 21 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะการหลัง

สามีไม่หลัง “...เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับสามี พอใกล้จะถึงจุดสุดยอด เขาจะหยุดไปดื้อๆและไม่ยอมหลัง แต่จะเก็บไว้ในวันรุ่งขึ้น เขาทำแบบนี้ติดต่อกันถึงสองหรือสาม วันกว่าจะยอมหลัง เขาให้เหตุผลว่า ถ้าเขาเสียน้ำจะทำให้ร่างกายอ่อนเพลียทำแบบนี้จะอันตรายต่อสุขภาพหรือไม่...”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2552)

4. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด พบลักษณะของคำถามจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

แก้หมัน..ได้แน่? “...ทำหมันมา 8 ปีแล้ว ด้วยการผ่าตัดลูกอัณฑะ จะแก้หมันและสามารถมีลูกได้เหมือนเดิมหรือเปล่า.....”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 5 กันยายน พ.ศ.2552)

5. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับหลังทำแท้ง

กลัวหลังทำแท้ง “...หนูจำเป็นต้องเอาเด็กออกเพราะยังไม่พร้อม หลังจากทำแท้ง หนูยังมีเลือดออกนิดหน่อยหลังจากนั้น 2-3 วัน เวลาที่ประจำเดือนมา บางครั้งจะรู้สึกปวดท้องเหมือนโดนชูตมดลูก ปวดขนาดต้องกัดปากตัวเอง อยากจะปรึกษาคุณหมอว่า หลังจากที่ทำแท้งแล้วเลือดออกในสองสามวันให้หลังมีสาเหตุมาจากอะไร.....”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 7 กันยายน พ.ศ.2552)

ข. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Hygienic Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัย พบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 36 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆ ทั้งเพศชายและเพศหญิง พบลักษณะของคำถามจำนวน 7 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับประจำเดือน

ก้อนเนื้อผสมประจำเดือน “...ทุกครั้งที่มาประจำเดือนจะมีก้อนเนื้อประมาณ 1 นิ้วครึ่งผสมออกมาพร้อมกับประจำเดือนด้วยทุกครั้ง....”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2552)

กลิ่นแรง...จนกลัว “...คือสามีของฉันมีกลิ่นที่อวัยวะเพศ ไม่ทราบ
ว่าเกิดจากสาเหตุอะไร เพราะเวลาอาบน้ำก็ทำความสะอาดอย่างดี ใช้น้ำยาล้างจุดซ่อนเร้นของ
ผู้หญิง พอเวลาผ่านไปไม่ถึง 5 นาทีกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ก็เกิดขึ้นมาอย่างรุนแรง ซึ่งกลิ่นเหม็นมาก
โดยเฉพาะเวลากลับมาจากการทำงานกลิ่นจะรุนแรงมาก....”

(คอลัมน์“เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ.2552)

**2. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการ
และการตรวจรักษา** พบลักษณะของคำถามจำนวน 14 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับโรค
ทั่วไป

ภูมิแพ้ทำให้หย่อน? “...ผมเป็นโรคภูมิแพ้ แล้วทานยารักษาโรคภูมิแพ้
พวกแอสติเฟด ไม่ทราบจะเกี่ยวกับการแข็งตัวของอวัยวะเพศหรือไม่....”

(คอลัมน์“เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2552)

**3. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่างๆ เครื่องสำอาง
สารเคมี** พบลักษณะของคำถามจำนวน 15 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการใช้ยานิต
ต่างๆ

“...ผมอายุ 81 ปี อยู่กับภรรยาวัย 30 ปี มีความสุขกันตามปกติ
จนกระทั่งเข้ารับการผ่าตัดต่อมลูกหมากโต การแข็งตัวก็หมดไป ผมใช้ยาแผนโบราณช่วย(ตาม
ใบปลิวโฆษณา) มีแต่ความเสียวแต่ไม่มีน้ำสุจิ ผมใช้ยานี้โดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์....”

(คอลัมน์“เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ.2552)

ข. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological Aspect) จากการศึกษา
ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 28 ประเด็น
ใน 5 หัวเรื่องดังนี้

**1. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรมความต้องการทาง
จิตใจที่เปลี่ยนแปลง** พบลักษณะของคำถามจำนวน 5 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับ
พฤติกรรมความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง

หนาวที่ไรเป็นเรื่องทุกที่ “...พอถึงฤดูหนาวจะมีปัญหาทุกที่เลยคะ ไม่อยากมีเพศสัมพันธ์ รู้สึกว่าพอถึงฤดูหนาวเมื่อไหร่มันจะรู้สึกวังเวง เลยทำให้ไม่อยากให้ใครมาแตะต้องเนื้อตัวหรือยุ่งด้วย แม้แต่พ่อของหนูเองเดินมาลูบหัวหนูยังไม่อยากให้ลูบเลยคะ...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 7 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

เสร็จคนละแบบ “...ปกติจะเป็นคนใช้นิ้วช่วยตัวเองมาตั้งแต่เด็กๆ ปัจจุบันแต่งงานมีสามีแล้ว เวลาที่มีเพศสัมพันธ์จะรู้สึกเสร็จคนละแบบแตกต่างจากตอนที่ใช้นิ้วช่วยตัวเอง ทำให้พอมีเพศสัมพันธ์เสร็จก็ยังต้องมาใช้นิ้วช่วยตัวเองต่อจึงจะมีความสุข...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ พบลักษณะของคำถามจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความคับข้องใจ

กลัวเจ็บ เลยเจ็บใจ “...ผมคบกับแฟนมา 3 ปีกว่า และเราสองคนตกลงแต่งงานกันเมื่อเดือนที่แล้ว เพราะแฟนของผมเธอกลัวการมีเพศสัมพันธ์ครับ ซึ่งก่อนหน้านี้ก็แค่หอมแก้มกันไม่เคยล่วงเกินกัน เธอให้เหตุผลว่าที่ไม่กล้ามีอะไรด้วยเพราะกลัว เนื่องจากได้ยินเพื่อนบอกว่าครั้งแรกจะเจ็บ เมื่อถึงตอนที่เข้าด้ายเข้าเข็ม เธอจะรู้สึกกลัวมาก จนเกร็ง และร้องไห้ออกมา ทำให้ผมต้องหยุดไม่กล้ามีอะไรต่อ...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 4 กันยายน พ.ศ.2552)

4. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิตและความต้องการทางเพศ

ชีวิตรักไม่สุขสม “...ดิฉันหงุดหงิดมากเลยคะ เพราะทุกครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์กัน สามีจะเป็นฝ่ายตัดสินใจว่าตอนไหนถึงจะให้ถึงจุดสุดยอด จนทำให้ดิฉันอยากมีอะไรกับผู้ชายสองคนในเวลาเดียวกัน เพราะรู้สึกว่าไม่พอ...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2552)

5. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับสาเหตุและลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับสาเหตุและลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

เมื่อแฟนหนุ่มค้นพบว่า “ชอบผู้ชาย” “...ดิฉันลึบสนมากๆเลยคะ เพราะแฟนที่คบกันมา 7 ปี จู่ๆ เขาก็มาบอกกับดิฉันว่า “เค้าชอบผู้ชาย” ซึ่งก่อนหน้านี้เค้าเองก็ไม่ได้ตัวมาก่อนว่าชอบผู้ชาย ที่เค้ายอมเปิดเผยตัวเองเนื่องจากเราสองคนคุยกันเรื่องแต่งงาน เวลาที่เห็นผู้ชายใจเต้นไม่เป็นจังหวะมากกว่าเห็นผู้หญิง...”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 24 กันยายน พ.ศ.2552)

ง. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Sociological Aspect) พบว่าคำถามปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 22 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม พบลักษณะของคำถามจำนวน 7 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับศาสนา

รักพบอุปสรรค “...ดิฉันอายุ 32ปี รักผู้ชายอายุ 26 ปี เราทั้งคู่คบกันมา 2-3 ปีแล้ว แต่มีปัญหาตรงที่เขานับถือศาสนาอิสลาม ส่วนดิฉันนับถือศาสนาพุทธ คุณหมอมคิดว่าเรื่องศาสนา และเรื่องอายุเป็นอุปสรรครักของเราหรือเปล่า....”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว พบลักษณะของคำถามจำนวน 20 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับครอบครัว

ติดเกมมากกว่าติดแฟน “...แฟนติดเกมมากๆ ชอบเอาเงินไปซื้อที่ละหลานพัน บางที่เป็นหมื่นๆเลย เคยบอกเขาหลายครั้งเขาก็ปฏิเสธและโกรธมาก ตอนนี้อย่างแอบคาดหวังให้เขาเอาเวลามาดูแลครอบครัวบ้าง กลัวว่า ถ้าเป็นแบบนี้ต่อไปชีวิตรักจะพัง....”

(คอลัมน์ “เสพสมปมิสม” ประจำวันที่ 11 กันยายน พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม พบ ลักษณะของคำถามจำนวน 1 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม

นอนไม่หลับหลังแต่งงาน “...ดิฉันเพิ่งแต่งงานได้ 1 อาทิตย์ โดยหลังแต่งงานได้ย้ายเข้ามาอยู่บ้านสามี คืนแรกที่มาอยู่นอนไม่หลับเลยคะ จนกระทั่งตอนนี้มันเกือบเดือนแล้วคะก็ยังไม่หลับอยู่ดี....”

(คอลัมน์ “เสพสมบัตินิยม” ประจำวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2552)

ประเภทของคำถามจำแนกตามเพศผู้ถาม

จากลักษณะความรู้เรื่องเพศ 4 ลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาเรื่องเพศของผู้ถามคำถามซึ่งได้มีการส่งจดหมายเข้ามาถามจำนวนทั้งหมด 151 คน โดยผู้ถาม 1 คนถาม 1 คำถามโดยเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่าผู้ถามคำถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ดังตาราง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบจำนวนคำถามในแต่ละประเด็นปัญหาโดยแบ่งตามเพศผู้ถามในคอลัมน์ “เสพสมบัตินิยม”

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ	ประเด็น	เพศผู้ถาม		รวม
		เพศชาย	เพศหญิง	
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	32	6	38
	คำถามระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	2	4	6
	คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	18	6	24
	คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	-	3	3
	คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง	-	4	4
ข. ลักษณะทางสุขภาพ	คำถามเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง	1	4	5
	คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	13	2	15
	คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ	15	1	16

	เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ			
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง	-	4	4
	คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	6	4	10
	คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ	1	3	4
	คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความ ต้องการทางเพศ	-	2	2
	คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ	1	2	3
ง. ลักษณะทางสังคม วิทยา	คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	-	1	1
	คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม ทั่วไปและภายในครอบครัว	2	13	15
	คำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และ สิ่งแวดล้อม	1	1	2
	คำถามเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ		1	1
	รวม	90	59	151

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคำถามจากเพศชายมากที่สุด โดยพบคำถามลักษณะ ชีววิทยาถึง 52 ประเด็น ในหัวข้อคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายพบ 32 ประเด็น รองลงมาคือ พบคำถามลักษณะทางสุขวิทยาวิทยา 29 ประเด็น ในหัวข้อคำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมีพบถึง 15ประเด็น

และเมื่อพิจารณาถึงคำถามจากผู้หญิงพบว่า คำถามลักษณะชีววิทยามี 23 ประเด็น ใน หัวข้อคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย และคำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์พบ จำนวนเท่ากันคือ 6 ประเด็น รองลงมาคือ พบคำถามลักษณะทางสังคมวิทยา 19 ประเด็น ใน หัวข้อคำถามการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัวพบถึง 15ประเด็น ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย

แข็งไม่ดีแล้วยังอีก “...ตอนนี้เวลามีอารมณ์ทางเพศแล้วแข็งตัวมันจะงอออก ด้านซ้ายเหมือนคันเบ็ดเลยครึ่งส่วน การแข็งตัวไม่ค่อยดีเท่าไร...”

(คอลัมน์”เสพสมบิสม” ประจำวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2552)

คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

ภรรยาผม...ไม่มีอารมณ์ “...ผมอายุ 64 ปี ภรรยาอายุ 63 ปี แต่เค้าไม่มีความรู้สึกทางเพศ ไม่มีความต้องการทางด้านนี้เลยปลูกเรืออย่างไรภรรยาบอกว่าแค่จี้จี้แต่ภรรยาก็ยอมให้ผมปฏิบัติภารกิจจนเสร็จ ผมส่งสารภรรยาผมคร่ำครวญให้มีความสุขไปด้วยกัน....”

(คอลัมน์”เสพสมบิสม”ประจำวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2552)

คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา

ปวดใจเพราะเริ่ม “...คือว่าผมเป็นเริ่มที่อวัยวะเพศครับ มันจะเป็นๆหายๆไม่หายขาด เวลาเป็นผมก็ไปหาหมอที่คลินิก ได้ยามาทาก็ดหาย แต่อีกสักระยะก็กลับมาเป็นอีก....”

(คอลัมน์”เสพสมบิสม” ประจำวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ.2552)

คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัว

“...สามีชอบเที่ยวผู้หญิงมาก จับได้ก็ไม่ยอมรับ จะทำอย่างไรดีคะ...”

(คอลัมน์”เสพสมบิสม” ประจำวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

ผลจากการศึกษาพบว่า แม้ผู้ถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย แต่ลักษณะของคำถามจากผู้ชายเปรียบเทียบกับคำถามจากผู้หญิง ปรากฏว่าไม่มีลักษณะที่แตกต่างกันมากนัก ยกเว้นคำถามในประเด็นปัญหาทางชีววิทยา หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย

ลักษณะของคำตอบเรื่องเพศศึกษาที่พบในคอลัมน์ “เสพสมบิสม”

ผู้วิจัยพบว่า การตอบปัญหาทางเพศในแต่ละครั้ง บางกรณีประเด็นคำถามและประเด็นคำตอบจากผู้เชี่ยวชาญอาจจัดเป็นประเภทความรู้ที่ไม่สอดคล้องหรือไม่ตรงกันกับลักษณะคำถาม เช่น ผู้ประสบปัญหาทางเพศถามมาในปัญหาลักษณะชีววิทยา แต่คำตอบโดยผู้เชี่ยวชาญอาจเป็นสุขวิทยา หรือลักษณะอื่นๆ ภายใต้การวินิจฉัยของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ฉะนั้นเมื่อพิจารณาเนื้อหาคำตอบจึงอาจจัดประเด็นคำตอบตาม 4 ลักษณะของความรู้ได้จำนวนไม่เท่ากันดังนี้

แนวทางในการศึกษาคำตอบเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏในคอลัมน์ "เสพสมปมิสม" ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ลักษณะความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะประกอบด้วย

1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ
2. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ
3. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ
4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ

จำแนกลักษณะคำตอบทางเพศ พบว่าเนื้อหาเหล่านี้ประกอบด้วยความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะใดบ้าง

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์ ตามเนื้อหาที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอ ดังนี้

ลักษณะเนื้อหาคำตอบปัญหาทางเพศของสื่อหนังสือพิมพ์คอลัมน์ "เสพสมปมิสม" ผลจากการศึกษาเนื้อหาในคอลัมน์ "เสพสมปมิสม" สามารถสรุปจำนวนประเด็นแต่ละหัวเรื่องได้ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการตอบปัญหาในคอลัมน์ "เสพสม ปมิสม"

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ	ประเด็น	จำนวนที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำตอบเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	49	86
	คำตอบระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	4	
	คำตอบเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	27	
	คำตอบเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	4	
	คำตอบเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง	2	
ข. ลักษณะทางสุขวิทยา	คำตอบเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง	5	29
	คำตอบเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	12	
	คำตอบเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	12	
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำตอบเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก	-	

	พฤติกรรมความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง		
	คำตอบเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	3	11
	คำตอบเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ	1	
	คำตอบเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	4	
	คำตอบเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3	
ง.ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำตอบเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	-	30
	คำตอบเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัว	6	
	คำตอบเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม	3	
	คำตอบเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง	4	
	คำตอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ	8	
	คำตอบเกี่ยวกับชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัว	8	
	คำตอบเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสิ	1	

ผลจากการจำแนกลักษณะของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของในภาพรวมของแต่ละบทความที่คอลัมน์ “เสพสมบัติสม” นำเสนอ โดยใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้ามาพิจารณาพบว่า คำตอบจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละบทความของภาพรวมนั้น ยังคงพบว่า ลักษณะทางชีววิทยามีการนำเสนอมากที่สุดเช่นเดียวกับการจำแนกคำถามแต่เนื้อหาที่ถูกนำเสนอในลำดับรองลงมามีอันดับที่ไม่ตรงกับที่นำเสนอในคำถามบ้างกล่าวคือลักษณะทางสังคมวิทยาถูกนำเสนอเป็นลำดับรองลงมาตามด้วยลักษณะทางสุขภาพและชีววิทยา

ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวเรื่องเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในเรื่องนี้ 49 บทความด้วยกัน หัวเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์พบ 27 บทความ

ลักษณะทางสังคมวิทยา พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมาโดยหัวเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการให้ความรู้เกี่ยวกับชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัวถูกนำเสนอจำนวนเท่ากันคือ 8 บทความ หัวเรื่องเกี่ยวกับวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัว พบ 6 บทความ

ลักษณะทางสุขวิทยา โดยหัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาศและการตรวจรักษา ฯลฯ คำตอบเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยานิตต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ พบจำนวนเท่ากันคือ 12 บทความ และ หัวเรื่องเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆ ทั้งเพศชายและหญิง คือ 5 บทความ

ลักษณะทางจิตวิทยา โดยหัวเรื่องเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศพบมากที่สุดคือ 4 บทความ หัวเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และหัวเรื่องเกี่ยวกับการระบายอารมณ์ทางเพศที่คำตอบเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศพบจำนวนเท่ากันคือ 3 บทความ

ส่วนเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในรูปแบบคำตอบ ผู้วิจัยใช้ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาจำแนกศึกษา ทำให้สามารถทราบได้ว่า คำตอบปัญหาเรื่องเพศจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะของความรู้เรื่องใดบ้าง ผลจากการศึกษาลักษณะคำตอบปัญหาทางเพศที่ปรากฏในคอลัมน์ “เสพสมบมิตสม” พบดังนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 86 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 49 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำตอบเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

แข็งไม่ตีแล้วยังออกอีก “การที่อวัยวะเพศโค้งงอเฉพาะส่วนปลาย อันนี้เป็นโรคที่ทางการแพทย์เรียกว่า เพโรนี ดีซีส์ (Peyronie's disease) เป็นโรคที่มักพบในคุณผู้ชาย อายุ 40 ปีขึ้นไป เกิดจากอะไรไม่ทราบ แต่ที่แน่ชัดคือเกิดกับคนผิวขาวอย่างชาวยุโรปมากกว่าคนผิวเหลืองชาวเอเชีย.....”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิตสม” ประจำวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ.2552)

น้องชายยังไม่โต “เมื่อน้องชายแข็งแรงตัวมีขนาดเท่าหัวแม่โป้ง แต่หัวแม่โป้งของแต่ละคนก็ไม่เท่ากันนะครับ จากประสบการณ์ของหมอเองคิดว่าองคชาติของผู้ชายนั้น มีการสำรวจแล้วว่าถ้าขณะที่แข็งแรงเต็มที่ หรือขณะที่อ่อนตัวดึงออกมาเต็มที่ ถ้าไม่สั้นกว่า 7.5 ซม ก็คือประมาณ 3 นิ้วเราถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ
(คอลัมน์ “เสพสมบิรมิสม” ประจำวันที่ 27 มกราคม พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง
โตที่น้องสาว “....บริเวณน้องสาวมีก้อนโตนั้นของรุกรูมขนต่างๆ จึงทำให้เป็นไตคล้ายสิวได้ สามารถรักษาให้หายได้โดยหมั่นรักษาความสะอาดน้องสาว....”
(คอลัมน์ “เสพสมบิรมิสม” ประจำวันที่ 5 มกราคม พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะการตอบปัญหาจำนวน 27 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
เจ็บ แสบหลังมีเช็กซ์ “...เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับสามี เราต้องสังเกตดูว่าท่วงท่าลีลารักท่วงท่าไหนที่ทำให้เราเจ็บ เราก็ต้องหลีกเลี่ยง...”
(คอลัมน์ “เสพสมบิรมิสม” ประจำวันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2552)

4. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับการคุมกำเนิด พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด
เพราะยาคุมฉุกเฉิน “...การที่ต้องอยู่กับแฟนคนละจังหวัดนานๆ เจอกันที ทำให้ต้องหันมาใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินนี้จะมีฤทธิ์ข้างเคียงด้วย.....”
(คอลัมน์ “เสพสมบิรมิสม” ประจำวันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2552)

5. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์
ท้องลมท้องหลอก “...การที่คุณแท้งมาแล้ว 2 ครั้ง บริเวณที่ซูดปากมดลูกก็อาจเป็นปัจจัยเสริมนำไปสู่การทำแท้งบุตรได้อีกครั้ง คุณหมออยากแนะนำให้คุณไปพบสูตินารีแพทย์.....”
(คอลัมน์ “เสพสมบิรมิสม” ประจำวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ (Hygienic Aspect) จากการศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 29 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่าง ๆ ทั้งเพศชายและเพศหญิง พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 7 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับวัยทอง

หลงลืมเพราะวัยทอง “...นอกจากการนั่งสมาธิแก้อาการหลงลืมแล้ว การที่เรารับประทานอาหารที่มีไฟโตเอสโตรเจนธรรมชาติ เช่นอาหารพวกตระกูลถั่วต่างๆ งาขาว งาดำ เต้าหู้ หรือน้ำถั่วเหลืองที่ไม่มีรสหวาน สารอาหารเหล่านี้อาจจะช่วยแก้อาการหลงลืมได้ระดับหนึ่ง....”

(คอลัมน์“เสพสมบัตินิยม” ประจำวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการ และการตรวจรักษา พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน14 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำตอบเกี่ยวกับโรคทั่วไป

เริ่ม??? “...หากเป็นเริ่มที่อวัยวะเพศในระหว่างการตั้งครรภ์ พบว่าเชื้อเริ่มสามารถติดจากแม่โดยผ่านทางกระแสเลือดได้อาจจะทำให้แท้งบุตรได้....”

(คอลัมน์“เสพสมบัตินิยม” ประจำวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 12 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับอาหารการใช้ยาชนิดต่างๆ

“...คนไข้ที่ดีชอบขอซื้อยากินเป็นการขอที่ผิดวิธีไม่ใช่การรักษาขอแนะนำแก่คนไข้ทุกคนว่าการรักษาทางเพศคือการให้แพทย์ตรวจร่างกายเท่านั้น....”

(คอลัมน์ “เสพสมบัตินิยม” ประจำวันที่ 6 มีนาคม 2552)

ข. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological Aspect) จากการศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 11 ประเด็นใน 5 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

แต่งงานแล้ว..แต่ยังช่วยตัวเอง “...วิธีการคือ เบี่ยงเบนความสนใจไปที่อื่นบ้างเมื่อเกิดความต้องการทางเพศ หางานอดิเรกทำ เพราะถ้าช่วยตัวเองมากๆ จะกลายเป็นหมกมุ่น ซึ่งไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย แต่ถ้าทำมากจะรู้สึกเหน็ดเหนื่อย อ่อนเพลียไม่เป็นอันทำงานทำการ...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 1 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำตอบเกี่ยวกับความคับข้องใจ

สามีชอบเที่ยวผู้หญิง “คุณต้องตกลงกับสามีว่า”จะดำเนินความสัมพันธ์ต่อไปอย่างไร” ว่ากันให้ชัดเจน เพราะไม่อย่ายืดเยื้ออย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ

แฟนแอบดูผู้หญิงอาบน้ำ “...การรักษาต้องใช้เวลา นะครับ เพราะว่า การไปแอบดูทำให้เขามีความสุข การที่จะห้ามไม่ให้เขาไปดูก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายนัก และจะต้องไปพบแพทย์ ไปคุยหาสาเหตุที่ทำอย่างนั้นเพราะอะไร...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

4. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับสาเหตุและลักษณะทางพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

งงวยพฤติกรรมแฟนสาว “...ปล่อยให้เขาไปตามวิถีทางคุณก็อาจจะทุกข์ใจน้อยลง อยากให้ลองจินตนาการถึงอนาคตนะครับว่า การยื้อเอาเขาเป็นแฟนไว้ต่อไปจะเกิด

กรณีที่เราเวลาออกไปทำงาน แพนไปกะหนุงกะหนิงกับผู้หญิงอื่น หรือภรรยาเรากำลังกูกักกักกับผู้หญิงอื่นเนี่ย เราจะรู้สึกอย่างไร...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 14 มกราคม พ.ศ.2552)

ง.ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Sociological Aspect) พบว่าการตอบปัญหาทางเพศที่มีลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 30 ประเด็น ใน 6 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว พบลักษณะของการตอบปัญหจำนวน 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว

สอนลูกช่วยตัวเอง “...บทบาทของพ่อควรจะเป็นการวางตัวเป็นผู้ประคับประคองให้ลูกระบายออกทางเพศให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมน่าจะดีกว่า...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 27 กันยายน พ.ศ.2552)

2. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม พบลักษณะของการตอบปัญหจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม

หมดอารมณ์? “...เวลาเมื่อไหร่กัน เกิดบรรยากาศไม่เอื้ออำนวย เช่น คนมาเคาะห้อง ญาติจะเอาของ หรือกำลังมีอะไรอยู่ดีๆ มีโทรศัพท์เข้ามา มันทำให้เสียจังหวะ...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

3. หัวเรื่องการการเลือกคู่ครอง/การวางแผนครอบครัว พบลักษณะของการตอบปัญหจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

สูตร 1 ปี “...ไม่มีสูตรสำเร็จอีกเช่นกันว่า หลังแต่งงาน 1 ปีแล้วค่อยมีลูก ขึ้นกับว่า ก่อนแต่งงาน ตอนเป็นแฟนมีโอกาสคบหาดูใจ ศึกษากันเพียงพอแค่ไหน บางคู่เป็น

รักติดจรวด เจอปั๊บ แต่งปั๊บ ตั้งครรรภ์ปั๊บ จะต้องไปฝากครรรภ์ต้องเตรียมความพร้อมด้านต่างๆให้ ลูกที่กำลังจะเกิด ชีวิตหลังแต่งงานก็ขาดความสดใส....”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

4. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ พบการตอบ ปัญหาจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

รักคนมีพันธะ “...รักจะคบคนมือดีดี คุณเองก็ต้องยอมรับอดีตของเค้าให้ได้ ถ้าถึงจุดหนึ่งจริงๆ แล้วคุณเองไม่สามารถยอมรับได้ คุณต้องหันไปเลือกคนไม่มีอดีต ยังไม่เคยมีแฟน ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์กับใครชั้นมีครอบครัว จะดีกว่ามั๊ย...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

5. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับชีวิตสมรสหรือครอบครัว พบการตอบ ปัญหาจำนวน 8 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

รักพบอุปสรรค “...การที่คนสองคนจะไปใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก็มีคุณกับสามีเท่านั้น ครอบครัวของทั้ง 2 ฝ่ายเป็นแค่องค์ประกอบแต่ถ้ารักกันจริง แต่ต้องทนห้ามใจตัวเอง ห้ามไม่ให้รักคนที่ที่เรารักเพียงเพราะเรื่องวัย และความต่างในศาสนา...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2552)

6. หัวเรื่องการตอบปัญหาเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสิ พบการตอบปัญหา จำนวน 2 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสิ

รักผ่านเน็ต “...ใครที่คิดว่าจะเริ่มต้นใช้อินเทอร์เน็ตในการที่จะหา คู่รักจริงๆ แนะนำว่าพยายามให้ความสำคัญกับบุคลิกภาพให้น้อยลง และลองแชตคุยกับเขาเรื่อง อื่นๆเพื่อดูทัศนคติและอารมณ์ของเขา...”

(คอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

1.3 กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์ “เสพสมบมิสม”

จากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์ “เสพสมบมิสม” ผู้วิจัยพบ กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาดังนี้

1. กลวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือ

- 1.1 การใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษา
- 1.2 การใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติเพื่อสนับสนุน

2. กลวิธีการใช้ภาษา
3. กลวิธีการใช้สัญลักษณ์อธิบายความหมาย

1. กลวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือ

จากการวิเคราะห์วิธีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศทางหนังสือพิมพ์พบว่า มีการใช้ กลวิธีสร้างความน่าเชื่อถือให้กับข่าวสารโดยแบ่งออกเป็นวิธีคือ

1.1 การใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษา คือ การให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และตอบคำถามปัญหาทางเพศในหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์คอลัมน์เสพสมบิสมพบว่า ผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาหรือผู้ที่ให้ความรู้ คำปรึกษาในเรื่องเพศเป็นบุคคลที่มาจากแวดวงทางการแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น 1) นพ. ออมสิน บุณภักดิ์ โดยใช้นามปากกาว่า ดร.โอ ผู้เชี่ยวชาญด้านฟื้นฟูสมรรถภาพทางเพศตอบปัญหาด้านชีววิทยา 2) นพ.สุกมล วิภาวิพลกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตแพทย์ ตอบปัญหาด้านจิตวิทยา 3) พญ.สุณี ไมตรีสถิต ผู้เชี่ยวชาญด้านสูตินรีแพทย์เวชศาสตร์การเจริญพันธุ์ ตอบปัญหาด้านสูขวิทยา 4) ศ. นพ. สมบุญ เหลืองวัฒนาภิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านศัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะเพศชาย ตอบปัญหาด้านสูขวิทยาฯลฯ

1.2 การใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติ ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผู้วิจัยยังพบว่า มีการอ้างถึงผลการวิจัย และสถิติต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องเพศประกอบการให้ความรู้ เช่นการอ้างผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องของปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศ

.....สาเหตุหลักที่อวัยวะเพศไม่แข็งตัวนั้นในปัจจุบันพบว่ากว่า 90% เป็นเรื่องของเส้นเลือดส่วนอีก 10%ที่เหลือเป็นเรื่องของสุขภาพจิต อาจมีความไม่มั่นใจ มีความเครียด หรือนอนหลายคนในมุ้ง ส่วนอายุที่พบได้มาก เริ่มตั้งแต่อายุประมาณ 40 ปีขึ้นไป โดยสถิติ ของประเทศไทยผมเคยได้ช่วยเหลือ ศ.นายแพทย์อภิชาติ กงกะนันท์กับ TEDES ทำการศึกษาในช่วงอายุ 40-50 ปี พบได้ประมาณ 15-20% ของประชากรที่มีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศ, ผู้ชายอายุ 50-60 ปี พบได้ประมาณ 20-30% แต่พออายุ 60 ปีพบได้ถึง 70% ซึ่งพออายุมากขึ้นการขยายตัวของหลอดเลือดมันลดลง.....

(“คอลัมน์เสพสมบิสม”ประจำวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2552)

2.กลวิธีการใช้ภาษา การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาพบว่ามีการใช้ภาษาในการสื่อความหมายเรื่องเพศศึกษาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมีทั้งลักษณะทั้งที่เป็นทางการ และไม่ เป็นทางการในการสื่อความหมาย ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของคอลัมน์“เสพสมบัติสม”

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ		ภาษาที่พบจากการสื่อสาร ในคอลัมน์“เสพสมบัติสม”	
		เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
ภาษาที่เกี่ยวข้องกับ ต่างๆของร่างกาย	อวัยวะเพศชาย	อวัยวะเพศ,องคชาติ, อวัยวะสำคัญ	น้องชาย,นกเขา
	ลูกอ๊ณฑะ	อ๊ณฑะ	ทองแดง
	อวัยวะเพศหญิง	อวัยวะ	น้องสาว
	ช่องคลอด	ช่องคลอด	-
	ทวารหนัก	-	ประตูหลัง,ก้น
	เยื่อพรหมจารี	เยื่อพรหมจารี	บริสุทธิ์
	หน้าอก	หน้าอก	
	ประจำเดือน	ประจำเดือน,เลือด	ไฟแดง
	ภาษาที่ใช้เกี่ยวกับ เพศสัมพันธ์และ กิจกรรมทางเพศ	การมีเพศสัมพันธ์	มีเพศสัมพันธ์, มี ความสัมพันธ์,ร่วมรัก ,ร่วมเพศ,มีเซ็กซ์ ,ปฏิบัติกิจ
จุดสุดยอดทางเพศ		ไคลแมกซ์,จุดสุดยอด	เสร็จ,ถึง
ท่าทางในการร่วมเพศ		-	ข้างบน
	กระตุ้นเร้าทางอารมณ์	เล่าโลม, กระตุ้น	โหมโรง,ปลุกให้สู้
ข้อบกพร่องทางเพศ	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว ,ไม่เต็มที	อ่อนปวกเปียก,อ่อน ตัว,อ่อนน้มน
	การหลังเร็ว	หลังเร็ว	หลังไว ,นกกระจอกไม่ ทันกินน้ำ
	อาการหย่อน สมรรถภาพทางเพศ	โรคอืด,หย่อน สมรรถภาพทางเพศ	ไม่แข็ง

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารความหมายเรื่องเพศศึกษาพบว่าภาษาที่เป็นทางการหรือ กึ่งวิชาการและภาษาไม่เป็นทางการ

ภาษาทางการหรือกึ่งวิชาการ พบว่าผู้ถามใช้ภาษาลักษณะทางการผู้ทำหน้าที่ตอบปัญหา ก็จะตอบในลักษณะภาษาทางการเช่นเดียวกับผู้ถาม

ตัวอย่างเช่น

คำถาม ผมมีปัญหาเรื่องการหลังเร็วมาก สอดใส่เพียงไม่ถึงนาที

คำตอบ คนใช้ยานี้หลังเร็วตั้งแต่สมัยเด็กจนปัจจุบัน เป็นอาการหลังเร็วแบบยึดเยื่อ

(คอลัมน์”เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2552)

คำถาม ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ประจำเดือนไม่มาหลายเดือนเลย เคยไปหาหมอสูติหมอให้ทานฮอร์โมน

คำตอบ ในกรณีที่ประจำเดือนมาผิดปกติรายนี้ อาจเกิดจากต่อมใต้สมองมีการอักเสบ

(คอลัมน์”เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2552)

ส่วนภาษาที่ไม่เป็นทางการตัวอย่างเช่น

คำถาม ปัญหาของผมคืออวัยวะเพศอ่อนนิ่มไม่ค่อยแข็งตัว แต่มีความต้องการในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์

คำตอบ อาการลดลงทางเพศที่บ่นว่าอ่อนนิ่มจนแฟนเบื่อหน่าย เป็นอาการทางกายและใจที่ต้องรับการตรวจอย่างละเอียด

(คอลัมน์”เสพสมบมิสม” ประจำวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

ผู้วิจัยพบว่าการสื่อความหมายจากแพทย์ที่ให้คำแนะนำนั้น ลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อความหมายที่เป็นศัพท์เทคนิคหรือการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศจะการใช้การเขียนภาษาไทยที่สามารถอ่านออกเสียงเป็นภาษาต่างประเทศได้ เช่น การที่แพทย์จะพูดถึงการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ ซึ่งศัพท์เทคนิคว่า” Endothelial Dysfunction”แต่ในการสื่อความหมายของคำๆนี้ แพทย์ผู้ที่ให้คำแนะนำจะใช้อักษรในการสื่อความหมายของคำนี้ว่า “อาการอืด”จึงพบว่าการใช้ศัพท์เทคนิคอยู่บ้างแต่ก็จะใช้อักษรภาษาไทยในการสื่อความหมายกำกับอยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น

“คนไข้ที่มีเส้นเลือดหัวใจตีบ จะพบมีอาการอ่อนตัว (Endothelial Dysfunction หรือ ED) ซึ่งโรคอิตีสามารถช่วยท่านได้โดยเริ่มจากยาฟื้นฟูเส้นเลือด.....”

ดร.โอ สุขุมวิท (คอลัมน์”เสพสมบมิมสม” ประจำวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2552)

3.กลวิธีการใช้สัญญาะวิทยา

การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์ “เสพสมบมิมสม”เป็นกลวิธีการใช้สัญญาะอธิบายความหมายกับผู้ตอบโดยเป็นสัญญาะในการสื่อสารที่เป็นวัจนภาษาเพื่อสื่อสื่อความหมายเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับความสุภาพและค่านิยมเกี่ยวกับความสุข

ผู้วิจัยได้นำการวิเคราะห์ความหมายโดยนัยมาใช้วิเคราะห์การสื่อสารที่เป็นวัจนภาษาในคอลัมน์”เสพสมบมิมสม” จากการวิเคราะห์พบว่า มีสัญญาะที่สื่อความหมายเรื่อง”เพศ” ในงานวิจัยนี้ได้ 3 ลักษณะคือ

- สัญญาะที่สื่อถึงการร่วมเพศ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์
- สัญญาะที่สื่อถึงการหลังเร็ว
- สัญญาะที่สื่อถึงอวัยวะเพศ

- สัญญาะที่สื่อถึงการร่วมเพศ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

ตัวอย่างเช่น

“....สามีดิฉันขยัน **ทำการบ้าน** ทุกวันๆละสองเวลา คือ ก่อนนอนและตื่นนอนทุกวันมากค่ะ

“ทำการบ้าน” หมายถึง ร่มเพศ มีเพศสัมพันธ์

ที่มา: คอลัมน์”เสพสมบมิมสม” วันที่ 30 มกราคม พ.ศ.2552

“....ผมเป็นคนมีความต้องการสูงมี**อะไร**กับแฟนทุกวัน จนแฟนบ่นว่าเบื่อ บางครั้งก็ไม่มีอารมณ์....”

“อะไร” หมายถึง ร่มเพศ,มีเพศสัมพันธ์

ที่มา: คอลัมน์”เสพสมบมิมสม” วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2552

- สัญญะที่สื่อถึงอาการหลังเร็ว

ตัวอย่างเช่น

“...ขณะที่ผมร่วมเพศ ใช้เวลาไม่ถึง 2 นาที ก็จะเสร็จ ลักษณะเหมือนนกกระจอกไม่ทันกินน้ำ จะแก้ไขอย่างไรดีครับ...”

“นกกระจอกไม่ทันกินน้ำ” หมายถึงอาการหลังเร็ว

ที่มา: คอลัมน์”เสพสมบัตินิยม” วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2552

“....รายที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศล้มปากอ้าก่อน ไม่ได้ถึงไหนเลย ไม่ได้สอดเลยก็จบ...”

“ล้มปากอ้า” หมายถึง อาการหลังเร็ว

ที่มา: คอลัมน์”เสพสมบัตินิยม” วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2552

- สัญญะที่สื่อถึงอวัยวะเพศ

ตัวอย่างที่

“... ผมเป็นไขมันในเลือดสูง **น้องชาย** ไม่ค่อยแข็งตัวเวลามีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ตัวช่วยคือหนังเอกซ์...”

“**น้องชาย**” หมายถึง อวัยวะเพศชาย

ที่มา: คอลัมน์”เสพสมบัตินิยม”วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์

จากผลการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อค้นพบในประเด็นสำคัญต่างๆได้ดังนี้

ตารางที่ 6 สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์

หัวข้อที่พบ	รายละเอียด
รูปแบบการสื่อสาร	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านคอลัมน์ที่เป็นบทความและคอลัมน์ที่เป็นการตอบปัญหาทางเพศ
ลักษณะเนื้อหาคำถาม	พบลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศเป็นประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางจิตวิทยา รองลงมาคือลักษณะทางสุขวิทยา ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ
ลักษณะเนื้อหาคำตอบ	พบลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศเป็นประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด รองลงมาคือลักษณะทางสังคมวิทยา รองลงมาคือลักษณะทางสุขวิทยา และลักษณะทางจิตวิทยาตามลำดับ
กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในคอลัมน์"เสพสมบัตินิยม"	<p>กลวิธีสร้างความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วย การใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเพศศึกษา คือการให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและตอบปัญหาทางเพศ</p> <p>การใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติต่างๆในการให้ข้อมูลทางด้านการแพทย์กับผู้ประสบปัญหาทางเพศเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ กลวิธีในการใช้ภาษา พบการใช้ภาษาใน 2 ลักษณะ คือ ภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ กลวิธีการใช้สัญญาณเพื่อสื่อความหมายเรื่อง"เพศ" พบ 3 ประเภท ดังนี้ 1.สัญญาณที่สื่อถึงการร่วมเพศ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์</p> <p>2.สัญญาณที่สื่อถึงการหลังเร็ว 3.สัญญาณที่สื่อถึงอวัยวะเพศ</p>

2. สื่ออินเทอร์เน็ต

ลักษณะทั่วไปของเว็บไซต์ meetdoctor.com

การศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาได้แก่ เว็บไซต์ meetdoctor.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาโดยเฉพาะ เมื่อเข้าสู่เว็บไซต์นี้ในหน้าแรกประกอบด้วยลักษณะต่างๆไปที่เป็นแผนที่ในการท่องเว็บไซต์ (Site map) เพื่อเข้าไปยังหน้าส่วนต่างๆของเว็บไซต์เลือกชมได้ ตามความสนใจดังนี้

ภาพประกอบภาพที่ 9 หน้าแรกของ www.meetdoctor.com

บทความ เป็นส่วนที่รวบรวมบทความจากแหล่งต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร และบทความที่ web master จัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา ข่าวสารสุขภาพทางเพศ ข่าวสารสุขภาพทั่วไป

ห้องสนทนา เป็นส่วนที่มีลักษณะของกระดานเสวนา (Webboard) ที่จัดไว้ สำหรับให้ผู้ที่เข้ามาในเว็บไซต์ สามารถตั้งกระทู้ (Post) คำถามปัญหาทางเพศ การสนทนา และแสดงความ

คิดเห็นในเรื่องเพศ โดยจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ซึ่งให้ผู้ใช้สามารถเลือกสามารถเลือกตั้งกระทู้ได้ตรงตามความต้องการ

ข่าวสารสุขภาพทางเพศ เป็นส่วนที่รวบรวมบทความจากสื่อสิ่งพิมพ์และหน่วยงานต่างๆ เช่นหนังสือพิมพ์รายวัน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา สุขภาพและมีการปรับเปลี่ยน (Up date) บทความเป็นระยะๆ เช่นกัน

ข่าวสุขภาพทั่วไป เป็นส่วนที่นำเสนอบทความที่คัดเลือกมาจากหนังสือพิมพ์รายวัน และงานสัมมนาเชิงสุขภาพ ของกระทรวงสาธารณสุข เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคต่างๆไปเช่น โรคเบาหวาน โรคอ้วน โรคสมองเสื่อม และอื่นๆ

คุณถามมา ดร.โอ ตอบไป เป็นส่วนที่นำเสนอลักษณะการตั้งกระทู้คำถามของผู้ที่ประสบปัญหาทางเพศ และมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเป็นผู้ให้ความกระจ่างในการตอบคำถามโดยระยะเวลาในการคงอยู่ของกระทู้ปรับเปลี่ยนไปตามที่เว็บไซต์ meetdoctoro.com กำหนด

จากภาพรวมทั้งหมดของเนื้อหาที่เว็บไซต์meetdoctoro.com นำเสนอ พบว่ามีเนื้อหาที่หลากหลาย นอกจากการมีเนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ดังนั้น ในการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของ www.meetdoctoro.com “ ซึ่งเป็นการศึกษาเนื้อหาที่มีลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยอยู่ในรูปแบบของบทความ การสนทนา การตอบคำถาม และการแนะนำปัญหาทางเพศที่ไม่เป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มเนื้อหาที่มีลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศดังกล่าวข้างต้น เพื่อความชัดเจนในการศึกษาจากเนื้อหาที่ปรากฏในเว็บไซต์ meetdoctoro.com ทั้งหมด พบว่าเนื้อหาภายในเว็บไซต์สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มๆได้ดังนี้ 1) เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านบทความปรากฏดังนี้ (บทความ...,ข่าวสารสุขภาพ, ข่าวสารทั่วไป) 2) เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านคำถามคำตอบปัญหาทางเพศที่ปรากฏในห้องสนทนา 3) เนื้อหาที่เป็นการให้ความรู้ในเรื่องทั่วไป

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

- 2.1 รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต
- 2.2 ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ต
- 2.3 กลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต

2.1 รูปแบบการสื่อสารในกระทู้ “คุณถามมา ดร.โอดอไป

2.1.1 การนำเสนอโดยการใช้ตัวอักษร(Symbol)

2.1.2 การนำเสนอโดยการใช้ภาพ(Icon)

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต จะมีความสามารถสื่อสารได้ทั้งตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง รวมถึงการถ่ายทอดภาพจากกล้อง(Web Cam) ละม้ายคล้ายสื่อโทรทัศน์ก็ตาม แต่จากการศึกษา รูปแบบการสื่อสารของสื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ meetdoctoro.com พบว่ารูปแบบการสื่อสารภายในสื่ออินเทอร์เน็ตยังคงใช้ตัวอักษรเป็นหลักทั้งในแง่การสื่อสารเพื่อการใช้งาน คือ การสื่อสารเพื่อให้ทราบว่าจะสามารถค้นพบสิ่งที่ต้องการได้จากส่วนใดในโฮมเพจนี้ หรือคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งาน และการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร สารระ และความรู้เรื่องเพศผ่านข้อเขียน บทความ และการตอบคำถามปัญหาทางเพศ

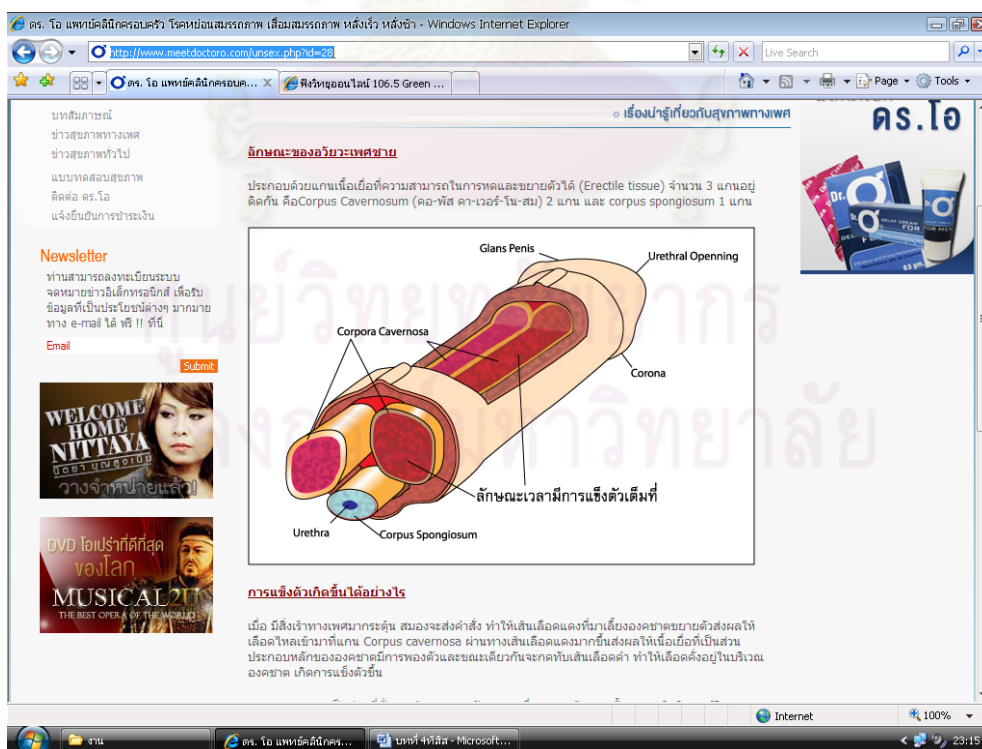
2.1.1 การนำเสนอโดยการใช้ตัวอักษร(Symbol)

ทั้งนี้ ลักษณะเฉพาะของตัวอักษร(Symbol) ที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถที่จะเลือกใช้ขนาด สี รูปแบบ และการจัดวางได้อย่างอิสระไม่ถูกกำหนดตายตัว ซึ่งผลของการที่สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอรูปแบบของตัวอักษรได้อย่างมีความหลากหลาย จึงกล่าวสรุปได้ว่า นอกจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่ออินเทอร์เน็ตจะเป็นรูปแบบการสื่อสารแล้ว ยังมีคุณลักษณะเฉพาะคือ สามารถที่ปรากฏได้ในหลากหลายรูปแบบทั้ง ขนาด สี และรูปแบบตัวอักษร

2.1.2 การนำเสนอโดยการใช้อีภาพ (Icon)

พบว่านอกจากรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรแล้ว สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำการสื่อสารโดยใช้ภาพนิ่งเข้ามาาร่วมด้วย ซึ่งภาพที่พบจะทำหน้าที่ในการสนับสนุนให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งลักษณะของภาพที่พบมีความแตกต่างกันออกไปในแง่ของการใช้งาน

ภาพประกอบบทความทั่วไปเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ เป็นภาพที่แพทย์นำมาเสนอร่วมกับบทความที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อการศึกษา ซึ่งในบางกรณีของการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การบรรยายด้วยตัวอักษรเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถสร้างความเข้าใจได้ง่าย ดังนั้นการใช้ภาพเข้ามาสื่อความหมายร่วมด้วยจึงเป็นทางออกที่ดีในการให้ความรู้เรื่องเพศ เนื่องจากการนำเสนอจะเป็นภาพที่ปรากฏเนื้อหาตามคำบรรยาย โดยที่ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องสร้างมโนภาพขึ้นเองตามคำบรรยาย ดังนั้นภาพที่นำเสนอจึงไม่มีความจำเป็นต้องตีความ ในขณะที่การรับรู้จากการบรรยายในบทความเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบต้องอาศัยภาพจากการจินตนาการในการสร้างภาพ ซึ่งเป็นไปได้ว่าผู้รับสารจะจินตนาการภาพจากคำบรรยายได้ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการนำเสนอของภาพบางภาพ เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป เป็นภาพที่อยู่ห่างไกลจากผู้ที่ไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ เช่น การใช้ภาพกราฟิก แสดงองค์ประกอบของอวัยวะเพศชาย

ภาพประกอบที่10 ลักษณะของภาพประกอบบทความ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาที่มีการนำภาพมาประกอบใช้นั้น สื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะของการนำเสนอภาพที่เปิดเผยมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ คือสามารถนำเสนอภาพได้อย่างอิสระ

2.2 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ต

แนวทางในการศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ตที่ปรากฏในเว็บไซต์ meetdoctoro.com ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ลักษณะความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะประกอบด้วย 1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ 2. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 3. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศ เช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ต ตามเนื้อหาที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอ ทางเว็บไซต์ meetdoctoro.com ผลจากการศึกษาเนื้อหาในเว็บไซต์สามารถสรุปจำนวนประเด็นแต่ละหัวข้อเรื่องได้ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวข้อเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากเนื้อหาในเว็บไซต์ www.meetdoctoro.com

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ		จำนวนที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	10	16
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	6	
ข. ลักษณะทางสุขวิทยา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	3	7
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	4	

ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศและการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	3	6
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิตและความต้องการทางเพศ	3	
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	กระทู้คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	-	-
	กระทู้คำถามเกี่ยวกับการวางตัวการปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัว	-	
	กระทู้คำถามอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม	-	

ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาในแต่ละบทความของภาพรวมนั้น ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุดคือ 16 กระทู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในเรื่องนี้ 10 กระทู้ด้วยกัน หัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์พบ 6 กระทู้

ลักษณะทางสุขวิทยา พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมา 2 กระทู้ โดยหัวเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ ถูกนำเสนอ 3 บทความ หัวเรื่องเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ พบ 4 กระทู้

ลักษณะทางจิตวิทยาพบ 6 กระทู้ โดย หัวเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศและการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์พบ 3 กระทู้และหัวเรื่องเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศพบ 3 กระทู้

ลักษณะทางสังคมวิทยาไม่พบแม้เพียงกระทู้เดียว

2.2.1 ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในแต่ละกระทู้

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศจำแนกเนื้อหาในแต่ละบทความทั้ง 29 กระทู้ พบผลจากการศึกษาดังนี้

ก. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) จากการศึกษานี้ ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางชีววิทยาพบเพียง 2 กระทู้ ดังนี้

1. หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบลักษณะของคำถามจำนวน 10 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

..... ที่อวัยวะเพศจะมีตุ่มใๆประมาณ 4-5เม็ด ไม่คัน ไม่ระคายเคือง และเวลาที่ผมมีอะไรกับแฟนแล้ว หลังจากนั้นไม่นานผมก็จะมีอาการคันในรูฉี่ครับ คันบ้างไม่คันบ้างอันตรายหรือป่าวครับ.....

(คุณช.ช้าง : 03-04-2010)

..... ผมมีความรู้สึกที่ว่าอวัยวะเพศไม่แข็งตัวเต็มที่มาระยะหนึ่งแล้วครับ ระยะหลังไม่สามารถสำเร็จได้เลย อยู่ๆก็อ่อนตัวลง อีกอย่างผมลองบีบโคนไว้แล้วลองช่วยสักแปบก็เสร็จ ส่วนน้ำกามมันน้อยมีลักษณะใสไม่ขุ่น อีกข้อที่อยากสอบถาม เวลาที่ผมปัสสาวะ เหมือนคนปัสสาวะไม่สุด จะมีน้ำค้างอยู่สะบัดก็ไม่หมด เวลาใส่กางเกงในมันก็ไหลออกมา ฉี่ไม่พุ่ง อวัยวะเพศไม่เคยแข็งเลยเวลาฉี่.....

(คนคิดมาก เวลา:09-04-2009)

2. หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 6 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

“..... ดิฉันอายุ 37 ปีมีแฟนอายุ 56 ปีแม้อายุจะต่างกันมากแต่เรื่องสุขภาพทางเพศยังดีอยู่ค่ะ แต่ดิฉันมีปัญหาคือดิฉันไม่เคยมีแฟนมาก่อน เพราะฉะนั้นครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ ตอนแรกช่องคลอดมีขนาดเล็กอยู่ แฟนใส่ไม่เข้าต้องใช้นิ้วช่วยขยายจนใส่เข้า แต่พอใส่เข้าได้จริงๆกลับรู้สึกไม่มีความสุข เวลาต้นเข้าไปจะมีอาการเหมือนปวดถ่ายอุจจาระ ออสิบบอกว่าช่องคลอดดิฉันขึ้นดี ถ้าแห้งแฟนก็ใช้เจลช่วย แฟนบอกให้ผ่อนคลายก็แล้วอาการนี้ก็ยังไม่หายไปค่ะ.....”

(โดย: คนเพิ่งเคย วันที่ 08-04-2010)

“.....การมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้งควรใช้เวลาเท่าไรจึงจะเหมาะสมครับ 2 แฟนบอกว่าอยากเสร็จเร็วๆตอนมีเพศสัมพันธ์ ถ้าหากทำนานๆ แฟนผมบอกว่ามันเจ็บ จึงอยากทราบว่ามันเกิดจากสาเหตุใด 3. บางครั้งเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เสร็จ แล้วชอบให้ผมเล่นต่อหน้า อยากทราบว่าอาการแบบนี้ยังไม่ถึงจุดสุดยอดใช้หรือเปล่าครับ.....”

(โดย: คุณ “อยากรู้” ครับ)

ข. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Hygienic Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 7 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ พบลักษณะของคำถามจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคทั่วไป

“...แทงเข้าไปแล้วเขาออกมาโดยไม่ใส่ถุงยางจะติดเอดส์ไหมและอวัยวะไม่มีบาดแผล....”

(โดย: คุณ เอ ศรีป)

“...ตอนนี้มีอาการหนังหุ้มอวัยวะเพศ แห้งมากจนแตก จนบางที่มันสามารถรูดมาให้สุดได้ รวมถึงหนังหุ้มอวัยวะด้วยที่แห้งแต่ไม่หนักเท่าและไม่ทราบว่าเป็นโรคผิวหนังหรือเปล่า”

(โดย: โหม่ง 04-03-2010)

2. หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ พบลักษณะของคำถามจำนวน 4 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการใช้ยาชนิดต่างๆ

“อยากถามว่าตัวยาข้างล่างสามารถรักษาเสื่อมทางเพศได้จริงหรือเปล่าครับ ผมอยากทดลองซื้อทานช่วยแนะนำด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ > แอล-อาร์จินีน 250มก. ลดปัญหาภาวะหย่อนสมรรถภาพทางเพศ และเสริมสร้างกล้ามเนื้อ แอล-อาร์จินีน เป็นกรดอะมิโนชนิดหนึ่ง เป็นสารตั้งต้น ในการสร้างไนตริกออกไซด์ ช่วยเพิ่มการไหลเวียนของ เลือดสู่อวัยวะเพศชายมากขึ้น เพิ่มความพึงพอใจ ช่วยกระตุ้นการสร้างอสุจิ สามารถ ควบคุมความดันโลหิต ลดคลอเรสเตอรอล มีประโยชน์ต่อระบบไหลเวียนเลือดและหัวใจ > แพลกสตีดสกัด 150 มก. ประกอบด้วย Lignans และ Omega 3 ช่วยยับยั้งการสังเคราะห์ ฮอริโมน dihydrotestosterone ป้องกัน โรคต่อมลูกหมากโต และป้องกันมะเร็งต่อมลูกหมาก นอกจากนี้ ยังให้ผลดีต่อสุขภาพหัวใจ ลดไขมันในเลือด และลดปัญหาผมร่วงในผู้ชาย > หอยนางรมสกัด 10 มก. เพิ่มสมรรถภาพทางเพศ ประกอบด้วย ไกลโคเจน (glycogen) ทอรีน (taurine) และสังกะสี (zinc) ช่วยเพิ่มการไหลเวียนเลือด เพิ่มปริมาณและความแข็งแรงของอสุจิ และช่วยป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือด....”

(โดย: ชวัลญ วันที่: 08-03-2010)

“ยาที่ท่านอย่างละ 1 เม็ดทุกวัน หลังอาหารก่อนนอน เม็ดสีเขียวเหลือง และเม็ดสีขาว สามารถทานร่วมกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้หรือไม่ครับ”

(โดย: หนึ่ง : เวลา :2010-03-29 :02 :36:09)

ค. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Psychological Aspect) จากการศึกษา ผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 9 ประเด็น ใน 2 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำถามจำนวน 3 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

“.....ผู้หญิงอายุเท่าไรที่หมดความต้องการทางเพศ หนูอายุ 32 รู้สึกเฉยๆแฟนอายุ 30 ก็เหมือนกัน...”

(โดย: น้องเล็ก วันที่: 18-03-2010)

“...เป็นคนหลังไวนะครับไม่เกิน 5 นาทีก็เสร็จ (คือเป็นคนทำเองนะครับ) แต่ถ้าแฟนเป็นคนทำก็รอจนแฟนเสร็จได้นะครับ อยากเป็นคนบรรเลงจนเธอเสร็จมั่งครับผมเป็นทุกข์มากนะครับ...”

(โดย: ชท วันที่: 27-04-2010)

2. หัวเรื่องกระทู้คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ พบลักษณะของคำถามจำนวน 3 ประเด็นตัวอย่างเช่น คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ

“ ตอนนี้แพรอายุ32 สามีอายุ 34 แต่งงานกันมาหลายปีแล้วค่ะ แต่ก็ไม่มีลูกซักทีคะให้สามีหลังในตลอดทุกครั้ง เคยพาสามีไปตรวจ คุณหมอบอกว่า น้ำเชื้อสามีไม่ค่อยแข็งแรง แพรกลัวใจมาก พอดีสามีได้รู้จักกับเพื่อนๆในเว็บสวิงกิ้งแห่งหนึ่งชาลองพูดคุยไปมาปรากฏว่า สามีแพรเขาติดต่อกันกลุ่มนี้มีกัน 3 คนคุยกับพรก่อนว่าจะให้มีอะไรกัน แต่สามีบอกว่าจะปล่อยให้ท้องเลยจะได้ไหม แพรเองก็กลัวจะให้คนแปลกหน้ามาจะมีอะไรกับเราได้ไง แกรมจะให้

ห้องอีกก็เลยนอนสามมีแต่ไปมาๆลองคิดดูเขาพยายามทำลูกให้แพแล้วแต่ทำไม่ได้ เลยตัดสินใจว่าตกลง เราก็เลยนัดเจอพวกเขาทั้ง3คน เป็นคนหน้าตาดีทั้งนั้นคะ มีการงานดีที่นั่นมีครอบครัวกันหมดแล้วเขาได้ฟังเรื่องราวของแพแล้วเขาตกลงจะช่วย แต่แพบอกสามมีและพวกเขาว่าแค่ครั้งเดียวพอ ถ้าห้องก็ดีใจพวกเขาไม่มีโรคอะไรด้วย พวกเราทั้ง 5 ก็มีอะไรกันโดยให้พวกเขาหลังข้างในกันหมด แล้วก็แยกย้ายกันไป หลังจากนั้น 3 วัน แพร์ก็มีอาการแปลกๆคะ อยากมีอะไรแบบนั้นกับพวกเขาอีก เลยบอกสามมีไป สามมีก็ไม่ว่าก็เลยโทรตามพวกเขามาอีกก็มีอะไรกันอีก กลับกลายเป็นว่า แพร์กลายเป็นคนชอบเรื่องแบบนี้ซะแล้ว ตัดใจ พวกเขาแล้ว ก็นัดกันหลายครั้งทุกๆครั้งจะให้บังคับให้พวกเขาหลังในทุกคน จนในที่สุดก็ห้องได้ 1 เดือนกว่าๆแล้วคะ แพร์และสามมีดีใจมากทั้งที่ไม่ใช้น้ำเชื้อของเขาก็ตาม แต่ก็ยังมีอะไรกับพวกเขาเหมือนเดิม แพร์มีจิตใจปกติหรือเปล่าคะ

(โดย: คุณแพร์ เวลา : 26-03-2010)

ประเภทของคำถามจำแนกตามเพศ

ในส่วนของผู้ถามได้มีการส่งกระทู้เข้ามาถามมีจำนวนผู้ถามตามจำนวนทั้งหมด29 กระทู้ โดยผู้ถาม 1 คนถาม 1 คำถามโดยเฉลี่ย ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ลักษณะความรู้เรื่องเพศเข้ามาจำแนกเพศของผู้ถามดังนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบจำนวนคำถามในแต่ละประเด็นปัญหาโดยแบ่งตามเพศผู้ถามในเว็บไซต์meetdoctoro.com

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ	ประเด็น	เพศผู้ถาม		รวม
		เพศชาย	เพศหญิง	
ก.ลักษณะทางชีววิทยา	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	10	-	10
	คำถามระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	4	2	6
	คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง	-	-	-
	รวม	14	2	16
ข.ลักษณะทางสุขภาพ	คำถามเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง	2	-	2
	คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	3	-	3
	คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ	2	-	2

	เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ			
	รวม	7	-	7
ค.ลักษณะทางจิตวิทยา	คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง	-	2	2
	คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับ เพศสัมพันธ์	3	-	3
	คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ		1	1
	คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความ ต้องการทางเพศ	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทาง พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	-	-	-
	รวม	3	3	6
ง.ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม ทั่วไปและภายในครอบครัว	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และ สิ่งแวดล้อม	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง	-	-	-
	คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ	-	-	-
	รวมทั้งหมด	24	5	29

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าคำถามจากเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยพบคำถามลักษณะชีววิทยาถึง 16 ประเด็น ในหัวข้อคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายพบ 10 ประเด็น รองลงมาคือ พบคำถามลักษณะทางสุขภาพจิตวิทยา 7 ประเด็น ในหัวข้อคำถามเกี่ยวกับคำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์พบ 3 ประเด็น

และเมื่อพิจารณาถึงหัวข้อที่มีจำนวนคำถามจากผู้ชายมากที่สุด โดยพบคำถามลักษณะชีววิทยาถึง 16 ประเด็น ในหัวข้อคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายพบจำนวน 6 ประเด็น รองลงมาคือ ลักษณะทางสุขภาพจิตวิทยา 7 ประเด็น ในหัวข้อคำถามโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการและการตรวจรักษา ฯลฯพบถึง 3 ประเด็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย

“...ผมมีปัญหาระบบอวัยวะเพศโค้งงอครับ มีลักษณะโค้งงอลงด้านล่างประมาณ 25-35 องศาครับ จะมีวิธีใดรักษาให้กลับมาตรงเป็นปกติ....”

(ใหญ่” ครับ)

“ อวัยวะเอียงแล้วอาจมีปัญหานี้ใหม่ครับ ”

(คุณ”เด็ก” ครับ)

2) คำถามโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ

“...ผมคลำพบก้อนเนื้อแข็งๆเล็กๆอยู่ใต้ผิวหนังองคชาติ เคยจากโคนมาประมาณ 5 mm เคยคิดว่าน่าจะมีอาการผิดปกติ แต่ไม่เจ็บปวดนอกจากมันบวมไปมากจนเกินไป อยากถามว่า อาการที่ผมเป็นคืออะไร และต้องรักษาด้วยวิธีใด...”

(หนุ่มน้อยเวลา:08-04-2001)

ผลจากการศึกษาพบว่า ลักษณะของคำถามจากผู้ชายเปรียบเทียบกับคำถามจากผู้หญิงที่ถูกนำเสนอในเว็บไซต์ meetdoctoro.com ปรากฏว่าคำถามในประเด็นปัญหาทางชีววิทยา หัวเรื่องคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย ซึ่งคำถามที่ถูกคัดเลือกมาสะท้อนความคิดที่ว่า “เพศชายเป็นฝ่ายเสนอ ผู้หญิงเป็นผู้สนอง” ได้ชัดเจนทีเดียว เห็นได้จากคำถามส่วนใหญ่จากผู้ชาย จะเป็นคำถามที่บ่งบอกความถึงความต้องการของตนเองให้มีสุขภาพทางเพศที่ดี สามารถที่ทางเพศของตนเอง โดยเป็นคำถามในลักษณะเพื่อหาสาเหตุและต้องการรักษาเกี่ยวกับอวัยวะเพศที่มีอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ หรือความผิดปกติของอวัยวะเพศในเรื่องของรูปร่างโค้งงอไปจากเดิม เป็นต้น

ลักษณะของคำตอบเรื่องเพศศึกษาที่พบในเว็บไซต์meetdoctoro.com

ผู้วิจัยพบว่า การตอบปัญหาทางเพศในสื่ออินเทอร์เน็ตมีลักษณะเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ กล่าวคือเมื่อผู้ประสบปัญหาทางเพศตั้งคำถามในลักษณะสุขอศึกษา แต่ในขณะที่เดียวกันแพทย์ผู้เชี่ยวชาญอาจให้คำตอบที่เป็นลักษณะชีววิทยา จึงกล่าวได้ว่า ลักษณะคำถามและลักษณะคำตอบในเว็บไซต์meetdoctoro.comไม่เป็นแบบแผนทุกครั้งไป

แนวทางในการศึกษาคำตอบเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในเว็บไซต์meetdoctoro.com ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ลักษณะความรู้เรื่องเพศศึกษาทั้ง 4 ลักษณะประกอบด้วย 1. ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ 2. ลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 3. ลักษณะทางจิตวิทยาของความรู้เรื่องเพศ 4. ลักษณะทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องเพศเพื่อจำแนกลักษณะคำตอบทางเพศ พบว่าเนื้อหาเหล่านี้ประกอบด้วยความรู้เรื่องเพศศึกษาในลักษณะใดบ้าง

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศที่พบในสื่ออินเทอร์เน็ต ตามเนื้อหาที่เว็บไซต์meetdoctoro.comนำเสนอ ดังนี้

ตาราง 9 แสดงจำนวนประเด็นที่พบในแต่ละหัวข้อเรื่องของการให้ความรู้เรื่องเพศจากการตอบปัญหาในเว็บไซต์meetdoctoro.com

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศและหัวข้อเรื่องในการให้ความรู้เรื่องเพศ	ประเด็น	จำนวนที่พบ	รวม
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำตอบเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	9	19
	คำตอบระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	2	
	คำตอบเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	7	
	คำตอบเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	1	
	คำตอบเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง	-	
ข. ลักษณะทางสุขวิทยา	คำตอบเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง	-	6
	คำตอบเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อากาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	1	
	คำตอบเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สิว เริม ฯลฯ	5	
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำตอบเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรม ความต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง	-	
	คำตอบเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับ	-	

	เพศสัมพันธ์		
	คำตอบเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ	-	
	คำตอบเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความ ต้องการทางเพศ	-	
	คำตอบเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ	-	
ง.ลักษณะทางสังคม วิทยา	คำตอบเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	-	
	คำตอบเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคม ทั่วไปและภายในครอบครัว	-	
	คำตอบเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และ สิ่งแวดล้อม	-	
	คำตอบเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง	-	
	คำตอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ	-	
	คำตอบเกี่ยวกับชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัว	-	
	คำตอบเกี่ยวกับการกี่ยวพาราสิ	-	

ผลจากการจำแนกลักษณะของการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของในภาพรวมของแต่ละกระทู้
ในเว็บไซต์ meetdoctoro.com นำเสนอ โดยใช้เกณฑ์ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้ามา
พิจารณาพบว่า คำตอบจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกระทู้ภาพรวมนั้น ยังคงพบว่าลักษณะ
ทางชีววิทยามีการนำเสนอมากที่สุด แต่เนื้อหาลงมาคือลักษณะทางสุขวิทยาเช่นเดียวกับการ
จำแนกคำถาม ส่วนลักษณะทางจิตวิทยาและสังคมวิทยาไม่สอดคล้องหรือไม่ตรงกับลักษณะ
คำถามกล่าวเนื่องจากไม่พบการตอบปัญหาในลักษณะดังกล่าว

ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุดคือ 19 กระทู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวข้อเรื่องคำตอบ
เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในเรื่องนี้ 9 กระทู้ด้วยกัน
รองลงมาคือหัวข้อเรื่องคำตอบเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์พบ 7 กระทู้

ลักษณะทางสุขวิทยา พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมาคือ 6 กระทู้โดยหัว
เรื่องคำตอบเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯถูกนำเสนอจำนวน 5
กระทู้ หัวข้อเรื่องคำตอบเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ
พบ 1 กระทู้

ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยา ไม่พบการตอบปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญ ส่วนเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่ปรากฏในรูปแบบคำตอบ ผู้วิจัยใช้ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาจำแนกเช่นเดียวกันเพื่อให้สามารถทราบได้ว่า คำตอบปัญหาเรื่องเพศจากผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะของความรู้เรื่องใดบ้าง ผลจากการศึกษาลักษณะคำตอบปัญหาทางเพศที่ปรากฏในเว็บไซต์meetdoctoro.comพบดังนี้

ลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศ (Biological Aspect) จากการศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 19 ประเด็น ใน 5 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย พบลักษณะของการตอบปัญหาจำนวน 9 ประเด็น ตัวอย่างเช่น คำตอบเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย

“การหลั่งเป็นสรีรสภาพหรือสรีรวิทยา คือหน้าที่หรือการทำงาน หรือปฏิกริยาหนึ่งที่ปกติของระบบสืบพันธุ์/เจริญพันธุ์ มีอวัยวะเพศหรืออวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก (external genitalia)

(เว็บไซต์meetdoctoro.com ประจำวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2553)

“การบริหารให้เกิดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อซี่โครงนั้น คือหาวิธีทำให้เกิดสภาวะแข็งตัวขององคชาตสม่ำเสมอและนานพอเหมาะ...”

(เว็บไซต์meetdoctoro.com ประจำวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2553)

2. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ พบลักษณะของคำตอบจำนวน 7 ประเด็น ตัวอย่างเช่น การตอบปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง

“....ถ้าสอดใส่เข้าและออกอยู่ตลอด อาจมองไม่เห็นรอยถลอกที่ผิวหนังชาย(น้องสาวก็เช่นกัน) ไม่รู้ดีที่ว่าเสป(อาจเป็นเพราะว่าถลอกไม่มากจนสามารถทำให้เกิดอาการหรือหายเร็วเพราะว่าตื่นๆครับ)”

(เว็บไซต์meetdoctoro.com ประจำวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ.2553)

“...สวนแห้ง หรือบางท่านใช้คำว่า “ขอบบนของส่วนหัว” ขององคชาต” ส่วนของส่วนหัว” ของน้องชายนั้น ก็เช่นกันนะครับ อาจพบว่ามีติ่งเนื้อออก หรือหูดหงอนไก่...”

(เว็บไซต์meetdoctoro.com ประจำวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553)

ข. ลักษณะทางสุขศึกษาของความรู้เรื่องเพศ (Hygienic Aspect) จากการศึกษาผู้วิจัยพบการให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะทางสุขวิทยาของความรู้เรื่องเพศทั้งหมด 6 ประเด็น ใน 3 หัวเรื่องดังนี้

1. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ พบ 5 กระทั่ง

“ในกรณีที่อยู่วัยวุฒิไม่แข็งตัว อาจใช้ยาทา ยารับประทาน ยาสอด ยาฉีด ยาพ่น และอาจต้องร่วมกับอุปกรณ์เสริมในรายที่ยากหรือวัยเกินกลางคนนะครับ”

(เว็บไซต์meetdoctoro.com ประจำวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ.2553)

2. หัวเรื่องคำตอบเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษาฯลฯพบ 1 กระทั่ง

“...รอยต่างๆ”เริ่ม”เป็นได้ 2 ลักษณะคือจางหรือ /และสีเข้มเทียบเคียงกับสีผิวปกติข้างๆครับ ตัวอย่างง่ายๆสีจางคล้ายสี “เกล็ดอิน” ที่ผิวหนังบริเวณต่างๆของร่างกาย...”

(เว็บไซต์meetdoctoro.com ประจำวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2553)

2.3 กลวิธีการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยพบว่า มี 3 กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ต ดังจะได้กล่าวต่อไป

1. กลวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือ โดยการใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษา เป็นการศึกษาถึงกลวิธีที่ช่วยในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา โดยการใช้แพทย์ เป็นผู้ตอบกระทู้ปัญหาทางเพศในห้องสนทนาพบว่า มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในหลายสาขา เข้ามาร่วมตอบกระทู้คำถามปัญหาทางเพศอีกด้วย โดยจะขึ้นชื่อแพทย์ผู้ร่วมให้คำแนะนำไว้ในห้องสนทนา แต่จากการศึกษาพบว่าจำนวนของแพทย์ท่านอื่นๆ ในการเข้ามาร่วมให้คำแนะนำอยู่ในระดับไม่มากนัก

2. กลวิธีการใช้ภาษา การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นการให้ความรู้โดยใช้ตัวอักษร(Symbol) เพื่อการสื่อสารความหมายต่างๆเกี่ยวกับเพศ ซึ่งผู้วิจัยพบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายเรื่องเพศถูกนำเสนอใน 2 ลักษณะ คือ ภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 10 แสดงภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของเว็บไซต์meetdoctoro.com

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ		ภาษาที่พบจากการสื่อสารในเว็บไซต์ meetdoctoro.com	
		เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
ภาษาที่เกี่ยวข้องกับ ต่างๆของร่างกาย	อวัยวะเพศชาย	อวัยวะเพศ,องคชาติ, อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก ,Penis,สืบพันธุ์ชาย	น้องชาย,น้องเขา
	ลูกอั้นทะ	อั้นทะ	-
	น้ำอสุจิ	น้ำอสุจิ	น้ำกาม
	อวัยวะเพศหญิง	อวัยวะสืบพันธุ์	น้องสาว,แคมใหญ่,แคม น้อย
	ช่องคลอด	ช่องคลอด	-
	น้ำหล่อลื่น	น้ำหล่อลื่น	-
	ทวารหนัก	ทวารหนัก,รูทวาร,ช่อง ทวาร	ประตูล้าง
	เยื่อพรหมจารี	เยื่อพรหมจารี	-
ภาษาที่ใช้เกี่ยวกับ เพศสัมพันธ์และ กิจกรรมทางเพศ	การมีเพศสัมพันธ์	มีเพศสัมพันธ์, มี ความสัมพันธ์,ร่วมรัก,ร่วม เพศ,มี sex,ปฏิบัติกิจ	มีอะไรกัน,ยุ่งเกี่ยว.นอน ,ร่วม,มีกิจกรรม,ทำ การบ้าน,แทง
	จุดสุดยอดทางเพศ	จุดสุดยอด	เสร็จ,ถึง,เสร็จกิจ
	ท่าทางในการร่วมเพศ	-	ทำเอง
	กระตุ้นเร้าทางอารมณ์	เล้าโลม, กระตุ้น	โหมโรง,ปลุกให้สู้
ข้อบกพร่องทางเพศ	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว,ไม่ เต็มที	อ่อนปวกเปียก,อ่อนตัว
	การหลังเร็ว	หลังเร็ว	นกเขาไม่ขัน , นกกระจอกไม่ทันกินน้ำ
	อาการหย่อนสมรรถภาพ ทางเพศ	โรคอีดี้,หย่อนสมรรถภาพ ทางเพศ	ไม่แข็ง,ปวกเปียก

ภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายเรื่องเพศศึกษาพบว่า มีลักษณะการใช้ภาษาที่เป็นทางการ และลักษณะภาษาที่ไม่เป็นทางการพบว่า ลักษณะการถามปัญหาเรื่องเพศเป็นการใช้ภาษาในลักษณะทางการ ในขณะที่ผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศก็จะใช้ภาษาทางการในลักษณะเดียวกับผู้ตอบปัญหาเช่นกัน

ตัวอย่างภาษาที่เป็นลักษณะทางการเช่น

คำถาม ผมมีสัจรูปร่างผิดปกติเยอะ(คือไปตรวจแล้วมีสัจที่รูปร่างปกติแค่ 6%เองครับ จะแท้งมั้ยครับ)

คำตอบ ความผิดปกติในระดับยีนหรือโครโมโซมของตัวสัจสามารถทำให้สัจมีรูปร่างผิดปกติ

(30 มีนาคม พ.ศ.2553)

ส่วนภาษาที่ไม่เป็นทางการจะเป็นการเลือกใช้ภาษาหรือคำต่างๆมาทดแทน โดยการเลือกคำที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกันในด้านความหมาย แต่มีลักษณะบางประการที่ร่วมกัน ถ่ายทอดความหมายให้กันได้ เช่นคำว่า”แท้ง”ลักษณะอย่างหนึ่งของการมีเพศสัมพันธ์ คือ การนำอวัยวะเพศสอดใส่เข้าไปในช่องคลอด โดยภาษาที่ใช้ไม่ได้มีการคัดกรองมาก่อนที่จะนำเสนอแพร่บนสื่ออินเทอร์เน็ต

แต่ในบางกรณีผู้ถามใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ แต่ผู้ตอบใช้ภาษาที่เป็นทางการ

ตัวอย่างภาษาที่เป็นลักษณะไม่เป็นทางการในคำถามและใช้ลักษณะภาษาทางการในคำตอบ

คำถาม แท้งเข้าไปแล้วเอาออกโดยไม่ใส่ถุงยางจะติดเอดส์ไหม

คำตอบ ถ้าสอดใส่เข้าและออกอยู่ตลอดเวลา อาจมองไม่เห็นรอยถลอกที่ผิวหนังตัวเอง

(22 มีนาคม พ.ศ.2553)

ผู้วิจัยพบว่าการสื่อความหมายจากแพทย์ที่ให้คำแนะนำนั้น ลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อความหมายที่เป็นศัพท์เทคนิคหรือการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศจะทำการเขียนภาษาไทยที่สามารถอ่านออกเสียงเป็นภาษาต่างประเทศได้ เช่น การที่แพทย์จะพูดถึงสรีรวิทยา ซึ่งศัพท์เทคนิคว่า”Vulvae”แต่ในการสื่อความหมายของคำนี้ แพทย์ผู้ที่ให้คำแนะนำจะใช้อักษรในการสื่อความหมายของคำนี้ว่า “ส่วนในเพศหญิง”จึงพบว่ามีการใช้ศัพท์เทคนิคอยู่บ้างแต่ก็จะใช้ภาษาไทยในการสื่อความหมายกำกับอยู่ด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างเช่น

“...ส่วนในเพศหญิง (Vulvae)ประกอบด้วย องคชาติ แคมใหญ่แคมน้อย ท่อปัสสาวะ....”

3. กลวิธีการใช้สัญญาวิทยา

การวิเคราะห์การสื่อสารในเว็บไซต์meetdoctoro.com นี้ผู้วิจัยได้ใช้กลวิธีการใช้สัญญาวิทยาเพื่อสื่อความหมายเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับความสุขภาพและค่านิยมเกี่ยวกับความสุข และได้

จำแนกสัญญาณโดยคำนึงถึงสัญลักษณ์(symbol)ที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกันเป็นสำคัญคือ วจนภาษาซึ่งปรากฏในเว็บไซต์meetdoctoro.com ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยขอวิเคราะห์ลักษณะสัญญาณในการสื่อสารที่เป็นวจนภาษา

ผู้วิจัยได้นำการวิเคราะห์ความหมายโดยนัยมาใช้วิเคราะห์การสื่อสารที่เป็นวจนภาษาในเว็บไซต์ meetdoctoro.com จากการวิเคราะห์พบว่ามีสัญญาณที่สื่อความหมายเรื่อง”เพศ”พบ4 ลักษณะดังนี้

- สัญญาณที่สื่อถึงการร่วมเพศ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์
- สัญญาณที่สื่อถึงการหลังเร็ว
- สัญญาณที่สื่อถึงการระบายอารมณ์ทางเพศ
- สัญญาณที่สื่อถึงอวัยวะเพศ

- สัญญาณที่สื่อถึงการร่วมเพศ และพฤติกรรมเพศสัมพันธ์

ตัวอย่างเช่น

“...อาจเป็นสภาวะที่เรียกว่า **“โตไม่รู้ลัม”** ก็ได้ครับไม่ใช่เรื่องปรกติครับ

“โตไม่รู้ลัม” หมายถึง การแข็งตัวของอวัยวะเพศ

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2553

“...ควรหัดฝึก**โหมโรง**ให้ดีให้เหมาะสม ฝึกสังเกตุกันและกัน...”

“การโหมโรง” หมายถึง ขั้นตอนของการปฏิบัติการทางเพศ

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553

“...ตอนมี**อะไร**กับแฟน บางครั้งก็ไม่ยอมแข็งพอที่จะมี**อะไร**กันได้ต้องเอานิ้วบีบโคนไว้ให้แข็ง จึงจะเอาเข้าไปได้....”

“อะไร” หมายถึง ร่วมเพศ,มีเพศสัมพันธ์

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2553

- สัญญาณที่สื่อถึงอาการหลังเร็ว

ตัวอย่างเช่น “.....ชายที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ**ลัมปากอ่าว**ก่อน ไม่ได้ถึงไหนเลย ไม่ได้สอดเลยก็จบ...”

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2553

“ลุ่มปากอ่าว” หมายถึง อาการหลังเรื้อ

- สัญญะที่สื่อถึงการระบายอารมณ์ทางเพศ

ตัวอย่างเช่น

“.....เพื่อนผมอายุ 33 ปี มันเข้าอนตั้งแต่ 2 ทุ่ม และตื่นตอนราวๆตี 3 เป็นประจำครับ ผมสงสัยว่า ปกติผู้ชายจะ**เคารพธชาติ**ช่วงเช้าๆ...”

“**เคารพธชาติ**” หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2553

- สัญญะที่สื่อถึงอวัยวะเพศ

ตัวอย่างเช่น

“.... การหลังมีความหมายหลายประการเช่นการแข็งของ**น้องเรา** การโหมโรงก่อนสอดใส่....”

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2553

“...ขอถามคุณหมอเรื่อง**น้องชาย**หน่อย เพราะมันดูเหมือนจะผิดปกติ...”

“**น้องเรา**” และ “**น้องชาย**” หมายถึง อวัยวะเพศชาย

ที่มา: เว็บไซต์meetdoctoro.com วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2553

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปข้อค้นพบการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต
ตารางที่ 11 แสดงผลจากการศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่ออินเทอร์เน็ต
สามารถสรุปได้ดังนี้

หัวข้อที่พบ	รายละเอียด
รูปแบบการนำเสนอ	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาผ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com ที่เป็นลักษณะ การถามมา ตอบ ไปภายใต้กระทู้ชื่อว่า"คุณถามมา ดร.โอตอบไป" โดย มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญตอบคำถาม
ลักษณะเนื้อหาคำถาม	พบว่าลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศเป็น ประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด รองลงมาคือ ลักษณะทางสุขวิทยา ลักษณะทางจิตวิทยา และ ลักษณะทางสังคมวิทยาตามลำดับ
ลักษณะเนื้อหาคำตอบ	พบว่าลักษณะชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศเป็น ประเด็นในการให้ความรู้มากที่สุด รองลงมาคือ ลักษณะทางสุขวิทยา ลักษณะทางตามลำดับ
กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของ สื่ออินเทอร์เน็ต	กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อ อินเทอร์เน็ต พบ 2 วิธีด้วยกัน คือกลวิธีการใช้ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหา เพศศึกษา เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับ ข้อมูล โดยมีแพทย์เป็นผู้ให้ความรู้นอกจากนี้การ อ้างอิงถึงผลการวิจัยเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้อง และที่มาของข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือกลวิธีในการ ใช้ภาษาซึ่งพบการใช้ภาษาใน 2 ลักษณะ คือ ภาษาที่ เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ กลวิธีการใช้สัญญา วิทยา เพื่ออธิบายความหมายเรื่องเพศ พบ 4 ประเภท ได้แก่ 1)สัญญาที่สื่อถึงการร่วมเพศ และพฤติกรรม เพศสัมพันธ์ 2)สัญญาที่สื่อถึงการหลังเร็ว 3)สัญญาที่ สื่อถึงการระบายนอกทางอารมณ์ 4)สัญญาที่สื่อถึง อวัยวะเพศ

การเปรียบเทียบลักษณะของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยที่พบเกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ถึงลักษณะการนำเสนอเรื่องเพศศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำ 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศเข้าไปศึกษาจำแนกเนื้อหาของประเด็นปัญหาในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อสรุปเปรียบเทียบดังนี้

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบจำนวนการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

ประเด็นในการเปรียบเทียบ		หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	30	10
	ปัญหาระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง	7	–
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	21	6
	ปัญหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	3	–
	ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง	4	–
	รวม	62 (93.62%)	29 (4.64%)
ข. ลักษณะทางสุขศึกษา	ปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายในช่วงวัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง	7	–
	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	14	3
	ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	15	4
	รวม	36 (54.36%)	7 (2.03%)

ค.ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรมความต้องการทางจิตใจที่ เปลี่ยนแปลง	5	–
	ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทาง เพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	7	3
	ปัญหาเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ	8	–
	ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	4	3
	ปัญหาเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทาง พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	4	–
	รวม	28 (42.28%)	6 (1.74%)
ง.ลักษณะทางสังคมวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม	1	–
	ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวใน สังคมทั่วไปและภายในครอบครัว	20	–
	ปัญหาอิทธิพลของเหตุการณ์และ สิ่งแวดล้อม	1	–
	รวม	22 (33.22%)	–

ประเด็นปัญหาที่ผู้รับสารของสื่อทั้ง 2 ประเภท คือปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศชาย” เป็นปัญหาที่ผู้รับสารของสื่อทั้ง 2 ประเภท ประสบปัญหามากที่สุด และเป็นปัญหาที่ต้องการความรู้ในลักษณะนี้มากที่สุด ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถเห็นได้จากประเด็นในการตั้งคำถามมากที่สุดอยู่ในหัวเรื่องเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย

นอกจากนี้ผลจากการจำแนกคำถามปัญหาทางเพศ ผู้วิจัยพบประเด็นปัญหาที่สื่อทั้ง 2 ประเภท นำเสนอ ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

ลักษณะและหัวเรื่องประเด็นในการเปรียบเทียบ		ประเด็นปัญหาที่สื่อทั้ง 2 ประเภท
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย	ปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศโค้งงอ , อวัยวะเพศไม่แข็ง
	ปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการทางเพศ และความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์
ข. ลักษณะทางสุขภาพ	ปัญหาเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ	การร่วมเพศโดยไม่สวมถุงยางอนามัย
	ปัญหาเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ	การใช้ยาเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์	อายุเท่าไรถึงหมดความต้องการทางเพศ, การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
	ปัญหาเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศ	การร่วมเพศหมู่หรือสวิงกิง

จากตารางที่ 12 สามารถสรุปได้ว่าประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 2 ประเภทซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเด็นปัญหาเรื่องเพศที่ผู้คนในสังคมให้ความสำคัญนั้น พบว่าจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เรื่องเพศมากที่สุด ตามที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้ว และเมื่อพิจารณาในระดับลึกในเนื้อหาผู้วิจัยพบว่าประเด็นที่พบว่าสื่อทั้ง 2 นำเสนอเหมือนกันนั้น “หัวเรื่องปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย” มีประเด็นที่พบเหมือนกันมากที่สุดในบรรดาหัวเรื่องอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศโค้งงอ และอวัยวะเพศไม่แข็งในขณะที่มีกิจกรรมทางเพศ ซึ่งประเด็นปัญหาทั้ง 2 นี้ สามารถเป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายนั้นล้วนเกิดจากการไม่ได้รับความสุข หรืออุปสรรคปัญหาทางเพศทั้งสิ้น การที่พบประเด็นทั้ง 2 ข้อนี้ถูกนำเสนอเหมือนกันในสื่อทั้ง 2 ประเภท จึงอาจเรียกปัญหาทั้ง 2 ข้อนี้ได้ว่าเป็น”ปัญหายอดนิยม” ที่เกี่ยวกับเรื่องความไม่สุขสมหวังจากมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีลักษณะที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลมากกว่าเป็นเรื่องสังคมโดยรวม

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบภาษาที่ใช้ในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ		ภาษาที่พบในสื่อทั้ง 2 ประเภท			
ภาษาที่เกี่ยวข้องกับส่วนต่างๆของร่างกาย X		หนังสือพิมพ์		อินเทอร์เน็ต	
		เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
		อวัยวะเพศชาย	✓	✓	✓
ลูกอัณฑะ	✓	-	✓	-	
น้ำอสุจิ	✓	✓	✓	✓	
อวัยวะเพศหญิง	✓	✓	✓	✓	
ช่องคลอด	✓	-	✓	-	
ทวารหนัก	✓	✓	✓	✓	
เยื่อพรหมจารี	✓	✓	✓	-	
ภาษาที่ใช้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และกิจกรรมทางเพศ	การมีเพศสัมพันธ์	✓	✓	✓	✓
	จุดสุดยอดทางเพศ	✓	✓	✓	✓
	ท่าทางในการร่วมเพศ	-	✓	-	✓
	กระตุ้นเร้าทางอารมณ์	✓	✓	✓	✓
ข้อบกพร่องทางเพศ	อวัยวะเพศไม่แข็งตัว	✓	✓	✓	✓
	การหลั่งเร็ว	✓	✓	✓	✓
	อาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ	✓	-	✓	-

การเปรียบเทียบภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์พบว่ามีการใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่เหมือนกันของสื่อทั้ง 2 ประเภท คือในเรื่องของอวัยวะเพศชาย, อวัยวะเพศหญิง, ทวารหนัก, การมีเพศสัมพันธ์, จุดสุดยอด, การกระตุ้นเร้าอารมณ์, อวัยวะเพศไม่แข็งตัว, การหลั่งเร็ว เป็นต้น

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบภาพรวมการนำเสนอความรู้ของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

หัวข้อ	สื่อหนังสือพิมพ์	สื่ออินเทอร์เน็ต
เพศผู้ถาม	ชายมากกว่าหญิง	ชายมากกว่าหญิง
อายุผู้อ่าน	55 ปีขึ้นไป	26-35
ปัญหาที่ถาม/ประเด็นที่พบ	เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ	เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ
ภาษาที่ใช้	วิจนภาษา/ทางการและไม่เป็นทางการ	วิจนภาษา/ไม่เป็นทางการมากกว่าทางการ
การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่าน	ช้า/น้อย	ปานกลาง
สัญญาณที่ใช้	น้อย	มาก

การเปรียบเทียบภาพรวมการนำเสนอความรู้ของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่า อายุผู้อ่านพบในสื่อหนังสือพิมพ์เป็นกลุ่มผู้ประสบปัญหาทางเพศเขียนจดหมายเข้ามาถามมากที่สุดมีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป ส่วนสื่ออินเทอร์เน็ตพบ 26-35 ปีมากที่สุด ปัญหาที่ถามหรือประเด็นที่พบในสื่อทั้ง 2 ประเภทเหมือนกันคือเรื่องเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ภาษาที่ใช้เป็นลักษณะวิจนภาษาใช้ทั้งภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในการสื่อความหมายเรื่องเพศ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านของสื่อทั้งสองประเภทเป็นไปในลักษณะน้อยถึงปานกลางและสัญญาณที่ใช้พบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีการใช้คำสัญญาณมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์เนื่องจากคุณสมบัติของสื่อที่มีความเป็นส่วนตัวมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเป็นสื่อสาธารณะมากกว่า

การเปรียบเทียบความแตกต่างของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากผลการวิจัย พบว่ามีรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ตัวอักษรเป็นหลักในการสื่อสารที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา แต่หนังสือพิมพ์ไม่สามารถที่จะนำเสนอภาพประกอบในการให้ความรู้ได้เช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากสื่อหนังสือพิมพ์มีพื้นที่ในการนำเสนอที่จำกัด และเป็นบทความที่กึ่งวิชาการ

กึ่งบันเทิง ดังนั้น การที่ลงรูปภาพประกอบอาจจะกลายเป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศโดยทางอ้อม หรือถูกมองว่าเป็นบทความวิชาการมากจนอาจทำให้ผู้อ่านบางกลุ่มรับไม่ได้ในลักษณะการเข้าถึงเนื้อหา หรืออาจไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาที่สื่อแนะนำเสนอนั่นเอง ในขณะที่สื่ออินเทอร์เน็ตมี

พื้นที่ในการนำเสนอมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ประกอบกับภาพที่นำเสนออยู่นั้นอยู่ภายใต้บริบทของการสื่อสารในเชิงวิชาการ จึงไม่ส่อไปในทางกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศ

ลักษณะการนำเสนอพบว่าลักษณะคำถามในสื่อหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอใน 4 ลักษณะคือลักษณะทางชีววิทยา ลักษณะทางสุขวิทยา ลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางสังคมวิทยา แต่ในสื่ออินเทอร์เน็ตมีการนำเสนอปัญหาเรื่องเพศเพียง 2 ลักษณะคือลักษณะทางชีววิทยาและลักษณะทางสุขวิทยาเท่านั้น

การใช้กลวิธีการนำเสนอพบว่ากลวิธีที่ใช้ในสื่อสิ่งพิมพ์มีทั้งหมด 3 วิธีคือ 1. กลวิธีความน่าเชื่อถือโดยใช้แพทย์และการใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติ 2. กลวิธีการใช้ภาษา 3. กลวิธีการใช้สัญลักษณ์

สื่ออินเทอร์เน็ตใช้กลวิธีที่ไม่แตกต่างกับสื่อสิ่งพิมพ์มากนัก เพียงแต่ไม่มีการใช้งานวิจัยมาช่วยสนับสนุนในการตอบคำถามเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

ความพึงพอใจของผู้รับสาร

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์"เสพสมบมิมสม"และเว็บไซต์ meetdoctoro.com ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ใช้การแจกแจงความถี่ แสดงตารางแบบร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายข้อมูลประกอบด้วยลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านเสพสมบมิมสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com ดังนี้

1. ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
2. การแสวงหาข่าวสารที่เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ
3. การใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ
4. ความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 3 ข้อ โดยใช้สถิติ ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์

สมมุติฐานข้อที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบมิมสม" มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

สมมุติฐานข้อที่ 3 การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศ

สมมุติฐานข้อที่ 1- 3 ใช้สถิติการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

สมมุติฐานข้อที่ 4 กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com มีความแตกต่างในเรื่องการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา

1. ลักษณะทางประชากร

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งผลการวิจัยสรุปลงในตาราง ดังนี้

เพศ

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	177	44.2
หญิง	223	55.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ เป็นผู้หญิงและผู้ชายในสัดส่วนร้อยละ 44.2 และ 55.8 ตามลำดับ

อายุ

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

กลุ่มอายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-25	110	27.5
26-35	103	25.8
36-45	88	22.0
46-55	55	13.8
55 ปีขึ้นไป	44	11.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 18-25 ปี มีเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 27.5 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 26-35 ปี ร้อยละ 25.8 และกลุ่มอายุ 55 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 11.0

อาชีพ

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	95	23.8
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	135	33.8
พนักงานบริษัท	104	26.0
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	35	8.8
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณอายุ	9	2.2
รับจ้างทั่วไป	22	5.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 33.8 และรองลงมาคือกลุ่มอาชีพ พนักงานบริษัท คือมีจำนวนร้อยละ 26.0 และ กลุ่มแม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณอายุมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.2

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวช/ปวส/ปวท	115	28.8
อนุปริญญา	30	7.5
ปริญญาตรี	204	51.0
ปริญญาโท	43	10.8
สูงกว่าปริญญาโท	8	2.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีมีมากที่สุด คือ ร้อยละ 51.0 และรองลงมาคือระดับ ปวช/ปวส/ปวท มีร้อยละ 28.8 และกลุ่มการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาโท มีน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.0

สถานภาพการสมรส

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	224	56.0
สมรส	147	36.8
หม้าย	14	3.5
หย่าร้าง	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสดมีมากที่สุด คือ ร้อยละ 56.0 รองลงมาคือสถานภาพสมรส ร้อยละ 36.8 และหม้ายมีน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.5

รายได้

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
5,000-10,000 บาท	144	36.0
10,001-20,000 บาท	135	33.8
20,001-40,000 บาท	94	23.5
มากกว่า 40,000 บาท	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 5,000-10,000 บาท มีมากที่สุด คือร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ ระดับรายได้ 10,001-20,000 บาท คือมีร้อยละ 33.8 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทมีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 6

2. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

การศึกษาส่วนนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร วัตถุประสงค์ในการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยมีรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการรับข่าวสารเรื่องเพศจาก คอลัมน์ เสพสม บมีสมและwww.meetdoctoro.com

ระดับการรับข่าวสารเรื่องเพศจาก คอลัมน์เสพสมบมีสมและ www.meetdoctoro.com	ความถี่	ร้อยละ
ทุกวัน	47	11.8
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	59	14.8
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	54	13.5
เดือนละ 1-2 ครั้ง	93	23.2
สองเดือนครั้งหรือนานกว่านั้น	147	36.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับข่าวสารเรื่องเพศจากคอลัมน์เสพสมบมีสมและเว็บไซต์meetdoctoro.comอยู่ในระดับสองเดือนครั้งหรือนานกว่านั้นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 36.8 รองลงมาคือเดือนละ 1-2 ครั้ง คือร้อยละ 23.2 และน้อยที่สุดคือทุกวันเพียงร้อยละ 11.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงวัตถุประสงค์ในการอ่านคอลัมน์เสพสมบัตินิยมและเว็บไซต์meetdoctoro.com

วัตถุประสงค์ในการอ่าน	มากที่สุด (ทุกวัน)	มาก (4-5วัน/ สัปดาห์)	ปาน กลาง 2-3วัน/ สัปดาห์	น้อย 1 วัน/ สัปดาห์	น้อย ที่สุด	X	อยู่ใน ระดับ
1.เพื่อความสนุกสนาน/ เพลิดเพลิน/พักผ่อนอารมณ์/ อยากรู้อยากเห็น	99 24.8	65 16.2	109 27.2	54 13.5	73 18.2	2.84	ปาน กลาง
2.เพื่อนำไปพูดคุยสนทนากับ เพื่อนฝูง	132 33.0	68 17.0	95 23.8	69 17.2	36 9.0	2.52	ปาน กลาง
3.เพื่อสร้างจินตนาการและ เพื่อหาความรู้(เพศศึกษา)	124 31.0	71 17.8	94 23.6	71 17.8	40 10.0	2.58	ปาน กลาง
4.เพื่อประโยชน์หรือรับ คำแนะนำในการปฏิบัติตัว	94 23.5	69 17.2	105 26.2	83 20.8	49 12.2	2.81	ปาน กลาง
5.เพื่อเผยแพร่ความรู้ต่อผู้อื่น	133 33.2	58 14.5	115 28.8	67 16.8	27 6.8	2.49	ต่ำ

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศใน วัตถุประสงค์ในด้านต่างๆโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกตามวัตถุประสงค์ รายข้อพบว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน/เพลิดเพลิน/พักผ่อนอารมณ์/อยากรู้อยากเห็นมากที่สุดคือ (ค่าเฉลี่ย2.84) และวัตถุประสงค์รองลงมาคือเพื่อประโยชน์หรือรับคำแนะนำในการปฏิบัติตัว(ค่าเฉลี่ย2.81)ส่วนวัตถุประสงค์แสวงหาข่าวสารที่น้อยที่สุดคือเพื่อนำไปพูดคุยสนทนากับเพื่อนฝูง(ค่าเฉลี่ย 2.52)

1. การใช้ประโยชน์จากความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ

การศึกษาส่วนนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากความรู้เรื่องเพศ มีการใช้ประโยชน์ในด้านเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศดังผลการวิจัยมีรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงการใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	X	อยู่ในระดับ
1.นำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ	23 5.8	47 11.8	128 32.0	122 30.5	80 20.0	3.47	ปานกลาง
2.นำไปใช้ประโยชน์ในการตอบสนองความสนใจต่อประเด็นปัญหาเรื่องเพศ	33 8.2	75 18.8	134 33.5	116 29.0	42 10.5	3.14	ปานกลาง
3.ใช้ประโยชน์ในการนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	34 8.5	63 15.8	149 37.2	105 26.2	49 12.2	3.18	ปานกลาง
4.เมื่อได้อ่านแล้วทำให้มีความรู้ในเรื่องเพศมากขึ้น	29 7.2	43 10.8	135 33.8	139 34.8	54 13.5	3.36	ปานกลาง
5.สามารถนำเอาความรู้เรื่องเพศที่ได้รับไปแนะนำให้บุคคลอื่นได้	44 11.0	80 20.0	137 34.2	110 27.5	29 7.2	3.00	ปานกลาง
6.ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน	48 12.0	82 20.5	132 33.0	101 25.2	37 9.2	2.99	ปานกลาง
7.สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	66 16.5	74 18.5	133 33.2	89 22.2	38 9.5	2.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการใช้ประโยชน์ความรู้เรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ประโยชน์ในด้านนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย3.47) รองลงมาคือ นำไปใช้ประโยชน์ในการตอบสนองความสนใจต่อประเด็นปัญหาเรื่องเพศ (ค่าเฉลี่ย3.14) และด้านการใช้ประโยชน์น้อยที่สุดคือ สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์(ค่าเฉลี่ย2.89)

1. ความพึงพอใจจากความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ

การศึกษาส่วนนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ มีความพึงพอใจในด้านเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศดังผลการวิจัยมีรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	X	อยู่ในระดับ
1. คอลัมน์เสพสมบิสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com ช่วยในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของท่านได้เป็นอย่างดี	23 5.8	50 12.5	138 34.5	127 31.8	62 15.5	3.38	สูง
2. คอลัมน์ฯ และเว็บไซต์ฯ สามารถตอบสนองความสนใจต่อประเด็นปัญหาในเรื่องเพศ ที่อยากรู้ได้เป็นอย่างดี	36 9.0	44 11.0	146 36.5	130 32.5	44 11.0	3.25	ปานกลาง
3. ท่านสามารถนำเอาความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้มากขึ้น	40 10.0	60 15.0	158 39.5	106 26.5	36 9.0	3.09	ปานกลาง
4. ท่านสามารถนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ ไปแนะนำให้บุคคลอื่นได้อย่างน่าเชื่อถือ	46 11.5	91 22.8	128 32.0	106 26.5	29 7.2	2.95	ปานกลาง
5. ท่านพึงพอใจที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ อย่างถูกต้องและชัดเจน	26 6.5	69 17.2	161 40.2	108 27.0	36 9.0	3.14	ปานกลาง
6. ท่านพึงพอใจ รูปแบบการนำเสนอความรู้เรื่องเพศที่น่าสนใจ	29 7.2	68 17.0	175 43.8	98 24.5	30 7.5	3.08	ปานกลาง
7. ท่านได้รับความเพลิดเพลิน และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด จากการได้รับความรู้เรื่องเพศ	43 10.8	72 18.0	158 39.5	86 21.5	41 10.2	3.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่พึงพอใจมากที่สุดคือความพึงพอใจที่ช่วยใน

การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของท่านได้เป็นอย่างดี(ค่าเฉลี่ย 3.38) รองลงมาคือ ฟังพอใจในคอลัมน์ฯและเว็บไซต์ฯสามารถตอบสนองของความสะดวกต่อประเด็น ปัญหาในเรื่องเพศ ที่อยากรู้ได้เป็นอย่างดี(ค่าเฉลี่ย 3.25) สำหรับด้านที่ผู้อ่านมีความพึงพอใจ น้อยที่สุดคือ ฟังพอใจในการนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ ไปแนะนำให้กับบุคคล อื่นได้อย่างน่าเชื่อถือ(ค่าเฉลี่ย2.95)

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการศึกษาวิจัยเรื่อง “เรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของ ผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมปมิสม”และเว็บไซต์ meetdoctoro.com” มี 3 ข้อ คือ

สมมติฐานที่ 1. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการ ใช้ ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศ

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับการใช้ ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศ

ตัวแปร/ค่าสถิติ	การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การแสวงหาข่าวสาร	.381***	.000

*** .มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.001

จากตารางที่ 11 พบว่าการแสวงหาข่าวสาร และการใช้ประโยชน์ในข่าวสาร ความรู้เรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001จึงเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 1 และเป็นความสัมพันธ์กันในทางบวกหมายความว่า กลุ่มผู้อ่านที่มีการแสวงหา ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมาก ก็จะมีการใช้ประโยชน์ในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไป ด้วย และในทางตรงกันข้าม หากกลุ่มผู้อ่านมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารน้อยก็จะมีพฤติกรรมการ ใช้ประโยชน์น้อยตามไปด้วย แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

**สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับ
ความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศ**

**ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารกับความพึงพอใจ
จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศ**

ตัวแปร/ค่าสถิติ	ความพึงพอใจจากข่าวสาร	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การแสวงหาข่าวสาร	.354***	.000

***.มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.001

จากตารางที่ 12 พบว่าการแสวงหาข่าวสาร และความพึงพอใจในข่าวสาร ความรู้เรื่องเพศในคอลัมน์เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 และเป็นความสัมพันธ์กันเ็นทางบวกหมายความว่า กลุ่มผู้อ่านที่มีการแสวงหาข่าวสารความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมาก ก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไปด้วย และในทางตรงกันข้าม หากกลุ่มผู้อ่านมี การแสวงหาข้อมูลข่าวสารน้อยก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศน้อยตามไปด้วยแต่ ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

**สมมติฐานที่3. การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าคอลัมน์เสพ
สมบิสม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศ**

**ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับความพึงพอใจ
จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศ**

ตัวแปร/ค่าสถิติ	ความพึงพอใจจากข่าวสาร	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับนัยสำคัญ
การใช้ประโยชน์	.824***	.000

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.001

จากตารางที่ 13 พบว่าการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศ และความพึงพอใจใน ข่าวสาร ความรู้เรื่องเพศในคอลัมน์เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com นั้นมี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 และเป็น

ความสัมพันธ์กันในทางบวกหมายความว่า กลุ่มผู้อ่านที่มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมาก ก็จะมีคามพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไปด้วย และในทางตรงกันข้าม หากกลุ่มผู้อ่านมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารน้อยก็จะมีคามพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศน้อยตามไปด้วยแต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านจำแนกได้ ดังนี้

กลุ่มผู้อ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	P	คู่ที่ต่างกัน
1) กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิ สม	328	21.28	6.04	12.372***	.000	1 > 2,3
2) กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com	48	3.33	6.12			
3) กลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบมิ สมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com	24	2.41	7.31			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 14 ผลการวิจัยพบว่า การแสวงหาข่าวสารของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม มีค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารมากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากเว็บไซต์meetdoctoro.com และกลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านจำแนกได้ ดังนี้

กลุ่มผู้อ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	P	คู่ที่ต่างกัน
1) กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสม	328	21.49	6.04	8.343***	.000	2 > 1
2)กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com	48	25.22	6.12			
3) กลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมปมิสม และเว็บไซต์ meetdoctoro.com	24	23.37	7.31			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 15 ผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสม และกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมปมิสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านจำแนกได้ ดังนี้

กลุ่มผู้อ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F	P	คู่ที่ต่างกัน
1) กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิ สม	328	21.45	6.13	6.289**	.001	2 > 1
2)กลุ่มผู้อ่าน www.meetdoctoro.com	48	24.70	6.26			
3) กลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมป มิสมและ www.meetdoctoro.com	24	23.04	5.79			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 16 ผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสม และกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่ากลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องเพศมากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมปมิสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบมิสม”และเว็บไซต์ meetdoctoro.com ประกอบด้วยการศึกษาวิจัยสองส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และส่วนที่สอง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลแบบครั้งเดียว เพื่อศึกษาการแสวงหาข่าวสาร ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบมิสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 430 คน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

ส่วนที่หนึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์
2. เพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์มีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ส่วนที่สองการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศกับการใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสมจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศ กับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่าน คอลัมน์เสพสมบมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์เรื่องเพศกับความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ เว็บไซต์meetdoctoro.com
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่าน

ทั้งนี้ ได้มีการตั้งปัญหานำวิจัยไว้ 4 ประการคือ

1. การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารเป็นอย่างไร
2. การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร
3. การใช้ประโยชน์ในเรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจหรือไม่ อย่างไร
4. กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และเว็บไซต์meetdoctoro.com มีการแสวงหาข่าวสารเพศศึกษา การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์ จากการศึกษารูปแบบการสื่อสารของสื่อหนังสือพิมพ์พบ รูปแบบการสื่อสารโดยใช้ตัวอักษร(symbol)เป็นหลัก ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษา โดยไม่พบว่ามีการใช้ภาพประกอบในการให้ความรู้แต่อย่างใด

ส่วนการศึกษา **ลักษณะของเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์** ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยจำแนกเนื้อหาเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์ด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศในส่วนต่างๆ ทั้ง 4 ส่วนสามารถสรุปผลได้ดังนี้ ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในคอลัมน์ “เสพสมบิสม” พบว่า **ลักษณะทางชีววิทยาถูกนำเสนอมากที่สุด** โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย **ลักษณะทางสุขศึกษา พบบทความที่มีเนื้อหาในลักษณะนี้รองลงมา** โดยหัวข้อเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี อากาศและการตรวจรักษา **ลักษณะทางจิตวิทยาพบบทความที่มีลักษณะหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ และลักษณะทางสังคมวิทยา** โดยหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไปและภายในครอบครัวถูก

ส่วนการศึกษากลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์พบ 3 กลวิธี คือ

กลวิธีสร้างความน่าเชื่อถือโดยแบ่งออกเป็น 2 วิธี

กลวิธีการใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษา เป็นกลวิธีเกี่ยวกับผู้ที่ทำการสื่อสารเรื่องเพศศึกษานี้ คือการให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

กลวิธีการใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติ กลวิธีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยการอ้างถึงผลการวิจัย และสถิติต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องเพศประกอบการให้ความรู้

กลวิธีการใช้ภาษา พบว่ามีการใช้ภาษาทั้งลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในการสื่อความหมาย

กลวิธีการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายเรื่องเพศ พบว่ามีลักษณะการสื่อสารที่เป็นวัจนภาษาเพื่อสื่อความหมายเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับความสุภาพและค่านิยมเกี่ยวกับความสุข

การนำเสนอเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่ารูปแบบการนำเสนอ ลักษณะของเนื้อหา ดังนี้ พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการนำเสนอสื่อโดยการใช้**ตัวอักษร (Symbol)** เป็นหลักในการสื่อสาร ทั้งในแง่การสื่อสารเพื่อการใช้งาน และการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร สาระความรู้ เรื่องเพศผ่านข้อเขียน บทความ การตั้งกระทู้คำถาม นอกจากนี้ยังพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตยังนำเสนอ **การสื่อสารโดยการใช้ภาพ (Icon)** มาประกอบใช้ในการให้ความรู้โดยพบว่า ภาพที่สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอได้ทำหน้าที่ (Function) ในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา คือ **หน้าที่ของภาพในการสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศ** การนำเสนอภาพที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยสามารถจัดแบ่งตามสภาพของการใช้งานที่พบคือ ภาพประกอบบทความทั่วไป เป็นภาพที่แพทย์นำมาเสนอร่วมกับบทความที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อการศึกษา เพื่อช่วยในการสร้างความเข้าใจเรื่องที่กำลังสื่อสาร บางประเด็นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน การบรรยายด้วยตัวอักษรอย่างเดียวไม่อาจทำให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ดังนั้น จึงต้องนำเสนอภาพประกอบบทความเพื่อสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น ภาพประกอบที่แสดงการสาธิต การใช้ภาพประกอบการให้ความรู้เรื่องเพศที่เป็นกระบวนการ มีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงสิ้นสุดกระบวนการต่างๆ

การศึกษาเนื้อหาเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ต จากการจำแนก 4 ส่วนของการนำเสนอเนื้อหาด้วย 4 ลักษณะของความรู้เรื่องเพศมีดังนี้ ลักษณะเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาในภาพรวมของแต่ละบทความในสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า เนื้อหาในภาพรวมของแต่ละบทความที่นำมาศึกษาจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยามากที่สุดคือ 16 บทความ โดยมีเนื้อหาในภาพรวมเกี่ยวข้องกับการระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายมากที่สุด 10 คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย พบบทความที่มีเนื้อหาโดยรวมในเรื่องนี้ 10 บทความด้วยกัน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์พบ 6 บทความ ลักษณะทางสุขศึกษา พบว่ามีเนื้อหาในลักษณะนี้ รองลงมาจำนวน 7 บทความโดยเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ ถูกนำเสนอ 3 บทความ หัวเรื่องเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ พบ 4 บทความ ลักษณะทางจิตวิทยา 6 บทความ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอารมณ์ ความต้องการทางเพศและการระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์พบ 3 บทความ และหัวเรื่องเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความต้องการทางเพศพบ 3 บทความ

เปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศจากสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์

การเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 2 ประเภท พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย เป็นปัญหาที่กลุ่มผู้อ่านพบมากที่สุด และปัญหาทางสังคมวิทยาเป็นปัญหาที่กลุ่มผู้อ่านพบน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบประเด็นปัญหาที่มีลักษณะทางเพศที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 2 ประเภทสามารถสรุปได้ว่าประเด็นปัญหาทางเพศที่เหมือนกันในสื่อทั้ง 2 ประเภทซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเด็นปัญหาเรื่องเพศที่ผู้คนในสังคมให้ความสำคัญนั้น พบว่าจัดอยู่ในลักษณะทางชีววิทยาของความรู้เช่นเดียวกับเรื่องเพศมากที่สุด นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตพบว่ามีการใช้ภาษาทางการและไม่เป็นทางการ

การเปรียบเทียบลักษณะการนำเสนอปัญหาเรื่องเพศศึกษาที่แตกต่างกันของสื่อทั้ง 2 ประเภท พบว่า รูปแบบการสื่อสารของสื่อหนังสือพิมพ์ใช้ตัวอักษรเท่านั้น ส่วนอินเทอร์เน็ตนอกจากใช้ตัวอักษรเหมือนสื่อสิ่งพิมพ์แล้วยังคงมีรูปภาพประกอบการนำเสนอ นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ในสื่อหนังสือพิมพ์มีการใช้ภาษาในลักษณะที่เป็นทางการมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ตและสื่ออินเทอร์เน็ตมีการใช้กลวิธีการนำเสนอที่แตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์คือไม่ใช้งานวิจัย/ข้อมูล/สถิติต่างๆ เข้ามาช่วยสนับสนุนการตอบคำถาม

ส่วนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์จากความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็นชายและหญิงที่อยู่ในวัย 18-55ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนเพศชายและหญิงที่อยู่ในวัย 18-55 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุด นอกจากนี้ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่โสด และมีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท

2. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศจากคอลัมน์”เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com

กลุ่มผู้อ่านที่รับข่าวสารเรื่องเพศจากคอลัมน์เสพสมบัติสม และ เว็บไซต์ meetdoctoro.com อยู่ในระดับสองเดือนครั้งหรือนานกว่านั้นมากที่สุด รองลงมาคือเดือนละ 1-2 ครั้ง และน้อยที่สุดคือทุกวัน โดยเป็นการแสวงหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อความสนุก/เพลิดเพลิน/พักผ่อนอารมณ์/อยากรู้ อยากเห็น ส่วนวัตถุประสงค์ที่น้อยที่สุด คือเพื่อนำไปพูดคุยสนทนากับเพื่อนฝูง

3. การใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

กลุ่มผู้อ่านมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศมากที่สุด และการใช้ประโยชน์ที่น้อยที่สุดคือการสามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

4. การความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

กลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศได้มากที่สุด และความพึง

พอใจที่น้อยที่สุดคือ การนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับไปแนะนำให้กับบุคคลอื่นได้อย่างน่าเชื่อถือ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบัติสม” และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า การแสวงหาข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบัติสม” และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 3 การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบัติสม” ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานข้อที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่าการแสวงหาข่าวสารของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสม มีค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารมากกว่ากลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมปมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com

สมมติฐานข้อที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบพบว่า การใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมปมิสม

สมมติฐานข้อที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบพบว่า การใช้ประโยชน์ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมปมิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องเพศมากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมปมิสม

อภิปรายผล

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

จากการสรุปผลในประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศกับผู้ถามที่ประสบปัญหาทางเพศ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามว่า “ทำไมคนจึงกล้าเขียนจดหมายหรือติดต่อเข้ามาเพื่อถามปัญหาทางเพศ” ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว (Private Space) และเป็นเรื่องที่ไม่สมควรแก่การเปิดเผยสู่พื้นที่สาธารณะ (Public Space)

โดยลักษณะของคำถาม เนื่องจากคำถามที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมหรือบรรทัดฐานของสังคมไทย โดยเฉพาะหากเป็นเรื่องที่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรม เช่นการมีเพศสัมพันธ์หมู่ เป็นการกระทำที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมไทย ก็ทำให้ผู้ถามกลัวการถูกประณามจากสังคม ดังนั้นจึงเขียนมาถามคนแปลกหน้าซึ่งเป็นผู้ที่คาดหวังในตัวเขาน้อยกว่าบุคคลใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับไซลทิพย์ จารุภูมิและอรอนงค์ สวัสดิ์บุรี(2532) ศึกษาคอลัมน์ปัญหาของสตรีในสื่อสิ่งพิมพ์พบว่า “ข้อความในจดหมายที่เขียนมา ส่วนใหญ่ก็เป็นปัญหาชีวิตรัก หรือปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศอันเป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ปัญหาเหล่านี้เป็น เรื่องส่วนตัว เขามากๆ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยให้เพื่อนสนิทรับรู้ได้ ด้วยเกรงว่าความลับจะถูกเปิดเผยในหมู่คนรู้จัก และอาจได้รับคำซุบซิบนินทาตามมา อีกทั้งก็เป็นปัญหาที่ไม่สามารถนำไปปรึกษาญาติผู้ใหญ่ เนื่องจากกรอบความคิดของผู้ที่สูงวัยกว่านั้นแตกต่างจากกรอบแนวคิดของตน ผู้คนส่วนมากจึงนิยมหาทางออกด้วยการเขียนจดหมายถึงคอลัมน์ปัญหาชีวิตมากกว่า เพราะต่างก็ไม่รู้จักกัน ไม่ต้องเปิดเผยตัวเอง และความลับก็ยังคงเป็นความลับต่อไป”

ส่วนลักษณะของผู้ตอบ ผู้ตอบส่วนใหญ่มีลักษณะร่วมกันคือ เป็นผู้มีความรู้ โดยเฉพาะความรู้เรื่องเพศศึกษา ที่จะสามารถให้คำปรึกษาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนที่รู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอีกด้วย

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อมวลชน พบว่า คอลัมน์ตอบปัญหาในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำแนะนำบางประการแก่ผู้อ่านที่มีปัญหาในด้านปัญหาเรื่องส่วนตัวทั้งในปัญหาเรื่องความรักและปัญหาเรื่องเพศ

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของตรีบุษ วีระเวสส์ (2539) ที่สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายเพศชายและเพศหญิงที่พึ่งรายการวิทยุกระจายเสียง อายุ 15-30 ปีในประเด็นเรื่องคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ซึ่งบุคคลทั้งสองมีความคิดเห็นตรงกันว่า ต้องมีความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความเป็นกันเองและมีความน่าเชื่อถือ และเป็นคนจริงใจและมีวาทีศิลป์ ด้วยเหตุนี้ ผู้ถามจึงให้ความไว้วางใจผู้ตอบ และคิดว่าพวกเขาจะได้รับคำแนะนำและกำลังใจที่ดี มากกว่าการถามบุคคลใกล้ชิดซึ่งเสี่ยงต่อการถูกประณาม

ส่วนการศึกษา**ลักษณะของคำถามเรื่องเพศศึกษาที่พบในสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต** พบว่าคำถามในประเด็นปัญหาเรื่องเพศด้านต่างๆ เรียงลำดับจากจำนวนข้อคำถามมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้ คือประเด็นคำถามลักษณะทางชีววิทยา อันดับที่สองคือประเด็นคำถามลักษณะทางสุขวิทยา อันดับที่สามคือประเด็นคำถามลักษณะทางจิตวิทยา อันดับที่สุดคือประเด็นคำถามลักษณะทางสุขวิทยา

คอลัมน์”เสพสมปมิสม” และเว็บไซต์meetdoctoro.com นำเสนอคำถามในประเด็นปัญหาเรื่องเพศด้านชีววิทยามากที่สุด หัวข้อย่อยที่มีจำนวนข้อคำถามสูงสุด 3 อันดับแรกในประเด็นถามด้านนี้ ได้แก่หัวข้อ เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย หัวข้อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และหัวข้อเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศหญิง ตามลำดับ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่าเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย เป็นหัวข้อที่มีคำถามสูงสุด เนื่องจากคำถามที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์meetdoctoro.com ถูกตั้งขึ้นโดยผู้อ่าน ดังนั้นคำถามปัญหาทางเพศที่พบจึงสามารถที่จะเป็นตัวบ่งบอกได้ถึงความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาของผู้อ่านได้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

กอบพงษ์ กุณชิตยะ(2545) ที่พบว่าสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภท คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่ออินเทอร์เน็ต มีการนำเสนอการตอบปัญหาเรื่องเพศในลักษณะชีววิทยาเป็นอันดับแรก

สุภาวดี หวังชาลาบวร(2545)กลับพบว่าเนื้อหาเพศศึกษาใน”รายการ “ชูรัก ชูรส” เป็นเรื่องการเกี่ยวพาราสิมากที่สุด ซึ่งปริมาณการนำเสนอหัวข้อดังกล่าวในคอลัมน์”เสพสมปมิสม”มีความแตกต่างจากผลการศึกษาของสุภาวดีอย่างชัดเจน กล่าวคือพบว่ามีคำถามเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสิเพียง 2 ข้อ จากคำถามทั้งหมด 151 ข้อ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ที่สุชาติ และวรรณิ โสมประยูร (2531) ซึ่งกล่าวว่าหากหนังสือพิมพ์เผยแพร่ความรู้เพศแต่เพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผู้รับสารได้รับความรู้เรื่องเพศไม่ครบถ้วน

สาเหตุน่าจะมาจากกระบวนการคัดเลือกคำถามซึ่งมีเกณฑ์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คอลัมน์ "เสพสมบมิสม" และเว็บไซต์ meetdoctoro.com เน้นหนักหรือให้ความสำคัญกับประเด็นลักษณะทางชีววิทยา มากกว่าด้านอื่นๆ นอกจากนี้สาเหตุอีกประการหนึ่งน่าจะมาจากคุณลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อโทรทัศน์

ซึ่งสอดคล้องกับ โรนัลด์ ไรท์ (Ronald Rice 1989) พบว่าคุณลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อข้อมูลผ่านตัวอักษรและภาพนอกจากนี้ยังสนองตอบและปฏิสัมพันธ์ (Feedback and Interactive) ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเกิดขึ้นได้โดยสะดวกในระยะเวลาอันรวดเร็ว

ขณะที่สื่อสิ่งพิมพ์สื่อข้อมูลผ่านตัวอักษรในการนำเสนอเรื่องราวเท่านั้นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านช้า

จะเห็นได้ว่าปัญหาลักษณะทางชีววิทยา ในหัวข้อเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย ถูกถามมากที่สุดทั้งบนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า เพศชายมีการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง เนื่องด้วยเหตุผล มาจากสังคมไม่ยอมรับให้ผู้หญิงเปิดเผยเรื่องเพศได้มากเท่าผู้ชาย ดังนั้นกฎเกณฑ์ในเรื่องเพศจึงถูกกำหนดให้ผู้ชายได้เปรียบกว่าเพศหญิงในสถานการณ์ต่างๆ และเป็นผู้นำในเรื่องเพศ ดังนั้นคำถามต่างๆ ทางเพศจะมีผู้ชายเป็นฝ่ายเริ่มต้นในความสัมพันธ์ระหว่างเพศ รวมถึงการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศของตนเอง จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับผู้ชายเลย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิณณ์นภัส แสงมา (2545) พบว่า วาทกรรมทางเพศโดยส่วนใหญ่ถูกกำหนดขึ้นโดยผู้ชาย ซึ่งสะท้อนความสัมพันธ์ทางอำนาจเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กลวิธีในการนำเสนอเรื่องเพศศึกษาบนสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตประกอบด้วย

1. กลวิธีการสร้างที่น่าเชื่อถือ
2. กลวิธีการใช้ภาษา
3. กลวิธีการใช้สัญลักษณ์

1. กลวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือ โดยการให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ตอบ ปัญหาเรื่องเพศศึกษา

การใช้ผู้ที่มีฐานะแพทย์ออกมาเป็นผู้สื่อสารเรื่องเพศศึกษานั้น เป็นกลวิธีทำให้เรื่องเพศ ออกมาสู่สื่อสาธารณะได้ง่ายขึ้น เนื่องจากแพทย์เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่า มีความรู้ ความสามารถในด้านการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องความผิดปกติต่างๆทางร่างกาย ทั้งนี้เพราะ ความรู้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่องเพศถูกทำให้กลายเป็นเรื่องทางชีววิทยา

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความน่าเชื่อถือของ แชพลิน (Chaplin, 1986) ที่พบว่าความน่าเชื่อถือ เป็นการรับรู้ของผู้รับข่าวในด้านความเป็นผู้ไว้วางใจ หรือเป็นผู้ที่มีความชำนาญที่สามารถทำให้ ข่าวสารนั้นมีความน่าเชื่อถือ

โฮฟแลนด์, เจนนิส และเคลลี (Hovland, and Kelly, 1953) ที่พบว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่ง ข่าวสารจากทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อแหล่งสาร ซึ่งได้แก่ ความไว้วางใจ (Trust) ความเชื่อมั่น (Confidence) และความเชื่อ (Belief) ของผู้รับสารที่มีต่อความเฉลียวฉลาด (Intelligence) และความ จริงใจ (Sincerity) ของแหล่งสาร ทัศนคติดังกล่าวเป็นเครื่องชี้องค์ประกอบของแหล่งสารที่ผู้รับสารให้ ความไว้วางใจ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ตรีนุช วีระเวสส์ (2539) พบว่า กลุ่มเป้าหมายเพศชายเห็นว่าผู้ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาทาง สื่อวิทยุกระจายเสียงนั้นควรเป็นจิตแพทย์ นักวิชาการ ในขณะที่ผู้หญิงก็มีความเห็นตรงกัน และเห็น ว่าต้องเป็นแพทย์ด้วย นอกจากนี้งานวิจัยและสถิติข้อมูลต่างๆยังช่วยสนับสนุนความน่าเชื่อถือของ ผู้ตอบปัญหาได้อีกอย่างหนึ่ง

ธีระ เสนีย์ชัย (2539) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉพาะนักเรียนหญิงต้องการให้มีการ เรียนการสอนเพศศึกษา โดยวิธีการจัดวิทยากร อาทิ แพทย์และพยาบาลมาให้ความรู้แก่นักเรียน

จิณณ์นภัส แสงมา (2545) พบว่าแพทย์เป็นผู้มีอำนาจในการพูดเรื่องเพศ

2. กลวิธีการใช้ภาษา

พบว่าในสังคมไทยนั้นเรื่องเพศถูกมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัวที่ต้อง ปกปิด มีผลให้การกล่าวถึง "ของลับ" ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผย กลายเป็นคำที่ใช้คำ หรือ "คำ หยาบคาย" ด้วยเหตุนี้ ภาษาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศจึงกลายเป็นภาษาต้องห้าม ควรใช้ภาษาทั้ง

ลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการร่วมกัน เพื่อให้การนำเสนอเรื่องเพศไม่ใช่เป็นเรื่อง ล่อแหลม หรือหมิ่นเหม่ต่อสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ นอกจากนี้ระดับการใช้ภาษาไม่ได้เป็นแบบแผน เสมอไป แม้ไว้ในสื่ออินเทอร์เน็ตจะใช้ภาษาได้gเปิดเผยไม่เป็นทางการมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารด้วยเช่นกัน ว่าในการสื่อสารเรื่องเพศ ผู้ส่งสาร(ผู้ตอบ) เป็นแพทย์ จึงมีความ จำเป็นต้องเลือกใช้ภาษาทางการ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี หวังชาลาบวร(2545) พบว่า การพูดเรื่องเพศ ควรใช้ ภาษาเพื่อหลบเลี่ยงความหยาบคายไม่สุภาพ เพื่อให้การสื่อสารเรื่องเพศออกสู่ที่สาธารณะได้

3.วิธีการใช้สัญญา ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การใช้สัญญาเพื่ออธิบายความหมายเนื่องจาก เรื่องเพศไม่สามารถพูดได้อย่างเปิดเผย การใช้สัญญาจึงเป็นการสื่อสารเรื่องเพศอย่างสุภาพ หรือ บางกรณีไม่สามารถพูดเรื่องเพศได้อย่างโจ่งแจ้ง จึงใช้การสื่อสารเชิงสัญญาแทนการสื่อสารเรื่อง เพศ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี หวังชาลาบวร(2545) พบว่า การใช้สัญญาเพื่อกลบ เกลื่อนการสื่อความหมายเรื่องเพศ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีสัญญาวิทยาว่า สัญญาเป็นกระบวนการอ่านที่เป็นไป ตามเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรม ผู้อ่านจะช่วยสร้างความหมายและความสำคัญให้กับเนื้อหา โดยใส่ประสบการณ์ส่วนตัว ประเมินคุณค่า และตอบสนองทางอารมณ์

การเปรียบเทียบการนำเสนอเรื่องเพศของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

หากนำประเด็นปัญหาเรื่องเพศ ตามที่สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (2541) ได้แบ่งความรู้เรื่องเพศทั้ง 4 ด้าน พบว่าทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตจำนวนคำถามลักษณะ ทางชีววิทยา สูงเป็นอันดับหนึ่ง รองจาก ลักษณะทางสุขวิทยา เมื่อนำลักษณะความรู้เรื่องเพศทั้ง 4 ด้านที่นำเสนอทางคอลัมน์”เสพสมบมิสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com มาเรียงลำดับตาม จำนวนคำถามจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลักษณะทางชีววิทยา 93.62% และ4.64% ลักษณะทางสุข วิทยา 54.36%และ2.03% ลักษณะทางจิตวิทยา 42.28%และ1.74%และลักษณะทางสังคมวิทยา 33.22%และ0% เป็นลำดับ

หากนำผลสรุปดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับการนำเสนอความรู้เรื่องเพศในนิตยสาร (จิระอดุลย์ บุญยศักดิ์, 2543) พบว่าปริมาณการนำเสนอที่แตกต่างกัน คือ นิตยสารจะนำเสนอ ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยาเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 36.64) รองลงมาได้แก่ ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยา (ร้อยละ 34.37) ลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสุขวิทยา (ร้อยละ 19.43) และลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านจิตวิทยา (ร้อยละ 9.56) เป็นลำดับสุดท้าย

ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ (จิระอดุลย์ บุญยศักดิ์ , 2543) พบว่าสาเหตุที่ปริมาณเนื้อหาที่ถูกนำเสนอในแต่ละด้านแตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างกันระหว่างสื่อต่างประเภท ทำให้เนื้อหาบางประเด็นที่สามารถนำเสนอในนิตยสารได้กลับไม่สามารถนำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ได้ รวมถึงการให้น้ำหนักและความสำคัญลักษณะความรู้เรื่องเพศในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน โดยนิตยสารจะเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงตัวให้ "ดูดี" ในสายตาผู้อื่น ขณะที่คอลัมน์ "เสพสมบัตินิยม" และเว็บไซต์ meetdoctoro.com เน้นหนักไปที่เรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคู่รัก

การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาของสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณารูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของสื่อทั้ง 2 ประเภทแล้วพบว่า มีรูปแบบการสื่อสารหลักที่ต่างกันออกไปตามลักษณะธรรมชาติของสื่อ ไม่ว่าจะสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศศึกษานั้น จะมีรูปแบบการสื่อสารที่เป็นการใช้ตัวอักษรเป็นหลักก็ตาม แต่จะอยู่ภายใต้รูปแบบการสื่อสารที่ต่างกันออกไป การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่เป็นวิชาทางการแพทย์ มานำเสนอโดยมีการปรับเนื้อหาลดความเป็นวิชาทางการแพทย์ลง และเพิ่มลักษณะความบันเทิงสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาที่เป็นวิชาการแพทย์ เพื่อให้รูปแบบการนำเสนอดังกล่าวสามารถเข้าถึงกลุ่มคนได้มากขึ้น เนื่องจากระดับความรู้ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาของคนในสังคมมีความแตกต่างกันออกไปอย่างมาก

การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเพศในส่วนต่างๆ ของสื่อทั้ง 2 ประเภทที่นำมาศึกษาต่างพบเหมือนกันว่าประเด็นเกี่ยวกับเรื่องระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชายถูกนำเสนอมากที่สุด ไม่ว่าจะ เป็นสื่อใดก็ตาม แสดงให้เห็นว่ายังมีความหมายวนเวียนเน้นไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้อการมีเพศสัมพันธ์ที่สมบูรณแบบ มากกว่าการที่จะขยายขอบเขตเรื่องเพศไปในมิติอื่น เช่นทางสังคม จิตใจ ทั้งนี้ในความเป็นจริงแล้วการให้ความรู้เรื่องเพศมิได้ขอบข่ายเพียงแค่เรื่องเพศสัมพันธ์เท่านั้น

ผู้วิจัยพบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนำเสนอประเด็นคำถามที่มีลักษณะที่โจ่งแจ้งชัดเจนมากกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ เช่น เนื้อหาที่สื่อถึงการมีเพศสัมพันธ์ “แทงเข้าไปแล้วเอาออกจะติดเอ็ดส์มั้ย” เนื้อหาที่พบประกอบกับบริบทการสื่อสารที่มุ่งเน้นการให้ความรู้จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทำให้เรื่องเพศที่ล่อแหลมนี้สามารถนำเสนอออกมาได้ ในขณะที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา แต่ในขณะเดียวกันเมื่อนำมาเสนอในสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะของความเป็นมวลชนมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ย่อมไม่เหมาะสม เนื่องจากโอกาสในการเลือกรับ หรือเลือกปฏิเสธข้อมูลไม่สามารถที่จะกระทำได้สะดวก เช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ต

สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาความเหมาะสมที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ อาจจะไม่เหมาะสมในวันข้างหน้า การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ทั้งในแง่ระดับความโจ่งแจ้งของเนื้อหา และรูปภาพที่อยู่ในสื่อต่างๆ

ในส่วนของผู้ที่เข้ามาสื่อสารปัญหาทางเพศในฐานะผู้ประสบปัญหาทางเพศนั้น พบว่ามีเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายนั้นมีเวทีและช่องทางในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อลามก หรือการเที่ยวหญิงบริการ ในขณะที่ฝ่ายหญิงถูกปิดบังในเรื่องเพศจากค่านิยมต่างๆทางสังคม เช่นการรักกันवलสงวนตัว การให้คุณค่าพรหมจรรย์ ถือเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย ผู้หญิงที่สนใจเรื่องเพศเป็นผู้หญิงไม่ดี เป็นต้น ซึ่งค่านิยมทางสังคมเหล่านี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีส่วนทำให้ช่องทางในการเรียนรู้เรื่องเพศของผู้หญิงลดลง ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาทางเพศขึ้น สื่อมวลชนจึงเป็นทางออกของการช่วยไขปัญหา

ผลสืบเนื่องจากข้อค้นพบ ในประเด็นผู้ประสบปัญหาทางเพศข้างต้น คือผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีสถานะเป็นแพทย์ทั้งสิ้น ซึ่งมีอำนาจในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นยังคงอยู่ในมือผู้ที่เป็นแพทย์เท่านั้น ถึงแม้ผลการวิจัยในส่วนของสื่ออินเทอร์เน็ตจะพบว่า ผู้ให้ความรู้เรื่องเพศไม่ได้อยู่ในฐานะแพทย์ แต่การที่จะเข้ามาทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้นั้นต้องผ่านการเห็นชอบในการเข้ามาทำหน้าที่จากแพทย์ผู้เป็น Webmaster เสียก่อน ผู้ใช้งานสื่ออินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม ประเด็นในการให้ความรู้ที่เกี่ยวกับสรีระวิทยา ชีววิทยา หรือประเด็นที่เกี่ยวกับประเด็นที่เป็นวิชาการแพทย์ เช่น โรคหย่อนสมรรถภาพทางเพศ การใช้ยาเพื่อแก้ปัญหาทางเพศ ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อผู้รับสาร

การแสวงหาข่าวสาร เรื่องเพศในคอลัมน์ “เสพสมบัติสม” และเว็บไซต์ doctoro.com มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาข่าวสารเพื่อความสนุกสนาน/พักผ่อนอารมณ์ /อยากรู้อยากเห็น สอดคล้องกับงานวิจัยของเวนเนอร์ (Lawrence A' Wenner ,1985) เกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร(News Gratifications) พบว่า Para – Orientation Gratifications ซึ่งเป็น กระบวนการใช้ประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเองเช่น เป็นการใช้เวลาให้หมดไปเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนานเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น เป็นต้น

การใช้ประโยชน์และและความพึงพอใจในคอลัมน์”เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์ doctoro.com มีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความรู้เรื่องเพศ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเวนเนอร์ (Lawrence A' Wenner ,1985) พบว่า Para - Orientational Gratificationsเป็นกระบวนการใช้ประโยชน์ข่าวสารเพื่อดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล หรือเพื่อการอ้างอิงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสื่อหรือปรากฏการณ์ในเนื้อหาของสื่อ

สมมติฐานที่ 1 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์”เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏใน คอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า การแสวงหาข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในความรู้เรื่องเพศที่อยู่ในคอลัมน์”เสพสมบัติสม”และเว็บไซต์meetdoctoro.com ในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ประโยชน์ประโยชน์ในด้านการนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศมากที่สุด

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การแสวงหาข่าวสารจากคอลัมน์”เสพสมบัติสม” และเว็บไซต์meetdoctoro.com ได้ส่งผลให้เกิดการใช้ประโยชน์ และการใช้ประโยชน์นั้นสามารถเกิดขึ้นได้จากการที่มนุษย์มีประสบการณ์ตรงจากสิ่งนั้นๆ กล่าวคือการได้เห็น ได้ยิน และได้ปฏิบัติจริง

สอดคล้องกับแนวคิดของ

แกร์สัน และมากูน(Garrison and Magoon,1972) ที่กล่าวถึงการใช้ประโยชน์ว่าเป็นกระบวนการกลั่นกรองและตีความในสิ่งที่เราเห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้กลิ่น หรือได้ชิมรสมา ทำให้ทราบว่าสิ่งนั้นเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการตีความหรือแปลความหมาย

แมคควอล และคณะ (Mc Quail and Other) ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของตัวแปรของความ ต้องการข่าวสารจากสื่อต่างๆว่า ความต้องการสารสนเทศ เป็นความต้องการเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ ความคิดเห็น และการตัดสินใจ รวมทั้งเพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสังคม

เคอร์รี่ และ เวด (Curry and Wade,1968) เกี่ยวกับการเลือกอย่างมีเหตุผลว่า มนุษย์ต่างเลือกประพจน์ ปฏิบัติ หรือตัดสินใจในทางที่จะให้ความพึงพอใจสูงสุดแก่ตน ซึ่งความพึงพอใจสูงสุดมิใช่เป็นการบรรลุถึงปริมาณที่มากที่สุด แต่เป็นความชอบและการได้รับประโยชน์มากที่สุด

Katz และคณะ (1974) กล่าวว่า การที่คนต้องการรับรู้ทันสมัยเพื่อเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการไว้ จึงมีการเลือกเปิดรับสื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน

สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์"เสพสมบัติสม" และเว็บไซต์ meetdoctoro.comมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศที่ปรากฏในคอลัมน์เสพสมบัติสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า การแสวงหาข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มผู้อ่านที่มีการแสวงหาข่าวสารมาก ก็จะมีความพึงพอใจในข่าวสารมากตามไปด้วย

กลุ่มผู้อ่านมีระดับความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจในการสามารถตอบสนองของความเห็นต่อประเด็นปัญหาเรื่องเพศที่อยากรู้

ได้มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคอลัมน์”เสพสมปมิสม”และเว็บไซต์ meetdoctoro.com มีการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศมากกว่าสื่ออื่นๆ

ซึ่งสอดคล้องกับ Katz and other (1974) กล่าวว่า ความต้องการของบุคคลซึ่งสามารถใช้สื่อต่างๆตอบสนองของความพึงพอใจ(Gratifications)

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

จิระอดุลย์ บุญยภักดิ์ (2543) ที่ศึกษาเรื่อง”บทบาทของนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ” พบว่า นิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอก มีการนำเสนอเนื้อหาความรู้เรื่องเพศมากกว่านิตยสารกลุ่มชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวไทย โดยมีการนำเสนอความรู้เรื่องเพศทั้งในด้านความรู้เรื่องเพศด้านชีววิทยา ด้านสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และสังคม ทั้งนี้ กลุ่มนิตยสารกลุ่มคนรุ่นใหม่หัวนอกมีการนำเสนอลักษณะความรู้เรื่องเพศด้านสังคมวิทยามากที่สุด ซึ่งได้แก่ การปรับตัวเรื่องความรัก การเกี่ยวพาราฮี การวางตัวกับเพศตรงข้าม การวางแผนอนาคต และการเลือกคู่ครอง ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความสนใจในประเด็นปัญหาต่างๆของกลุ่มผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

ส่วนความพึงพอใจที่น้อยที่สุดคือความพึงพอใจในรูปแบบการนำเสนอของข่าวสารและ ความรู้เรื่องเพศนั้นอาจเนื่องมาจากนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยมีรูปแบบการนำเสนอที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยคอลัมน์ส่วนใหญ่มักจะเป็น คอลัมน์เทคนิคในการร่วมเพศตาม-ตอบปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์, ทัศนะต่างๆในเรื่องเพศ, คอลัมน์ปัญหาหัวใจ, ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง เป็นต้นซึ่งคล้ายกันในนิตยสารผู้หญิงแต่ละเล่ม

ดังนั้น การแสวงหาข่าวสารจากคอลัมน์”เสพสมปมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com” นั้น ตรงตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้อ่านในฐานะผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกที่จะแสวงหาข่าวสารความรู้ ซึ่งในที่นี้คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่สนองความต้องการและให้ความพอใจแก่ตนเป็นหลัก ซึ่งการแสวงหาความพึงพอใจจะนำไปสู่การเปิดรับสื่อบุคคลของแต่ละคนย่อมจะมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อแตกต่างกันไป โดยที่กลุ่มผู้อ่านมีความตั้งใจและแสวงหาข่าวสารเพื่อสนองความต้องการในการรับรู้ ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่างๆ ไม่ได้ถูกยึดเยียดให้อ่าน และมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายในการอ่าน รวมถึงประเภทที่ต้องการอ่านที่ชัดเจน ในอันที่จะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มความรู้ความเข้าใจในความรู้และทัศนคติเรื่องเพศภายหลังจากที่อ่านคอลัมน์”เสพสมปมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com”ไปแล้ว

สมมติฐานที่ 3 การใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศศึกษา จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่าการแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม และเว็บไซต์meetdoctoro.com. ในเขตกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มผู้อ่านที่มีการใช้ประโยชน์ จากข่าวสารความรู้เรื่องเพศมาก ก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม หากกลุ่มผู้อ่านมีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารความรู้เรื่องเพศน้อยก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศน้อยตามไปด้วย

ทั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของ Katz and Other (1974) ที่กล่าวว่าสภาพทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน เป็นสาเหตุให้มนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกันออกไปซึ่งทำให้แต่ละคนคาดหวัง หรือคาดคะเนว่าเมื่อแต่ละประเภท สามารถสนองความพึงพอใจได้ต่างกันด้วย ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันเหล่านี้ จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นสุดท้ายคือ ความพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันไปด้วย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของบลูมเมอร์ (Jay G. Blumler, 1985) ที่กล่าวถึงความพึงพอใจที่ว่า บุคคลพึงพอใจที่การติดตามข่าวสาร (Surveillance) ทำให้รู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของสังคม โดยสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ที่พบว่าผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจที่ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆ แล้วนำมาใช้ประโยชน์ในส่วนของการทำให้ตนเองกลายเป็นคนที่มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุวัลยา นูเร (2547) พบว่า การใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในเรื่องความรู้เรื่องเพศที่อยู่ในนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยชื่อต่างประเทศ โดยกลุ่มผู้อ่านที่มีการใช้ประโยชน์มาก ก็จะมี ความพึงพอใจในข่าวสารความรู้เรื่องเพศมากตามไปด้วย

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาและความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อคอลัมน์”เสพสมบิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้อ่านในฐานะผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกที่จะแสวงหาข่าวสาร ความรู้ ซึ่งในที่นี้คือ ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่สนองความ

ต้องการและให้ความพอใจแก่ตนเป็นหลัก ซึ่งการแสวงหาความพึงพอใจจะนำไปสู่การเปิดรับสื่อบุคคลแต่ละคนย่อมจะมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อแตกต่างกันไป โดยที่กลุ่มผู้อ่านมีความตั้งใจและแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อสนองความต้องการในการรับรู้ ความเคลื่อนไหวของข่าวสารต่างๆ ไม่ได้ถูกยัดเยียดให้อ่าน และมีวัตถุประสงค์จูงมูงหมายในการอ่าน รวมถึงประเภทที่ต้องการอ่านที่ชัดเจน ในอันที่จะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติเรื่องเพศ

สมมติฐานข้อที่ 4-6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเกี่ยวกับเพศศึกษาของกลุ่มผู้อ่าน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่าการแสวงหาข่าวสารการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสมและกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบมิสม มีการแสวงหาข่าวสารและการใช้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com ส่วนกลุ่มผู้อ่านเว็บไซต์meetdoctoro.com มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องเพศมากกว่ากลุ่มผู้อ่านจากคอลัมน์เสพสมบมิสม

เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านมีการแสวงหาข่าวสารและการใช้ประโยชน์จากคอลัมน์เสพสมบมิสมมากกว่ากลุ่มผู้อ่านทั้งคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์meetdoctoro.com เนื่องจากกลุ่มอายุของผู้อ่านที่ประสบปัญหาทางเพศอยู่ในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไปเป็นส่วนมาก ทำให้การเลือกแสวงหาข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มผู้อ่านเป็นไปได้ง่ายมากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้ยากกว่าเนื่องจากคุณลักษณะของสื่อที่เข้าไปใช้งานได้จะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้คอลัมน์เสพสมบมิสมเป็นคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศในยุคแรก ด้วยระยะเวลาที่สั่งสมยาวนานทำให้ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้อ่านเป็นจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อ่านมีการแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ จากคอลัมน์เสพสมบมิสมและเว็บไซต์doctoro.com

1. ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีมาตรฐานในการนำเสนอและควบคุมเนื้อหาให้อยู่ในขอบเขตเพื่อให้ความรู้ โดยมีให้ลวงล้าหรือสื่อไปในทางที่กระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศและเนื้อหาที่น่าเสียดายจะต้องไม่ขัดแย้งกับสังคมโดยรวม

2. จากผลการนำเสนอเนื้อหาพบว่ากลุ่มผู้อ่าน ทั้งคอลัมน์เสปสมบมิสมและเว็บไซต์ meetdoctoro.com ที่มีอายุ ตั้งแต่ 26-55 ปีขึ้นไป ดังนั้นควรปรับเปลี่ยนเลือกคำหรือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศให้มีความทันสมัยมากกว่าเดิมและเป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มคนรุ่นใหม่ๆ ในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ยังสามารถขยายกลุ่มเป้าหมายให้กว้างกว่ากลุ่มเป้าหมายเดิมได้อีกด้วย

3. การนำเสนอเรื่องเพศในสื่อหนังสือพิมพ์โดยกลุ่มผู้ประสบปัญหาทางเพศคือกลุ่มผู้สูงอายุโดย ใช้สื่อหนังสือพิมพ์เป็นช่องทางหลักในการหาความรู้เป็นหลัก นอกจากนี้ยังใช้ผู้เชี่ยวชาญในวงการแพทย์หลากหลายสาขา มาเป็นผู้ตอบปัญหาทางเพศถือว่าเป็นสิ่งที่ทางคอลัมน์ฯควรคงไว้ให้เหมือนเดิม

4. จากผลการวิจัยการแสวงหาข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอายุ 26-35 ปี อยู่ในช่วงของกลุ่มคนที่ยังมีอายุน้อย ซึ่งยังไม่ประสบปัญหาทางเพศอย่างแท้จริง และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นเป็นการใช้ภาษาที่เปิดเผยเกินไป นอกจากนี้ด้วยคุณลักษณะของสื่อ ทำให้กลุ่มผู้อ่านกลุ่มนี้เข้าถึงได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ยังควรมีการนำเสนอเรื่องเพศทางสื่ออินเทอร์เน็ตเหมือนเดิม เนื่องจากเป็นช่องทางในการหาความรู้ได้อีกช่องทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อความรู้เรื่องเพศ โดยขอบเขตการศึกษาได้วัดเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นกรอบการวิจัยค่อนข้างจำกัด ผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการศึกษาทั่วประเทศ โดยเลือกจังหวัดต่างๆ ในแต่ละภูมิภาค หรือจำกัดเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มสตรีที่สมรสแล้ว ก็อาจจะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านการวางแผนการให้ความรู้เรื่องเพศที่ชัดเจน และตรงตามเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น

2. ควรจะมีการวิจัยเพิ่มเติมในสื่ออื่นๆ ซึ่งในปัจจุบันมีสื่อต่างๆ มากมายที่มีการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารความรู้เรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หรือ แม้แต่หนังสือที่ให้ความรู้เฉพาะด้านเพศศึกษาเท่านั้น โดยมุ่งเน้นไปยังประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม ณ ช่วงเวลานั้นๆ เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสื่อเพื่อการสื่อสาร ในเรื่องเพศที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กอบพงษ์ กุณฐิติยะ. การตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษาของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นเวทีสาธารณะ
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545.

จิณณ์นภัส แสงมา. การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องเสรีภาพทางเพศในการตอบปัญหาทางเพศของ
สื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

จิระอดุลย์ บุญยภักดิ์. บทบาทนิตยสารในการให้ความรู้เรื่องเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวารสารศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2543.

ระวีวรรณ แสงฉาย. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ที.พี.พี.รินทร์, 2538.

ตรีบุษ วีระเวสส์. การนำเสนอเรื่องเพศศึกษาทางสื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน 2539.

ธีระ เสนีย์ชัย. การสำรวจความต้องการเนื้อหาของหลักสูตรและวิธีสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในอำเภอบางพลี จ.สมุทรปราการ
วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว, 2539.

พินิจ ศุภมาสตุ้งกุล. เพศศึกษา: การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิตยสารและหนังสือพิมพ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2528.

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่าน
ทางอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2543.

พัชนี เชยจรรยา,เมตตา วิวัฒน์านุกูล,ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์ , 2538.

รัตนพร ไม้ตราวัฒนา. พฤติกรรมการรับชมรายการ ชูรัก ชูรส ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 เพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543

วิลาสินี พิพิธกุล และ กิตติ กัญภัย. เพศและการสื่อสารในสังคมไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย , 2546.

วิเชียร เกตุสิงห์. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ศุจิกา ดวงมณี.การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่าน wwwของสื่อมวลชนไทย วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539.

ไสลทิพย์ จารุภูมิ และ อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี. การศึกษาคอรั้มปัญหาของสตรีในสื่อสิ่งพิมพ์ รายงาน การประชุมโครงการอาศรมความคิด(Forum) เรื่อง”ผู้หญิงกับการสื่อสารมวลชน” คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532.

สุชาติและสุวรรณี โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2525.

สุภาวดี หวังชาลาบวร. การวิเคราะห์การสื่อสารเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องเพศในรายการ”ชูรัก ชูรส” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุวัลยา นูเร การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อความรู้เรื่องเพศของกลุ่ม ผู้อ่านนิตยสารผู้หญิงภาษาไทยชื่อต่างประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2544.

ภาษาอังกฤษ

Atkin, Charl K. Anticipated Communication and Mass Media Information Seeking. Public Opinion Quarterly. New York ; Free Press. 1973.

Barzt, A.E. Basic Statistical Concepts. New Jersey: Prentice-Hall, 1999

Katz, E.J.G Blumber and M" Gurevitch Utilization of mass communication, by the individual. The Uses of Mass Communication . Beverly Hills , sage 1973.

Mccomb, Maxwell and Becker. Le. Using mass Communication Theory . New york : Prenticehall , 1979.

Mcquail . Dennis and Sven Windahl. Communication Models. New York : Longman. 1981.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

การแสวงข่าวสารเรื่องเพศศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ
ของกลุ่มผู้อ่านคอลัมน์เสพสมบิสม จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 18 - 25 ปี 26 - 35 ปี 36 - 45 ปี
 46 - 55 ปี 55 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

- นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัท ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 แม่บ้าน / พ่อบ้าน / เกษียณอายุ รับจ้างทั่วไป
 อื่นๆ ระบุ.....

4. ระดับการศึกษา

- ปวช. / ปวส. / ปวท. อนุปริญญา
ปริญญาตรี ปริญญาโท
 สูงกว่าปริญญาโท

5. สถานภาพสมรส

- โสด สมรส
 หม้าย หย่าร้าง

6. รายได้ต่อเดือน

- 5,000 - 10,000 บาท 10,001 - 20,000 บาท
 20,001 - 40,000 บาท มากกว่า40,001บาท

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศจากคอลัมน์เสพสมปรมิสม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คอลัมน์เสพสมปรมิสมบ่อยครั้งเพียงใด

- ทุกวัน สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เดือนละ 1-2 ครั้ง
- สองเดือนครั้ง หรือนานกว่านั้น

2. ท่านเข้าอ่านwww.meetdoctoro.comบ่อยครั้งเพียงใด

- ทุกวัน สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เดือนละ 1-2 ครั้ง
- สองเดือนครั้ง หรือนานกว่านั้น

1. ท่านอ่านคอลัมน์เสพสมปรมิสมด้วยวัตถุประสงค์ใด

วัตถุประสงค์ในการอ่าน	มากที่สุด (ทุกวัน)	มาก (4-5วัน/ สัปดาห์)	ปานกลาง (2-3 วัน/ สัปดาห์)	น้อย (1 วัน/ สัปดาห์)	น้อย ที่สุด
1. เพื่อความสนุกสนาน / เพลิดเพลิน / พักผ่อนอารมณ์/อยากดู อยากเห็น					
2. เพื่อนำไปพูดคุยสนทนากับเพื่อนฝูง					
3. เพื่อสร้างจินตนาการเพื่อต้องการหาความรู้ (เพศศึกษา)					
4. เพื่อประโยชน์หรือรับคำแนะนำในการปฏิบัติตัว					
5. เพื่อเผยแพร่ความรู้ต่อผู้อื่น					

2. ประเภทของเนื้อหาความรู้เรื่องเพศที่ท่านชอบอ่านเป็นประเภทใด

ประเภทของเนื้อหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.คอลัมน์ปัญหาหัวใจ,ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง					
2.ถาม-ตอบปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์					
3.ประสบการณ์เรื่องเพศจากบุคคลต่างๆ					
4.เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์ต่อเพศตรงข้าม					
5.เทคนิคในการร่วมเพศ					
6.ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว					
7.ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ					
8.ความรู้เรื่องเพศศึกษา (เช่น ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และหน้าที่ของอวัยวะต่างๆในร่างกายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ)					
9.ความรู้เกี่ยวกับสุขปฏิบัติทางเพศ (เช่น การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ,ข้อควรระวังและสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ)					
10.ทัศนะต่างๆในเรื่องเพศ					
11.ความรู้ทางจิตวิทยา (เช่น ความผิดปกติด้านอารมณ์และจิตใจในเรื่องเพศ,ความต้องการ และความรู้สึกทางเพศ)					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่3. คำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.นำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ					
2.นำไปใช้ประโยชน์ในการตอบสนองของสนใจต่อประเด็นปัญหาเรื่องเพศ					
3.ใช้ประโยชน์ในการนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับ ความรู้เรื่องเพศที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4.เมื่อได้อ่านแล้วทำให้มีความรู้ในเรื่องเพศมากขึ้น					
5.สามารถนำเอาความรู้เรื่องเพศที่ได้รับไปแนะนำให้กับคนอื่นได้					
6.ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
7.สามารถใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คอลัมน์เสปซมปมิสมช่วยในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของท่านได้เป็นอย่างดี					
2. คอลัมน์ฯสามารถตอบสนองความสนใจต่อประเด็นปัญหาในเรื่องเพศ ที่อยากรู้ได้เป็นอย่างดี					
3. ท่านสามารถนำเอาความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น					
4. ท่านสามารถนำเอาข่าวสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศที่ได้รับ ไปแนะนำให้บุคคลอื่นได้อย่างน่าเชื่อถือ					
5. ท่านพึงพอใจที่ได้รับความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องและชัดเจน					
6. ท่านพึงพอใจ รูปแบบการนำเสนอความรู้เรื่องเพศที่น่าสนใจ					
7. ท่านได้รับความเพลิดเพลิน และ ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด จากการได้รับความรู้เรื่องเพศ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางบันทึกการเปรียบเทียบจำนวนคำถามในแต่ละประเด็นปัญหา
โดยแบ่งตามเพศผู้ถามใน คอลัมน์ “เพศสมบัตินิยม” และเว็บไซต์ meetdoctoro.com**

ลักษณะของความรู้เรื่อง เพศและหัวข้อเรื่องในการให้ ความรู้เรื่องเพศ	ประเด็น	เพศผู้ถาม		รวม
		เพศชาย	เพศหญิง	
ก. ลักษณะทางชีววิทยา	คำถามเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์และอวัยวะเพศชาย			
	คำถามระบบสืบพันธุ์ และอวัยวะเพศหญิง			
	คำถามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์			
	คำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิด			
	คำถามเกี่ยวกับการตั้งครรภ์/การทำแท้ง			
ข. ลักษณะทาง สุขภาพ	คำถามเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพร่างกายในช่วง วัยต่างๆทั้งเพศชายและหญิง			
	คำถามเกี่ยวกับโรคทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาการและการตรวจรักษา ฯลฯ			
	คำถามเกี่ยวกับอาหาร การใช้ยาชนิดต่างๆ เครื่องสำอาง สารเคมี ฯลฯ			
ค. ลักษณะทางจิตวิทยา	คำถามเกี่ยวกับเรื่องของอารมณ์รัก พฤติกรรมความ ต้องการทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง			
	คำถามเกี่ยวกับอารมณ์ความต้องการทางเพศ และ การระบายอารมณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์			
	คำถามเกี่ยวกับปัญหาความคับข้องใจ			
	คำถามเกี่ยวกับความบกพร่องทางจิต และความ ต้องการทางเพศ			
	คำถามเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะทางพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ			
ง. ลักษณะทางสังคมวิทยา	คำถามเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม			
	คำถามเกี่ยวกับการวางตัว การปรับตัวในสังคมทั่วไป และภายในครอบครัว			
	คำถามเกี่ยวกับอิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม			
	คำถามเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง			
	คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ			

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวทัศนีย์ ดำเกิงศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2517 จบการศึกษาจากคณะ
วิทยาการจัดการ สาขาวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เมื่อปีการศึกษา 2542
ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้ช่วยนักวิจัย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2542-2552 และเข้าศึกษาต่อในสาขา
นิติศาสตร์พัฒนการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย